

A legáldottabb nap – 2005. május 21.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ó Isteni Kegyelme Om Viṣṇupāda Paramahaṁsa
Parivrājakācārya Aṣṭottara-śata Śrī Śrīmad

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Gurv-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

1.

*saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇāṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzeit. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz-lábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

2.

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu saṅkīrtana mozgalma; a szent nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

3.

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a műrtikat, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

4.

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
suādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiiva tṛptim bhajataḥ sadaiiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyálhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a bhakták elégedettek a bhagavat-prasādával, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

5.

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-lilā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsuvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

6.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a gopīknak, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

7.

*sākṣād-dharitvena samasta-sāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

8.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvāṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőíteni kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

A Vyāsa-pūjā jelentése

A lelki energia érintése nélkül senki sem képes felszabadulni az anyagi energia hatása alól, sőt akár egyetlen lépést tenni a lelki fejlődés útján. Śrī Kṛṣṇa az anyagi világ megteremtésével egyidőben megalapozta azt a rendszert is, amelynek révén a feltételekhez kötött lelkek érintkezésbe kerülhetnek a transzcendenciával, és kiszabadulhatnak ennek az ízetlen világnak a börtönéből. A védikus szentírásokkal áldotta meg az emberiséget, amelyekben bemutatja a Róla szóló transzcendentális tudást, valamint létrehozta a tanítómesterekből álló tanítványi láncolatot, amelyhez kapcsolódva valaki megérezheti a lelki energia áramlását.

„Az az ember, akinek keze-lába meg van kötve, nem tudja kiszabadítani magát. Csak olyantól remélhet segítséget, aki nincs megkötve. Egy lekötözött ember nem segíthet a hozzá hasonlónak, ezért a megmentő nem lehet más, csak egy szabad ember. Az anyagi világ feltételekhez kötött lelkeit csakis az Úr Kṛṣṇa vagy hiteles képviselője, a lelki tanítómester szabadíthatja fel. Ilyen felsőbb segítség nélkül senki sem kerülhet ki az anyagi természet rabságából. Az odaadó szolgálat vagy Kṛṣṇa-tudat segíthet e felszabadulásban. Mivel Kṛṣṇa az illuzórikus energia Ura, utasíthatja ezt a legyőzhetetlen energiát a megkötött lelkek szabadon bocsátására. Mindezt a meghódolt lélek iránt érzett indokolatlan kegyéből teszi, valamint annak az atyai vonzalomnak köszönhetően, mely az élőlényhez fűzi, aki eredetileg az Ő szeretett fia. (Bg. 7.14)

A lelki tanítómester segít minket hozzá, hogy újra képesek legyünk illő módon viszonzni a Legfelsőbb Úr szeretetét. Ezért a sástra határozott utasításokkal mindenkit arra bátorít, hogy fejlődése érdekében keressen és fogadjon el egy lelki tanítómestert. Általánosságban megismerhetjük a szentírásokból egy hiteles guru kiemelkedő lelki tulajdonságait is, amelyek alkalmassá teszik Őt közvetítő szerepének ellátására. Megértette, és meditáció útján megvalósította a szentírások végkövetkeztetését, és képes másokat is meggyőzni ezekről. Menedéket keresett a Legfelsőbb Istenségnél, és félretett mindenféle anyagi gondolkodást. Képes uralkodni a test hatféle készítésén, és az Úr tiszta bhaktája. Ācāryavān puruṣo veda. Egy ilyen lelki tanítómestert megközelítve az ember mindent megtudhat a lelki megvalósításról.

A szentírások leírásai nyilvánvalóan általánosságban beszélnek a gurukról. Ezeket az önmagukban is vonzó körvonalakat Ő Isteni Kegyelme, Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja tölti ki számunkra színekkel, formával és léttel. A „lelki tanítómester” így az Ő kegyéből és Kṛṣṇa kegyéből számunkra már nem csak egy elméleti szerepkör. Guru Mahārāja cselekedeteiből mindannyian láthatjuk,

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

hogyan cselekszik egy tiszta *bhakta* mások felemelése érdekében. Láthatjuk töretlen odaadását, a felfoghatatlanságig terjedő teherbírását és önfeláldozását. Ugyanakkor nap mint nap tapasztalhatjuk rendkívüli személyes törődését, kedvességét és figyelmességét is, ami teljes mértékben ellentmond annak a nyugati sztereotípiának, amely szerint a guru egy megközelíthetetlen messzeségben lévő, kultikus személyiség.

Számunkra a guru már nem csak egy misztikus szó, hanem egy személyiséget öltött, lelki élményeket és legfontosabb kapcsolatunkat felidéző, élő kifejezés. Igen, a teológiánk tételének megfelelően Guru Mahārāja „a paramparához és Istenhez kapcsoló láncszem”, ugyanakkor Ő a lebilincselő leckék előadója, a gondoskodó lelki vezető, a szervező-*ācārya*, a komolyság és a humor legédesebb keverékének megtestesülése, a határtalanul bölcs és szigorúan-elnéző apukánk. Minden lelki fensége és a *śāstrák* által dicsőített tulajdonsága mellett Guru Mahārāja a legszeretetre méltóbb ember. A Vyāsa-pūjā hivatalos jelentése: „Śrīla Vyāsadeva képviselőjének megjelenési napja”. Nyilvánvaló, hogy ennek az ünnepnek a legkiemelkedőbb jelentősége, hogy emlékezhetünk Vyāsadeva számunkra legfontosabb képviselőjére, dicsőíthetjük a tulajdonságait és cselekedeteit és szolgálhatjuk Őt. Személyes, érzelmi aspektusból azonban az ünnep még egy plusz töltéssel is rendelkezik a számunkra. Guru Mahārájának születésnapja van!

Bár nem tudjuk felfogni a szerencsénket, hogy sugárzó lelki mágnességének hatáskörébe kerültünk, ragadjuk meg a lehetőséget, hogy dicsőítsük Őt és áldásával most és mindörökké végezhessek a Neki és az Isteni Párnak végzett szolgálatunkat.

Jaya Om Viṣṇupāda Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja ki – jaya!

Guru Mahārāja szolgálóinak szolgálója:

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2004

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my most respectful obeisances.

I write this offering as a heartfelt submission at your lotus feet—an offering of love—much preferable to a *lettre-de-rigueur*.¹ The lines that follow are my humble attempt to glorify you as the inspirational example behind two important aspects of ISKCON's mission. Śrīla Prabhupāda! I appeal to you for the empowerment to realize these aspects of your mission in my service to you.

I begin with your own words:

In late October of 1977 you said, “Anyway, do things very carefully. I am already dead. But still, I am giving you instruction as far as I can.”

Gopāla Kṛṣṇa Mahārāja answered, “You are still the inspiration for everything we do.”

To which you replied, “Yes. That I shall go on till the last breathing.”²

Nearly twenty-seven years after pronouncing these words, you are still the inspiration for what we do—a sign that you have not yet taken your last breath. I shall now attempt to elucidate two of the many ways you continue to inspire your followers: as the perfect example of Kṛṣṇa consciousness, and as the perfect preacher.

The grossly envious, or the deeply ignorant, may fail to recognize your perfect Kṛṣṇa consciousness, but sane men, truly enlightened men, cannot. Anyone who was in your physical presence can testify to the force of the pure devotion that emanates from your heart, a force that transformed thousands into devotees by its mere touch. Then there are your teachings—Kṛṣṇa's teachings. Those who hear or read them can understand and feel the depth of your realization, realization that can come only from being in direct touch with Kṛṣṇa.

You were the personification of Kṛṣṇa consciousness.

And your preaching record—still unequaled by sibling rivals—speaks for itself. Lord Caitanya's preaching potency thundered in your being. Thus, you spoke constantly to a wide spectrum of listeners, while enthusing your followers to maintain and develop the preaching institution that you established. And that IS-

KCON lives today as the only institution with a constitution, a foundation, based exclusively on your instructions.

You were the ideal preacher of Kṛṣṇa consciousness.

These two examples were two of the many perfect ones you set—examples that continue to inspire your sincere followers, and will for generations to come.

Yet you did not want your followers to deify your pure devotion or your achievements and then rest upon your laurels. You expected your followers to express their adulation of you not merely by words, but also by deeds. You wanted your followers to do as you had done, for what you had done was the practice of all realized devotees.

Devotees...who realize that their eternal nature is to be His [Kṛṣṇa's] servants...practice and preach the eternal process of devotion.³

Thus, you expected us to follow your example. You wanted your followers to be pure devotees and to give others the opportunity to engage in devotional service. These two practices were, and still are, the mission of ISKCON. Indeed, when done according to your directives, these practices are the very essence of ISKCON.

And what about those who did not cultivate true devotion, or those who did not preach?

With typical candor, you critiqued those who preached enthusiastically without a clear grasp of what they were preaching about. And you were even sterner with those who cultivated their own Kṛṣṇa consciousness and neglected the preaching.

Unless all of my students become very much fixed up in...the philosophy and activities of Kṛṣṇa consciousness...what is the use of so many programs for expansion?⁴

Don't be a *bhajanānandī*. As soon as you become a *bhajanānandī* you'll be spoiled.⁵

Śrīla Prabhupāda, you wanted a balance of both *ācāra*, personal example, and *pracāra*, preaching. That balance was the sign of the perfect devotee, and the real guru.

Sanātana Gosvāmī clearly defines herein the bona fide spiritual master of the world. The qualifications expressed in this connection are that one must act according to the scriptural injunctions and at the same time preach.⁶

And how did you define devotional practice and preaching?

In your view, to practice Kṛṣṇa consciousness was to know the philosophy of *Bhagavad-gītā* and *Śrīmad-Bhāgavatam*, to chant Hare Kṛṣṇa without offense, to develop the qualities of a Vaiṣṇava, and to adopt the cultural habits of Vaikuṅṭha. Preaching meant to liberate the nondevotees by distributing books, publicly chanting the holy names, distributing *prasādam*, opening temples to the public, and so on.

And you wanted these two things done. You did not want them to be simply the objects of eloquent lip service.

What was the value of devotees lecturing about preaching and not actually meeting the public? And what was the value of preaching Kṛṣṇa consciousness without actually displaying such consciousness in one's practical life? An institution that was obsessed by its internal affairs, that promoted a spiritual experience not followed by its practitioners, that relegated preaching to the realm of theory, would not stand the test of time.

You were emphatic:

You are doing your duty very nicely. That's all right. But by doing your duty, if you do not develop your Kṛṣṇa consciousness, then you are simply wasting your time.⁷

If you yourself remain always pure, then your preaching will have effect. As soon as there is little impurity, the whole thing will deteriorate and go to hell.⁸

In emphasizing practice and preaching, you defined ISKCON as that society in which your pure devotee followers preach Kṛṣṇa consciousness. It was simple—for the simple.

By your example and by your mission you revealed your greatness. Śrīla Prabhupāda, you were, and continue to be, the greatest.

But the reality of that greatness will sink into the mire of empty words and staid celebrations if successive generations of your devotee followers do not also become great.

“Is it fitting to become great in Prabhupāda's shadow? If so, how?” asks a follower.

I reply, “It is your duty to Prabhupāda to become great! And you become great by becoming a humble Vaiṣṇava who does ‘wonderful’ things to preach.”

To this I add, “And as the number of such great followers increases, so will the world's recognition of Śrīla Prabhupāda's supreme greatness.”

Śrīla Prabhupāda! You will measure the glorification of your greatness by the

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

responsibilities your followers take to realize a permanent legacy of pure devotee preachers within ISKCON!

It was for such a legacy that you inspired us and for such an ISKCON that you breathed. So long as your followers continue to follow your instructions, you will continue to breathe and ISKCON will continue to live. If ISKCON were to stop following your instructions, then your “last breathing” would come, and ISKCON too would breathe its last.

Dear Śrīla Prabhupāda, I conclude with a prayer at your lotus feet: As Gaṅgā-devī provides her worshipers with water to worship her, please give me the ability to be your true follower, a practitioner and preacher who, always inspired by your example, measures up to your standards and meets your expectations. Only then will the words I have written and spoken in this offering and elsewhere really be worthy of glorifying you.

Your servant eternally,
Śivarāma Swami

¹ Glorification required by current fashion or etiquette.

² Conversation, 22 July 1977.

³ *Renunciation Through Wisdom*, 4.5.7.

⁴ Letter to Stoka Kṛṣṇa, 20 June 1972.

⁵ Letter to Pūṇaprajña, 11 December 1976.

⁶ *Caitanya-caritāmṛta*, Antya 4.103.

⁷ Lecture, Bombay, 6 January 1973.

⁸ Letter to Puṣṭa Kṛṣṇa, 9 December 1992. Other, similar letters: Hayagrīva, 13 February 1972; Dāmodara, 9 May 1972; Harṇsadūta, 22 June 1972.

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget neked, és minden dicsőséget a *guru-paramparā* tagjainak! Minden dicsőséget tanítványaidnak, akik felvállalták missziódat, és terjesztik a Kṛṣṇa-tudat mozgalmát szerte a világon!

Mai napon ünnepeljük kedves lelki tanítómesterünk és a te szeretett tanítványod, Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja megjelenési napját. Szeretnénk ez alkalommal is köszönetet mondani neked, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot a nyugati világba, és hogy olyan sok lelket vonzottál az általad létrehozott ISKCON mozgalmába. Sajnos nem találkozhattunk veled akkor, amikor személyes jelenléteddel inspiráltad a prédikálást, de tanítványaid áldozatos munkájának köszönhetően eljutottak hozzánk a könyveid. Elsősorban e könyvek révén kerültünk mi is kapcsolatba veled, s kerestük fel a *bhakták* társaságát. Guru Mahārājánk indokolatlan kegyéből eljött Magyarországra, hogy itt fektesse le a Kṛṣṇa-tudat alapjait, s a vele való találkozásunk meghatározó lett az életünkben.

Habár sokszor nem tudjuk felmérni és értékelni, valójában nagyon sokat köszönhetünk neki, s az irántad kifejezett odaadását és elkötelezettségét látva mi is késztetést érzünk arra, hogy megpróbáljunk jobb *bhaktákká* válni, és komolyabban részt venni a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében. Mindenki számára nyilvánvaló, hogy felhatalmazást kapott általad a *guru-paramparától*, mert a közel húsz évnyi erőfeszítést látványos eredmények fémjelzik: erős prédikáló központok az ország nagyvárosaiban; az új központ Budapesten, ahol Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurānga záporozza kegyét a *bhaktákra* és a látogatókra egyaránt; és Új Vraja-Dhāma, ahol a gyönyörű Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara jelent meg végtelen könyörületből, hogy felajánlhassuk Nekik alázatos szolgálatainkat. Emellett Guru Mahārājánk istentestvérei közül többen rendszeresen ellátogatnánk hozzánk, hogy hozzájáruljanak ők is ehhez a prédikáláshoz, s hogy támogassák a lelki életünket felemelő társaságukkal. Többször kifejezik leckéiken, beszélgetések alkalmával, hogy mennyire szerencsések vagyunk mi, hogy Śrīla Śivarāma Mahārāja tanítványai lehetünk, s az ő vezetésével gyakorolhatjuk a lelki léletet.

Szeretnénk megköszönni neked, kedves Śrīla Prabhupāda, hogy egy ilyen csodálatos lelki családot hoztál létre, amelyben te vagy a mi lelki nagyapánk. Különleges helyzetben vagyunk e szempontból, mint ahogy különleges helyzetben vannak közvetlen avatott tanítványaid is: ugyanúgy, ahogy ők elmondhatják azt, hogy mennyire szerencsések, hogy te vagy a lelki tanítómesterük, hasonlókép-

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

pen szerencsésnek érezhetjük magunkat mi, hogy mi lettünk a te lelki unokáid.

Milyen csodálatos személyiség lehetsz te magad, s mennyire felemelő lehet a társaságod, ha ilyen nagyszerű *bhakták* lettek elkötelezett híveid, mint amilyen a mi lelki vezetőnk és örök jóakarónk. Arra kérünk, hogy áldj meg bennünket: soha ne hagyjuk el Guru Mahārājánk lótusz lábainak oltalmát, s mindig készek és képesek legyünk arra, hogy kövessük utasításait. Ez az egyetlen mód arra, hogy elérjük azt az örök lakhelyet, amelyről a könyveidben írsz, s hazatérjünk, vissza Istenhez.

Tribhuvana-sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara ki jaya!

Śrī Govardhana-lāl ki jaya!

Śrī Gaura-Natarāja Mahāprabhu ki jaya!

Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅga ki jaya!

Śrī *guru-paramparā* ki jaya!

Śrīla Prabhupāda ki jaya!

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja ki jaya!

Gaura-bhakta-vṛnda ki jaya!

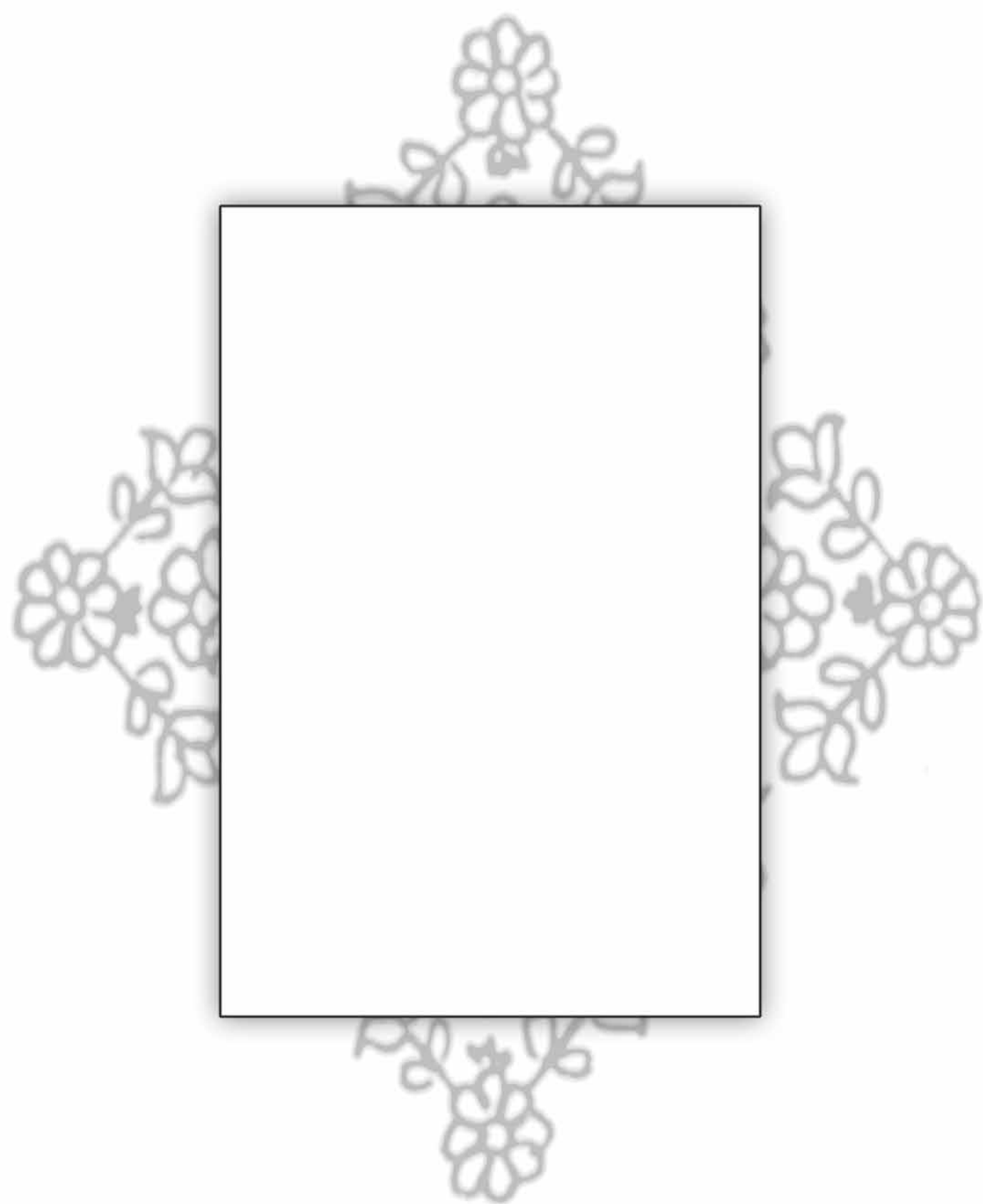
Jelentéktelen szolgálid:

a magyarországi *yātrā bhaktái*

Vyāsa-pūjā felajánlások

Acyuta-priya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Hosszú évek óta követem magyarországi prédikálásodat, és ezért minden dicsőséget neked. Ilyen elesett és befedett emberekkel, mint amilyenek országunkban élnek, nem könnyű a misszionárius tevékenysége. De te mégis minden akadályt legyőzve méysz előre a kijelölt cél felé. Sok tanítványod elesett *māyā* trükkjei miatt, de igaz híveid soha nem engedik el lótosz lábadat.

Prabhupāda is azt mondta, hogy nincs szüksége a fölösleges ígéretekre, hiszen a tettek mindennél többet mondanak. Én sem szeretnék neked nagy ígéreteket tenni, de a mozgalomhoz való hűségem megkérdőjelezhetetlen. Ezután is vállalom hozzád és a Kṛṣṇa-tudathoz való ragaszkodásomat.

Elesett szolgád:

Acyuta-priya devī dāsī

Ādi-guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in your lotus feet. All glories to your appearance day.

Ultimately the Guru is kind to the disciple and that kindness is the greatest wealth of the disciple. If all else fails then all the disciple really has is the hope that his *gurudeva* will show him compassion, tolerate his offences and continue to encourage him in the service of the Lord. Śrī Kṛṣṇa gives assurances both to Arjuna and Uddhava that the devotee who struggles will ultimately attain success in devotional service by the right attitude of repentance and perseverance against all odds. The noose of material life is strangling me and what seemed easy before now has become difficult due to my own weaknesses and multitude of faults and deep conditioning.

Śrīla Rūpa Gosvāmī has made this prayer and that is giving us hope.

*na premā śravaṇādi-bhaktir api vā yogo 'tha-vā vaiṣṇavo
jñānaṁ vā śubha-karma vā kiyad aho saj-jātir apy asti vā*

*hinārthādhika-sādhake tvayi tathāpy acchedya-mūlā satī
he gopī-jana-vallabha vyathayate hā hā mad-āśaiva mām*

“Oh my Lord, I do not have any love for you, nor am I qualified for discharging devotional service by chanting and hearing. Nor do I possess the mystic power of a *vaiṣṇava*, knowledge or pious activities. Nor do I belong to a very high caste family. On the whole, I do not possess anything. Still, O beloved of the *gopīs*, because you bestow your mercy on the most fallen, I have an unbreakable hope that is constantly in my heart. That hope is always giving me pain.”

I pray for your mercy on this day.

Your servant,
Ādi-guru dāsa

Bhaktin Alex

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the sparkling moonstone dust of your lotus-petal feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, and your divine appearance in this world.

Guru Mahārāja I can hardly believe that only one year has passed since writing my last offering. It feels like a lifetime, I have changed and I feel that our relationship has also changed.

You have been there for me so much this year, and I really want to thank you for that. You were there for me when I thought I would die, when my whole life just disappeared, you came and you consoled me, you protected me, and you healed me with your sweet *kīrtana* and your illuminating words. Thank you.

You made me laugh at my greatest fear, something only you could have done. Really. Thank you.

You accepted my incompetent attempts to serve you and Śrī Śrī Rādhā-Dāmodara, which was the greatest privilege. Thank you.

You defended and protected me, even when I least expected it, and that meant so much to me. I felt so secure, knowing that you wouldn't let anyone harm me. Thank you.

You taught me how to trust someone, (a lesson which may take some time). You see where I am weak and you treat me so gently. Thank you.

You ordered me out of my nonsense, you see what I should be and you

won't settle for anything less. I will always remember that. Thank you.

You showed so much care, I couldn't believe it at first. Guru Mahārāja nobody has ever cared for me as much as you do. Thank you.

You were there for me in your books, which helped me to feel your presence even when I was miles away from you. Thank you for giving them to us.

I know I can never repay you, all I can do is beg that I will never be separated from you, in this life or any other. Please always let me serve you.

I have no aspiration other than to serve your lotus feet forever.

I love you Guru Mahārāja.

Your servant,

Bhaktin Alex

(Dublin, Ireland)

Ali-Kṛṣṇa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Isten éltesen sokáig, a *bhakták* örömére!

Csak ismételni tudom, amit már az előző években is írtam, de hát ez az igazság. Nagyon hálásak vagyunk neked azért, hogy ismerhetünk, együtt ünnepelhetünk, és a tanítványaid lehetünk. Ajándék számunkra az is, hogy a pécsi *bhaktákat* családtagjainknak érezzük. Olyan kedvesek ők számunkra, mintha valamennyien a fiaink, lányaink, testvérünk, apánk lennének. Amíg nem találkoztunk veled, nem voltunk tisztában azzal, hogy milyen különlegesen szerencsés helyzetben vagyunk, sőt...

Erre csak az első fesztivál után, fokozatosan eszméltünk rá. Most már tudjuk.

Mi nagyon egyszerűen élünk, mégis előfordul, hogy csodálatos dolgok történnek velünk, és ez csakis Kṛṣṇával kapcsolatos (akárcsak minden más).

Kedves, jó Guru Mahārāja! Rólad is szoktunk mesélni. Megmondom őszintén, engem mindig meghat, ha hallom, ahogyan anyukádat emlegeted. Nemcsak a *bhakták* és a tanítványaid, de az emberek többsége, akik már hallottak vagy láttak téged, szeretnek, például Śrīpati apukája.

Kérek Guru Mahārāja, kérek, add a kegyed, hogy valamilyen szolgálatot tudjak végezni, tudjam segíteni a *bhaktákat*.

Szerető szolgád:

Ali-Kṛṣṇa devī dāsī

Amṛta-pāṇi devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget dicsőséges megjelenésednek!

Ma egy nagyon kedvező nap van, hiszen ez az a nap, amikor megjelentél ebben a világban, hogy segíts a feltételekhez kötött lelkeknek haza menni, vissza Kṛṣṇához.

Emlékszem, a tavalyi *vyāsa-pūjā* ünnepségedkor megállás nélkül csak énekelted a Szent Nevet, és próbáltál minket eszközzé tenni az Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában. Másnap hajnalban, amikor kimerülten leértünk a szállásunkra, nagyon hálásnak éreztem magam Śrīla Prabhupāda felé, és megköszöntem, hogy elhozott engem lótuszlábaid elé.

Jīva-doya vagy, végtelenül kegyes az elesett lelkekhez. Azt mondtad a Govardhana-pūjā leckéjén, hogy Kṛṣṇa mindenkit hívott, hogy álljanak a hegy alá, amikor felemelte azt. Senki sem gondolkozott, csak ment, mert olyan nagy hitük volt Benne. Ugyanígy minket is hív...

Kedves Guru Mahārāja , azt írod egyik leveledben, hogy ez az anyagi világ arra van, hogy megtisztuljak, és azután, ha alkalmas leszek rá, vissza tudok menni Kṛṣṇához. De ez egy nagyon nagy harc. Ebben az évben is tapasztalhattam, milyen sok időt, energiát, gondoskodást adsz instrukcióidban, személyes *darśana*idon keresztül, hogy mégis sikeres leszek egyszer.

Köszönöm szépen neked.

Bár alkalmatlan vagyok, hogy megfelelően tegyem, most mégis a *vaiṣṇavák*hoz imádkozom, hogy a szolgálatukon keresztül egyszer megfelelő tanítványod lehessenek, mint ők. Azt kívánom, hogy amikor egy ilyen szép napon végignézel az arcunkon, elégedettség töltse el a szívedet, és tényleg boldog legyen a születésnapod.

Boldog születésnapot Guru Mahārāja!

Szolgád:

Amṛta-pāṇi devī dāśī

Ānanda Vṛndāvana dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Noha képesítetlen vagyok, hogy megfelelően dicsőítselek téged, mégis minden hibám ellenére szeretném megtenni, és kérlek, kegyesen fogadd el szeretettel!

Először is szeretnék bocsánatot kérni azokért a hibákért, amiket elkövettem, és az áldásaidért könyörögni, hogy szilárd eltökéltséggel a helyes módon cselekedhessek.

Ahogy telik az idő, egyre láthatóbbá válik, mi az, amiben részünk lehet. Annak ellenére, hogy én személyesen semmilyen erőfeszítést sem tettem, hogy ezt a sok, szép elrendezést megkaphassam - amit a te rengeteg erőfeszítésed Śrīla Prabhupāda szolgálatában állandóan megteremt nekünk -, most részem lehet bennük. Ezekkel az elrendezésekkel mindenkinek lehetőséget adsz megismerni és gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Ilyen egy igazi gondoskodó apa.

A szentírásokban olvassuk, hogy a szülő kötelessége gondoskodni gyermekeiről, hogy azok fejlődhessenek a lelki életben, pedig ezt múlt karmájuk miatt sokan nem érdemelték ki. Soha, senki nem tanított minket arról, hogyan kell úgy élni, hogy egyáltalán képesek legyünk gondolkodni az élet értékeiről, nem is beszélve az Istennel való kapcsolatáról. De te mégis tiszta, anyagi motivációtól mentes szívvel, és Śrīla Prabhupāda iránt érzett elkötelezettséged miatt felelősséget vállalasz, hogy segíts nekünk bepótolni ezt a legnagyobb hiányt az életünkben.

Mindig csak arra gondolsz és arra törekszel, hogyan tudnál minél jobb lehetőséget adni a Kṛṣṇa-tudat elterjesztésére, és minél több élőlény számára könnyebbé tenni annak elfogadását. Most az új templom az, ami megvalósul számtalan vágyad közül.

Szeretnék minél jobban együttműködni őszinte követőiddel, hogy beteljesülhessenek transzcendentális vágyaid, mert ezzel mindenki jószerencsáját megteremted, és életüket tökéletessé teszed.

Kérlek szépen, hogy tudjam minél jobban elfelejteni magamat, és lefoglalni a szolgálatodban, hogy így önzetlenebbül segíthessek *bhaktáidnak!*

Jelentéktelen szolgáló:

Ānanda Vṛndāvana dāsa

Ānanda-Rādhikā devī dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmi Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

A létezés tökéletessége, ha dicsőítjük azt a *bhaktát*, aki teljesen, száz százalékgig átadta magát a lelki tanítómesterének. Az Úr Śiva kijelenti, hogy az imádat legmagasabb rendű formája az Úr Viṣṇu imádata, ám az Úr Viṣṇu *bhaktáinak* az imádata még ennél is magasabb rendű.

Kṛṣṇa sokkal elégedettebb, amikor azt látja, hogy a *bhaktáját* dicsőítik, mint amikor Őt, Magát magasztalja valaki. Mint egy bőkezű szülő, úgy osztod tiszta odaadásod gyümölcsseit. Szolgálni a gurut, Kṛṣṇát és a *bhaktákat*, ez az életed. Úriember, lelki apánk, fáradhatatlanul lelkes mérnöke ennek a magyar *yātrának*, mindez Te vagy nekünk, kedves Mahārāja! Ha tudást szeretnénk, megadod, ha egy békés, lelki helyet, ahol mindenki gyakorolhatja az odaadó szolgálatot, megteremted. Minden módszert és tudást megadsz ahhoz, hogy szívünket megtisztítsuk, és elkerüljük a sértéseket!

Bárki láthatja, hogy milyen különleges személy vagy, mert rengeteget tettél, és teszel minden emberért, minden *bhaktáért*. Elindítottad a könyvosztást ebben a kis országban, különböző városokban megalapítottad a *nāma-hatákat* és a templomokat. Azért, hogy beteljesítsd lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda utasítását, mindent feláldozol: az idődet, az egészségedet... Ezért a mai napon mindenkinek nagy tisztelettel kell leborulnia lótuszlábaidhoz, és könyörögnie egy kis kegyért. Én is ezt szeretném tenni: leborulok lótuszlábaidhoz, és könyörögek, hogy adj egy kis kegyet nekem is!

Legyen hát dicsőséges ez a nap, amelyen megjelentél, mert ennek köszönhetően társulhatunk veled, és megkaphatjuk végtelen kegyedet!

Köszönök mindent!

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:

Ānanda-Rādhikā devī dāsī

Anaṅga-mañjarī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Vyāsa-pūjā 2005, another year where you have ceaselessly inspired us all by your example, your focus and determination, your pragmatism, mercy and compassion.

On this most special day I would add my few words to those of my better qualified Godbrothers and Sisters to offer my gratitude for your mercy and beg to remain somewhere nearby your lotus feet.

Your unworthy disciple,
Anaṅga-mañjarī dāsī

Anātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Gaurāṅgának! Boldog születésnapot!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Az Úr Kṛṣṇa elküldött téged ebbe a szörnyűséges világba, ahol a tudatlanság sötétje uralkodik. Ebben a birodalomban az ember elfelejti, hogy ki ő valójában. Ahogy kapcsolatba lép az egyébként szellemi lélek az anyagi világgal, azonosul vele, ami egyből beszennyezi. Olyannyira, hogy megszokja, és azt hiszi, hogy ő ennek a világnak a terméke, és átadja magát az illúzió sötétségének. Kialakul benne a hamis én-tudat, hogy „én ez a test vagyok”, és ezt kiterjeszti környezetére: „ez az én házam, az én autóm”. Teljesen megőrül az érzékielégítéstől, és nem lát megfelelően, mint amikor valakinek homok megy a szemébe. Nem tudja, hogy ő egy lélek, Kṛṣṇa parányi szerves része.

*nūnaṁ pramattaḥkurute vikarma
yad indriya-prītaya āpṛnoti*

Amikor valaki az érzékielégítést tekinti az élete céljának, kétségtelenül megőrül a materialista életért, és a legkülönfélébb bűnöket követi el. Szóval bűnt követ el, és tudatlanságából fakadóan nem tudja, hogy tetteinek lesznek visszahatásai. Ezért szenved az élőlény. Olyan szerencsétlen, hogy nem veszi észre, milyen veszélyes helyzetben van. Ez egy tökéletes álom, tökéletes szerepekkel, tökéletes színészekkel.

Óh, drága lelki tanítómesterem! Te ezt a sötétséget a tudás lámpásával képes vagy eloszlatni. A tudással, ami a Kṛṣṇáról szóló tudást jelenti, amit a *sambandha-jñāna* alkot. Ez a transzcendentális tudás, mint a kard, elvágja a visszahatások csomóit. A *Bhagavad-gītā* az ilyen tudást a tűzhöz hasonlítja, amely szintén elégeti a karmát. Így megszűnik a kötelék ehhez a világhoz, és nincs miért újra megszületni, mert a lélek csak akkor ölt testet, ha van valami a számláján, amit vagy jámbor, vagy pedig bűnös tettekkel hozott létre. Az odaadó szolgálat szempontjából minden tett bűnös, ami nem Kṛṣṇa vágyának tesz eleget, ami pedig a legmagasabb rendű érdeke lenne. (*Sa vai puṁsāṁ paro dharmo yato bhaktir adhokṣaje*) Hiszen az odaadó szolgálat miatt, amit transzcendentális tudás birtokában végez, nem vonható felelőségre, mert annak nincs visszahatása.

A *Bhagavad-gītā* 4.37. verse az önvalóról és a Felsőbb Önvalóról, valamint a kettejük kapcsolatáról szóló tökéletes tudást a tűzhöz hasonlítja:

*yathaidhāṁsi samiddho 'gnir bhasma-sāt kurute 'rjuna
jñānāgniḥ sarva-karmāṇi bhasma-sāt kurute tathā*

Az egyik megelőző versben pedig elmondja az Úr, hogy az igazi tudás folytán, amit a lelki tanítómestertől kapunk, megláthatjuk, hogy mindenki Kṛṣṇa szerves része.

Eszembe jutott Rūpa Goswami egyik verse, amiben feltételt szab a teljes tudás megkapásához. Mégpedig ha hitünket a lelki tanítómesterbe és az Úrba vetjük. Kegyed nélkül én is csak ácsorgok egy sötét barlangban, úgy, mint egy turista, vezető nélkül.

Az a fáklyaláng, amit tartasz, nem csak elégeti a kedvezőtlen tényezőket, hanem fényt is ad, amivel helyesen láthatjuk a dolgokat. Én is elvakultam, s nem láttam a lelket. Valódinak fogadtam el a valótlan, és valótlannak a valódit. Azt hittem, hogy itt majd boldog lehetek, ebben a világban az érzékielégítés által. Olyan ez a világ, akár egy sivatag, amibe a vizet kerestem, holott alig van benne egy csepp is. Ha kaptam egy cseppet, elégedetté váltam, mert nem tudtam a messze-messze lévő tengerről, ami határtalan elégedettséget nyújtott volna. Így csak a délibáb állandó zavarásának voltam kitéve, s csak rohantam utána, mint egy órült, a semmiért. Ha kaptam valamit, kicsúszott a kezeim közül, mint a szappan, amikor erősen fogom, és ha meguntam, más kellett helyette. Így

jártam a világot, ki tudja mióta, hol fönt, hol lent, de boldogságra nem leltem. Szerencsémre találkoztunk, és e céltalan vándorlásnak mostanra vége lett.

A transzcendentális tudással felfegyverkezve elpusztítod az ateizmus sötét-ségét. Te bizonyosan az Úr Caitanya Mahāprabhu kegyeltje vagy, mert ezt anélkül nem lehet elvégezni. Dicsőség neked! Bár én nem értek semmit, még azt sem, amit leírtam, de a te dicsőséged felmérhetetlen, és amit leírtam, az csak szikrája annak. Csak a hódolatomat tudom ajánlani, sok-sok ezerszer!

Jaya Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:

Anātha dāsa

Añjavatī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Azokat a szavakat, melyeket papírra vetek, sokkal jobban meg kell gondolni, mint azokat, amelyek csak gondolataimban és imáimban fogalmazok meg. Próbálok csapongó elmémet nap mint nap megfékezni, imádkozni hozzád, és dicsőíteni téged. Szerettem volna idén egy szép felajánlást írni neked, amely nem szépen csengő, de üres szavakból áll, hanem igazán szívből jövő, őszinte szavakból. De ez sajnos idén sem sikerült. A szavak őszinték, de se nem szépen csengőek, se nem igazán szívből jövőek.

Ahhoz, hogy megfelelően dicsőíteni tudjalak, először követőddé kellene válnom, de sajnos nem tudom, mi az igazi követés, mi az, téged igazán követni. A szívem szennyes, tele van mocsokkal és anyagi vággyal, melyet eddigi életemben összeszedtem. Eddig csak az elmémet követtem, vagy néhány haszontalan utasítást. A *bhakták* között viszont szép példákat látok arra, mi az igazi követés. Ahogy rajtad keresztül szolgálják Śrīla Prabhupāda misszióját, és követik az utasításaidat – ez lelkesít engem is, hogy akarjak követni. Látom, hogy ez működik, és sokat tanulok a példájukból. Példaértékű számomra az is, hogy mennyire élsz a szívükben, és milyen szépen szolgálnak a távolléted alatt is.

Sajnos, nekem nem sok fogalmam volt a *guru* és tanítvány kapcsolatáról, még az avatáskor sem. Olvastam róla, és tudtam, hogy ez az egyetlen esély, hogy fejlődhesek a lelki életben és a szolgálatban. Ott volt a vágy, hogy a tanítványod lehessenek, de most kezdem egyáltalán felfogni, hogy mit is adtál nekem, és mit vállaltál ezzel magadra.

A neveltetésem (családban, iskolában, stb.) nem szolgált példával, hogy bárkit is igazán tisztelni és követni lehetne. Most pedig itt vagyok a *bhakták* között, a te menedéked alatt, és szégyellem magam, amiért sokszor figyelmen kívül hagyom az utasításaidat és a vágyaidat. A büszkeségem ködje mögül nem látok semmit, csak a saját kényelmemet és érdekeket. Pedig te tökéletes példát mutatsz nekünk a saját életeddel, amelyet Śrīla Prabhupādának adottál.

Azzal, hogy egy parányi szolgálója lehetek Gaura-Nitāinak a te lótuszlábad menedékében, mindent elértem, amire egy ilyen elesett lélek vágyhat. Azt hiszem, végre fel kell nőnöm, és végezniem kell a kötelességemet. Ehhez pedig fel kell végre fogynom, hogy az életemet neked adtam, Guru Mahārāja, és hogy nem rendelkezem semmivel, csak a te kegyedből létezhetek és szolgálhatok.

Könyörgöm a kegyedért Guru Mahārāja, hogy soha ne hagyjam el a *bhakták* társaságát, és mindig képes legyek meghallani az utasításaidat és tanításaidat. Köszönök mindent.

Haszontalan és jelentéktelen lányod:

Añjavatī devī dāsī

Ankitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék őszintén dicsőítő szavakat írni megjelenésed alkalmából.

Először 1992-ben találkoztam tanítványaiddal, és veled 1994-ben egy falusi házban, egy kedves családi programon. Szavaid és jelenléd tudatomon kívül nagyon mélyre hatoltak. Attól a naptól fogva megváltozott az életem. Bár ezt észre sem vettem azonnal. Ahogy telt az idő, egyre tisztábban láttam és éreztem a társaságodból eredő erőt.

Amikor a társaságodban vagyok, minden olyan egyszerűnek tűnik. Tanítványaid, így én is, sok mindent megígérünk, és úgy is gondoljuk, de sokszor megbotlunk és elrontjuk a dolgokat. Sajnálom!

Jó lenne, ha nagy dolgokat ajánlhatnék neked, kedves Guru Mahārāja, de nem tudok. Amit tudok, az az, hogy ha nem is a legjobbak között, de örökké a nyomodban, és a tanítványaid nyomában fogok toporogni.

Ősszel Indiában voltunk. Csodálatos volt! Śrīla Prabhupāda kegyéből mi is részesülhettünk ebben a különleges élményben, ami most is áthatja Navadvī-

pa-dhāmát és Vṛndāvana-dhāmát. Kegyedből Magyarországon, és itt Egerben is megnyilvánul India és a lelki világ. Ezt nem mindig érzem, de ha rád és Śrīla Prabhupādára gondolok, tudom, hogy így van.

De ezeket a „Kṛṣṇa-tudatos” gondolatokat, attitűdöket mindig felülmúlják azok a gondolatok, amelyeket a szívem kicsi sarkában őrzök, ahol azokat a képeket tárolom, amelyek a legfontosabbak számomra, és amelyekből igazán a legtöbb erőt merítek. Ezek nem mások, mint a személyes társaságodból elnyert kincsek. Ahogy rám nézel, mosolyogsz, és kedvesen érdeklődve szólsz. Gondoskodó tekintetek és érdeklődő kérdések. Már amennyit kaptam sem érdemlem meg, de törekszem megtalálni, és gyöngé kis törekvéssel igyekszem elnyerni ezeket a különleges ajándékokat újra és újra!

Örök szolgád:

Ankitā devī dāśī

Annyora-vasi dāśa

Kedves Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget fényességes személyiségednek!

Megjelentél e világba',
hogy minden lelket kiszabadíts.
Te vagy a kegy óceánja,
itt vagy velünk, hogy bátoríts.
Prédikálsz szerte a világba',
hirdetve: Szent Név a legnagyobb kincs.
Te vagy a transzcendens tárháza,
hozzád fogható biztos, hogy nincs.

Az évek tova tűnnek,
de te itt maradsz velünk.
Riadtan nézünk körbe,
de te fogod a kezünk.
Hibát hibára halmozunk,
de te megbocsátod nekünk.
Élünk és meghalunk,
de te maradsz az életünk.

Örök hálám az Úrnak,
hogy láthatlak téged.
Örök hálám az Úrnak,
hogy hallhatlak téged.
Örök hálám az Úrnak,
hogy szolgálhatlak téged.
Örök hálám az Úrnak,
hogy elküldött ide téged.

Áldásaid szűnni nem akaró záporában reménykedve, az elesett:
Annyora-vasi dāsa

Aṣṭa Sakhī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napodon nem várt meglepetéssel ajándékoztál meg bennünket. Két hónapja tartózkodsz Indiában, s nélkülözve személyes társaságot, nélkülözve az e-mail és telefonkapcsolatot, jobb híján megpróbálunk felnőttként felelősséget vállalni tetteinkért, döntéseinkért, szolgálatunkért. Néha ezt sem árt gyakorolni, miközben azért lelkesen gyűjtjük a prédikálási eredményeket, élménybeszámolókat, melyekkel megörvendeztethetünk majd hazatértekor.

Amikor a TV bemutatta az unokatestvéredről és a rólad készült életút-filmet, nektárként ittuk látványodat és rég nem hallott szavaidat. Eljöttél hozzánk a képernyőn keresztül, s mint mindig, tanítottál bennünket prédikálni. Pár nappal később pedig, a megjelenési napodon jött az igazi meglepetés: SMS Guru Mahārājától! Imádkoztál értünk, tanítványaidért, hogy Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅga és Rādhe-Śyāma áldjon meg bennünket az irántuk érzett tiszta odaadással és szeretettel. Sokszor, sokáig olvastam szavaidat, és nem győztem csodálkozni azon a szeretetteljes tökéletességen, ahogyan óvsz és bátorítasz bennünket Kṛṣṇa szolgálatára.

De vajon megkapnánk-e ezt az áldást nélküled, Guru Mahārāja? Biztosan nem. A te lelkesítésed, türelmes tanításaid teszik számunkra lehetővé, hogy egyáltalán merészkedjünk bármit is felajánlani Kṛṣṇa számára. Amit persze Kṛṣṇa soha nem fogadna el tőlünk, ha nem te kérnéd rá Őt. S bár nem nekünk van megjelenési napunk, mégis mi kapjuk a legnagyobb ajándékot tőled: imádkozol, és vállalsz minden kockázatot azért, hogy a tanítványaid lehetőséget kapjanak

Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅga és Rādhe-Śyāma szolgálatára. Ha neked nem lenne tiszta odaadásod, és tiszta szereteted, mi sem kaphatnánk meg mindezt. S bár a legtöbben biztosan nem érdemeljük meg, te mégis kegyesen nekünk adod ezt a legnagyobb kincset. Illenék ehhez méltó felajánlást viszonzni számodra megjelenésed alkalmából, de kétlem, hogy erre képesített lennék. Sértő makacsságom és botladozó törekvésem nem lehet versenyképes ajándék, de kérek, adj menedéket lótuszlábaidnál, hogy lelki tanítómestered és Kṛṣṇa iránti tiszta szereteted örökké lelkesítsen a szolgálatra, a szolgálatodra.

Jelentéktelen szolgád:

Aṣṭa Sakhī devī dāsī

Aṣṭa Sakhī līlā devī dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Kérek, engedd meg, hogy e világban való megjelenésed napján néhány gondolatot intézzek hozzád köszönetem jeléül.

Mennyi fekete életet ragyogott be fényed,
mikor megjelent közöttünk isteni személyed!
Megtört utak hajszojtjai kerestek meg téged,
csak egyetlen reményük volt: kegyes menedéked.

Világos üzenetedtől ostoba álmaik,
csaló, bűnös vágyaik, felesleges gátjaik
pillanat töredéke alatt foszlottak széjjel –
ilyen tisztaság mellett nem lehetett éjjel.

Az összes őszinte lélek boldogan követett,
körükben a hála és a szeretet övezett.
Ám az irigyek eleinte támadtak téged,
örülten elutasítva kegyes menedéked.

Szerencsére ez az ország idővel észhez tért –
ráismert a drágakőre, akit sértőn kőnek vélt.
Győzhetetlen bástyák védték prédikálásodat –
a csodás *saṅkīrtanával* adtad áldásodat.

Mint szobrász látja a márványban a művet rejtve,
feltárod az Úr tervét mást ámulatba ejtve.
Rādhe-Śyāma birodalma egyedülálló kincs,
amelynek párja e hatalmas világon nincs.

Túl a szépségen, mit az ember szemével láthat,
megigéző az odaadás, mely mindent áthat.
Vágyadból népes Rādhe-Śyāma vendégserege,
Új Vraja-dhāma lankáinak vidám fellege.

Valójában a belépőt itt nem pénzben mérik,
cserébe a *darśan*ért bizalmukat kérik:
merjenek engedni szívük legbenső vágyának –
adják életüket jogos tulajdonosának.

Kegyedből e szent helyen bárki oltalmat vehet,
és küzdelmes élete nyomban sikeres lehet.
Örök családunkba minket is kegyed hozott el,
melyet sok-sok mámoros, hazug élet lopott el.

Tudom, hogy az elismerést tiltja szerénységed,
ám kérlek, engedd meg, hogy ma dicsőítsünk téged!
Féltett kincsünként szeretjük isteni személyed,
hisz egyetlen reményünk van: kegyes menedéked!

Jelentéktelen szolgád:
Aṣṭa Sakhi līlā devī dāśī

Atula Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat dicsőséges *vyāsa-pūjā*d alkalmából is!
Minden dicsőséget Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget
a te hőn szeretett Isteni Párodnak!

Több, mint egy hónapja készülök e felajánlás írására, de most sem azért

teszem, mert megnyilvánult, hogy mit mondjak neked. Egyetlen fűszálba kapaszkodva keres menedéket gyámoltalanságom: nem vagyok a virágos szavak mestere.

A következő gondolatokkal szeretnék megörvendeztetni téged.

Az elmúlt 14 évben sohasem voltam még ennyire határozott az akaratomban, mint jelenleg: le akarok számolni minden trükkösséggel, és EGYEDÜL a Szent Nevet akarom elfogadni a szívemben. Nem akarok kevesebbel megelégedni, mint az Úr tiszta, szerető odaadó szolgálata. Tervet szövök arra, miként leszek én a szent *vaiṣṇavák* szolgája, aki nem vágyik továbbakra, csak önmagában a szolgálattal teljesen meg van elégedve.

Raseśvarīval együtt vagyunk. Most kérdeztem meg tőle – 8 éve vagyunk házaspár. (Azt hittem, 18.) Na mindegy, de még egyetlen egyszer sem került szóba közöttünk a válás! (Nem az egymás iránti ragaszkodás miatt.) Párszor már felvetődött köztünk a kérdés: miként lehet ez?! Két ennyire különböző természet... Annyi köztünk a hasonlóság, hogy neki is meg nekem is 1 orrunk van és 2 fülünk. Mégis miként lehet ez, hogy túrjuk az életet egymás mellett? Mindig azt gondoltam: „Ez Guru Mahārāja ereje.” Mint ahogy Tulasi is 4 éves, a WC-ről lógatja a lábát és énekelgeti percekig a Hare Kṛṣṇát.

Örzök egy vágyat a szívemben. Valamikor a jövőben sok-sok szegény élőlénynek akarok segíteni azzal, hogy továbbítom a Kṛṣṇa-tudatot, hogy boldog légy, hogy boldogok legyenek, és az Úr boldog legyen.

Fenti gondolataimat ajánlom lótuszvirág lábaidhoz, melyek az első betűtől az utolsóig téged dicsérnek.

Már csak egy dolog van hátra, ha megengeded... Ahhoz, hogy mindenki örömeire legyenek képesek cselekedni, élni, szükségem van újra és újra, örökké az áldásodra. Könyörgöm hozzád, kedves mesterem, segíts vágyam elérésében. EGYEDÜL a Szent Név érdekeljen engem. Így képes leszek örökké a fejemen hordozni utasításaidat.

Köszönöm kimeríthetetlen türelmedet, szeretetedet, tanításaidat, mellyel fenntartasz sok-sok-sok lelket.

Ki képes felfogni az én szerencsémét, hogy találkoztam veled, és elfogadtál? Ki értheti ezt?

Szeretlek.

Boldog és gyámoltalan:

Atula Kṛṣṇa dāsa szolgafiókád

Balarāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Szeretném újból megköszönni azt a végtelen jóindulatot, amivel állandóan támogatsz, annak ellenére, hogy nem is viszonzom azt. Ha te nem lennél kegyes hozzám, akkor csak sírni tudnék, és nem tudnám megtartani tovább az életemet.

Szolgád:

Balarāma dāsa

Bhaktin Bányai Hilda

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-sālākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Ismét eltelt egy év, s elérkezett *vyāsa-pūjā*d dicsőséges napja. Ismét lehetőséget kaptam arra, hogy felajánlást írjak neked.

Ha visszagondolok az elmúlt 8 évre, amit a Kṛṣṇa-tudatban töltöttem, rengeteg csodálatos élményt, dolgot és tanítást kaptam tőled, melyben kinyilvánítottad itt Magyarországon az Úr Caitanya és szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda vágyát, és az általuk indított mozgalom célját: visszavezetni az elesett lelkeket Kṛṣṇához, az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez. Ezért a célért rengeteg csodálatos dolgot megvalósítottál ebben az országban. S csak a te kegyed az is, hogy rengeteg *bhaktát* lefoglalsz ebben a szolgálatban. Remélem, egyszer én is megkaphatom kegyed parányi cseppjét, és én is részt tudok venni ebben a misszióban.

2004 májusa különleges ünnepet tartogatott számomra. Olyan ünnepet, amelyen a *bhakták* ünneplik lelki tanítómesterük megjelenési napját, s amelyen éle-

temben először én is részt vehettem. Különleges élmény volt számomra látni a *bhaktákat*, ahogyan hódolatukat ajánlják neked, s ahogyan te ezt kedvesen viszonzod feléjük. Remélem, egyszer én is úgy tudlak majd szolgálni, ahogyan azok a kiváló *bhakták* ott téged szolgáltak.

Ebben az évben kérdéseimmel fordultam hozzád levélben, s legnagyobb örömmre, válaszoltál nekem. Azóta is próbálom betartani az utasításaidat, amiket adtál. Bár az én gyarlóságom határtalan, s ha valamit sikerül ezekből betartanom, az is csak azért lehetséges, mert te inspirálsz engem a legjobban a lelki életben.

Decemberben Debrecenbe látogattál, s ezzel kegyedben részesítettél minket. Hallgathattuk leckéidet, s veled együtt *bhajanázhattunk*. A *bhakták* kegyéből apróbb szolgálatokat végezhettem neked.

Te mindig, mindenkire nagyon kedves vagy, kimutatod együttérzésedet, szeretetedet az elesett lelkek iránt. Irántunk való háládat pedig, meg sem érdemeljük. Mi pedig, hogy valamelyest törleszthessük adósságunkat, nagy igyekezettel próbálunk együttműködni a te örömödre, azért, hogy kimutathassuk Śrīla Prabhupāda felé a szeretetünket.

Kérlek, légy kegyes hozzám, és áldj meg azzal a képességgel, hogy fejlődhessek a lelki életben, s örökké elmerülhessek Śrī Śrī Rādhē-Śyāma szolgálatában, és sértés nélkül vibrálhassam a *mahā-mantrát*.

Kérlek, bocsásd meg, ha ostobaságom miatt sértést követek el ellened!

Elesett szolgád:

Bhaktin Bányai Hilda

(Debrecen)

Bhaktin Bányász Szandra

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Emlékszem, valamelyik *vyāsa-pūjā* ünnepségeden arról beszéltél, hogy a lelki tanítómesternek a legörömtelibb felajánlás az, ha a *bhakta* arról számol be, hogyan fejlődött a Kṛṣṇa-tudatban, és hány új követőt sikerült hoznia Prabhupāda családjába. Azt hiszem, én nem tudok neked örömet szerezni. Sajnos, nem tudok elért eredményekről, általam beprédikált személyekről írni.

Félelmetes, hogy még saját lelki életemre is olyan nehéz felelősséget vál-

lalom. Ijesztő, hogy itt keringek az anyagi lét útvesztőjében, és bár előttem a lehetőség, itt vagy te, aki mutatod a labirintusból kivezető utat, én mégis elfordítom a fejem, nyújtod a kezed, én mégis ellököm azt. De te nem mozdulsz. A sértések, visszautasítások és arculcsapások ellenére, önzetlenül, megkülönböztetés nélkül, még az arra méltatlanoknak is, mint például én, csak adsz, adsz és adsz. Ebből is látszik, hogy az Úr Caitanya tökéletes követője vagy, aki az Úr kedvéért a prédikálás érdekében elfogad bármit, még akkor is, ha az személyes érdekeit tekintve kellemetlen. Köszönöm!

Köszönöm a megbocsátást, a bátorítást! Köszönöm az esélyt a fejlődésre, a lehetőséget a szolgálatra! Nagyon szégyellem magam, hogy idén is csak magamról, nem pedig a te transzcendentális tulajdonságaidról írtam. Szégyellem, hogy csak visszafelé fejlődöm, és olyan önző vagyok, hogy még most is csak kérek: kérek, ne mozdulj, mutatsd továbbra is az utat hazafelé, én pedig próbálok belekapaszkodni lótuszlábadba, ígérem. Bárcsak kegyedből méltó követődé válhatnék, aki örömet szerez neked!

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Bányász Szandra (Eger)

Bhaktin Bárdi Nóri

Kedves Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez az első *vyāsa-pūjā* felajánlásom a számodra, ezért kérek, nézd el, hogy nincs benne túl nagy gyakorlatom. Szeretnék most nagyszerű dolgokat írni rólad, de csak az jut eszembe, hogy milyen szerencsés vagyok, hogy találkozhattam veled.

Valahányszor nálunk laktál Szegeden (összesen két alkalommal), mi mindig nagyon felkészületlennek éreztük magunkat a fogadásodra. Mivel csak a magam nevében szeretnék beszélni, én különösen felkészületlen voltam lelki és anyagi értelemben egyaránt. Azt viszont tudom, hogy miután elmentél, oldalakat írtam rólad a naplómban, és nagyon fájdalmas volt a hiányod. Azt is tudom, hogy egy lelki tanítómesternek nem nagyon illik cetliket dugdosni a kabátzsebébe, de mégis muszáj volt valahogy kifejezni azt a rengeteg pozitív érzést, amit keltettél bennem.

Leginkább azt szeretném megköszönni neked Mahārāja, hogy – hiteles *gu-*

ruhoz méltóan, a saját példádön keresztül -- megmutattad, mi a helyes irány az életben, és mi az emberi élet célja. Ha nem találkoztam volna a Kṛṣṇa-tudattal, már egész biztos, hogy egy elmeosztály elkeseredett lakója lennék, mert nem érteném, hogy mire jó az élet. De a tanításaidon keresztül már tudom, hogy a szemünket soha nem szabad levenni a célról, és nem szabad jobbra-balra tekintetni, csak „csinálni a csinálnivalót”.

Nagyon remélem Mahārāja, hogy egyszer lesz még alkalmam egy töredékét viszonzni annak, amit én kaptam tőled. Ha egyszer majd felnövök a feladathoz, szeretnék a tanítványod lenni, és szolgálni téged, abban a formában, ahogy kívánod.

Végül, szeretnék Neked jó egészséget és boldog születésnapot kívánni!

Örök szolgád:

Bhaktin Bárdi Nóri

Bhagavat-priya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Neked, e csodálatos megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅganak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Néhány napja láttam a *Krisna, a játékos Isten* című filmet. Lenyűgözött az, ahogyan egyszerre, egyszerűen és érthetően mutattad be a Kṛṣṇa-tudat tisztaságát és értékét a mindennapi emberek számára, valamint ezzel párhuzamosan pedig, a legmagasabb szinten a bhaktákhoz szólva mutattad be, a Szent helyek helyzetét és Kṛṣṇa dicsőségét. A filmet megnézve megértettem, hogy a prédikálás egy igazi művészet, és Te Guru Mahārāja pedig a prédikálás Picasso-ja vagy. Valójában azonban nem csak a prédikálásé, hanem a vezetésé, és a *bhakták* lelki életének az irányításáé is. Bár sokan nem látjuk, de Te mesteri módon irányítod a magyar Ka-tudat fejlődését. Lehet, hogy látszólag sokszor távol vagy, és közvetlenül ritkán vezényled az egyház működését, mégis a szíveden és az imáidon keresztül, valójában mindent Te irányítasz. Hiszen mindig a *bhaktákon* meditálsz, nagy szeretettel mindig rájuk gondolsz, lépésről-lépésre vezeted Őket a lelki életben. Egy nagy lelki bűvész vagy, hiszen észrevétlenül dolgozol, de aki a dolgok mögé lát az tudhatja, hogy minden ami a *yātrāval*, a tanítványaiddal, vagy a magyar *bhaktákkal* történik a Te kezében fut össze. A *bhakták* szívéen,

vágyaikon, és helyzetükön keresztül irányítod a Kṛṣṇa-tudat folyását a szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda vágya szerint. A legkülönbözőbb elrendezéseket téve az események megfelelő mederbe terelése érdekében. Miközben a felszínen fenntartod az egyszerű, derűs, és néha gyermeki lelki személy inkognitóját. Így sok ember közönséges személynek gondol, mások pedig félnek Tőled. Azonban aki a hitével és a szeretetével néz Téged, az láthatja, hogy a *bhakták* életében semmi sem történhet a tudtod és a beleegyezésed nélkül, mindenről tudatos vagy és a szereteted áthatja a *bhakták* életét, összetartva a magyar yatra minden elemét. Ez azonban azzal jár, hogy rengeteg terhet, és felelőséget viszel a válladon, hatalmas mennyiségű karmát emészelve fel újra és újra a *bhakták* és az emberiség lelki életének jobbá tételéért.

*tapyante loka-tāpena sādhaḥ prāyaśo janāḥ
paramārdhanaḥ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája. (*Bhāg. 8.7.44 vers*)

Mindeközben pedig, mintha csak semmi gondod nem lenne, írod a könyveidet a lelki világ gyönyörű kedvteléseiről, és ezzel, Kṛṣṇa és a gopik szeretetének felbecsülhetetlen értékű kincsével öntözöd meg a bhakták megpróbáltatásoktól szenvedő szívét. Pompázatos ligeteket, gyümölcsösöket, és kristály tiszta vizű tavakat varázsolva, az anyagi világ sivatagába, melyben én magam is kiszáradt szájjal és lázasan tévelygek. Azonban Te Guru Mahārāja kivezetsz mindenkit e perzselő homoktenger halált jelentő torkából, megajándékozva és beavatva minket az Úr Szent Neveinek az éneklésébe, és az ár csekély, csak követnünk kell az utasításaidat. Összintén megszeretném köszönni Neked ezt a segítséget.

Kezdem megérteni, hogy életem minden lépésénél ott állsz mellettem, és mindig is ott álltál féltő gondoskodással vigyázva rám a múltban is. Bocsánatot szeretnék kérni Tőled, hogy ha erről mégis megfeledeztem, és Téged vagy bárki mást okoltam volna a velem történetek miatt. Kérlek add, hogy többé soha ne felejtsem ezt el, és mindig tudatos legyek róla, hogy Kṛṣṇához és Śrīla Prabhupādához csak a Rajtad keresztül, a Te indokolatlan kegyedből vezet az út.

Örök szolgád:

Bhagavat-priya dāsa

Bhaktipāda dāsa

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine*

*mūkaṁ karoti vācāraṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, áldj meg engem, hogy tudjak írni néhány szót a te dicsőségedről! Sajnos, én teljesen ostoba vagyok, és nem rendelkezem egyetlen *bhakta* tulajdonsággal sem, és semmi megvalósításom nincs a lelki gyakorlatban. Ezért nem vagyok képesített írni erről a témáról. Emiatt szégyellem magam, de sajnos, ez az igazság.

De amit biztosan tudok, hogy te önmegvalósított személyiség, tiszta *bhakta* vagy, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara bensőséges szolgája. Ez nem egy vak hit.

Kedves Guru Mahārāja, a te tanításaid arról szólnak, hogy a sikernek az a titka, hogy bármilyen áron elégedetté kell tenni a lelki tanítómestert. Ez pedig akkor fog sikerülni, ha megértjük, mit akar a *gurudeva*, mi az ő hangulata, mi a vágya, „*śrī-caitanya-mano 'bhīṣṭam*”. Rūpa Gosvāmī megértette az Úr Caitanyának a hangulatát, s ily módon sikeres lett. Śrīla Prabhupāda szintén megértette, és ezért sikerült az egész világon elterjesztenie a Kṛṣṇa-tudatot. Azok a tulajdonságok, amelyek téged jellemeznek, arra utalnak, hogy te is tökéletesen megértetted Śrīla Prabhupādának a hangulatát, ami nem más, mint maga az Úr Caitanya hangulata, „*śrī-caitanya-mano 'bhīṣṭam*”.

Śrīla Prabhupāda mindent feláldozott amiatt, hogy prédikáljon és felszabadítsa az elesett lelkeket. Guru Mahārāja, te szintén feláldoztad magad értem. Ez nagyon csodálatos. Ebben a világban az apát nem érdekli a saját fia. Az apa semmiképp sem áldozná fel magát a gyerekéért, a máséért meg pláne. Teljesen elmerül saját érzékielégítésében ebben a világban. De itt vagy te, aki teljesen motiválatlanul, szeretettel gondoskodik több ezer teljesen idegen emberről.

Fogtál minket, idegen, énközpontú embereket, és rokonná tettél, Śrī Kṛṣṇa lelki családjának tagjává.

Egyszer azt mondtad, hogy amikor régen valaki elment a mozgalomból, Śrīla Prabhupāda sírt. Én biztos vagyok abban, hogy te is sírsz, amikor elmegy valaki. Ez látszik, mert készen vagy bármit megtenni a *bhaktáért*, csak azért, hogy maradjon. Egyszer tanúja voltam egy ilyen esetnek, amikor egy tanítványod eléggé

komolyan *māyā* hatása alatt volt, ráadásul *guru-aparādhāt* követett el, és végül el akart menni. Veled beszélve sem viselkedett megfelelően. Ez fáj neked. De nem azért, mert téged megbántott. Nem, mert te máshogy láttad a helyzetet. Számodra ez borzalmas pillanat volt, mert a tanítványod, aki Kṛṣṇa örök szolgálója, sok-sok születés és végtelen szenvedés után végre megkapta azt a ritka lehetőséget, amely minden szenvedésnek véget vet, és haza viszi, vissza Istenhez, most ismét el akar menni a halál birodalmába, „*mṛtyu-saṁsāra-vartmani*”.

Ó, kedves Guru Mahārāja, én nem vagyok képes megérteni, milyen fájdalmat tapasztalsz ilyenkor. A te együttérzésed és kegyed óceánjának nincsenek határai. Annak ellenére, ahogy ez a tanítványod viselkedett, te odamentél hozzá, és bocsánatot kértél. Amikor én ezt megláttam, értettem, igen az én Guru Mahārājám egy igazi *guru*. Csak egy igazi lelki tanítómester, aki teljesen mentes a hamis büszkeségtől, képes ily módon cselekedni.

Amikor egy *bhakta* vissza szeretne térni a mozgálmába, te nagyapai szeretettel fogadod őt. Neked nem számít, mi volt a múltban. Ilyenkor boldognak érzed magad.

Egyszer a *bhakták* kérdezték Śrīla Prabhupādától: „Śrīla Prabhupāda, amikor énekeljük a *Guru-aṣṭakāt* „*nikuṅja-yūno rati-keli-siddhyai*”, ez tényleg azt jelenti, hogy te ott vagy a *kuṅjában*, és segítesz előkészíteni a szükséges dolgokat a Rādhā-Kṛṣṇa kedvtelésekhez?” Śrīla Prabhupāda így válaszolt: „Igen! De nem ott, hanem itt, mert én foglak titeket, és viszlek oda.”

Kedves Guru Mahārāja, te szintén ugyanezt csinálod, fogsz minket, és viszel Rādhē-Śyāmához.

Amikor a fesztiválokön öltöztetsz és díszíted Rādhē-Śyāmát, akkor „*nikuṅja-yūno rati-keli-siddhyai*”, és ha Rādhā-Dāmodarát öltözteted, az is ugyanaz. A legcsodálatosabb pedig az, hogy még a feltételekhez kötött lelkeket, mit például én is, le tudsz foglalni ebben a tökéletes szolgálatban.

A *guru* kegye nélkül nem lehet megízlelni Kṛṣṇának az édességét. Én képtelen vagyok megízlelni Kṛṣṇa nevének, formájának és kedvteléseiknek az édességét. De az a fantasztikus, hogy ez mégis lehetséges. Ha a tiszta *bhakta* sértések nélkül vibrálja az Úr Kṛṣṇa Szent Nevét, elkülönülést él át, és lelki boldogságba merül. Ekkor Kṛṣṇa lelki energiája, a *hlādinī-sakti* hatása kerül. Ez a boldogság annyira hatalmas és mindent átható, hogy bárki, aki meghallja, sírva fakad, s közben egyáltalán nem érti, mi történik vele.

Sokszor, amikor *kīrtanán* vagyok, szenvedek, mert nem vagyok képes figyelni a Szent Névre, és nem vonzódok hozzá. Ilyenkor Kṛṣṇához kezdek imádkozni, hogy legyen kegyes hozzám. Ezután se tudok elmerülni a *kīrtanában*. Ilyenkor megértem, hogy nincs semmi kapcsolatom Kṛṣṇával. Akkor rajtad kezdek meditálni. Vagy megpróbálok emlékezni egy *kīrtanára*, ahol te voltál, vagy csak elképzelem, ahogy te énekelsz nagy szeretettel és boldogságba merülve,

jobb kézzel pedig fogod Govinda Mahārāja kezét, és mindketten teljesen elmerülve az édes Szent Név boldogság-óceánjában, gyönyörűen táncoltok. Ahogy erre gondolkodok, pár pillanat alatt hatása alá kerülök, és teljesen boldognak érzem magam. Minden anyagi bánat és probléma eltűnik nyomtalanul. Persze, mivel én feltételekhez kötött és csalásra hajlamos vagyok, lehetséges, hogy ezt csak képzelem. De más *bhakták* nem hazudnak. A *Veṅu-gītāban*, *Na pāraye 'haṁban* és a *Kṛṣṇa saṅgatīban* egyértelműen jelen van a *hlādinī-śakti*. Bárki aki olvasta, tapasztalhatta az érintését. Még a legköszívőbb *bhakták* is mesélték, hogy nem tudtak ellenállni, és sírva fakadtak.

Egy ilyen tiszta *bhakta* képes sziklaszívű embereknek is meglágyítani a szívét. Van azonban egy feltétel: a *bhaktáknak* vágyani kell erre, és el kell fogadnia ezt a kegyet. Ilyenkor a folyamat működik.

Kedves Guru Mahārājám! Van egy nagy problémám: belőlem hiányzik ez a vágy. A szívem végtelen sötétségben van. Egyáltalán nem vagyok képes helyesen gyakorolni az odaadó szolgálatot, napról-napra kudarcot vallok. Képtelen vagyok figyelmesen *japázni*. Már belefáradtam. Abban reménykedem, hogy te engem is, hitetlen, gyáva és ostoba materialistát az édes Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szolgájává teszel. Kérlek, légy kegyes hozzám, és ne hagyjál itt. Kérlek, add az áldásodat, hogy én is megértsem a vágyad, a hangulatod, és úgy cselekedjek, hogy örömet szerezzek neked!

Haszontalan szolgád:

Bhaktipāda dāsa

Braja Ballabhi Ballabha dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Köszönöm, hogy kegyesen lefoglalsz az Úr Caitanya transzcendentális szolgálatában, és így részesévé válhatok ennek a kedvtelésnek, és végérvényesen befejezhetem vándorlásom az anyagi világban. Nem tudom, mióta vagyok itt, de ragaszkodásom kötelei elszakíthatatlannak tűnnek számomra. Ha nem lennének olyan sikeres tiszta *bhakták*, mint ti, lelki tanítómestereink, már rég feladtam volna a küzdelmet.

Kedves Mahārāja! Köszönöm, hogy olyan sokat segítesz és támogatsz lelki életemben. Te olyan tökéletes vagy minden szempontból, hogy néha még a

puszta jelenléted is elég ahhoz, hogy felkeltsd a vágyam az aggodalommentes transzcendentális szint elérésére.

Köszönöm, hogy újra és újra reményt öntesz belém, hogy megtisztulhatok, és képes vagyok olyan szolgálatot végezni, amit értékelnek a *bhakták*.

Köszönök mindent, remélem, tudok még olyan szolgálatot végezni, ami elégedetté tesz, habár amit tőled kaptam, soha nem fogom tudni visszafizetni. „Na *pāraye ‘haṁ*”

Jelentéktelen szolgád:

Braja Ballabhi Ballabha dāsa

Brijbāsī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat Lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Neked megjelenésed isteni napján!

Nagyon szerencsések vagyunk itt, Új Vraja-dhāmában, mert sok lehetőségünk nyílik a Veled való személyes társulásra. Más tanítványoknak csak ritkán adatik meg, hogy közvetlen személyes szolgálatot ajánlhassanak lelki tanítómesterüknek. Śrīla Prabhupāda a legcsodálatosabb ajándékot adta nekünk: Téged, Guru Mahārāja.

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* több helyen is fellelhető ugyanaz a vers (SB.1.18.13., SB.4.30.34., kis változtatással SB.4.24.57.):

*tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānāṁ kim útāśiṣaḥ*

Semmi sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot eltöltünk az Úr *bhaktájának* társaságában.

Ő Isteni Kegyelme azt írja az egyik vers magyarázatában:

„Az anyagi világban élők számára, akikre a születés és halál körforgása (a lélek-vándorlás) vár, a tiszta *bhakták* társasága a legnagyobb áldás. Az embernek fel kell kutatnia a tiszta *bhaktákat* és velük kell maradnia. Ez teljesen boldoggá teszi majd, még akkor is, ha az anyagi világban él. Ezt a Kṛṣṇa-tudatú mozgalmat ezzel a céllal alapítottuk meg. Akik túlságosan az anyag befolyása alatt állnak, élhetnek e mozgalom nyújtotta lehetőséggel, és bensőséges részeivé válhatnak.

Így az anyagi világ megzavarodott és csalódott lakói a legnagyobb boldogságra találhatnak rá a *bhakták* társaságában.”

Nekem is ez a jó szerencsém, Guru Mahārāja, hogy bár méltatlan vagyok rá, mégis itt lehetek a *bhakták* társaságában, énekelhetem a Szent Nevet, hallgathatom a leckéidet, fent lehetek Veled az oltáron, mikor Rādhe-Syāmát öltözteted.

Köszönöm ezt a páratlan lehetőséget.

Szolgád:

Brijbāsī devī dāsī

Caitanya Candra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious of events.

Guru Mahārāja you have saved me.

You have saved me by being who you are – a sincere follower of your Guru Mahārāja.

When I think of you, I behold in my mind the embodiment of all devotional and gentleman-like qualities, a foundation stone taking Kṛṣṇa consciousness into the 21st century.

You are a pioneer heading a crusade to spread love of God, defeating the darkness of illusion, you bare the flagstaff of true knowledge whose banner is adorned with the Holy Names.

You have saved me by engaging me internally and externally in the service of the Lord. You have given me all the training and tools to ride confidently into battle... I am aware that you expect me, all of us, to be spiritual warriors in your footsteps, for it is to you, which we owe.

Guru Mahārāja you have taught that we should be in no doubt that the war effort is the sole occupation of the soul. Complacency feeds the enemy – whether we be armed soldiers with astra's, women in a tool shop or elderly manning the home guard, we must stay alert and in focus – we all have a place, worth and purpose both inside and out. You are a constant reminder to us all of the utmost level of commitment and urgency towards the situation at hand.

Sometimes devotees ask me “where is your Guru Mahārāja?”, and although I often can say your physical whereabouts, I know wherever that may be, it is

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

for sure a front line – a front line in Lord Caitanya’s battle, directly on the preaching field or a front line in training, boosting moral, giving direction and insight or even healing wounds. I know you don’t rest, you ponder, you eat, drink, sleep and dream your service. Guru Mahārāja you are a hero of our time.

Under your command landmark battles have taken place and ground has been covered, many POWs freed from the clutches of the opposition. We have also heard stories and seen first hand gallantry and heroism.

But this constant struggle against a well-equipped and informed enemy is not easy despite some victories. Over two decades we have seen dear and talented soldiers, hurt, burnt, die or MIA, some have refused to fight or have gone AWOL – as well as supportive and apparently innocent civilians become victims.

There are also factions who are aware of the goal and agree in its need, but do not desire to fight or even criticise. There are even conspiracies and spies.

But you fight on, training new recruits, keeping the army on its toes and caring for the casualties and elderly.

You are worthy of our respect faith and worship – We salute you Guru Mahārāja.

Aspiring to be the humble servants of your servants,
Caitanya Candra dāsa

Caitanya priya devī dāsī

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisance. All glories to His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the lotus footsteps of Śrīla Prabhupāda.

Recently this year, *bhakta* John and I took delivery of the large photographic book ‘Darśana’; showing deities from all over the world. I eagerly turned the pages to find New Vraja-dhāma and was enchanted to take *darśana* of Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. Your dedication to bringing about such a lovely home for Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara must have taken many years to accomplish. It is impossible to estimate how many people in the future will benefit from your selfless leadership of this project.

Śrīla Prabhupāda must be so pleased with your unbroken service and devotion to Their Lordships. You are a great inspiration to everyone who knows you. You are constantly in my heart – reminding me to continue chanting and

performing preaching service wherever possible. Your kindness and guidance has been invaluable to me and I thank you for this most sincerely. I pray that Lord Kṛṣṇa keep you safe and well always.

Your unworthy but eternally grateful servant,
Caitanya priya devī dāsī

Caitya-guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my respectful obeisances on the auspicious day of your *vyāsa-pūjā*. All glories to your divine mercy.

Kṛṣṇa likes to hear about the glories of His devotees, He gets more pleasure by this glorification than by hearing about His glories. He wants his servants, devotees be recognized, accepted and followed. Definitely on this day Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara are immersed in the great nectar ocean of hearing about Their beloved servant, as he is glorified by his disciples and followers.

In fact everyone here in this material world gets Kṛṣṇa's mercy by meeting a pure devotee. As He sees that some poor soul recognizes His devotee and offers some service to him, He arranges for this soul to become eligible to render devotional service to Him. To attain this He makes *vaiṣṇavas* attractive by revealing some very wonderful opulences in them. Therefore fallen souls gets their good fortune by meeting a *vaiṣṇava*, even if he or she is a demon or obdurate atheist. This happened in my case when I met you, dear Guru Mahārāja. And also I can stay in the association of devotees only by your forbearing mercy.

Last Christmas when I was at my parent's home, I had an experience of how some fallen soul praises your glories. Surely I cannot tell about my mother that she is inclined to practise some spiritual life. She is an atheist, a 'good-hearted' atheist. She was the only member of my family (with my sister) who has accepted my decision of moving to a Hare Kṛṣṇa temple 14 years ago, and didn't try to do anything against it. But since that time she didn't express any sign that she is interested in Kṛṣṇa consciousness (except that she is very fond of *kṛṣṇa-prasādam*).

But now she did something which wasn't expected by me at all. My brother was asking me about my future: when I will have my marriage, etc. I told him that when *matajī* gets initiated. He became interested in this topic. He asked about initiation, who is her spiritual master. I told him that you are my and Bogi's

spiritual master. That time my mother interrupted: "I know Him, He is a real gentleman!". I was shocked to hear this. She has surely seen you on the TV some time ago. I was happy to see that this poor soul does something which creates a good chance for her to become a devotee sometime in the future. She cannot believe in God or in spirit soul, but she could recognize some of your wonderful qualities, that you are a real gentleman, not because of your dress or any other external sign, but because of your shining personality, your divine nature, as being a pure servant of Kṛṣṇa.

Thanks Kṛṣṇa for allowing me and others to have chance to see and hear you.
All glories to you, Guru Mahārāja!

our fallen servant,
Caitya-guru dāsa

Candra-kānta devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja, hogy' köszöntselek e kedvező napon,
mely sok *bhaktának* legnagyobb öröme vagy.
Eljöttél ebbe az országba, hogy megmentsél minket,
létezésünk során ennél nagyobb szerencsénk nem is lehet.

Mindenkire záporozod a kegyed: gyerekre, felnőttekre, idős emberekre,
hatalmas szereteted hálójából nincs, ki kikecmeregne.
Személyes gondoskodásod mindannyiunkra kiterjed,
vég nélkül sorolhatnám szerető tetteidet.

Ha kell, édesapánk vagy, a legjobbat adod nekünk:
ide varázsoltad a lelki világot - melyben mindig boldogok lehetünk.
Ha kell, etetsz, itatsz: pizzával, 7up-pal és fagyalattal,
érzékkielégítő hajlamainkat így lefoglalod Kṛṣṇa szolgálatával.

Zaklatott elménk mindig megnyugtató,
és „többnyire” fájdalommentesen az illúzióból kirántod.

Mikor kicsúszik a lábunk alól a talaj, és az ég a fejünkre szakad,
a reménytelenségből a kiút a te általad mutatott út marad.

Akár itt, akár Indiában, ha betegen fekszünk:
Gyógymódot adsz, vigasztalsz és együttérezel velünk.
Lányaidat férjhez adod, ha kell a családi háborúban a legjóindulatúbb
békéltető bíró szerepét felveszed,
Hiába monddod: ez már tényleg nem a te ügyed.

Bátyként és fiúként vigyázol mindenkire,
aki a fent említett sorba nem illene bele.
Nincs olyan, kire nem gondolsz, és kinek jót nem akarsz,
Szereteted lebilincsel minket és örökre lekötelez.

Jelentéktelen szolgád:
Candra-kānta devī dāsī

Cintāmaṇi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget lótuusz lábaid porának és *vyāsa-pūjā* napodnak!

*athāpy udāra-śravaṣaḥ pṛthor hareḥ
kalāvatārasya kathāmr̥tādṛtāḥ
yathopadeśaṁ munibhiḥ pracoditāḥ
ślāghyāni karmāṇi vyaṁ vitanmahī*

„Noha alkalmatlanok vagyunk arra, hogy méltóképpen zengjünk dicsőségedről,
mégis transzcendentális vágyat érzünk, hogy tetteidet magasztaljuk. Most meg-
próbálunk az igaz bölcsek és tudósok utasításai szerint dicsőíteni téged. Bármit
is mondunk azonban, minden szegényes és végtelenül jelentéktelen. Kedves
király! Az Istenség Legfelsőbb Személyisége közvetlen inkarnációja vagy, ezért
tetteid mind nagylelkűek, s méltók a magasztalásra.” (SB4.16.3)

Megjelenési napodkor szeretnék mindig valami szépet írni, de sajnos nem
tudom szavakba önteni azt, amit ki akarok fejezni, mert nincs bennem semmi
költői hajlam. Amikor először láthattalak, éppen az értelmét kerestem az éle-

temnek, de rossz irányba sodródtam. A testvérem, Soumya által kerültem kapcsolatba a Kṛṣṇa-tudattal, amiért nagyon hálás vagyok neki, bár nem mindig tudom kimutatni. Ő hívott el arra az *Indiai Estre* is, amelyen te is ott voltál, és egy lótuszvirág mosolyod elég volt arra, hogy teljesen más fordulatot, irányt vegyen az életem. Egy lelki tanítómesternek olyan az ereje és a vágya, hogy segítsen az elesett lelkeken, hogy még egy mosollyal is ki tudja húzni őket a mocsárból.

Śrīla Prabhupāda és Caitanya Mahāprabhu vágyát váltottad valóra azzal, hogy járod a világot, és terjeszted a Kṛṣṇa-tudatot, terelve vissza az embereket a lelki világ felé. Ennek már megkaptad a jutalmát, hogy még több szolgálatot végzel, és bárhová mész, ott van a lelki világ.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy láttál bennem valami reményt, hogy idehoztál Új Vraja-dhāmába, hogy kaptam egy ilyen szép szolgálatot, és kaptam egy másik életet. Azért imádkozom Rādhe-Śyāmához, és hozzád, hogy ne felejtsem ezt el soha. Ne felejtsem el, hogy honnan jöttem, és hová igyekszem, és ne felejtsem el azt, hogy ez nem az én érdemem.

Bárcsak örök lekötelezeted maradnék!

Cintāmaṇi devī dāsī

Dakṣiṇa devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

“My Lord, devotees like your good self are verily holy places personified. Because you carry the Personality of Godhead within your heart, you turn all places into places of pilgrimages.” (*Bhāg.* 1.13.10)

Guru Mahārāja, I was recently reading through all my old letters and emails from you and I had a renewed realisation of how you have really taken care of me, watered my seed of devotional service, and encouraged me (through both – words of love and chastisement), and kept my faith strong in the holy name. I have no attachment to chanting, but being with you in *bhajan*s gives me a little taste – a little peak into the spiritual world. Your *kīrtan*s enliven me and force me to cry out to Kṛṣṇa sincerely.

Sometimes when I'm really struggling to chant, my mind pulling me in every direction but towards the holy name, I switch on one of your *kīrtana*/*bhajana* tapes and feel connected to you. I imagine you, not so far away, chanting also,

and feel as though we are connected through the holy name. This connection drags my mind to Kṛṣṇa and His holy name.

Guru Mahārāja, I aspire to be like you – determined, fixed and always enthused... Always chanting...

For everything you have done for me Guru Mahārāja, I would like this offering to be one of gratitude. Thank you for expertly knowing when to be heavy with me and when to lovingly encourage me. Thank you for all your instructions. As I struggle to follow them, please give me your blessings. Thank you for all your wonderful drops of nectar in the form of *bhajanas*. Thank you for Kṛṣṇa-saṅgati. Thank you for all your guidance in all my major life decisions. Thank you for always stressing the importance of and encouraging me to read Śrīla Prabhupāda's books. And above all, thank you for accepting me as your disciple and connecting me to Śrīla Prabhupāda's wonderful family.

Guru Mahārāja, when I asked you what I could do to render some personal service to you, you replied, "Become a pure devotee. What higher service can a disciple do for their spiritual master?..."

Guru Mahārāja, on this auspicious day of your blessed Vyāsa-pūjā, I sincerely pray that with your blessings I can fulfil this instruction of yours in this lifetime.

With Love,
Your Spiritual Daughter,
Dakṣiṇa devī dāsī

Daṇḍa-kṛt dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

How can I speak of your glories when I do not even know how to recognise true glories? From scripture we are given a clear description of true glories, glories that are present in those souls who can guide us back to Godhead. But unfortunately I can not even see clearly black from white such is my fallen condition.

But one thing I do know is that you are opening my eyes with the torchlight of knowledge. I may be reluctant to cooperate, but by your mercy I am slowly regaining my sight.

So now I can start to see the extent your glories, not so much through my own eyes at the moment, but by the sight of devotees who are your contemporaries and dear friends.

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

Over the last year I have read accounts of senior devotees glorifying your achievements, most notably referring to the farm in Hungary and in appreciation of your writings. It is clear to see the deep level of respect and confidence they have in you, and how they take your example as a guide for their own projects.

As *Bhagavad-gītā* 3.21 says:

yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇaṁ kurute lokas tad anuwartate

“Whatever action a great man performs, common men follow. And whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues.”

And it is not just common men who follow your actions, but highly esteemed senior devotees. Maybe one day I will be able to have just a fraction of your glories and be able to write you a suitable homage from my own vision.

Your servant,
Daṇḍa-kṛt dāsa

Dayāl Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Once upon a time, roughly twenty years ago, I set off on Śrīla Prabhupāda’s yellow brick road, following the signs leading to the celebrated realm called Vai-kunṭha – the place of no anxiety and the place from which no one ever returns.

In terms of casting Guru Mahārāja, you’re in the position of the Wizard of Oz. I have followed the yellow brick road to your lotus feet and am seeking deliverance. You have set me the task of defeating the wicked witch of the west (who also happens to be the wicked witch of the north, south and east as well). Her name is Māyā.

I know that if I can defeat this witch, I stand to become a happier and better-balanced individual. Chances are that my character will undergo quantum improvement from its present state of a cowardly, brainless slob, to that of an all round good guy,

titikṣavaḥ kāruṇikāḥ suhṛdaḥ sarva-dehinām
ajāta-satruvaḥ śāntāḥ sādhaḥ sādhu-bhūṣaṇāḥ

...good hearted, intelligent, brave etc...

Unfortunately Guru Mahārāja, I still haven't got it together to defeat the witch. Why am I taking so long? Well, it's hard to explain, but every time I think I'm finally going to do it, the witch called Māyā somehow either humiliates me, or makes me feel sorry for her, or worst of all, she makes me start thinking that she fancies me! That's when I start really going down.

The trouble is that I have three weaknesses. One, I lack courage. Two, I lack intelligence. And three, my heart lacks an inner conviction. I know that by defeating the witch all these qualities shall be restored to me, but without heart, courage and conviction, how is it possible for me to defeat a powerful foe like the witch in the first place? It's like a catch twenty two, a cruel joke, I'm kind of trying my best, but all my struggles seem to end in frustration...

Pardon Guru Mahārāja? Have I heard you correctly? Did I hear you say that you still have faith in me in spite of all that I have just said? You feel that I've got what it takes to defeat the witch in spite of my weaknesses? But... But... But...

Yes Guru Mahārāja, you have my permission to speak frankly.

"My dear Dayāl, your not a failure. On the contrary you are a success. Failure means that we have abandoned Kṛṣṇa Consciousness. But because everyday you are remaining in Kṛṣṇa Consciousness and increasing your asset of service to Śrīla Prabhupāda's society, you remain in my eyes, a successful devotee. Success basically means that we are continuing to struggle on Kṛṣṇa's behalf.

The person who continues to struggle on against the witch called Māyā, will by Kṛṣṇa's grace attain perfection. For me you are one thousand per cent trustworthy, because you continue to struggle. I do not value someone by his or her degree of perfection, but rather by their determination to carry on through all odds. That makes them trustworthy, and that is why you are at the top of my list.

Dayāl, by practicing Kṛṣṇa Consciousness the heart becomes purified, one gains causeless knowledge and also gains the courage to become detached from the influence of the witch called Māyā. That day will come Dayāl when by Kṛṣṇa's grace, you will be free, but for the moment, you must remain confident of Kṛṣṇa's mercy. It will still take time, but that is OK as long as you remain perfectly situated as a servant of the Lord."

Thus the Wizard of Oz gave Dayāl some brains, a heart and some courage. Dayāl was elated. However, there remained some insecurity in Dayāl's mind over whether he would ever make it back home back to Godhead. Suddenly the wizard of God declared, "Dayāl, you must ask the holy name to take you home"

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

By the association of the wizard, and by continuing to chant the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*, Dayāl was able to stay on the path of Śrīla Prabhupāda's yellow brick road and remain "in the ball game" so to speak, for ultimately attaining the Vaikuṅṭhalokas.

Your servant,
Dayāl Nitāi dāsa

Devaprastha dāsa

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace and Śrīla Prabhupāda. Thank you, Guru Mahārāja.

You have given me so much. You have given so many so much. Throughout the lives of so many devotees that I know are scattered moments of great importance, when you were present and went the extra mile out of your own compassion. Your example, in your personality, actions, *sādhana*, knowledge, mercy, thoughtfulness, kindness, humour, attention to detail, is a beacon shining bright in this dark world of materialism.

You have generated hope in this soul, and I am and will remain eternally indebted.

Hoping to one day be a real servant of yours,
Devaprastha dāsa

Devī devā dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitarī yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Nagyon sokan szeretettel gondolunk rád ezen a napon, mert sokunk lelki élete függött azon, hogy te megjelentél. Az ilyen nagy lelkek megjelenése nagyon sok embernek ad igazi esélyt a valódi életre. Sokunknak nagyon fontos, hogy tisztelettel megemlékezzünk megjelenési napodról. Elhoztad nekünk a transzcendentális bölcsességet, és azon fáradozol, hogy megtanítsd nekünk az odaadó szolgálat gyakorlatát. Én is megkaptam ezt a lehetőséget.

*janame janame sabe pitā mātā pāya
kṛṣṇa guru nahi mile baja hari ei*

„A különféle testekben vándorolva minden lélek, minden életformában kap egy apát és egy anyát, az emberi, állati fajokban, faként vagy félistenként egyaránt. Ez nem nehéz. Az igazán nehéz dolog egy hiteles lelki tanítómesterrel és Kṛṣṇával találkozni. Az emberi lénynek éppen ezért kötelessége megragadni minden alkalmat, hogy kapcsolatba kerüljön Kṛṣṇa képviselőjével, az igaz lelki tanítómesterrel. A lelki tanítómester, a lelki apa vezetésével hazatérhetünk, vissza Istenhez.”

Köszönöm, hogy megadtad nekem is ezt a lehetőséget, és megmentettél a további szenvedésektől. Ha te nem lennél, ki tudja, hol lennék jelen pillanatban, és milyen bűnt követnék el éppen. Végtelenül szerencsésnek érzem magam, hogy találkozhattam veled, és hogy megtanítasz arra, hogyan kell ebben az átmeneti világban élnem a legjobb lelki eredményt elérendő.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bija*

„Az élőlények karmájuk szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.” (Cc. *Madhya* 19.151)

A te erőfeszítéseid eredményeként én is megkaptam az odaadó szolgálat lehetőségét. Ez a legnagyobb áldás egy ember életében. Eredeti helyzetének megfelelő cselekvés, elfoglaltság. Ezt neked köszönhetem.

Ha visszanézek eddigi szolgálatomra, bizony nem tudom, mit ajánlhatnék fel neked. Amit eddig tettem, azt is a te kegyedből tudtam végrehajtani, az ins-

piráló cselekedeteid hatására. Továbbra is csak a te kegyedért könyörgök, és példamutatásodból merítek erőt ahhoz, hogy megfelelően tudjam végezni azt a szolgálatot, amelyet te és tanítványaid rám bízna.

Kérlek, add a kegyed, hogy továbbra is, és egyre szebben tudjam végezni a szolgálatomat.

Ez a szerencsétlen, elesett lélek ezen a kedvező napon a kegyedért könyörög.

Jelentéktelen szolgád:

Devī devā dāsa

Dharma-setu dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace.

Jaya Guru Mahārāja, all glories to you! One thing I want to say from my heart is I am really glad to have such a wonderful person as you in my life. Spiritual life in Kali-yuga is not easy, but without you it would be impossible.

My attempt is to offer you my determination to try and follow your instructions. The only really valuable thing I have in my life is your instructions, and I am most grateful for them. It seems clear to me that your main instruction to me in terms of service is to distribute books. I am not exactly doing big at the moment, last year in India you even commented that I was retiring! But I'm not, it's all I have and I'm not going to give it up ever! That is what I would like to offer you, the determination to never give up my service to you and never let go of my small contribution to the *saṅkīrtana* mission. I am very grateful for the opportunity to have some part to play. When I go out on books I feel happy and have a sense of doing something of value, thank you for that. You are saving me from a life of misery and have given me something worth living for.

You know me better than I know myself. I just want to stay under your guidance and direction and come to the stage where you can be as proud of me as I am of you. All glories to you, thanks for everything you do to help us all in Kṛṣṇa consciousness.

Begging for shelter at your lotus feet,

Your eternal servant,

Dharma-setu dāsa

Dvaipāyana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Kérlek, engedd meg, hogy versbe foglaljam gondolataimat és érzéseimet.

Óh, Drága Kṛṣṇa!

Testednek illata titkos vágyat lobbant
Fuvoládnak hangja lágy szíveket dobbant
Szíved bánat marja, ha valaki dobbant
S az én szeretetem volt, ami ellobbant

Nyomorult életem, időm csak egyre fogy
Kérlek, kérlek, kérlek, bocsáss meg valahogy!

Drága Úr Gaurāṅga!

Büszke felejtéstől sötét ez a világ
Ilyen ingoványban nem hajt igaz virág
A növénynek fény kell, úgy lesz rajta virág
Reménytelenségben Te vagy ez a világ!

Legkegyesebb vagy Te, Nálad nem kell érdem
Én mélyre süllyedtem – Te lenyúltál értem
Szent Nevedet adtad, én pedig nem értem
Honnan e szerencse, egyre csak azt kérdem

Nyomorult életem, időm csak egyre fogy
Kérlek, kérlek, kérlek, segíts meg valahogy!

Drága Śrīla Prabhupāda!

Sok-sok nehézséget fogadtál el értünk
Illúzió ellen Te adtad a vértünk
Addig nem nyugodtál, amíg meg nem tértünk
Sokkal többet adtál, mint amennyit kértünk

Vagy tízezer évre adtál törvényeket
Csodás könyveidbe írtad le ezeket

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

Követvén feloldják a kötelékeket
Hazavezérlik a szenvedő lelkeket

Még egy súlyos kérdés itt motoszkál bennem
Honnan a szerencsém, hogy itt lehet lennem
Talán én harcoltam? Nekem kellett tennem?
Vagy csak egy *bhaktádnál* menedéket vennem

Nyomorult életem, időm csak egyre fogy
Ki szeretnék jutni, segíts ki valahogy!

Drága Guru Mahārāja!
Te voltál az, nem más, ki ide eljöttél
A megmentésünkre komoly tervet szőttél
Sok csata hevében velünk együtt főttél
De végül többször is rinocéroszt lőttél

Te vagy a szerencsém, csak mert felvállaltad
Sötét múltam láncát végre szétszabdaltad
Prabhupādát adtad, ahogy magasztaltad
S ahogy vágyod vágyát – ez a te oltalmad

Te vagy az, nem más, ki értünk ontod véred
Te vagy, ki értünk az Úr áldását kéred
Kézen fogva vezetsz, s a közel célt ígéred
Atyai segélyed bőkezűen méred

Felkiált a béna: „mit nekem a hegyek!”
S megjelennek rajta a szónoki jegyek
Az én vágyam csak az, bárhová is megyek
Lótuszlábad fogva tanítványod legyek

Nyomorult életem, időm csak egyre fogy
Szolgád vágyok lenni, tisztíts meg valahogy!

Szolgád:
Dvaipāyana dāsa

Ekavālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes, alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te lótuszlábaidnak!

Nagyon köszönöm neked, hogy mindig indokolatlanul jóságos vagy hozzám. Engedd meg kérlek, hogy ezen a csodálatos ünnepen, megjelenésed napján, dicsőíthesselek téged, hiszen a kegyed nélkül még erre sem lennék képes.

Mindig is csodáltam, hogy mennyi erőfeszítést és áldozatot hozol az elesett és feltételekhez kötött lelkekért, amikor a prédikálás érdekében minden nehézséget vállalasz, és fáradságot nem ismerve osztod a Szent Név nektárját. Osztod a materialista embereknek, hiszen ha csak egy pillanatot is eltölthetnek a társaságodban, annak felbecsülhetetlen értéke van a lelki életük szempontjából, még ha nem is tudatosak erről. Az Úr tiszta *bhaktájának* jelenléte megszabadít minden gyötrelmetől. A te jelenléted, kedves Guru Mahārāja, ilyen hatással van mindenkire.

A Szent Név nektárját osztod a *bhaktáknak* is az új vraja-dhāma-i éjszakába nyúló *bhajánakon* és *kīrtánakon*. Mint ahogy az tavaly októberben a Szent Név Napján történt: a csodálatos *bhajana* végén megkaphattuk tőled a *premát*, marcipán-golyó formájában. De valójában te mindig a *premát* osztod nekünk. Szavaid az Úr Kṛṣṇáról és a lelki kultúráról szólnak, nektárcseppek a fülnek, és elégedettséget okoznak az elmének és a szívnek. Te át tudod adni nekünk a legnagyobb kincset: a tiszta Istenszeretetet, mivel szívedben hordod a legfelsőbb Mestert.

Yudiṣṭhira Mahārāja mondja Nārada Muninak:

bhavād-vidhā bhāgavatās tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni svāntaḥ-sthena gadābhṛtā

„Uram! Az olyan *bhakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesített szent helyek. Mivel a szívedben hordozod az Istenség Személyiségét, minden helyet zárándokhellyé változtatsz.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.13.10)

Ahova méisz, az szent helyé válik. Jelenléted megtisztítja, ezért nekünk nagyon áldásos, amikor ellátogatsz hozzánk. Mindig várom, mikor láthatlak és hallhatlak, mert tulajdonságaidban egy *sādhu*, egy szent ember jelleme mutatkozik meg. A türelem, a kegyesség, a béke és a nyugalom sugárzik rólad, mindenkivel együttérző és barátságos vagy, mindig hűen követed a szentírásokat és minden tulajdonságod fenséges.

Nagy szerencsémnek tartom, hogy a tanítványod lehetek, hogy befogadtál,

és menedéket adott. Örökké hálás vagyok ezért neked. Tavaly adott avatást nekem. A szentírások azt mondják, hogy az avatás csak a kezdet. Ha ez csak a kezdet, akkor el sem tudom képzelni, milyen kegyben részesítesz még ezután.

A lelki tanítómester kegyéből minden lelki törekvésünket siker koronázza. Ezt még fokozottabban érzem, mióta indokolatlan kegyedből menedéket adott lótuszlábaidnál. Az avatásom után, amikor megkerestelek, előhúztál a japazsákodból egy papírt, amelyre a nevem volt írva. Megmutattad, hogyan írják, majd visszatetted a japazsákodba. Aztán nevetve megkérdezted: „Jó lesz ez a név?” Teljesen zavarba jöttem. „Persze, csodálatos.” – válaszoltam. Bármilyen nevet is mondasz – gondoltam – az csak csodálatos lehet, mert mindig rád emlékeztet. A legfontosabb pedig az, hogy ekkor a Szent Név éneklésébe nyerünk beavatást, ami a legnagyobb kegy.

Köszönöm neked, hogy ebben a legnagyobb kegyben részesítesz. Bárcsak valaha is méltóvá válhatnék arra, hogy ezt a kegyet igazából el tudjam fogadni, és képes legyek értékelni. A lelki tanítómestertől kapott áldásokat soha nem tudjuk meghálálni, de a hálánk töredék részét úgy fejezhetjük ki, ha átadjuk másnak azt a tudást, amit tőle kaptunk. Ezt hívják úgy, hogy prédikálás. Tudom, hogy az tesz téged a legjobban elégedetté – ahogyan Śrīla Prabhupādát is –, ha látod, hogyan terjed a Kṛṣṇa-tudat, folytatódik a könyvosztás és a prédikálás.

A könyvosztás a legpotenciálisabb prédikálás, és a legnagyobb meghódolást követelő szolgálat. De érted ezt is vállaljuk. Köszönöm, bepillantást adott nekem a könyvosztás szépségébe. Śrīla Bhaktisiddhānta Ṭhākura azt mondta: A *mūrti*knak *bhajana* a nyomdagép hangja. A nyomdagépé, amely a transzcendentális irodalmat nyomtatja. Ez *mūrti*-imádat.

Egy leckében azt mondtad, hogy a *bhajana* azt jelenti: mindig elmerülni Kṛṣṇa valamilyen formájú imádatában. Ez lehet *mūrti*-imádat, könyvosztás vagy bármi más. Te mindig elmerülsz valamilyen formájú *bhajanában*, és a legmagasabb rendű imádatot folytatod, vállalva minden nehézséget. Ahogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* írja: „Azt mondják, hogy nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.”

Köszönöm, hogy veled lehetek, és a *bhakták* társaságában mindig emlékezhetek rád.

Kérlek, tarts meg mindig lótuszlábaid szolgálatában!

Örök, jelentéktelen szolgád:

Ekavali devī dāsī

Bhaktin Eszes Gabriella

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON guruknak!

A rólad forgatott film alapján munkatársaim közül többen kifejezték elismerésüket, milyen csodálatos a lelki vezetőnk. Helyeseltem, hozzátettem még pár gondolatot, hogy még jobban megerősítem ezt a meggyőződésüket. Később még mindig ezen meditáltam, és a szívemet egyre nagyobb öröm töltötte el, hogy a materialisták is kezdik végre értékelni, amit teszel sok elesett lélek megmentéséért.

Milyen szerencsés vagyok, hogy ez az egyre nagyobb tömegek által elismert és dicsőített személy az én lelki tanítómesterem, aki transzcendentális testének minden részét az odaadó szolgálatban foglalja le. Lótuszlábaiddal már sok-sok mérföldet bejártál, és szinte állandóan más és más helyre látogatsz, hogy felszabadíts minden elesett lelket, s közben osztod a lótuszlábaidról lehulló port, amely megszüntet minden aggodalmat.

Erős kezeiddel kordában tartott a rád bízott *vaiṣṇavák* elméjét, és húzod a köteleket, amelyekkel már addig is számtalan feltételekhez kötött lelket kiemeltél a tudatlanság óceánjából.

Finom ujjaiddal Rādhe-Śyāmát öltözteted, máskor pedig a Kṛṣṇa- és a Caitanya-*līlāk* legszebb fejezeteinek legmagasabb rendű kedvteléseit veted papírra, hogy a *prema* hullámaiban *vaiṣṇavák* ezrei részesülhessenek.

Ajkaiddal állandóan Kṛṣṇa Szent Neveit vibrálsz, és olyan édes dallamokkal kedveskedsz mindenki Urának, amelyek minden bizonnyal egyenesen a lelki világból szálltak alá rajtad keresztül.

Nagyfokú intelligenciát, mély nyugalmat és az elesett lelkek iránti részvétet tükröző tekintetedet Rādhe-Śyāma csodálatos formájának alapos tanulmányozásában foglalod le.

Füleiddel fáradhatatlanul hallgatod *bhaktáid* szavait, amelyekkel téged dicsőítenek és Rādhe-Śyāma még nagyobb elégedettségét célzó terveiket részletezik.

Az olvadt arany lágyságával vetekedő szíved minden dobbanásával örökké imádott Urad vágyát lesed, ugyanakkor mindenki számára kitárod kapuját, aki félszegen az ajtaján kopogtat.

Nincs testednek olyan atomnyi része, amelyet ne tudnál valamilyen módon Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálattal lefoglalni.

Végtelenül hálás vagyok, hogy ilyen csodálatos és makulátlanul tiszta példát

követhetek. Bárcsak a kezed meghosszabbítására alkalmas *bhakták* népes csapatába én is bebocsátást nyernék, így nem telne haszontalanul az életem.

Kérlek, add a kegyed, hogy hatalmas odaadásod legalább egy parányi szikrájával rendelkezhessek, s ezáltal elérhessem a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetet. Kérlek, segíts, hogy el tudjam fogadni a tesztek és nehézségeket, mint kegyet, amely által a szolgálatomhoz szükséges képességek megnyilvánulnak a szívemben. Kérlek, adj menedéket lótuszlábadnál, amely a legbiztonságosabb hely a Kali-*yuga* örült korszakában.

Törekvő szolgáló:

Bhaktin Eszes Gabriella

Bhakta Fehér György

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor *iṣṭa-goṣṭhīn* egy tanítványodról volt szó – hogy mi van vele –, mert feladta lelki gyakorlatait, a plafon freskóit nézted. Ha felfelé néz az ember – bár lehet, hogy csillog a szeme – nem folynak ki a könnyei.

Kaptam egy kazettát ('94. július, Gaura-priya *matāṅī* eltávozása után), ott mondtad: „Śrīla Prabhupāda eltávozása óta nem éreztem ilyen nagy fájdalmat. (...) Én is tanulom, milyen lelki tanítómesternek lenni, ilyet még nem tapasztaltam, milyen az elkülönülés a tanítványoktól. Vigyázzatok magatokra! Nem akarok több ilyen fájdalmat.”

Halál. Ha elhagyom a durva testem. Ha feladom a lelki gyakorlataimat. Nem akarok fájdalmat okozni neked! Tudom, 15 évig lehet két mestert szolgálni (Kṛṣṇa-*māyā*), aztán döntenem kell. Szeretnék jól dönteni! Bár nem indokolt a jelenlétem ebben a lelki mozgalomban (társaságodban, remélem szolgálodban), ismervén előző életemet, mégis szeretném, ha rendre megisméltódné kérdésed – amíg itt, ebben a testben vagyok –, amit '94 nyarán kérdeztél: „Te még itt vagy?”. Mindent megkaptam tőled, hogy ez valóra válhassék: az Úr Nṛsiṃhad-eva védelmét, Yogamāyā-devī szolgálatait, előadásokon készült hanganyagaidat (mert egyszer álomban ígérted, mindent rámondasz, ami a segítségemre lehet). Nagyon szépen köszönöm!

A hajó adott, a fuvallat hibádzik, a tapasztalt hajós: te magad, mégis célhoz vezeted. Bár sose lennék akadály ebben!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Bhakta Fehér György

Bhaktin Bogi

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Unfortunately I cannot glorify you with beautiful words and great realizations, but let me tell you a few words on the occasion of your appearance day.

The spiritual master is the embodiment of Kṛṣṇa's mercy. Kṛṣṇa's mercy is endless, and He has sent you for us as His endless mercy. You can give all the spiritual blessings what a conditioned soul needs. You are a perfect member of the *guru-paramparā* and you can give the greatest gift, the pure love and devotion of the Supreme Personality of Godhead.

I am such a fortunate person that all the opportunities are given to me to make my life successful by your mercy. But I am so fallen, that I cannot have the chance live with it. That's what I always experience when I associate to you through your lectures, books or personally. You just flood your mercy, but my heart is so impure that I am able to receive a very little percent of it. So I pray for you to make me capable to get this present.

My real relationship with you just stated a short time ago, but I would like to make as much effort as I can to become a good servant of you by following your instructions, praying for your mercy and serving you.

Please, keep me always in the service of your lotus feet.

Your insignificant servant,

Bhaktin Bogi

Bhakta Forstrauter Miklós

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kérlek, bocsáss meg, mert nagyon egoista és önimádó személy vagyok, ezért amikor másokat kell dicsőíteni, főleg ha egy ilyen tiszta és kimagasló *bhaktát*, mint amilyen te vagy, nagy zavarba kerülök. Sajnos, lehetetlen számomra önzetlenül és tiszta szívvel egy pár őszinte és hálás szót írni neked. Biztos, hogy sok hiba és képmutatás lesz írásomban, de kérlek, nézd el ezeket, és szűrd ki azt a parányi őszinteséget, ami a sok hamisság között van.

Hallottam, hogy a *paramahaṁsa bhakták* egyik tulajdonsága az, hogy képesek a legszennyesebb dologban is az értékeset meglátni, kiszűrni, és az Úrnak felajánlani. Az én szívemnél és elmémnél semmi sem lehet szennyesebb, ezért amit leírok, az is szennyes, de kérlek, te lásd meg azt a kevés őszinteséget, ami amúgy is csak a te kegyedből van benne.

Biztos, hogy kevésbé tudom értékelni a személyedet, tevékenységedet, és azt az ajándékot, amit elhoztál nekünk. Olyan őszinte és tökéletes követője vagy a lelki tanítómesterednek, hogy minden kockázatot és nehézséget vállalva eljöttél ebbe a kilátástalan helyzetű, kedvezőtlen karmájú országba, ilyen kiábrándult, tanácstalan emberek közé, és egyedül, teljesen az Úrba és Prabhupādába vetett hittel, elhoztad nekünk ezt a csodálatos mozgalmat, magát a lelki világot, a megoldást minden problémánkra és kilátástalanságunkra. Micsoda hit és felhatalmazottság kell ahhoz, hogy rossz „magyar” karmájú, lelki tudással nem rendelkező személyeket vegyél rá arra, hogy egy általuk igazinak vélt mentalitással, szokásokkal, kultúrával teljesen ellentétes mentalitást, szokásokat, kultúrát fogadjanak el és gyakoroljanak!

Nem csak elhoztad nekünk Prabhupāda mozgalmát, de csodálatosan fenn tartod, terjeszted, és képviseled is. Elhoztad Vṛndāvana szent földjét, lelki atmoszféráját, és megnyilvánítottad Somogyvámoson. Azóta egy egészen más természetű „vámos”, „vámszedő” az úr a környéken, aki a szívvednek oly kedves, és akinek te olyan kedves vagy, hogy kedvedért egy ilyen kedvezőtlen helyre is eljött. Itt, a legmélyebb tudatlanság övezte szigeten a virágzó védikus kultúrát, magát a lelki világot pillanthatják meg az idelátogató, tudatlanságtól elvakult szemű lelkek. Milyen erős hit és erős lelki vágy megnyilvánulása ez!

Budapesten és a többi nagyobb városban gőzerővel folyik a *saṅkīrtana*, világ-szerte az egyik legnagyobb mértékben. A közönséges járókelőknek a legtermészetesebb dolog az Úr Gaurāṅga szent nevét vibrálni, amikor a *bhakták* megszó-

líják őket. Az Ő nevével és Prabhupāda könyveivel árasztod el őket a *bhaktákon* keresztül. Ez is mind a te erős vágyadból és hitedből van!

Láttuk a rólad készült filmet a tévében. Lenyűgöző volt látni, ahogy prédikálsz, ki tudja hány százezer embernek, mintha csak egy esti *Śrīmad-Bhāgavatam* leckét tartottál volna. Ez az „egyszemű guru” tökéletessége! Az emberek gyanútlanul mindennapi „tévé-*sādhana*jukat” gyakorolják, nem is sejtve, micso-da lelki áldásban részesülnek, hogy hallhatják szavaidat és tiszta Istenszeretettel átítatott *bhajanáidat*. Kṛṣṇa-tudat főműsoridőben! Ez is a te kegyed.

Lassan elkészül az új budapesti templom Gaura-Nitāinak. Gyönyörű az épület, nagyon jó lehetőség lesz a prédikálásra. Azok a *bhakták*, akik olyan fáradhatatlanul, erős vággal és hittel munkálkodnak a megvalósításán, szintén a te hitedből és erős vágyadból táplálkoznak.

Ezek a kedves *bhakták*, akik között a te kegyedből élhetek, mind a te kegyedből váltak ilyen csodálatos személyekké. Én főleg rajtuk keresztül tapasztalhatom a dicsőségedet, isteni tulajdonságaidat, önzetlenségedet, önfeláldozásodat, türelmedet, gondoskodásodat, amellyel minden hibámat, hálátlanságomat, sértéseimet figyelembe nem véve elárasztanak. Ők ezeket a csodálatos ajándékokat mind tőled kapták. milyen csodálatos vagy te, aki adtad őket!

Kedves Mahārāja! Kérlek, add az áldásodat, hogy megtanuljam értékelni a társaságukat, a te társaságodat, a lehetőséget a szolgálatodra, a Szent Név éneklésére. Kérlek, add a kegyed, hogy ne dobjam el folyton ezeket a kincseket magamtól, kérlek, add az áldásodat, hogy itt maradhassak, és ezután minden évben írhaszak neked felajánlást, amíg csak tart az életem. Csak te tudod, hogyan szabadulhatok ki ebből az elesett helyzetből: az örökös önimádatból, büszkeségből, hálátlanságból, lustaságból, tudatlanságból. Neked olyan erős hited, és olyan tiszta vágyad van, hogy a te kegyedből egyszer talán én is őszinte *bhakta* leszek, hasznos szolgája lótuszlábaidnak. Kérlek, add nekem is ezt az erős lelki vágyat és hitet.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Forstrauter Miklós

Gandharva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A lélek eredeti helyzetében a lelki világban Kṛṣṇa önzetlen odaadó szolgálatát végzi. Mint lelki lények Kṛṣṇával örök, boldog és szeretetteljes kapcsolatunkat élvezhetjük a lelki ég valamelyik bolygóján.

Azonban itt az anyai világ sötétsége teljes vakságban tartja az embereket. Tudatlanságom miatt én sem láttam szenvedéssel teli helyzetemből kiutat. Az elmúlás és a halál nyomasztó gondolata megoldhatatlan problémát jelentett számomra. Mi lehet a megoldás?

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni, hogy lehetőséget adsz arra, hogy szolgálhassam Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *bhaktákat*. Transzcendentális személyed lelkivé változtatja az anyagi energiát azáltal, hogy mindent Kṛṣṇa szolgálatában, az Ő elégedettségére teszel. A te odaadásod ad erőt az Isten iránti szeretet fájának kiteljesedéséhez. Ez a fa gyümölcsöt hoz, melyet a *bhakták* kiosztanak, és maguk is megízlelnék a Szent Nevek éneklésének formájában. Valamilyen módon szinte mindenki kapcsolatba kerül általad az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmával.

Indokolatlan kegyedből ezreket mentesz ki az illúzió csapdjából, meggyógyítasz minket betegségünktől, melyet a Kṛṣṇa-tudat hiánya okoz. A legértékesebb kincset kaptuk meg: a Szent Nevet! Akinek megvan a Szent Név, ő igazából a leggazdagabb, és semmiben sem szenved hiányt.

„Amikor valaki magára vállalja a lelki tanítómester küldetését, az eltökéltsége egyenértékű azzal, mintha látná az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Ez azt jelenti, hogy találkozik a Legfelsőbb Úrral a lelki tanítómester utasításában. Ezt az elvet követve az ember megláthatja az Istenség Legfelsőbb Személyiségét.”
(Śrīmad-Bhāgavatam 4.28.51 magyarázat)

Kérlek, add az áldásod, hogy kegyedből egy életen át tudjam végezni a szolgálatom, melyet viszonzásképpen, hálából, szeretnék neked felajánlani.

Jelentéktelen szolgád:

Gandharva dāsa

Gāndharvikā prema devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget a lelki tanítómesterednek, és minden dicsőséget neked, aki az ő kiváló követője vagy!

Ha lenne bennem legalább egy kicsi írói hajlam, akkor olyan gyönyörű szavakkal dicsőítenélek, ahogyan te teszed a könyveidben, amikor Kṛṣṇáról és Rādhārāṇīról írsz. De mivel e képességgel sajnos nem rendelkezem, sőt mi több, még a gondolataimat is nehezen fejezem ki, hát csak egyszerű szavakkal próbálak magasztalni születésnapod alkalmából.

Régóta gondolkoztam, miért van az, hogy minden megváltozik itt Budapesten, amikor te megérkezel, és miért lesz minden újra szürke, amikor távozol. Miért van az, hogy a *mūrtik* is szebben öltözködnek, amikor itt vagy, miért van nagyobb tisztaság, miért van olyan nyugalom, csend és béke, s miért válik minden olyan mássá? Később, amikor idén Indiában veled együtt utazhattam, azon tűnődtem, miért van az, hogy te nem mész el a Gambhirába, vagy a Totā-Gopinātha templomba, nem látogatod végig mindazokat a helyeket, ahová szerettem volna életemben először úgy eljutni, hogy te is ott vagy.

Azután egyszer Śrīla Gurudeva egyik leckéjét hallgattam, ahol a tiszta *bhakták* dicső tulajdonságait magasztalja, s ekkor hirtelen megértettem, mi a magyarázat erre a jelenségre:

*bhavād-vidhā bhāgavatās tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni svāntaḥ-sthena gadābhṛtā*

„Uram! Az olyan *bhakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zarándokhellyé változtatsz.”

Igen, ez az! A szent hely! Ez vagy te magad! Ahová csak mész, magaddal hozod Vṛndāvanát, s ezzel elhozod Kṛṣṇát, Rādhārāṇī lótuuszlabait, elhozod a *brijbāsik* hangulatát, az édes vrajai kedvteléseket, mert mindezek ott vannak a szívedben, és ha engeded, mi magunk is láthatjuk őket.

Śrīla Prabhupāda azzal a hasonlattal él, hogy amint egy orvos képes tisztán tartani jelenlétével egy kórházat, amely a beteg emberek jelenléte miatt szennyezett, úgy a tiszta *bhakták* is képesek szent helyé változtatni a bűnös emberek szennyétől beárnyékolt zarándokhelyeket. Éppen így tisztítja meg a te jelenléted is a mi kis feltételekhez kötött környezetünket és elménket, így tisztítanak meg bennünket szavaid, noha nem vagyunk alkalmasak arra, hogy halljunk tőled.

Ezért vágyik mindenki arra, hogy minél közelebb lehessen hozzád, vagy hogy akár egy egészen jelentéktelen segítséggel is hozzájárulhasson a te tiszta odaadó szolgálatodhoz. Ezért epedezünk arra, hogy hozzánk is szólj egy-két szót, hiszen akire te odafigyelsz, arra Rādhikā, s így végül Kṛṣṇa is felfigyel. Jelenléted és társaságod áldás számunkra. Melletted lenni annyit jelent, mint szent helyen élni.

A szíved olyan, mintha értékes porcelánból lenne. Óvatosan védelmezni kell, mert könnyen megreped. Kérlek, bocsáss meg, ha együttlétünk alatt bármi illetlenséget vagy nem helyénvaló cselekedetet követtem el! Próbáltam vigyázni, hogy ne zavarjalak meg a jelenlétemmel, holott annyira vágytam arra, hogy veled legyek.

Bárcsak egyszer újra megkaphatnám a kiváltságot, hogy szolgálatot végezzek neked!

Szolgád:

Gāndharvikā prema devī dāsī

Gaura-bhāvana devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Vyāsa-pūjād alkalmából szeretném kifejezni hálámat a rengeteg erőfeszítésért, amit azért teszel, hogy a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon is elterjedhessen, és így az itt élő emberek is megkaphassák a tiszta istenszeretetet.

Az elmúlt évek során sok-sok ember kapta meg kegyedből a lehetőséget arra, hogy elinduljon vissza Istenhez. Közülük sokért személyesen is felelősséget vállaltál, hogy közvetlenül segítsd őket az úton. Személyes példáddal azonban mindannyiunkat tanítasz: megmutatod, hogyan kell követni a *gurut*, a *śāstrát* és a *sādhukat*.

Néhány hónappal ezelőtt Debrecenbe látogattál, így Kṛṣṇa kegyéből három napig a közvetlen közeledben lehettem, és néhány apró szolgálatot is végezhettem számodra. Bár láttad, hogy milyen ügyetlen vagyok, te kedvesen elfogadtál mindent. Amíg itt voltál, megszűnt számomra a külvilág. Minden más elvesztette a jelentőségét.

Az egyik éjszaka éjfél körül, amikor már minden elcsendesedett, a ruhádat vasaltam, és azt éreztem, hogy az élet így tökéletes. Mindössze három ember volt körülöttem, a férj, az autoritás és a Guru, de úgy éreztem nincs is szükség semmi másra.

Másnap el kellett indulnod, hiszen Egerben is vártak már rád. Mi pedig ott maradtunk, és mérhetetlen hiányt éreztünk. Aztán persze lassan visszatért az életünk a régi medrébe, számomra azonban itt hagytál egy ajándékot, az érzést, hogy egy tiszta *bhaktát* szolgálni jó, talán mindennél jobb.

Azonban tudom, az igazi kihívás az, hogy a hozzánk hasonlókat, vagy a nálunk elesettebbeket szolgáljuk. Ehhez kérem áldásodat, kérlek segíts, hogy tudjam a *bhaktákat* szolgálni és elégedetté tenni lelki tanítómesteremet, Śrīla Bhakti Balabh Puri Goswami Mahārāját.

Köszönöm Neked és a *bhaktáknak*, hogy részt vehetek az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmában. Kérlek, még sokáig vezesd a magyarországi Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat, hogy még több ember számára válhasson a vallás gyakorlattá.

Szolgád:

Gaura-bhāvana devī dāsi

Gaura kīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Gurunak és Gaurāṅgának!

Amikor az Úr Caitanya vándorolt városról városra, hogy meglátogassa a szent helyeket, ellátogatott Bhuvaneśvara városába is, ahol az Úr Śiva imádata nagyon erőteljes: sok templomban imádják liṅgam formáját. Az Úr Caitanya meg akarta mutatni mindenkinek, mennyire kedves az Úr Kṛṣṇának Śiva, hiszen ő a legnagyobb *vaiṣṇava*. *Vaiṣṇavānāṁ yathā śambhuḥ...* Eksztatikus *kīrtanákat* tartott több Śiva templomban is együtt a *śaivítákkal*, és hangosan énekelt: Śiva Rāma Govinda! - Govinda az, aki tökéletesen beteljesíti az Úr Śiva vágyait.

A Sātvata Purāṇa elmagyarázza, hogy a Rāma szó a *ram-dhātu* vagy *ramante* szóból ered és azt jelenti, hogy tökéletesen beteljesíteni valaki vágyait. Szóval az Úr Caitanya arra utalt, hogy maga az Úr Śiva is az Istenség Legfelsőbb Személyiségét imádja, Govindát.

Emellett persze azt is mondhatjuk, hogy az Úr Śiva öröme az, ha valaki nagy hittel imádja Kṛṣṇát. Hiszen, mint a legnagyobb *vaiṣṇava*, neki az okoz nagy-nagy örömet, ha valaki odaadó szolgálatával teljesen lekötelezi Kṛṣṇát. Márpedig Kṛṣṇát a tiszta odaadó szolgálattal meg lehet vásárolni:

tulasī-dala-mātreṇa jalasya culukena vā
vikīṛṇīte svam ātmānaṁ bhaktebhyo bhakta-uatsalah

Śrī Kṛṣṇa, aki nagyon szereti a *bhaktáit*, eladja Önmagát annak a *bhaktának*, aki csupán egy *tulasī* levelet vagy egy tenyérszi vizet felajánl Neki...

Ezért azt a következtetést vonhatjuk le, hogy Śiva Rāma, azaz az Úr Śiva öröme és vágyainak tökéletes beteljesítője nemcsak az Úr Kṛṣṇa, hanem az a *bhakta* is, aki teljesen lekötelezi Kṛṣṇát odaadásával és szeretetével.

Mivel Śiva az odaadásában önzetlen, nagy elégedettséget okoz neki, ha mások is tiszta, önzetlen szívvvel szolgálják az Ő imádott Urát, Govindát.

Amikor az Úr Kṛṣṇát teljesen lekötelezi a *bhakta* odaadása, az az Úr Śiva is lekötelezi, és úgy tekint Arra a személyre, mint egy tökéletes *vaiṣṇavára*.

Ezért amikor ezt a két szót kimondjuk: Śiva Rāma, akkor tudhatjuk, hogy ez mind a Legfelsőbb Úrnak, mind a *vaiṣṇaváknak* örömet okoz!

Śivarāma Mahārāja *ki jaya!!!*

Jelentéktelen szolgád:

Goura kīrtana dāsa

Gaura Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

*nama oṃ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-suāmin iti nāmine*

Nagyon boldog vagyok, hogy ezzel a *vyāsa-pūjā* felajánlással ismét dicsőíthetlek téged, és köszönetet mondhatok azért a szeretetért és kitartásért, amit velem kapcsolatban tanúsítasz. Már kicsi koromban megtanultam, hogy a „nagyokat tisztelni kell”, mégis, néha, gyermeki csínytevésből a magam fejem után szaladtam..., gyakran fejjel a falnak.

Mára már felnőttem, még jobban megtanultam a leckét..., de a megvalósításnak még igen csak híján vagyok. Kérlek, nézd ezt el nekem!

Az elmúlt évek során számtalan változáson ment keresztül az életem. Kedvező és kedvezőtlen dolgok egyaránt történtek velem, de ami közös volt minden történésben, az az, hogy te, Guru Mahārāja, mindig ott voltál a háttérben egy üzenet, egy e-mail, vagy egy értem szóló ima formájában. „Imádkozom Rād-

he-Śyāmához, hogy fordítsd Feléjük a tekintetedet” írtad, de én még mindig csak saját magam iránt érdeklődöm. Sajnos.

Az irántad tanúsított figyelemről szóló leckét a közelmúltban éppen a feleségemtől kaptam, aki – mikor Szegeden nálunk laktál – egész éjszaka nem tudott aludni, mert nem hitte el, hogy a mi vendégünk vagy. Aztán pedig amikor körülbelül hajnali kettőre meggyőztem, hogy tényleg te alszol a másik szobában, akkor azon kezdett el aggódni, hogy nem kényelmetlen-e az ágyad (mint utóbb kiderült az volt), vagy, hogy nem süt-e az utcai világítás a szemedbe, hogy nem hideg-e a szobád, vagy a villamos nem ébreszt-e fel reggel, amikor négy órakor elindul a forgalom stb.. Egyszóval az ébredésedig „ima-kommandót” alakítottunk, hogy megakadályozzuk ezeknek a kedvezőtlen eseményeknek a bekövetkeztét. Persze másnap alig álltunk a lábunkon.

Szeretném én is ilyen tisztán és egyszerűen megérteni, hogy nem vagy közönséges személy, s hogy különleges helyzeted miatt te vagy a legfontosabb az életünkben. Ezért imádkozom!

Ki tudná nálad jobban elmesélni Kṛṣṇa kedvteléseit? Minden könyvedből sugárzik a megvalósított tudás és a személyes tapasztalat élménye. Ki tudna jobb példát adni a lelki tanítómester és Kṛṣṇa iránti szeretetből? Ki tudna jobban megtanítani bennünket az emberi viselkedésre, a felelősségvállalásra, az igazmondás szeretetére, s a barátság fontosságára? Nem látok más személyt rajtad kívül Guru Mahārāja!

Kérlek, áldj meg engem a kitartás és az irántad való hűség erényével!

Maradok örök szolgád:

Gaura Kṛṣṇa dāsa

Gaura-Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ország-világ előtt kijelentetted, hogy Krisna-völgy a szíved, az otthonod. A téged nem ismerők számára talán nem is tűnik olyan lényegesnek egy ilyen mondat, hiszen mindenki szereti otthonát, mindenki lakik valahol, mindenki tartozik valahová. Igen, az anyagi világban ragaszkodunk otthonainkhoz, hazánkhoz, szeretteinkhez. Ez természetes, semmi meglepő nincs benne. Igen ám, de te *sannyāsī* vagy, lemondtál a világról, lemondtál társadalmi kapcsolataidról.

*etāṁ sa āsthāya parātma-niṣṭhām
adhyāsītāṁ pūrvatamair mahadbhiḥ
aharṁ tariṣyāmi duranta-pāraṁ
tamo mukundārṅghri-niṣevayaiva*

„[Egy Avantī-deśából származó *brāhmaṇa* így szólt:] Kṛṣṇa lótu-szlábának szol-gátatában szilárdan megállapodván át fogom szelni a tudatlanság áthatolhatat-lan óceánját. Az előző *ācāryák*, akik rendületlen odaadással szolgálták az Urat, Paramātmāt, az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, jóváhagyták ezt a folyama-tot.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.23.57)

Ugyanebben az énekben Śrī Kṛṣṇa meghatározza egy *sannyāsi* kötelességét. Ha egy *vānaprastha* megérti, hogy még a Brahmlokán is szenvedés várja, és teljes elkülönülést fejleszt ki mindenféle lehetséges gyümölcsöző eredménnyel szemben, elfogadhatja a *sannyāsa* rendet. Minden anyagi kötelességéről megfe-lelően kell lemondania, hasonlóképpen birtokáról is. A félistenek irigykedni fog-nak rá, és elhagyott felesége vagy más vonzó nő formájában fogják megkísér-teni őt, de a *sannyāsinak* nem kell figyelmet fordítania rájuk. Öltözéke csak egy *kaupīna*, és az azt fedő ruhadarab legyen, magával csak a *daṇḍát* és a víztartó edényt vigye. Lépéseinél vigyázzon, nehogy bármilyen élőlényt eltaposson. Vi-zet csak ruháján átszűrve igyon, szavai csak tisztulása érdekében hangozzanak el. Ugyanígy elméjét is csak tiszta gondolatokkal foglalja el.

Mindezek nélkül hiába hordoz *daṇḍát*, csak imitálja a *sannyāsa* rendet. Ha ételt koldul, nem szabad számíthatnia, hogy hol mit kaphat. Miután élelmét meg-kapta, egy csendes helyre kell elvonulnia, ahol megfürödve, az ételből szó nél-kül mindazoknak adnia kell, akik kérnek belőle, majd minden maradékot meg kell ennie (nem tehet félre). Egyedül, minden anyagi vágy nélkül kell vándorolnia a földön, egyenlően látva minden élőlényt, szilárdan a lelki szinten tartva tudatát.

Akkor hogyan érthetjük meg, hogy egy virágzó kis közösségben, kedves csa-ládok, egyedülálló férfiak és nők, gyerekek és öregek között zajló társadalmi élet közepette érzed otthon magadat? „Milyen *sannyāsi* az ilyen?” – kérdezzhetik meg egyesek.

A válasz egy titokban rejlik: Krisna-völgy, Új Vraja-dhāma nem közönséges föld. Az anyagi világban szíved vágyából megnyilvánult Śrī Śrī Rādhā-Śyāma-sundara, Akik természetesen nem kívánnak bárhol élni, kizárólag eredeti ott-honukban, Vraja-dhāmában. Így aztán engedelmeskedve szereteted hívásának eljöttek, és megnyilvánították eredeti lakhelyüket is.

„Az Istenség Legfelsőbb Személyisége így szólt a *brāhmaṇához*: Én teljesen *bhaktáim* irányítása alatt állok. Valójában egyáltalán nem vagyok független. Mivel *bhaktáimnak* egyáltalán nincsenek anyagi vágyai, egyedül az ő szívük mélyén ülök. Még *bhaktám bhaktái* is nagyon kedvesek Számomra, saját *bhaktámról*

nem is beszélve. Óh, legkiválóbb *brāhmaṇa*! Azon szentek nélkül, akiknek Én vagyok az egyetlen célja, nem vágyom arra, hogy transzcendentális boldogságot és legfelsőbb rendű kincseimet élvezzem.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 9.4.63-64)

Itt és csak itt érzed otthon magadat, a lelki világban, ahol az isteni pár örök kedvtelése zajlanak. Te látod ezt, kedves Guru Mahārāja, és elmondod *bhaktáidnak*, elmondod mindenkinek a világon. Lehet, hogy lesznek, akik nem értik meg, ami természetes. Az *avantipurai brāhmaṇa* is számtalan nehézséggel találkozott, miután elfogadta a lemondott rendet. De akiknek látása tiszta, ők hódolattukat ajánlják lótuuszlabadnál.

Hṛdayānanda dāsa Goswami a következő magyarázatot fűzi e versekhez:

„E versek tartalmát az ISKCON-ban, fejlett *bhakták* társaságában lehet megvalósítani, az odaadó szolgálatban napi 24 órán át lefoglalva magunkat. Egyedül Śrī Kṛṣṇa az imádandó objektum szerte a három világon és azon túl is. Az ilyen személynek fejlett helyzetében meditálnia kell azon, hogy mint lélek nem különbözik Magától Kṛṣṇától (az öt elsődleges kapcsolat egyikén keresztül szolgálva őt). Szilárd tudásával meg kell értenie a felszabadulás és a kötöttség törvényeit. Így a gyakorló a Kṛṣṇa-tudat által tökéletesen kontrollálva őt érzékét lelki gyönyört fog tapasztalni, a jelentéktelen anyagi gyönyöröktől eltávolodva. Csak ha szükséges, akkor szabad városokban, materialista emberekkel társulnia – a Kṛṣṇa-tudat terjesztése érdekében – különben egyedül kell vándorolnia a szent helyeken.”

Életedet ezek a szavak fémjelzik. Az ISKCON-ban minden vezető rendkívüli tiszteletét és szeretetét mutatja ki irántad, bármerre jársz, csak dicsérő szavakat hallani rólad. Emlékszem egy Janmāṣṭamīra, ahol Rādhānātha Mahārāja kizárólag úgy volt hajlandó Śrī Kṛṣṇát dicsőíteni, hogy mindig a te neveddel, szolgálataiddal kötötte össze mondanivalóját.

Nem törődve testi nehézségeiddel, betegséggel, korrallal, fáradtsággal, éjjel-nappal a Szent Név dicsőségét hirdeted, szóban és tettekkel egyaránt. A *bhakták*, akik közvetlenül szolgálnak téged, számontartják hányféle gyógyszert kell beszédned naponta, hogy valamennyire kordában tartsd fájdalmadat.

Mély tudásod tükröződik könyveidben, filozófiai elemzéseid híresei szerte a három világon. Például a *Śikṣā-guru* könyved, vagy Prabhupāda *Gītā*-magyarázatait megvédő írásod kiemelkedő képességeid ékes bizonyítékai.

Kīrtanāid hallatán még a materialistáknak is könny fakad a szeméből. Legutóbb édesanyám halálos ágya mellett hallgattam felvételeidet, amikor felfigyeltem a szomszédban egy halk párbeszédre. Az ottani beteg így szól látogatójához: „Milyen jó hangulatban énekel ez az ember itt. És milyen szép dalokat! Igazán csodálatos, hogy egy kórházban, a halál közvetlen közelében is lehet szép dolgot hallani!”

Ország-világ tanúja lehetett duettednek unokatestvéreddel, Roberttel. A filmen kedvesen mosolyogtál, mindenről nagyon szépen nyilatkoztál. Ám hallottam, ahogy egy *bhakta*-házaspár kérdésére: „Milyen volt a forgatás?“, azt válaszoltad: „Szörnyű!” Hiszen oly érzékeny vagy a materialista társaságra, hogy ha kényeszerűségből együtt kell enned velük, szinte azonnal beteg leszel. Mégis heteken át toleráltad ezeket a materialista embereket pusztán azért, hogy prédikálhass szavaikon keresztül is.

Végül vándorlásaid a szent helyeken. Mi bizonyítaná jobban, hogy mennyire csak Kṛṣṇával élsz, mint könyveid, a Kṛṣṇa Vṛndāvanában sorozat. Teljesen elmerülve a lelki világ hangulatában csodálatos szavakkal mutatod meg számunkra a szent helyek igazi jelentőségét. Írásaid révén még a kezdő, fejletlen *bhakták* is megérezhetnek valamit a szent helyek hangulatából, ízéből.

Szóval nincs ellentmondás, ugye? Lemondott ember, lemondott lélek vagy, mégis szíved egy változatos, izgalmas világ, Krisna-völgy lelki lakóival van tele. Itt élsz, itt vagy otthon, nem az anyagi világban. Mert a lelki világ nem egy személytelen, üres fényesség.

Chāndogya Upaniṣad 8.12.3:

tāvad eṣa samprasādo 'smāc charīrāt samutthāya paraṁ jyoti-rūpaṁ sampadya svena rūpeṇābhiniṣpadyate sa uttamaḥ puruṣaḥ sa tatra paryeti jaksan kridan ramamanah stribhir va yanair va jnatibhir sa nopajanam smarann idam sariram

„Ahogy utolsó testéből kilépett, és megközelítette a transzcendentális fényt (*paraṁ- jyoti*), a felszabadult lélek visszanyeri saját formáját. E helyzetében rendkívül emelkedetté válik (*puruṣa-uttama*). A *mukta* mindenfelé vándorol ott, nevetve, játszva, együtt örvendezve az asszonyokkal, hasonlóan viselkedve más olyan *muktákkal* együtt, aki ugyanabból az időszakból, vagy megelőző *kalpák*-ból jöttek. Oly hatalmas az élménye, hogy nem ismeri fel sem a mellette álló személyt, vagy akár saját testét sem.”

Születésnapod alkalmával azt kívánom, hogy mindig élvezd Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa gyönyörű kedvteléseit, az előző *ācāryák* nyomdokait követve és sok-sok kedves *bhakta* társaságában a Szent Neveket énekelve éjjel-nappal, a nap 24 órájában!

Érdemtelen szolgád,

Gaura-Nitāi dāsa így imádkozik hozzád ezen a kedvező napon.

Gauramaṇi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy újabb csodálatos év telt el társaságodban, a *bhakták* társaságában, és ma úja itt ülhetek, és olyan szerencsés vagyok, hogy dicsőíthetlek téged, emlékezhetek rád és a veled töltött élményeimre. Köszönöm, hogy többször személyesen is társulhattam veled egy-egy reggeli és esti masszírozás, és néhány személyes beszélgetés alkalmával.

Köszönöm lenyűgöző leckéidet, SMS-eidet és *bhajanáidat*, amelyek nagyon inspirálóak számomra lótuuszlabaid szolgálatában.

Kedves Guru Mahārāja, te igazán eggyé tetted szíved Śrīla Prabhupāda vágyával, és csak azért élsz, hogy másokkal jót tegyél, és azon fáradozol, hogyan vigyél minél több személyt közelebb Kṛṣṇához.

Kedves apám, határtalan és indokolatlan kegyed folytán engem is segítesz, ezért alkalmam adódik rendszeresen társulni Vijaya Gaurāṅga prabhuval, aki csodálatosan képviseli Kṛṣṇa-tudatos eltökéltséged, szereteted. Köszönöm neked ezt a felbecsülhetetlen lehetőséget, igyekszem minél jobban kihasználni és így felnőtt, komoly fiaddá válni, akire igazán számíthatsz.

Kérlek, bocsásd meg sértéseimet és segíts Guru Mahārāja, hogy el tudjam érni és végre meg tudjak állapodni lótuuszlabaid szolgálatában!

Bár nagyon büszke, kéjes, önző elmém van, mégis úgy érzem, hogy te és Vijaya Gaurāṅga prabhu évről-évre, napról-napra folyamatosan elraboljátok a szívemet!

Kedves Guru Mahārāja, te mindent nekem adtál, most már rajtam a sor. Kérlek, adj erőt, hogy el tudjak viselni minden próbatételt, és foglalj le lótuuszlabaid szolgálatában!

Ostoba fiad:

Gauramaṇi dāsa

Gaurāṅga dāsa

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget megjelenésed áldott napjának, szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának, és szeretett Istenségeidnek, Śrī-Śrī Dayāla-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden évben nehezemre esik megtalálni a szavakat, amelyekkel méltóképpen dicsőíthetném transzcendentális személyiségedet, így ebben az évben úgy döntöttem, hogy az *ācāryák* szavaihoz fordulok. A következő vers Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura *Lokanātha-prabhuvarāṣṭakájának* átírata. Elnézést kérek, hogy ha az általam faragott rímek nem felelnek meg teljesen a szanszkrit verselés szabályainak.

Śrīla Śivarāma-Svāmyāṣṭakam

(1)

*yaḥ kṛṣṇa-caitanya-kṛpāika-uittas
tat-prema-hemābharaṇāḍhya-cittaḥ
nīpatya bhūmau satatarī namāmas
vandāmahe tvārī śivarāma svāmin*

A földre borulva újra és újra a hódolatunkat ajánljuk Neked, akinek egyetlen vagyona Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhu kegye. Szívedet a tiszta istenszeretet arany ékszerei díszítik. Imádunk Téged, Śrīla Śivarāma Swami!

(2)

*yo lubdha-vṛndāvana-nitya-uāsah
parisphurat-kṛṣṇa-vilāsa-rāsah
svācāra-caryā-satatāvīrāmas
vandāmahe tvārī śivarāma svāmin*

Csupán arra vágysz, hogy mindig Vṛndāvanában lakj, s így mindig az Úr Kṛṣṇa nektárian édes kedvteléseire emlékezve és azokat leírva szüntelenül Kṛṣṇa odaadó szolgálatát végzed. Imádunk Téged, Śrīla Śivarāma Swami!

(3)

*sadollasad-bhāgavat-ānuraktyā
yaḥ śyāma-rādhā-bhajanādi-bhaktyā
āyātayāmi-kṛtaḥ sarva-yāmas-
vandāmahe tvāṁ śivarāma suāmin*

Istenszeretettől ragyogsz, s szüntelenül odaadó szolgálatot végzel: Śrī-Śrī Rād-hā-Śyāmasundarát imádod és dicsőíted. Imádunk Téged, Śrīla Śivarāma Swami!

(4)

*vṛndāvanādhīśa-padābja-sevā-
suāde 'numajjanti na hanta! ke vā
yas teṣu api ślāghyatamo 'bhirāmas
vandāmahe tvāṁ śivarāma suāmin*

Minden *bhakta* között, aki elmerült Vṛndāvana királya és királynője lótuszlábának édes szolgálatában, Te vagy a legdicsőségesebb és legelbűvölőbb. Imádunk Téged, Śrīla Śivarāma Swami!

(5)

*yaḥ kṛṣṇa-līlā-rasa eva lokān
anunmukhān vikṣya vibharti śokān
svayaṁ tad-āsuādana-mātra-kāmas
vandāmahe tvāṁ śivarāma suāmin*

Egyetlen vágyad az, hogy megízleld Kṛṣṇa kedvteléseinek édességét, s mély-séges bánat tölt el, amikor azt látod, hogy valaki nem vágyik erre a nektárra. Imádunk Téged, Śrīla Śivarāma Swami!

(6)

*kṛpā-valaṁ yasya viveda kaścit
śiṣyeṣu bhāgī praṇato vipaścit
yasya prathīyān viśayoparāmas
vandāmahe tvāṁ śivarāma suāmin*

Teljes mértékben lemondta az anyagi érzékielégítésről. Tanítványaid között a szerencsések, az alázatosak, és a bölcssek képesek felfogni kegyed nagyságát. Imádunk Téged, Śrīla Śivarāma Swami!

(7)

*rāgānugā-vartmani yat-prasādād
viśanty avijñā api nirviśādāḥ
jane kṛtāgasy api yas tu avāmas
vandāmahe tvāṁ śivarāma svāmin*

Nem utasítod el a bűnösöket, s kegyedből az ostoba materialisták is a spontán szerető szolgálat útjára léptek. Imádunk Téged, Śrīla Śivarāma Swami!

(8)

*yad-dāsa-dāsānuga-dāsa-dāsāḥ
vayaṁ bhavāmaḥ phalitābhilāṣāḥ
yadīyatāyāṁ sahasā viśāmas
vandāmahe tvāṁ śivarāma svāmin*

Arra vágyva, hogy olyanok legyünk, mint Te, és elérjük azt, amit Te elértél, a szolgád szolgája szolgájának a szolgájává váltunk. Imádunk Téged, Śrīla Śivarāma Swami!

(9)

*śrī-śivarāmāṣṭakam atyudāraṁ
bhaktyā paṭhet yaḥ puruṣārtha-sāram
rūpānugānāṁ sa gatim prapadya
śrī-rādhikāṁ sevata eva sadyaḥ*

Aki odaadással elolvassa ezt a nyolc verset, amely Śrīla Śivarāma Swamit dicsőíti, az Śrīla Rūpa Gosvāmī követőinek lábnyomait követve eléri az élet legmagasabb célját, a tiszta odaadó szolgálatot, és örökké szolgálni fogja Śrīmatī Rādhārāṇīt.

(10)

*so 'yaṁ śrī-śivarāmaḥ sphuratu puru-kṛpā-raśmibhiḥ svaiḥ samudyan
uddhṛtyoddhṛtya yo naḥ pracuratama-tamaḥ-kūpato dīpitābhiḥ
dṛgbhiḥ sua-prema vīthyā diśam adīśad aho yāṁ śrītā divya-lilā-
ratnāḍhyaṁ vindamānā vayam api nibhṛtaṁ śrīla-govardhanaṁ smaḥ*

Bárcsak Śrīla Śivarāma Swami mindig jelen lenne előttem, csillogó pillantásával megvilágítva a tiszta szeretet útját, s kegyének csodálatos ragyogásával elűzné a sűrű sötétséget szívem kútjából! Az ő menedékében rátaláltunk Śrī Girirājára, akit gazdagon díszítenek Śrī Kṛṣṇa transzcendentális kedvteléseinek drágakövei.

Jelentéktelen szolgád,

Gaurāṅga dāsa

Gaurāṅgi devī dāsi

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet.

I'm sitting here in the wilds of West Virginia thinking about you...

My Sweet Gentleman Father,

Prabhupāda's Son

Determined, a Warrior,

Your will be done

O Visionary, O Vaiṣṇava,

O Authority,

O Artist, O Poet,

O Pūjārī.

My heart always misses you

Tho my mind flees,

I love and I praise you

And I do so with ease

For you are the sunshine

After a long winter's sleep,

And you are the jewel

We all yearn to keep.

You keep us with *kīrtana*

Your weapon against leaving

And sitting beside you

I feel the magic you're weaving.

You open my heart

And pour in Rādhē-Śyāma

To protect me and love me

And keep me from harm.

My Sweet Gentleman Father,

I humbly pray,

To sing for you always

And praise you,

And love you,

And appreciate you,

And be near you,

And laugh with you,

And hear you,

And serve you,
And remember you,
And please you,
For the rest of my tiny, little, silly life
Because you make everything worthwhile and substantial.

Thank you for having me.
Your rascal (at least I'm yours),
Gaurāṅgi devī dāsi

Gaura Rāya dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obiesances. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda.

Please accept this offering on the occasion of your *vyāsa-pūjā*. May it give you some cause to smile and think of me in a favourable light.

Not long ago I had the great fortune to have a series of dreams in which both you and Śrīla Prabhupāda appeared. For whatever reason this happened, I do not know, but I am certainly grateful and pray that it may continue to happen. In the first dream you were walking with Madhu' in Vṛndāvana, just outside of the Kṛṣṇa Balarāma Mandir. I came up behind you, I had seen you in the distance and had hurried to catch up. As I approached, you turned and waited for me to approach. As I came close and paid my respects Madhu hit me on the head with a stick and you said "harder" he hit me again with both hands and again you said "harder" as Madhu wasn't really putting his back in to it, I think he thought he was doing me a favour, but that wasn't the case, I would flinch as each blow was struck. But instead on pain, I felt only relief, as water to a thirsty man.

After about 5-6 blows, the nectar stopped, and I got up off the floor. You then asked me to take two street kids home who were following you. As I led them away you receded into the distance and the dream ended.

In the second dream we were both sitting on the floor, facing one another, talking back and forth as I entered into the dream, I became aware that I was asking you to take back my beads, and you were saying that if you did that then you would have to come back and get me, I started to cry and again offered my beads back too you. Again you said no, I thought that I could also see that were feeling some compassion for me in my insistence and plain stupid ignorance.

Such is the situation of someone whom is given something of priceless value at no cost to himself but still refuses the gift. By this time we are both crying and you reluctantly accept the return of the offered beads, I am crying in great sobs. You begin to recede as the dream fades. I wake. The tears are real and I am crying as in grief. My heart is aching with the memory of the dream and your compassion towards those that you take as your disciples fills me with gratitude. Please know that I still have your beads and will chant on them for the rest of my life. May I please be blessed with your association in my dreams and thoughts, in the following of your instruction and the service of Śrīla Prabhupāda.

A beggar at your lotus feet,
Gaura Rāya dāsa

Bhakta Gergelics Balázs

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances on this auspicious day of your appearance. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This is my first offering that I am writing to you, and I am very unqualified, but please mercifully accept my simple letter. First of all I would like to thank you for your trust, which you gave me by giving me shelter at your lotus feet. I pray to Śrīla Prabhupāda, that on this day I would be qualified for your mercy.

I wrote this letter on, Nityānanda trayodaśī, the appearance day of the glorious Nītāi. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura writes about Nityānanda Prabhu the following:

*nadīyā-godrume, nityānanda mahājan
patiyāche nām-haṭṭa, jīvera kāraṇ*

„In the land of Nadīyā the magnanimous Lord Nityānanda opened the market of the Holy Name save the fallen souls”

You as the bonafide representative of Lord Nityānanda and your magnanimously came to the land of Hungary, and following Him, opened the market of Holy Name, saving countless souls from hellish conditions.

In the last 15 years you have achieved wonderful results in this fortunate country. From the mere ground you have manifested the spiritual world and asked your beloved Lords, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara's beautiful *mūrti* form to appear here. The wonderful pastimes in your books give my stone heart the

chance to melt just like the stones of Govardhana Hill, and wear the markings of the lotus feet of lord Govinda. With the empowerment of your *saṅkīrtana* soldiers you give Śrīla Prabhupāda's books and the glory of the Holy Names to thousands and thousands of fortunate people every year. Every year we have a chance to take part in pulling Lord Jagannātha's cart through the city to Goloka-Tabān and celebrate the wonder of Rādhā and Kṛṣṇa's eternal love. In Budapest you have offered a worthy temple to Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅga, where we can worship them fittingly, and preach their glories to everyone. Tirelessly you have fought fog many years so that we may also receive the mercy of Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya. Thank you very much Guru Mahārāja and to all of the saintly *vaiṣṇavas*, who offered their lives to you! Your only desire is for us to become pure devotees and the humble servants of the Lord. I am sad when I remember how stubbornly I resisted your desire.

Please let me follow you by holding onto your lotus feet and never leave their shelter!

Please help me to become a simple and pure hearted servant in the service of Śrīla Prabhupāda!

„Our spiritual master is the ocean of mercy, the friend of the poor, and the lord and master of the devotees. O master! Be merciful unto me and give me the shade of your lotus feet. Your fame is spread all over the three worlds.”

Your servant,

Bhakta Gergelics Balázs

Ghanaśyāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine*

Fogadd hódolatom, minden dicsóséget neked. Leborulok lótu-szlábaidnál, és a te áldásaidért imádkozom. Ezek a lótu-szlábak az én életem és lelkem.

Ebben a felajánlásban szeretném megköszönni a szűnni nem akaró erőfeszíté-sedet, hogy építed Új Vraja-dhāmát, amely páratlan és egyedülálló a világon. Nem tudom, mennyi fejfájással járhat ezt létrehozni, fenntartani és a jövőjéért dolgozni. Számos *bhakta* megfordul itt és dicsőítik egyediségét és kiválóságát.

Amikor hallom ezeket, az ártatlan gyerek arra gondol bennem: „Miért? Hát lehet máshogy is élni, máshogy gondolkodni, kihagyni Rādhikāt és Śyāmát?”

Most jövök rá, hogy ez itt körülöttem a halál óceánja, s ezen belül ez az otthon csak egy piciny sziget: Új Vraja-dhāma.

Te azon dolgozol Śrīla Prabhupāda vágyát követve, hogy lassanként az egész világ beleférjen ebbe a szigetbe. Nagyon hálás vagyok, hogy segíthetem megvalósítani ezt a tervedet.

Maradok szolgád:

Ghanaśyāma dāsa

Gopāla devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

“We hear and read in the *śāstra* about many pure devotees in the past. This is most needed and most wonderful. But if we do not presently see similar purity around us, most devotees will gradually lose faith, and the quality of our collective *bhakti* will begin to diminish. We need more present day generals, who are powerful, compassionate, pure servant leaders.”

Ezt egy könyvben olvastam, amelyet *bhakták* írtak egy jelenkori *bhakta* dicsőítésére. Amikor olvastam, azt gondoltam: „Igen, tényleg inspiráló a példája. Milyen jó lenne egy ilyen könyvet olvasni Guru Mahārājáról is! Ő aztán tényleg egy *bhakti*-generális!”

Rögtön eszembe jutott az a kép, ahogy a Govardhana-pūjān rohantál át a teheneket imádni a *gośālāba*, zuhogó zivatarban, igen-igen gyors ütemben, nyomokban a lihegő *bhaktákkal*. Nemhogy meneteltél mögöttem a seregeddel, de rohantál ezerrel!

Boldog voltam, hogy ott lehettem, szem- és lábtanúja mindennek, és remélem, hogy Kṛṣṇához is így rohanok majd vissza egyszer mögöttem, mint akkor, bármilyen kedvezőtlenek is legyenek a feltételek.

„Guru Mahārāja mellett soha nem unatkozunk!” – lihegte mellettem egy *bhakta*, törölgetve az arcába csapó esőt.

„Azt a legkevésbé!” – feleltem, és arra gondoltam, mennyi izgalmas kalandot élhettünk át veled a Kṛṣṇa-tudat terjesztése közben. Nem egy könyvet megtölte-

nének.

Időközben átértünk a *gośālāba*, és miközben mindenkiről csöpögött a víz, lassan az utolsó *bhakta* is befutott.

Pūjāztunk a teheneknek, és te beszéltél Indráról, aki a büszkesége miatt nem akart hinni Kṛṣṇának, aki egy egyszerű kisfiú képében állt elé, és hívta fel a figyelmét a hibáira. Azt mondtad: „Most egy percig mindenki imádkozzon a tehenekhez, hogy hegynyi büszkeségünk ellenére Kṛṣṇa még egyáltalán szóba álljon velünk!” Én azt gondoltam: „Bárcsak ezek az imák teljesülnének, bárcsak hegynyi büszkeségem és millió hibám ellenére Guru Mahārāja megbocsátana, és még egyáltalán szóba állna velem.”

De mielőtt tovább gondolhattam volna, letelt az idő, sietni kellett vissza, hogy Govardhana-Lāl imádata folytatódjon. A hömpölygő áradat vissza, hangulat a tetőfokán, s te, mint egy tábornokhoz illik, az élen lelkesítetted a *bhakták* boldog seregét.

Ez csak egyetlen egy nap volt, és csak egy kép a sok közül. Biztos minden tanítványodnak és más *bhaktáknak* is van egy ilyen tábornokos-lelkesítő története rólad. Én ma ezzel köszöntelek.

Köszönöm szépen, hogy itt lehetek veled, és hogy a tanítványod lehetek. Köszönöm szépen, hogy türelmes vagy velem és mindig adsz esélyt. Ez a kegyed az, ami még mindig itt tart, nem pedig a saját odaadásom. Remélem, egy nap minden vágy (ima) teljesül. Én biztosan tenni fogok érte.

Szolgád:

Gopāla devī dāśī

Gopīkṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném neked megköszönni mindazt az önfeláldozást és vezeklést, amelyet az emberiségért vállalsz magadra. Nagy ez a bolygó, annyi elesett élőlény él rajta, és nagyon-nagyon sokan nem tudják, mennyire szerencsések, hogy éppen most és itt élhetnek.

Prabhupāda kezdte azt a missziót, hogy minden elesett élőlény megkapja a lehetőséget a hazafelé vezető úthoz, és te folytatod munkáját, egyedülálló módon. Száz százalékosan követed Śrīla Prabhupāda utasításait, sőt, ahogy én

látom, ennek a munkának az ereje egyre csak fokozódik, mintha nem is lenne soha vége. Elég körülnézmem, és láthatom hihetetlen erőd megnyilvánulását.

Ami most Magyarországon történik, az biztos, hogy Prabhupāda álmai közé tartozik: csodálatos *bhakták*, rengeteg kiosztott könyv, folyton növekvő *yātrā*, pozitív emberek, új templom, új szolgálatok, stb. Fel sem lehet sorolni azokat a dolgokat, amelyekkel elégedetté teszed lelki tanítómestered. Tudom, hogy nem értenél egyet ezzel, de ez mind a te érdemed.

Guru Mahārāja, amit itt létrehoztál, az egy paradicsom (mint egy gyümölcs), amely tele van élettel. Gyönyörű színe, illata és íze van. Sajnos, van benne egy kis féreg, aki csak csökkenti ennek a gyümölcsnek a szépségét. A te kegyedből viszont ebből a féregből báb lehet, és később egy gyönyörű pillangó.

Kérlek segíts, hogy megváltozzon a szívem, és adj erőt, hogy megváltozhaszak.

Jelentéktelen szolgád:

Gopīkṛṣṇa dāsa

Gopīnāth dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I wanted to take this opportunity to express some gratitude to you.

This year I have experienced a pleasing attraction in hearing of Kṛṣṇa's pastimes through reading your books. No greater gift can be found, no greater debt is possible. By nature I am an ungrateful person but please accept the gratitude that I have for you. I hope that sometimes my action will reflect the life that you have given me, and that I can receive the mercy which you are giving us.

I pray that I will be of some assistance to your mission.

Your servant,

Gopīnāth dāsa

Govardhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Önnek! Csodálatos, csodálatos!

Guru Mahārāja, azt mondta több ízben is a Govardhana-pūjā napján tartott leckéin, hogy igazán ez az ünnep a *vaiṣṇavák*, a vezetőink ünnepe. Ahogy a *brijbāsik* követték Kṛṣṇát a Govardhana hegy menedékébe, úgy kell nekünk is a *vaiṣṇaváknál* menedéket vennünk.

Nekem nagyon csodálatos vezetőm van Śśvara Kṛṣṇa prabhu személyében, és a korábbi vezetőim is mind nagyon csodálatosak. De ha megfigyeljük, az összes vezetőnk menedéke is Ön, Guru Mahārāja. Az Ön gondos menedékében kapunk lehetőséget a *vaiṣṇavák* szolgálatára, Śrī Caitanya Mahāprabhu szolgálatára, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára, és tudunk fejlődni a lelki életben.

A magyar *yātrāról* már sokan, fejlett *bhakták*, lelki tanítómesterek szóltak elismerően. De ki a forrása ennek a csodának? Ön, Guru Mahārāja!

Februárban olvastam a Prabhupāda nektár c. könyvben arról, ahogy Śrīla Prabhupāda két *sannyāsi* tanítványa levelet váltott egymással a fentebb említettekkel kapcsolatban. Azt vették észre, azt valósították meg, hogy azért terjed olyan szépen a Kṛṣṇa-tudat, azért érnek el a *bhakták* olyan csodálatos eredményeket, és azért válnak eközben a gyakorló *bhakták* olyan csodálatosakká (megtisztulnak), mert Śrīla Prabhupādát szolgálhatják. Így viszonzó Śrī Kṛṣṇa Śrīla Prabhupādával.

Itt Magyarországon mi is láthatjuk ezeket a csodákat, és ebből megérthetjük, hogy Guru Mahārāja milyen csodálatos követője, elkötelezettje Śrīla Prabhupādának, és milyen csodálatosan viszonzozza ezt Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Köszönöm a menedékét Guru Mahārāja!

Azért az áldásért imádkozom Önhöz, bárcsak tudnám teljesen elkötelezni magam lótuszlábai szolgálatának!

Szolgája:

Govardhana dāsa

Govinda Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅgának és Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine*

Köszönöm, hogy ezen a csodálatos napon itt lehetek veled, és szerető tanítványaid körében. Miközben ezt a felajánlást írom neked, azon az ajándékon gondolkodom, amit kaptam tőled.

A *śastra* szerint nagyon ritka lehetőség, hogy valaki találkozik egy tiszta *bhaktával* az életében. Ez a találkozás teljesen megváltoztatta az életemet. Cél nélkül lehetetlen élni ebben a világban, mindenkit valamilyen vágy, vagy motiváció hajt, hogy elérje a kívánt célt. Te megmutattad a legértékesebb célt: a Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránti tiszta szeretetet, amelyet a motiválatlan odaadó szolgálattal lehet elérni.

Ahogy Śrīla Rūpa Gosvāmī a *Padyāvalīban* írja: a legimádandóbb minden személy közül Śyāmasundara, a legjobb város, ahol lehet élni Mathurā, a legszebb kor, amit Kṛṣṇa elfogadott az Ő ifjúkora, s a legkiválóbb személyek, akik Kṛṣṇát oly nagy szeretettel imádják, a *gopīk*. Ezeket a különleges kincseket adtad számomra, amit a *Bhagavad-gītā* úgy fogalmaz meg, mint *rāja-vidyā rāja-guhyam*, a legnagyobb titok az összes titok közül.

Az odaadó szolgálat végzésével az ember igazán békés lehet. *Caitanya-caritāmṛta, Madhya 19.149*:

*kṛṣṇa-bhakta—niṣkāma, ataeva 'śānta'
bhukti-mukti-siddhi-kāmī—sakali 'aśānta'*

A *bhaktákon* kívül senki sem lehet békés, amíg anyagi vágyak vannak a szívében. Te megmutattad számomra az igazi béke útját. Ahogyan Śrīla Prabhupāda megjegyzi egyik *Śrīmad-Bhāgavatam*hoz írt magyarázatában: a lelki élet olyan keskeny, mint a borotva éle, s nagyon vigyáznunk kell, hogy meg ne vágjuk magunkat. A te gondos irányításoddal, amit az utasításaidat követve érhetek el, megvédsz attól, hogy teljesen összevágjam magamat.

Több módon lehet összevágnia magát az embernek: a durva és a finom tes-

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

tét. Ha sértést követek el a *bhakták* ellen, azt ehhez lehet hasonlítani.

Kérlek, hadd használhassam ki a lehetőséget, hogy a kegyedet kérjem, hogy tudjam folytatni ezt a csodálatos Kṛṣṇa-tudatos életet, s remélem a kegyedből tényleg csodálatosnak fogom látni a Kṛṣṇa-tudatot.

Köszönöm, hogy végezhetem Śrīla Prabhupāda könyveinek osztását, amivel remélem egy parányi mértékben ki tudlak elégíteni téged. Remélem, kegyedből tovább tudom folytatni ezt a csodálatos szolgálatot, s kitartó tudok maradni egész életemen át.

Örök szolgád:

Govinda Hari dāsa

Govinda dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon örülök, hogy megszülettél és tanítasz bennünket!

Nagyon örülök, hogy írod az új könyved, a szüleim mindig nagyon várják, én még nem nagyon értem, de jó, hogy ők is örülnek.

Olyan jó volt, amikor meglátogattál minket, de jobb volt a farmon, mert ott többet találkoztunk. Már várom a nyarat, hogy megint mehessek és társuljak a *bhaktákkal*.

Az itteni gyerekek nagyon sok butaságot csinálnak, és rosszak meg büdösek. A tanító nénik kedvesek, de nem *bhakták*, és ezért nem mindig tudom őket szépen követni.

Anyukám azt mondta, hogy ha *vaiṣṇava* viseletben járok az iskolába, akkor prédikálok, és te annak örülsz. Jó lenne, ha sokszor örülnél!

Szolgád:

Govinda dāsa

Govindanandana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, és Śrīla Prabhupādának!

Megint eltelt egy év a szolgálatodban. Nem volt könnyű év, de úgy érzem, hogy egy kicsit jobban megszilárdultam a neked végzett szolgálatban.

Nagy szerencse ért bennünket, hogy kegyedből, a menedékedben szolgálhatjuk az Isteni Párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Végtelen kegyedből megnyilvánítottad ezt a szent *dhāmát*, és lefoglalsz bennünket az odaadó szolgálatban.

Śrīla Prabhupāda elhozta a Kṛṣṇa-tudatot mindenkinek a nyugati világba, elhozta a lelki világ, a lelki láncolat üzenetét, de sajnos 1977-ben eltávozott, így nem tudja már a Kṛṣṇa-tudatot terjeszteni. Szerencsénkre azonban te tovább képviseled őt, így mi is kapcsolatba kerülhetünk a lelki láncolattal, és végül Kṛṣṇával, élvezve ennek áldásait.

Szeretném megköszönni neked ezen a kedvező napon a sok lehetőséget a szolgálatra, a türelmet, amivel elhalmozol minket, és imádkozni hozzád, hogy megtanuljak, és igyekezzek a szolgálóként cselekedni.

Szolgád:

Govindanandana dāsa

Govinda-priya devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és a te megjelenési napodnak!

Nagyon sok gondolat jár a fejemben, hogy lehetne dicsőíteni téged ezen a csodálatos napon.

Sajnos elmém szennyezett, az egóm hamis, és így minden gondolatom az én és enyém felfogásán alapszik. Csekély értelemmel rendelkezem, amivel nagyon nehéz megfelelően dicsőíteni téged. Pedig egy feltételekhez kötött élőlénynek, hogy megszabaduljon büszkeségétől és hamis azonosításától, a legjobb mód, hogy dicsőítse és szolgálja az Úr nagy *bhaktáit*.

Az Úr Śiva így tanítja Pārvatīt:

*ārāḍhanānām sarveṣām viṣṇor ārāḍhanam param
tasmāt paratarām devi tadīyānām samarcanam*

A Védák ugyan ajánlják a félistenek imádatát, a legmagasabb rendű imádat mégis az Úr Viṣṇu imádata. Azoknak a *vaiṣṇavák*nak a szolgálata azonban, akik kapcsolatban állnak az Úr Viṣṇuval, még ezt is felülmúlja.

Kedves Mahārāja! Neked semmi sem jelent nagyobb kincset az Úr Kṛṣṇa lótuszlábánál.

Mindig Rajta meditálsz, és fáradtságot nem kímélve mindig azzal törődsz, hogyan lehetne tökéletesebben szolgálni és elégedetté tenni az Isteni Párt.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 3. énekében Brahmā teremtő energiáért imádkozik az Úrhoz és elmondja, hogy a *bhakták* a fülükön keresztül látják az Urat a hiteles hallgatás folyamata által, szívük így megtisztul, és az Úr Kṛṣṇa a lótusz szívükön elfoglalja a helyét. Olyan kegyes *bhaktái*hoz, hogy abban a transzcendentális formában nyilvánul meg előttük, ahogyan a *bhakta* imádni szeretné Őt.

Tehát az Úr alárendeli Magát a *bhakta* vágyának annyira, hogy a *bhakta* kívánsága szerint jelenik meg egy bizonyos formában. Az Úr ezzel viszonzza *bhaktája* szerető szolgálatát.

A te erős vágyad és odaadó szolgálatod miatt megnyilvánult Új Vraja-dhāma, ami minden élőlény számára lehetőséget nyújt, hogy láthassák az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, és újra felébredhessen bennük eredeti *dharmájuk*.

A legnagyobb és legtisztább kincset adtad nekünk, feltételekhez kötött élőlényeknek. Śrīla Prabhupāda biztos mindig mosolyog, és nagy elégedettséget érez, amikor látja csodálatos szolgálatodat.

Szeretnék leborulni lótuszlábaid előtt, és kérni indokolatlan kegyedet, hogy tudjak komollyá válni és egyszer tisztán szolgálni téged és lelki tanítómestereimet.

Kérlek, mindig tarts lótuszlábad oltalmánál.

Szolgád:

Govinda-priya devī dāsī

Guṇa-grāhī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Miután a marathon alatt elküldted a „*tapyante loka-tāpena*” *slokát*, e versből merítettem erőt, amikor fáradt voltam vagy reményvesztett. Arra emlékeztetett, hogy a mi szenvedésünknek és erőfeszítéseinknek van értelme.

Az anyagi élet, céltalan és mindig szenvedéssel teli. Ha életünk során nem jövünk rá, hogyan töltjük meg azt valódi tartalommal, akkor valójában sohasem élünk: halottak vagyunk. Mivel a szenvedés elkerülhetetlenül ránk talál, a legokosabb, amit tehetünk, hogy önként másokért viseljük el, mert ez az Úr imádatának legmagasabb rendű formája. Ezt jelenti „tartalom”.

Śrīla Prabhupāda ezzel kapcsolatban azt írja: „Az anyagi világban a kiváló személyiségek nagyon szeretnek jótékony szolgálatot végezni az emberi társadalom javára, ám valójában senki sem végezhet nagyobb szolgálatot, mint az, aki az Istenség Legfelsőbb Személyiségével kapcsolatos lelki megvalósításról szóló tudást terjeszti.” Ezt jelenti „tartalom”.

Azonban ez az út, bizony röggös. Gregorius így ír: „*Sancti certissime sciunt, quia in hac vita requiem habere non possunt*”. „A szentek bizonyosan tudják, hogy ebben az életben nyugalomuk nem lehet.”

Guru Mahārāja! Én csak azt látom, hogy te egy ilyen személyiség vagy, akinek jellemét a hiteles források megéneklék és dicsőítik. Ki tudná megmondani, mennyi ideje jársz ezen az úton, és viseled ezt a terhet, de pusztán csak azzal, hogy létezel, reményt adsz valamennyiünknek.

Szeretném valahogy kifejezni hálámat, de a gondolatok üresen konganak fejemben, mint „vízbe süllyedt templomok harangjai”.

„Pr̥thu Mahārāja így folytatta: Hogyan fizethetnénk vissza adósságunkat azoknak, akik a mi megvilágosodásunk érdekében a védikus bizonyítékok alapján, teljes meggyőződéssel elmagyarázták az Istenség Legfelsőbb Személyiségével kapcsolatos önmegvalósítás útját, határtalan szolgálatot végezve? Nem tehetünk mást, mint két tenyerünkben vízzel kínáljuk őket, hogy elégedettek legyenek. Az ilyen nagy személyiségeket csupán önnön tevékenységeik tehetik elégedetté, melyeket az emberi társadalomban hajtanak végre végtelen kegyükből.”

Ezért Guru Mahārāja, most alázatosan jó tulajdonságokért imádkozom hozzád, hogy egy napon majd én is magamra vehessem ezt a terhet, így imádvá isteni lótuszlábaidat. Nincs más reménységem...

Maradok szolgálatodban, fiad:

Guṇa-grāhī dāsa

Gurukṛpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed alkalmából! Boldog születésnapot kívánok!

Szeretném megköszönni a kegyet, hogy megbíztál azzal a nemes szolgálattal, hogy segítsen Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅga templomának az építését. Bizony már éppen itt volt az ideje, hogy én is tegyek valamit a Kṛṣṇa-tudat szolgálatában.

Nagy lendülettel fogtam hozzá a munkákhoz, és az is nagy örömökre szolgál, hogy együtt szolgálhatok olyan régi barátaimmal és kiváló *bhaktákkal*, mint Parama prabhu és Gadabhṛt prabhu. Talán az ő kegyük is, hogy ez az építkezés nagyon eltér egy szokásos karmi építkezéstől.

Ezen az építkezésen szinte alig vannak nehézségek, minden megy magától. Egy „normális” építkezésen egymást szidják a kivitelezők, a tervezők, a beruházók, akadozik az anyagellátás, és számtalan probléma adódik. Itt nem. Itt minden megy simán. Nekem úgy tűnik, hogy ezt a munkát felülről segítik.

Megrendelek egy anyagot. A gyártó vállalja, hogy két hét múlva elkészíti – két nap múlva telefonál, hogy készen van, lehet menni érte.

Vagy másik eset. Keresem egy beszállító telefonszámát, erre cseng a telefonom – ő van a vonal másik oldalán. Még sok más jeltől is érzem, hogy áldás és segítség van ezen az építkezésen. Ez örömmel tölt el, és erőt ad.

Szükség is van rá, mert mostanában 55-60 ember dolgozik 14-15 brigádban. Minden brigád, irányítást, anyagot, szerszámot kér, valamint folyamatosan ellenőrizni is kell a munkájukat. De alig van hiba, amit javítani kell, mert a munkások - akik ugyan nem Kṛṣṇa-tudatúak, de tisztességes munkásemberek -, érzik, hogy itt valami fontos, valami szent dolog épül. Ezért nagy erőbedobással és lelkesen dolgoznak. A zavartalan munkavégzéshez elengedhetetlen segítséget ad Vijaya Gaurāṅga prabhu gyors és átgondolt döntéshozatalaival, valamint Śrī Viṣṇu prabhu, a szükséges anyagiak gyors rendelkezésre bocsátásával.

Köszönöm a bizalmat, Guru Mahārāja, és a kegyet, hogy a templomépítésben részt vehetek.

Igyekszem továbbra is tisztességesen, lendületesen és szakszerűen segíteni az építkezés menetét.

Szolgád:

Gurukṛpa dāsa

Bhakta Hallók Dénes

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Sok idő telt el azóta, hogy először találkoztunk, és rám mosolyogtál a farmon. Neked talán egy volt az aznapiak közül, nekem azonban az „első mély” ezen életemben. Nem akkor indult, mégis akkor tudatosodott bennem: „dolgunk van egymással”.

Azóta sok minden történt velünk külön-külön. Most viszont az együttes dolgok eljövételét érzem, ha szabad ilyen gondolatot megengednem magamnak.

Mivel ez egy felajánlás, számomra az következik, hogy illene adnom valamit, s mivel a fizikai dolgok csupán Kṛṣṇa-tudatod miatt fontosak (számomra is ez a cél), ezért lelkiekben juttatom kifejezésre csodálatomat és tiszteletemet azoknak a már megvalósult és megvalósításra váró terveknek, amelyeket lelki tanítómes-tered utasítását követve hozol létre az anyagi világban.

Céлом és felajánlásom része ezekben minél színvonalasabban és időben egyre többet vállalni, mert tudom, nem csupán én lennék egy mosollyal szegegyebb, hanem mosolyod nélkül másokat sem érne szerencse. Általad nem csupán az igazi szerencse, hanem Kṛṣṇa és a Kṛṣṇa-tudat is rámosolyoghat egy lélekre...

Tisztelettel maradok szolgád:

Hallók Dénes

(Kecskemét)

Bhakta Halmai Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönettel tartozunk neked, mert törődsz velünk, bár erről mi nem vagyunk minden pillanatban tudatosak, de kétségtelen, hogy ösztönző befolyásod jelen van hétköznapijainkban.

A lelki élet legnagyobb része prózai, nincs mindig fesztivál, ünnep, a hétköznapok nehézségekkel, megpróbáltatásokkal tarkítottak, de te mindig ott vagy velünk, hogy a fogcsikorgató helyzeteken átsegíts. Számíthatunk rád.

Keveset értek a lelki életből, de személyed miatt vonzónak és értelmes tevékenységnek találok. Nem ismerek mást, aki ezt kiválthatná belőlem. Nem is számítok másra, hiszen te egyedül garancia vagy számomra, hogy a sikeres lelki élet bárki számára nyitva áll, ha elfogad téged, ha elfogadja a Kṛṣṇa-tudatot.

Elképesztően sötét helyekre világítasz be a tudás fáklyalángjával, végleg elkallódottak hitt lelkeket hozol a felszínre, és minden körülmények között sikeret érsz el a prédikációban. Ki lenne akinek ne töltené el a szívét az elismerő szeretet, ha rólad csupán csak hall.

Köszönöm, hogy a Kṛṣṇa-tudat közelében tartasz és bátorítasz arra, hogy a legtöbbet nyújtsam a *bhaktiban*. Remélem, egyszer kegyedből elérhetem az odaadó szolgálatot.

Bhakta Halmai Zoltán

Bhaktin Halász Mónika

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom, minden dicsőséget neked!

Az utolsó pillanatban ragadtam tollat, és féltem, hogy nem tudom majd leírni szavakkal azt, amit érzek, hiszen nincs rá szó. Szavakkal nem lehet kifejezni azt a hálát és örömet, amelyet te, kedves Mahārāja, és a Kṛṣṇa-tudat adott. Mindig mosolygós arcod, bátorító, kedves, ám tanulságos leckéid reményt hoztak szívemnek. Most már tudom, hogy van remény, hogy kikerüljek az anyagi lét körforgásából, és hazamenjek, vissza Kṛṣṇához.

Sajnos, hátat fordítottam neki, és most itt vagyok. Szenvedek az anyagi test okozta gyötrelmekről és az elmémről. Próbálok felülkerekedni rajtuk, és tudom, hogy a te és a Szent Név segítségével sikerülni fog. Ha nem ebben, akkor egy következő életemben.

Köszönöm Kṛṣṇának, hogy elküldött téged ebbe a zűrzavaros világba, hogy segítsd az elveszett lelkeket, hogy megtalálják a hazavezető utat. Szeretnék én is a te vezetésed által lótuszlábadnál és a Szent Névnél menedéket véve hazamenni.

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Halász Mónika

Hare Kṛṣṇa devī dāsī, and sons

Amara Priya ane Pujya Gurudeva,

Please would you accept our humble obeisances at your lotus feet this benevolent *vyāsa-pūjā*? All Glories to Your Divine Grace. All Glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda. All Glories to the illustrious *paramparā* of Śrīla Vyāsadeva.

Gurudeva, your last sms message from Jagannātha Purī read “from tomorrow no non-devotee contact” and since then I have had many a meditation on this *śikṣā*. You see from my very early contact with you, you blessed me with utter enchanting faith in you (despite my contrary nature). I have so many times wanted to resort to my sms, to contact you, but I have felt to hesitate – yes, am I a non-devotee? Should I not contact Gurudeva by this sms? Why did he write so? I cried many a conflicting tear! But then, I reasoned within myself – after all he is on a retreat to write his book, in the Holy Puruṣottama Dhāma. He gives so much of himself, to so many, at other times; he needs to be left alone! Prior to your sms, Gurudeva, I had expressed a ‘bewilderment’ arising in this *gr̥hastha* preaching/doctoring situation of ours. Where the market forces are as strong as the tsunami, and for an insignificant woman, it is easy to tire. But your instruction, coming as it did, like a lightening sword, slashed my lethargy instantly, and created an armour for me-yes, and a real skeletal strength from within too, enabling me to survive in this deluge, in the midst of it, to carry on your instruction of a more distant past – ‘preach in this *nāma hatta*...and you will progress’. Well Gurudeva, I reminded myself, and re-read in the scriptural texts too that I am spirit soul, and all I do should be, will be, to revive my relationship, my service to the Supreme Personality of Godhead, part and parcel of Whom I really am. I am in contact with material energy daily, I am in contact with a lot of people who are, and so I am vulnerable, but this spark of spiritual origin is the essence, and your sharp sms message barring non-devotional contact crystallized this spark for me. So despite the deluge, I am blessed with this protected crystal of a mani, my precious gem that I pray will find its way tossing amongst the many nectarean offerings that will lap their way to your *pada-chāyā* this *vyāsa-pūjā*. After all the best is what you give me – this realisation worth protecting against all outside forces i.e nondevotees! So, no longer upset with your sms, indeed as grateful as ever, I ask, what more can I return to you in appreciation?

As there is more Gurudeva. And for me, that more is distributing what you give to me even from seemingly so far away as Jagannātha Purī from Nottingham, to all who come across my path daily. Even though Nottingham has been described as crime capital of the U.K., and sometimes this makes me really

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

frightened, may I be able to teach other spirit souls also how to shield their precious spiritual selves from the deluge of *māyā* – all the falsities. Yes, discriminating between devotional and non-devotional elements, and having the sheer guts to exclude non devotion. It is not easy to practise this. In this culture of ‘child friendly’, or ‘patient friendly’ or any ‘consumer friendly’ society – the onus is on somehow capturing the recipient of these consumables, but then the motives of the movers are mainly materialistic, often unbeknown to the unsuspecting user of such services, or often even to themselves! Whenever I can reach either of these parties, I am humbled by their intensions of wanting to do good, but despaired by their levels of ignorance, and even more depressed by the seeming lack of enlightened resources to reach them if they are to be delivered from these inundations. Just as in the tsunami, there is a shortage of qualified sincere personnel to carry out the necessary distribution. It is at moments like this Gurudeva of mine, that I grow a million fold in my appreciation of your oceanic mercy, or that *karuṇaghanagha* rain cloud both of which are the only source of salvation-mine, and of everyone’s with whom I come in daily *sambandha*. Then I know that this *paramparā* is live. I may feel strong in my outreach, or in moments of weakness I may now resort to my newfound exclusive *kavaca* barring nondevotion. In either case, enabling myself to continue to serve in this *nāma hatta*-be it at the *gṛha*, surgery, schools, medical institutions or community hall. “*Sthāne sthita...*” it allows us, to be Conscious of Kṛṣṇa, wherever the market stall, to distribute, and share simply wherever we are. Then, I realise the privilege offered to me by the other party be it my children, patient, colleague, or a whole host of other people. And what a privilege!

I offer that privileged share to you this Vyāsa-pūjā Gurudeva, wholesale, lock, stock and barrel!

With Love, and Obeisances,

Your servant,

Hare Kṛṣṇa devī dāśī, and sons

Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Megjelenési napod alkalmából szeretettel köszöntelek. Én nem tudok szép, hosszú levelet írni neked, bár nagyon szeretnék.

Kérek, add a kegyed, hogy valamilyen szolgálatot mindig tudjak végezni a *bhaktáknak*.

Alázatos szolgád:

Hari dāsa

Hari mālā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Guru Mahārājának áldásos megjelenésének ünnepén!

*nama om visnu-padaya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate sivarama-suāmin iti nāmine*

A *Śrīmad-Bhāgavatam* első énekében, Śrīla Prabhupāda egyik magyarázatában az alábbiakat olvastam: „A lelki élet sikerének titka abban áll, elégedetté tudjuk-e tenni a lelki tanítómestert, s megkapjuk-e őszinte áldását. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura így énekel a lelki tanítómesterről híres nyolc versszakos énekében: Felajánlom tiszteletteljes hódolatomat lelki tanítómesterem lótuszlábainak. Csupán az Ő elégedettségével az ember elégedetté teheti az Istenség Személyiségét, ám amikor elégedetlen, az zavart okoz a lelki megvalósítás útján. Ezért különösen fontos, hogy a tanítvány legyen nagyon engedelmes és alázatos a hiteles lelki tanítómesterrel szemben.”

Guru Mahārāja mindig elégedetté szeretné tenni lelki tanítómesterét. Nincs olyan pillanat, amikor cselekedetét, tetteit, döntéseit ne hangolná össze Śrīla Prabhupāda szavaival, utasításaival. Csak azon fáradozik, hogyan tudná az elesett, feltételekhez kötött lelkeket kiszabadítani az anyagi világ fogságából.

Guru Mahārājának mindig nagy tervei vannak a prédikálásban, és ezeket a

terveket – amiért őszintén, tiszta szívvel vágyik rá –, mindig meg tudja valósítani. Sokszor – anyagi szempontból hihetetlen – dolgok válnak valóra a prédikálásban, és ezek csak Guru Mahārāja indokolatlan kegyéből nyilvánulnak meg.

A tiszta *bhaktáknak* ilyen nagy hatalmuk van.

Guru Mahārāja tökéletes példája annak, hogy milyen egy igazi *vaiṣṇava*. Mindig alázatos, együttérző másokkal, mindig tökéletes úriemberként viselkedik, cselekedetei összhangban állnak a *śāstrák* utasításaival, és amikor a Hare Kṛṣṇa Mahāmantrát énekl, mindenkit lelkesedés tölt el az éneklés iránt.

Guru Mahārāja tökéletes példát mutat a tanítványainak, hogyan kell nagyon engedelmesen és alázatosan szolgálni a lelki tanítómestert.

Nagyon büszke vagyok arra, hogy egy ilyen különleges személyt szolgálhatok, mint Ön, Guru Mahārāja!

Én nagyon szennyos szívű személy vagyok. De bízom benne, hogy Guru Mahārāja, Śrīla Prabhupāda és a többi *bhakta* szolgálatával megszabadulok majd ezektől az anyagi szennyeződésektől.

Ezúton is kérem Guru Mahārāja kegyét, hogy segítsen megértetni velem, hogy én csak egy egyszerű szolga vagyok Guru Mahārāja szolgálójának a szolgálatában.

Guru Mahārāja ki jaya!!!

Szolgája:

Hari mālā devī dāsī

Hemāngī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked ezen a különleges napon!

Amint azon gondolkodtam, hogyan dicsőíthetnék ezen a szent napon, eszembe jutott egy szép történet, ami méltán kifejezi nagyságodat. Kérlek, engeddd, hogy felidézzem!

A karácsonyi marathont alatta Śyāmajiival a győri vásárban árultuk Priya Sakhī termékeit. Nagyon lelkesítő volt számunkra, hogy mindennap olvashattuk a *bhaktáknak* küldött sms-eket, és az is, hogy gyakran hívtál bennünket telefonon. Sokkal, de sokkal könnyebben ment minden, és úgy éreztük, mi is részesei vagyunk egy óriási dolognak, bár nem könyvet, csak kozmetikumokat árultunk. Vártuk a reggelt, akkor jöttek az sms-ek, és vártuk az estét, amikor telefonon hívtál minket.

A vége felé egy napon a következő üzenetet kaptuk:

„Aranyvasárnap! Miért arany? Mert ma olyan sok könyvet osztotok ki, hogy az Úr Caitanya Magyarország városaiban táncol majd, és gaura árnyalatával arany-színűvé festi az egész országot. Mivel ma még a *karmik* is érzékelik az Úr Caitanya befolyását, nem szabad haboznunk a szolgálatunk során. Csak merüljünk bele az odaadás óceánjába, és a szolgálatunk által táncoljunk mi is az Úr Caitanya *saṅkīrtanájában!* Tánc közben szórjuk az Úrra *lakṣmīnk* és kiosztott könyveink virágait, és ez csodálatos látványt nyújt majd az utcákon. Így az egész ország Navadvīpává változik majd, a Dunából Gangesz válik, templomaink kastélyoknak tűnnek, és az egész hely trópusi paradicsommá alakul, ahol eksztázisban hemperegnek a Vaikuṅṭha lelkek. Nekünk kell átváltoztatnunk Magyarországot a *saṅkīrtana* lelki erejével. Ne habozzatok!”

Amikor elolvastam az üzenetet, imádkozni kezdtem, hogy engeddd meg, mi is részesei lehessünk ennek a *līlānak*. Tudtam, hogy a könyvosztás a legfontosabb, de ez egy különleges lehetőség volt. Imádkoztam azért, hogy az Úr Caitanya Győr utcáin is táncoljon, ahol majd összegyűjtjük a *lakṣmīt*, amit az emberek adományoznak, és virágként a lótuszlábai elé szórjuk. A Dunából Gangesz válik, és együtt táncolunk az Úr Caitanya *saṅkīrtanájában*. Nagyon szerettem volna, ha teljesül, ezért nagyon intenzíven meditáltam ezen. Tudtam, hogy a kegyedből minden lehetséges.

Egy darabig nem jöttek vásárlók. Kicsit aggódni kezdtem, gondoltam, hogy most már kellene valaminek történni, hogy sok virágot szórhassunk az Úr Caitanya lótuszlába elé. Akkor jött egy középkorú házaspár. Végignézték mindent, feltekertek néhány kérdést, és kiválasztottak néhány terméket. Fizettek, elrakták, amit vásároltak, majd elindultak. Amíg néztem ahogy távolodnak, arra gondoltam, hogy milyen szerencsés emberek. Az ő adományuk jelenti az első virágszirmokat, amit ma Caitanya Mahāprabhu lótuszlábai elé szórunk. Kértem Őt, hogy fogadja el a felajánlásukat. Amikor erre gondoltam, a házaspár már elég távol volt, de egyszer csak megtorpantak. A férfi hátrafordult, rám nézett, és széles mosollyal az arcán, hangosan ezt kiáltotta: GOURANGA! Aztán tovább sétáltak.

A döbbenet és az eksztatikus öröm érzései kavargtak bennem.

Azt mondják a bölcsek, a lelki tanítómester kegyedből az ember elérheti Kṛṣṇát. Ez történt. Guru Mahārāja, a te kérésedre eljön az Úr Caitanya, együtt táncol a *bhaktákkal saṅkīrtanájában*, és az ország Navadvīpává változik, a Dunából Gangesz lesz. Eljön Rādhē Śyāma, és egy lakatlan pusztából Vṛndāvana lesz. Mindenkit hívsz, jöjjön, és legyen részese a kedvteléseknek. Mindegy, hogy ki az, és honnan jön.

Nincs mód arra, hogy kellően kifejezhessem, ezért (bár lehetetlen) próbálom beleszűríteni egy szóba, és azt mondom: KÖSZÖNÖM!

Jelentéktelen szolgád:

Hemāṅgī devī dāśī

Bhaktin Ilyés Alíz

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ebben az évben először kaptam ehetséget arra, hogy ezen a kedvező napon – *vyāsa-pūjā*d napján – egy szerény felajánlást írhattak neked.

Két és fél éve már, hogy tudom, mi is a Kṛṣṇa-tudat, és azt, hogy Magyarországon a te kegyedből valósult meg Śrīla Prabhupāda mozgalmának célja, a *saṅkīrtana-yajña*. Hiszen, ha te nem lennél, Magyarország elveszett volna. Az a rengeteg csodálatos dolog, amit tettél, szinte felfoghatatlan egy ilyen elesett lélek számára, mint amilyen én vagyok.

Rajtad kívül ki más lett volna képes arra, hogy elhozza nekünk az Isteni Párt (Rādhē-Śyāmát), akik az egész országot kegyükben részesítik azzal, hogy itt vannak, és a legcsekélyebb szolgálatot is elfogadják.

Mahārāja, te annyira kegyes vagy az elveszett lelkekhez, s így hozzám is, pedig meg sem érdemlem! Nekem azt jelenti a kegyed, hogy hallhatom a *bhajanáidat*, a leckéidet, és hogy a *bhakták* megosztják velem életed történéseit, amelyek minden ember számára példaértékűek.

Számomra meghatározó élményt jelentett, hogy kétszer is találkozhattam veled személyesen - a tavalyi Ratha-yātrān és decemberben a debreceni központban -, ahol láthattam, hogyan beszél, viselkedik és tanít egy tiszta *bhakta*. Ha kilátástalannak látom az életemet, ezekre az élményekre gondolok vissza, és ezekből merítek erőt.

Kegyedért és áldásodért imádkozom, hogy örökké szolgálhassam Rādhē-Śyāmát és a te kedves *bhaktáidat*! Kérlek, bocsáss meg, ha esetleg sértést követtem el ellened!

Elesett szolgád:

Bhaktin Ilyés Alíz

(Debrecen)

Indrānī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you. All glories to Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅga.

I would like to write a Vyāsa-pūjā offering to you. I have no qualification but because of your causeless mercy I have an opportunity to try to do it. Thank you very much.

*mūkaṁ karoti vācāraṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

"I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of all fallen souls, whose mercy turns the dumb into eloquent speakers, and enables the lame to cross mountains." (Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā 7.47)

Your mercy is unlimited. You have come to Hungary to preach Kṛṣṇa Consciousness and you take full responsibility of every single devotee in this country no matter if we are your dīkṣā or śikṣā disciples. You are fully committed to save all of us from this material world.

You are constantly immersed in preaching the names and glories of the Lord and you contaminate us even if we do not want and try to resist.

You are immersed in the worship of Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura Hari. You brought us Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅga with the opportunity to try to serve Them.

You are constantly chanting the Holy Names 24 hours a day.

You are immersed in writing transcendental books about the Lord's pastimes
Your only satisfaction is to see that others are in Kṛṣṇa Consciousness.

I do not know who you are. But I have never seen anyone like you. You have already given me everything possible: the Holy Name and the association of the devotees. From your part our relationship is absolute, it depends only on me to take what you are giving.

Śrīla Prabhupāda said that if we please guru automatically we get the mercy of Kṛṣṇa, if do not, we can not. And it is said that the only qualification to receive the mercy of the Lord is the sincerity of one's purpose. No matter who we are, what we can do or what we know.

Thank you very much for allowing me to be here and to take part of your mission. Please forgive my offences. Please help me not to disturb the *vaiṣṇavas* with my presence and bad behaviour.

I have tried to glorify you and not think and speak about myself. I think I could not manage to do it. But if you see any sincerity in my purpose please accept it.

*akṣṇoḥ phalaṁ tvāḍṛśa-darśanaṁ hi
tanoḥ phalaṁ tvāḍṛśa-gātra-saṅgaḥ
jihvā-phalaṁ tvāḍṛśa-kīrtanaṁ hi
sudurlabhā bhāgavatā hi loke*

„My dear *vaiṣṇava*, seeing a person like you is the perfection of one’s eyesight, touching your lotus feet is the perfection of the sense of touch, and glorifying your good qualities is the tongue’s real activity, for in the material world it is very difficult to find a pure devotee of the Lord.” (*Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 20.61)

Your foolish daughter,
Indrānī devī dāsī

Īśāna dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked és minden más *vaiṣṇavának*!

Nincs megfelelő szó a lelki tanítómester személyének fontosságára, és kifejezni azt, hogy mennyire nélkülözhetetlen az ő kegye, hogy elérjük a tökéletességet. Senki sem adhat ilyen áldást, csak az, akit Śrī Kṛṣṇa felhatalmazott.

Általad ismerhetjük meg a lelki kultúrát, a *vaiṣṇava* szokásokat, az odaadás fenségét, és azokat a személyeket, akik ebben tökéletességet értek el. Mindenki számára a lelki tanítómester az, aki közvetíti ezt az üzenetet, amelyet az előző korok nagy szentjei alkottak, segítve meglátni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara dicsőségét a maga valóságában. Ez az üzenet a te tiszta jellemednek köszönhetően ma is ugyanolyan friss, mint századokkal előbb, a keletkezés pillanatában. Az idő mindent elpusztít, idővel minden elhalványul, megsemmisül, majd feledésbe merül, de a te gondviselésednek köszönhetően ez számunkra most is elérhető.

Ez a lelki tanítómester hatalma: ami az ő védelmét élvezzi, azt az idő nem pusztíthatja el. A lelki tanítómester ily módon mentes az idő befolyásától. Ez a végtelen szerencséje a szerencsétlen lelkeknek, akik menedékre találtak egy ilyen *vaiṣṇava* lótuszlábainál. Fokozatosan, e menedék hatására mindenki fel-

ébredhet az anyagi illúzióból, és elkezdheti odaadó életét. Egy ilyen *vaiṣṇava* – aki megkapta Śrīmatī-Rādhārāṇī kegyét – áldásával minden akadály, illúzió megsemmisülhet lelki fejlődésének útján, és sikert érhet el. Neki meghódolva, hozzá imádkozva – nincs kétség – egy nap elérhetjük az odaadás legmagasztosabb szintjét.

Így hát, kedves Guru Mahārāja, szeretnék imádkozni hozzád, hogy sikeres tudjak lenni az odaadó szolgálatban. Imádkozom hozzád azért, hogy minden rossz tulajdonság eltűnjön a szívemből, egyet kivéve. Hadd maradjon a szívemben illúzió azt illetően, hogy valóban elérhetem Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara elérhetetlen lótuszlábait, az irántuk érzett *bhaktit*.

Hadd maradjon örök illúzióban a te legjelentéktelenebb szolgád a *vaiṣṇavák* szolgálatában:

Īśāna dāsa

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Azokat a *vyāsa-pūjā* felajánlásokat szeretem a legjobban, amelyek közvetlenül rólad, veled kapcsolatos eseményekről szólnak. Fontos természetesen a *guru-tattva* helyes megértése is, de amikor a te életedből, a tanítványaiddal való kapcsolatáról hallok, számomra az a legtanulságosabb. Ezeknek megvan az az előnye is, hogy az ember „kockázatmentesen” tanulhat a *guruval* való társulás rejtelméről.

Nekem nem sok olyan személyes élményem van, amely mások számára újdonság lenne, de egy esetet szeretnék megemlíteni, amit fontos darabnak tartok személyes *guru*-élményeim kincsesládájában.

Budapesten jártál, és néhány *bhakta* arra bátorított engem, hogy közelítsek meg személyes társulás (úgynevezett *vapu*) céljából. Tudnivaló, hogy *anarthāim* egyikeként kicsit húzódozni szoktam ettől, a jól ismert okokból. A lelki tanítómester jelenlétében az ember kulturális, lelki, jellembeli és egyéb hiányosságai látványosan a felszínre kerülnek, és bizony egóilag kényelmetlen ezekkel szembesülni, pláne, ha az ember a lelki tanítómester, és/vagy más *bhakták* előtt kerül ebbe a helyzetbe. Messziről szereti az ember bemutatni a frissen borotvált, fénylő fejű *minta-bhakta* fazont, közelről azonban láthatóvá válnak a sörték, a

levágatlan hajszálak és hajszigetek. Az ember se közéről se távolról nem tudja elrejtteni a lelki tanítómester előtt a hibáit – de a közelség azonnali visszajelzést jelent.

Sajnos, a két legfontosabb évtized kimaradt az életem *vaiṣṇava* kultúrálódásából, amit nehéz – bizonyos részét pedig, úgy tűnik, lehetetlen – pótolni. A társaságodban nagyon hamar úgy szoktam magam érezni, mint a kiskutya, aki már megint a szoba közepén lévő perzsaszőnyegre pisilt. Nem akar az ember rosszat, de az ügyetlenség és a szív tisztátlansága miatt mégis zavart okoz.

Így hát kéretem magam a te számtalan elfoglaltságodra hivatkozva, meg hogy én is hasznosabbá tudom tenni magam a saját, megszokott szolgálataimban. Végül azonban úgy látszott, hogy úgy tudok jobb színben feltűnni, ha igent mondok. Úgy volt, hogy majd lekísérlek Krisna-völgybe, bár még nem lehetett pontosan tudni, hogy mikor indulsz, és hogy vonattal, vagy autóval mész. Kissé izgatottan vártam a híreket, hogy mikor indulsz. Végül egyik nap eldőlt, hogy nemsokára indulsz. Éppen Abhirāma prabhuéknál voltál, és az aktuális terv az volt, hogy vonattal fogsz menni, és én majd a pályaudvaron csatlakozom hozzád (te is tudtad, hogy félénk díszkíséret várható). Telefonon érdeklődtem a *bhaktáktól*, hogy mikor fogsz indulni. Volt ilyen változat is, meg olyan is, semmit nem lehetett biztosan tudni. Készen álltam, hogy bármelyik percben elinduljak, amikor ez szükségessé válik.

Aztán egyszer csak olyan hírek érkeztek, hogy mégis autóval szeretnél majd menni, csak találni kell valakit, aki levisz. Felgyorsultak az események. Pár perc múlva már azt mondták, hogy nagyon izgatott lettél, Rādhē-Śyāmát emlegetted, hogy sürgősen látnod kell őket, és ahogy lehet, el szeretnél indulni. Újabb pár perc, és már csak arról értesültem, hogy megkérted Abhirāma prabhut, hogy azonnal vigyen le a farmra. Beültetek az autóba, és elmentetek. A *bhakták* azt mondták, hogy olyan erős lelki érzelmek vettek erőt rajtad – amelyet persze mi nem tudunk sem megérteni, sem elképzelni –, hogy egy percig sem tudtál ellenállni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara hívásának.

Egy ideig gondolkodtam, hogy megsértődjek-e, aztán úgy döntöttem, hogy ilyen konkurenciával szemben nem szégyen veszíteni. Ha elmentél, hát elmentél, végülis lesz majd más alkalom a társulásra... És persze nagyon büszke voltam rá, hogy olyan lelki tanítómesterem van, akinek ilyen akadályt nem ismerő, megállíthatatlan istenszeretet van a szívében.

Azt hiszem, ez a felbecsülhetetlen erejű szeretet a végső titka a te sikerednek, mint az egyházunk vezetője, aki egy posztkommunista kis országban néhány év alatt lelki oázist teremtettél, prosperáló egyházat hívtál életre, és *bhakták* sokaságát prédikáltad be. A *kṛṣṇa-premād* áradata mindazokat magával sodorja, akikben legalább egy csepp jámborság lakozik.

Sajnos, én magam csak hideg szemlélője vagyok a *bhāuádnak*, egy tisztelő, aki fél a saját lelki érdekétől, fél a szolgálattól és távol tartja magát az odaadó szolgálattól.

Kérlek, hogy tedd lehetővé, hogy legalább minden körülmények között ki tudjak tartani melletted, és mindig végezhessek valami jelentéktelen szolgálatot.

Elesett szolgád:

Īsvara Kṛṣṇa dāsa

Bhakta Jakoda József

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Különleges megtiszteltetés, hogy részt vehetünk irányításod alatt Prabhupāda küldetésében.

Egyszer Prabhupādát megkérdezték: „Az úr Caitanya az egész világon elterjeszthette volna a *saṅkīrtana* mozgalmat, miért csak Indiában prédikált?” Prabhupāda azt mondta „Mert azt akarta, hogy én csináljam.”

Ha egy *bhakta* teljesen meghódol Kṛṣṇának, akkor Kṛṣṇa teljesen alárendeli magát a vágyainak. Ez a lelki világ hangulata. A *bhakták* szolgálják Kṛṣṇát, Kṛṣṇa szolgálja a *bhaktákat*. Ez egy örök verseny, ami örökké növekvő boldogságot eredményez.

Különleges, amit Prabhupāda véghezvitt, de miért nem fejezett be mindent? Mert azt akarta, hogy tanítványai csinálják. Ők miért nem csinálnak meg mindent? Mert azt akarják, hogy mi csináljuk.

Ez a *saṅkīrtana*-mozgalom Rādhārāṇī vonzalmának és szolgálatának megnyilvánulása, és ezen keresztül tapasztalhatjuk meg a *kṛṣṇa-premát*.

Kṛṣṇa az anyánk, Kṛṣṇa az apánk, Kṛṣṇa az életünk kincse! Meg kell tanulnunk függeni rajta, ahogy a gyermek léte függ az anyán. Meg kell tanulnunk, mint apát (*gurut*) követni, engedelmeskedni az utasításainak. Meg kell tanulnunk félteni és el nem engedni soha többé.

Te taníthatod meg nekünk ezt, csak a *saṅkīrtana*-mozgalmon keresztül érthetjük meg mindezt.

Az élőlény saját választása miatt kerül kapcsolatba az anyagi világgal. Ezt a választást az az erős vágya diktálja, hogy uralkodhasson az anyagi kincsek fe-

lett, és ál-ura legyen mindannak, amit csak lát. A te társaságod a legjobb gyógyszer erre a betegségre. Csak egy *dhāma*, egy szent hely nyújthat menedéket. Az olyan *bhakták* szíve, mint a tiéd, menedéket nyújt mindannyiunknak, és ezen keresztül nyilvánul meg a lelki világ itt Magyarországon. Te vagy, aki kinyilvánítja a *Param dhāmát*.

Lótuszlábad biztos menedék, és ahogy a szent helyek, ahova zarándokok ezrei járnak, hogy megszabaduljanak számtalan bűnüktől, mi lótuszlábadnál menedékre lelve tisztulunk meg.

Te tökéletesen képviseled a *sanātana-dharmát*, így kétségtelen, hogy mi is el fogjuk érni, ha elégedetté teszünk erőfeszítéseinkkel.

Kérlek, add társaságod, tanításod továbbra is az eleset lelkeknek!

Köszönöm mindazt a nehézséget, amit mindannyiunkért vállalsz.

Maradok szolgád:

Bhakta Jakoda József

Jaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni lótuszlábad porában!

A *guru-paramparā* több ezer éves tradíciója szerint a tanítványoknak magasztaló szavakkal kell dicsőíteniük a lelki tanítómesterüket megjelenésük ragyogó napján. Téged, akit még a legnagyobb félistenek, bölcsek és szent személyek is tisztelnek és magasztalnak.

Nemrégiben egy filmet láthattunk rólad és az unokatestvéredről, Robertről, amely által az egész ország indokolatlan kegyedben részesülhetett. Ebben a műsorban szó esett ételosztásról, templomépítésről, filozófiáról is, de volt egy számomra nagyon kedves, jelentőségteljes kijelentésed, melyben Krisna-völgyről, mint evilági otthonodról beszéltél. A *brijbāsik*, akikkel együtt néztem ezt a műsort, szinte egy emberként lelkes „Haribol!” kiáltással válaszoltak.

Ekkor elgondolkoztam: egy megátalkodott materialista vagyok, az anyagi vágyak rabja, s egyetlen jó tulajdonságom sincs, mégis az otthonodban lakhatok.

Guru Mahārāja, a neked végzett szolgálat kioltja a bánat, az illúzió és a félelem tüzeit. Az olyan nagy személyiségek, mint te, azonosak a megszemélyesült szent helyekkel, hiszen szívedben mindig ott van Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara!

'sādhu-saṅga', 'sādhū-saṅga' — *sarva-śāstre kaya*
lava-mātra sādhū-saṅge sarva-siddhi haya

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.” (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya 22.54*)

Ugyanakkor az írások azt is mondják, hogy az élet egyetlen pillanatát sem lehet visszakapni még sok millió aranyért sem. Ezért kérek, adj nekem hitet, hogy megszabaduljak a kétségektől, és soha ne habozzak végrehajtani utasításaidat!

Miután elgondolkoztam nehéz sorsom fölött beláttam, hogy ezen a világon nincs más, aki megmenthetne, csak te.

Szolgád:

Jaya dāsa

Jayadeva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you. Please also accept this small poem.

Somewhere in the World

Somewhere in the world tonight
You lay your body down

I wonder how your day's been
I wonder how's your head,
I wonder if I've pleased you
I wonder what you've said

Sometime in the world today
You helped the needy soul

Was it by the phone you have?
Was it by the e-mail?

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

Was it by a look you gave?
Stickler to detail

Somewhere in the world tonight
You're always somewhere else

While fools count their millions
I'll count the days until
I'm with you in the *kīrtana*
These seconds only thrill

Somewhere in the world tonight
I'm fallen, low and lonely

I don't know if you think of me
Should I deserve a thought?
When betters pay no visit
To expectations court

Someplace in the world today
Was fortunate to see you

The breeze that touched your skin
The dust that kissed your feet
The air that served your breathing
In worship we four meet

Somewhere in the world tonight
You're everywhere but here

I have to learn to taste it
I can no longer waste it
My heart can surely fit to yours
I simply have to paste it

Somewhere in the world tonight
We'll meet in dreams awakened

Switches switched, doors unjammed
Vacuums fill with splendour

Hope renewed, what was rude
In sudden now is tender

Somewhere in my world tonight
There's no more game to play

I see my chessmen taken
Sir Knight you sweep the board
Your King and Queen resplendent
My pride at point of sword

Somewhere in the world tonight
The jackal's howls are shrieking

Detractor's blood is boiling
In *aparādha's* self immolation
But your caravan of genius
Wends toward it's destination

For someone in the world tonight
Will read your blessed masterpieces

And finally discard envy
Akin to toxic waste
And know that Prabhupāda himself
Has wished you to this place

Somewhere in the world tonight
Unseen by the likes of me

By light of candle glowing
Gosvāmīs crowd your room
To guide your pen to glory
To plaudit Vraja's moon.

Your insignificant servant,
Jayadeva dāsa

Jayaśrī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótosz lábaidnak!

Egy ideje már gondolkozom azon, hogy mivel tudnálak dicsőíteni ezen a kedvező napon.

Az elmúlt évben keveset tudtunk társulni, és amikor sikerült, akkor is a problémáimról és nehézségeimről kellett beszélnünk.

Köszönöm, hogy időt szántál rám. A te életed minden pillanata olyan értékes, mert tökéletesen kihasználod a Kṛṣṇa-tudatra.

Amikor Szegeden voltál, próbáltam bepillantani a hétköznapijaidba. Elámultam, hogy milyen szigorú időbeosztásod volt, e mellett még a *mūrti* imádatot is oly szépen csináltad. A *bhakták* problémákkal ostromoltak, és mindenki veled akart beszélni. Próbáltam belegondolni, hogy ez mekkora áldás tőled, és vajon a tanítványaid ezt mennyire visznozzák.

Az emelkedett *bhakták* tulajdonságai rendkívül vonzóak, és mindenkit csodálattal töltenek el.

Nemrégiben olvastam Indradyumna Mahārāja naplójából egy részletet, és nagy benyomást tett rám. A sri-lankai prédikálásról írt. Megdöbbenett az a mérhetetlen szenvedés, amely az embereket ott érte, de a Kṛṣṇa-tudat ereje, a Szent Név mindenhol működik.

Ez az egyetlen gyógyszer, amely igazán hatásos.

Valójában mindenki szenved ebben az anyagi világban, legyen jó vagy rossz körülmények között. Az Úr tiszta szívű *bhaktái* az egyetlen menedék a szenvedő emberiség számára. Lótoszlábaitok pora mindenki számára áldást hoz, és csilapítja az anyagi élet lángoló tűzét.

Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja! Vajon ki értheti meg a teljesen transzcendentális tetteidet?

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a tanítványod lehetek, és szerencsétlennek is egyben, mivel ostoba módon nem értékelem igazán ezt a jó lehetőséget, és csak problémát okozok neked. Mégis, valahogy szeretném meghálálni mindazt, amit értem tettél. Szeretnék követni, és ezáltal elégedetté tenni téged.

Kérlek, soha ne engedd el a kezem, máskülönben elsodródok *māyā* folyójában, amely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.

Örök szolgád:

Jayaśrī devī dāśī

Kalāvati devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your appearance day which brings happiness, warmth and joy to all your disciples and the *vaiṣṇavas*.

I am sitting here trying to find the correct words of glorification to describe the way I feel about you – my spiritual master.

I have just finished re-recording the seminar of “Śrī Manaḥ-sikṣā” by Raghunātha Dāsa Gosvāmī you gave concerning the twelve verses, from tape to MP3 cd. It was recorded back in 1993, 12 years ago, although of course its content is timeless. As I listened to each tape the seriousness of actually realising how the process of Kṛṣṇa Consciousness comes into fruition, hit me hard. I thought, “How am I ever going to achieve this goal of perfection, *bhakti-yoga*?” the true hard facts are that I am totally inadequate.

You on the other hand are not. In the writings of Raghunātha Dāsa Gosvāmī, you are all about these achievements. I have never actually been fortunate enough to acquire this book, but will defiantly try to do so when I next go to India. How would I ever understand my position and the far reaching goals of perfection if it was not for your study and consequent seminars with discussion and explanation that you hold for those of us with lesser understanding? We need constant reminders to listen to and hear properly *vāṇī* to ever achieve and advance our position with our devotional practise. To know where we are going wrong and make adjustments to correct our attitude for that continual move on the path of perfection. Thank you Guru Mahārāja.

You are heavily involved in Śrīla Prabhupāda’s works and because of that I am not able to appreciate your *vapu* so much. But *vāṇī* is always here at arms length just a small effort of putting tapes or cds in the necessary player and with just a flick of a switch I am back with the reality of my true and original consciousness. You explain things in a very simple way Guru Mahārāja, just like Śrīla Prabhupāda, enough for this struggling fool to understand how I have got to be more determined for change and seriousness in the years to come for the training of *bhakti-yoga*.

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bija*

*tāte kṛṣṇa bhaje, kare gurura sevana
māyā-jāla chuṭe, pāya kṛṣṇera caraṇa*

“Wandering throughout the universe, by the mercy of Kṛṣṇa, the living entity who is fortunate meets a bona-fide spiritual master. By the mercy of the spiritual master, he gets the seed of the *bhakti-latā*. By worshipping Kṛṣṇa and rendering service to the spiritual master, one is liberated from the illusory world of *māyā*, and attains the lotus feet of the Lord.” (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya 19.151, 22.25*)

I was looking at the Budapest Temple website recently and was inspired and excited by their mass of information on Kṛṣṇa Consciousness, especially all the photographs depicting various festivals, New Vraja-dhāma and trips to India and especially the heart stopping pictures of the deities. I feel so overwhelmingly proud to be your disciple and to see how much you have achieved in Hungary because the devotees love you so much there, which is apparent by all the amazing and fantastic plans going on now and for the future. Actually to be honest I feel a bit envious that I am not involved as well, but then actually I am not qualified to be part of that ecstatic and intense enthusiasm.

Every year along with everyone else I guess I always feel extremely worried that I will not be able to write something spiritually soft hearted, to glorify you in the way you deserve with utmost gratitude. Offering myself at your lotus feet begging for your mercy, to let me please continue to serve you in any way I can, for your pleasure. Your books are masterpieces and have somehow softened my heart a little with reading of the spiritual world with Kṛṣṇa, Rādhārāṇī and all of Their associates, which is so far removed from anything comparable in this material world, and, giving the hope of the end of suffering and misery to look forward to, that is wonderful. Thank you again Guru Mahārāja.

I know I am not qualified and my heart is painfully hardened, but from one who is qualified Raghunātha Dāsa Gosvāmī, I would like to offer this prayer to you:

*na dharmarṇ nādharmarṇ śruti-gaṇa-niruktarṇ kila kuru
uraje rādhā-kṛṣṇa-pracura-paricaryām iha tanu*

*saci-sunum nandisvara-pati-sutatve guru-varam
mukunda-prestatve smara param ajasram nanu manah*

“O mind! Give up all connection with Vedic piety and impiety and simply serve Rādhā and Kṛṣṇa in Vṛndāvana with all your heart. Know that Lord Caitanya, the son Śacī, is Śrī Kṛṣṇa, the son of Nanda and always remember that Śrī Guru is *mukunda-preṣṭha*, the dearest servant of Kṛṣṇa.” (*Manah-śikṣā (2)*)

Have a glorious and magnificent day, today your appearance day. All glories to your lotus feet.

Your ever and always hopeful aspiring disciple,

Kalyāṇi devī dāśī

Drága Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Én nem vagyok túl okos, ezért ez a felajánlás sem lesz több reménytelen próbálkozásnál.

Egyik leveledben írtad, hogy ne aggódjak, ha *japázok*, olvasom Śrīla Prabhupāda könyveit, és tartom a négy szabályt, akkor minden rendbe fog jönni. Hát ez az a mondat, ami napról napra új reményt ad kudarcokkal teli életemben. Ez az a mondat, ami a nehézségeket elviselhetővé teszi.

Lehet, hogy tetteim az utóbbi időkben nem túl bizalomgerjesztőek, de ha számít valamit is az, hogy szeretnék ezen változtatni, akkor itt vagyok, szolgálótodra.

Addig is maradok szolgálid szolgálója, a jelentéktelen:
Kalyāṇi devī dāśī

Kamala devī dāśī

Drága Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked!

Kérek, fogadd el tőlem ezt a felajánlást; szavaimat, amelyekkel megpróbálom a lehetetlent: szegényes szívvel az alkalomhoz és hozzád illően dicsőíteni téged.

Azon már szinte nincs is értelme gondolkoznom, hogy miféle kegy, vagy elrendezés folytán találkozhattam veled, hiszen úgysem tudom felfogni, megérteni. De nagyon hálás vagyok érte mindennek és mindenkinek, hogy a csodálatos valóság az, hogy veled lehetek (pontosabban: te engeded, hogy így legyen).

Guru Mahārāja, annyi mindent köszönhetek neked. Az évek során mennyi türelmet, ösztönzést, szeretetet kaptam tőled. Mennyi személyes találkozást, tanítást, a leckéidet, a *bhajanákat*, *kīrtanákat*, a könyveidet, a szolgálómat. Tudom, hogy egyedül semmire sem lennék képes, és biztosan tudom, hogy tényleg mindent neked köszönhetek.

Vannak úgynevezett szüleim ebben a világban, de te vagy az igazi apám.

Akinél menedéket vehetek, és akinek a szolgálata a legnagyobb lehetőség ebben a világban. Mit is tehetnék ilyen hatalmas kegy áradat alatt? Az egyetlen dolgom, hogy kövessék téged egyre jobban és jobban. Az életem célja, hogy mindig a *bhakták* társaságában maradván és őket szolgálva a szolgálóddá váljak. Hogy annyira szeresselek téged, hogy már ne érdekeljen senki és semmi más.

Tündöklő csillag vagy a *vaiṣṇava* történelem egén, áldásos fényedet válogatás nélkül, mindenkire szórva. Dicső tetteid hirdetik hatalmas és rendíthetetlen odaadásod, és azt a szeretetet, amellyel Śrīla Prabhupādát és az Isteni Párt szolgálod.

Szolgád:

Kamala devī dāsī

Kaṁsāri dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Ez a nap a legfontosabb azok számára, akik tudják értékelni a felfoghatatlan kincset, amit tőled kaptak, s így megpróbálnak a rólad szóló gondolataikba merülve kifejezni a mély szeretetet és hálát, amit irántad éreznek.

A *vaiṣṇava* egyik tulajdonsága, hogy *adoṣa-darsī*, azaz soha nem veszi figyelembe mások hibáit. Természetesen mindenkinek vannak jó és rossz tulajdonságai. De egy *vaiṣṇava* csak a dicső dolgokat látja másokban, a hibáikat nem, hisz míg a legyek a fekélyes sebeket keresik, addig a méhek a méz után kutatnak. Ezek a méhecskék nagyon különlegesek és ritkák ebben a világban, ezért nagyon szerencsés az, aki találkozhat egy ilyen méhecskével. De közöttük van egy pár, aki nagyon különleges, mert nem csak azzal törődik, hogy nektárt gyűjtson, hanem minden nehézséget vállalva kimegy a legyek közé és segít nekik megváltozni, feladni visszataszító szokásaikat, és kifejleszteni a ragaszkodást a valódi nektár iránt.

Ez a nektár nem más, mint Kṛṣṇa édes Szent Neve. Bárki, aki megkóstolja, azonnal úgy érzi, hogy most kezdődik a valódi élete, és rájön, hogy eredetileg mindenki a méhekhez tartozik. Ez a megértés arra inspirálja, hogy ő is kimenjen a legyek közé, hogy prédikáljon nekik a valódi boldogságról. Azáltal, hogy tudatosan a nektár terjesztőjévé válik, még több és édesebb nektár kerül hozzá, hogy ki tudja osztani, s ennek hatására szinte biztos, hogy soha többé nem hagyja el a méhecskéket, mert folyamatosan elmerül a nektáróceánban.

Guru Mahārāja, nekem te vagy a legcsodálatosabb méhecske az egész világon, mert kimentettél a legyek birodalmából, ahonnan egyébként nincs kiút. Ugyanakkor pedig kegyesen lefoglalsz a prédikálásban, és így a legnagyobb boldogsággal áldasz meg.

Az a boldogság, ami abból származik, hogy beszélhetek másoknak Kṛṣṇáról, vagy átadhatom Śrīla Prabhupāda valamelyik könyvét, nagyon különleges, nagyon édes. Ilyenkor teljesen elfelejtem, hogy valamikor én is légyként éltem, és folyamatosan növekszik a szeretetem és a hálám feléd. Mert úgy érzem, hogy teljesen joggatlanul és képesítés nélkül vagyok részese valami felfoghatatlanul nagy dolognak. Tudom, hogy ez csak a te indokolatlan kegyed, mert nem látsz hibát, annak ellenére, hogy néha még legyeskedem.

Nagyon komoly erőfeszítésed és lemondásod eredményeképpen létrejött ez a csodálatos *bhakta* közösség, ahol egy olyan rendszert alapítottál meg, ami mindenkit képessé tud tenni a valódi nektár megízlelésére. Az a te igazi dicsőséged, hogy komolyan veszed a *paramparā* vágyát, és segítesz felszabadítani az elesett lelkeket.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy itt lehetek a *bhakták* között, és köszönöm, hogy lefoglalsz szolgálattal. Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgálád:

Kaṁsāri dāsa

Kāñcana-vali devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glorious to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Thank you so much for everything you have done for me in the past, in the present, and all the things that you will do for me in the future. I appreciate very much how much you do for all of us, your disciples and followers. I hope that one day I will be able to do something in return to please you. During the year I was reminded of a song that I first heard when I was young and had listened to many times. For some reason it came into my mind again recently, and when I remembered it I thought of you. I hope that you do not mind me mentioning it here. It is not a *vaiṣṇava* song, but still it touched me very much. It is not often that I feel so moved, so it seems worth mentioning it, at least this one time. The refrain of the song is as follows:

Did you ever know that you're my hero?
You're everything I could want to be.
And I would fly higher than an eagle
With you as the wind beneath my wings.

1) You are my hero. It seems a natural human trait to have a hero or heroes. We see that in mundane life people have so many potential heroes – pop-stars, musicians, actors, politicians. But in spiritual life we also have our heroes.

The OED describes a 'hero' as follows:

'A man of superhuman strength, courage, valor, achievement, bravery, firmness, fortitude, enterprise, or ability, favoured by the gods; regarded as an intermediary between gods and men; an immortal. A man of renown, respected on account of brave, great and noble deeds. An illustrious warrior.'

Whether understood either in spiritual or material terms this definition of what makes a hero certainly applies to you. The descriptions of your personal achievements and that of the devotees you guide certainly make you a great hero.

The guru-paramparā is a glorious list of great souls, great heroes, coming down to the present day since the dawn of time. I feel very fortunate to have such people as my heroes. But the hero, who is my prominent link to this galaxy of spiritual heroes, is none other than you, my initiating spiritual master.

2) You're everything I could want to be. As an insect on the lap of the King cannot understand the power and majesty of the King I feel that I cannot understand you. Someone on a lesser platform (me) cannot truly comprehend the life and mind of someone on higher platform (you). From the things that I can see and the things that I hear from others about your activities I get a glimpse of you. Your dedication to Rādhē-Śyāma boggles my mind. Your dedication to Śrīla Prabhupāda and his preaching mission are awe-inspiring. Somehow it seems impossible even to hope that one day I could have even one millionth of the dedication, enthusiasm, devotion and intelligence, that I see in you. When I see the wonderful things that you are achieving in Hungary – the beautiful temples, the many new devotees, so many books distributed, I appreciate you more.

3) I would fly higher than an eagle with you as the wind beneath my wings. Although not exactly the same, this reminds me of the description of the boat with the spiritual master as the helmsmen and the wind of the Vedas as the force propelling the boat along. Although I need all the help I can get to go back to Godhead still, at some point I will need enough strength to 'fly' alone; flying in the sky of devotion, held aloft by the wind of your instructions. I really like this sentence, 'I would fly higher than an eagle...' because when I think of it I feel your presence. It feels that you are close, helping me to rise higher.

To get back to Godhead we need the help of so many different *vaiṣṇavas*.

We need their guidance, their support, their encouragement, and their blessings. There are many devotees who guide one on the path of *bhakti*, with the initiating spiritual master as a prominent guide and well-wisher.

As I see myself, a fallen, degraded spirit-soul wandering the labyrinth of the material world, I feel very fortunate to have the opportunity to hold the lamp of knowledge given to me through your instructions, the instruction of Śrīla Prabhupāda, and all the devotees in ISKCON. With this lamp I can find my way out of the material world. Please bless me so that one day I will make it and find my way back home to the lotus feet of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

I remain...

Your insignificant disciple,

Kāñcana-vali devī dāsī

Kānupriya devī dāsī

Dear Śrīla Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to the *sañkīrtana* movement.

Dear Śrīla Guru Mahārāja, here is a new year for me. When I write offerings they give me strength and new hopes that I can be a servant of the devotees.

Last year I was thinking a lot about the *sañkīrtana* movement and I am very happy in this special service. I might not do very well but I can understand more and more. As time is going it helps to understand so many things. We went to Scotland on Nityānanda Prabhu's appearance day and it was fantastic what I saw and what I just felt at that time. So much power in this few, but so nice devotees. I felt I was at home in New Vraja-dhāma at that time.

Preaching, book distribution is so nice. I can't say much. I just really-really want to say thank You my dear Śrīla Guru Mahārāja. You brought the movement to Hungary and the whole country is becoming the spiritual world and you transfer your desires to our hearts to help the people (go back to home). And you teach us to be compassionate so that people can find Kṛṣṇa somehow.

In this world where we can't find sunshine at all your lotus feet are the only hope. Please forgive me that I cannot glorify you properly. I am not able to do anything but you are so merciful that you accept all our tiny endeavours. I know that it won't ever be possible to repay what we got from you. We will be eternally indebted to you. This is an endless ocean of mercy. I am simply trying but you

are the one by whom grace anything comes true. The saviour of my sinful soul you are. I beg, please bless me with your inconceivable mercy. I want to hold on strongly to the shelter given by your lotus feet and keep your instructions on my head. Please help me that I do not desire any more sensegratification and that I can remain eternally your loyal servant.

Your servant,
Kānupriya devī dāsī

Kāraṇa-kāraṇa devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to the all-merciful dust of your beautiful lotus feet.

Usually the feet are not considered one of the most attractive parts of the body, being generally unclean and ugly. Who would consider them an object of meditation?

But Guru Mahārāja, your feet are most beautiful, and worthy of our glorification and meditation, because, like the rest of your worshipable *vāpuḥ*, they are constantly engaged in pure, unalloyed loving service to your beloved Rādhā-Śyāmasundara, and thus they have taken on the same transcendental quality as that spotless service.

Thus by meditating on them, performing *carāṇa-abhiṣeka* and taking the water on our heads and in our mouths, we are able to experience an extraordinary feeling of bliss, comparable only to other transcendental pleasures such as relishing *kṛṣṇa-kathā* or chanting the Holy Name. This is evidence of the sublime and spiritual nature of your wonderful feet.

The dust from your lotus feet is non-different to the sacred dust of Vṛndāvana, because you yourself are a veritable place of pilgrimage, always carrying within your heart the divine names, forms, qualities and pastimes of Śrī Śrī Rādhē-Śyāma.

Actually, the dust from your feet is more merciful than the dust of Vraja, because Vraja remains situated in one place only, whereas you travel to many different places, thus mercifully distributing that dust, which is like *cintāmaṇi*, to so many fallen souls, even those who have no knowledge of Vṛndāvana.

And to those of us who, by some inconceivable act of mercy, are fortunate enough to be your disciples, your lotus feet are the lifeboat which rescues us

from the stormy seas of Kali-yuga, and carries us safely across the ocean of nes-
cience, back home to Godhead.

Begging always to remain under the shelter of your wonderful lotus feet,

Your eternal servant,
Kāraṇa-kāraṇa devī dāśī

Karṇa pūra devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy evilágban való megjelenésed legkedvezőbb ünne-
pén én is köszöntselek.

Írhatnék neked hangzatos szavakat, és ígérhetnék sok mindent, ahogyan az-
előtt tettem. De kegyedből rá kellett jönnöm, hogy te az őszinteséget mindezek-
nél sokkal többre becsüled.

Ezért szeretném neked felajánlani a mai naptól fogva örökre az őszintesége-
met. Bár nélküled azt sem tudnám, mi az őszinteség. Valójában minden értékes
tulajdonság, ami bennem van, tőled származik, a te kegyed. Ezért nekem nincs
is semmim, amit felajánlhatnék neked!

Mindent csak köszönni tudok.

Örökre lekötözött szolgád:
Karṇa pūra devī dāśī

Bhaktin Károly Viktória

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked ezen a legkedvezőbb napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Śrī Kṛṣṇa kegyéből a lélek megkapja a lelki tanítómestert, a lelki tanítómester kegyéből pedig megkapja Kṛṣṇát. Az Úr Kṛṣṇa végtelen kegyéből elküldi tiszta *bhaktáit*, hogy megmentsek a félrevezetett, szenvedő lelkeket az anyagi világban, és újra felébresszék Kṛṣṇa-tudatukat.

Határtalan indokolatlan szeretetéből elküldte nekünk Śrīla Prabhupādát, és hozzánk, magyar *bhaktákhoz* pedig kedvesen elküldött téged. A te önfeláldozó erőfeszítéseid nyomán nyilvánult meg ez a csodálatos magyar *yātrā*, a sok nagyszerű *vaiṣṇava*, virágzik Krisna-völgy, a prédikálás, és épp most alakul az új budapesti templom csodája.

Minden nagyszerű lehetőséget a Kṛṣṇa-tudatban neked és az odaadó magyar *bhakták* törekvésének köszönhetünk, akiket te neveltél. Itt minden a te tiszta szíved megnyilvánulása. A dolgok egyedül azért virágoznak itt ilyen szépen, mert egy ilyen csodálatos lelki vezetőnk van, mint te. Hiszen Kṛṣṇa is mondja a *Bhagavad-gītā*ban:

*yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janāḥ
sa yat pramāṇaṁ kurute lokas tad anuvartate*

„Bármit tegyen egy nagy egyéniség, a közönséges emberek a nyomdokába lépnek, és bármilyen irányadó mértéket szabjon meg saját példájával, az egész világ követi őt.”

Köszönöm neked, hogy ilyen nagyszerű példát állítasz elénk, hogy elfogadsz, tanítasz, vezetsz, lelkesítesz minket, nem sajnálva az idődet és az energiádat, és így kedvesen mindig egy lépéssel közelebb viszel minket Śrīla Prabhupāda, Gaura-Nitāi és Rādhē-Śyāma lótuszlábjához.

Hálásan köszönöm, hogy elfogadtál engem is lelki lányodnak. Kérlek, adj erőt és intelligenciát, hogy el tudjak viselni minden próbatételt és szenvedést, megtisztuljon a szívem az anyagi vágyaktól, és alázatos szolgálóvá válhassak!

Kérlek, tarts örökké lótuszlábad, és a *bhakták* lótuszlábjának szolgálatában!

Elesett, jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Károly Viktória (Budapest)

Karuṇāmayi devī dāsī

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda; all glories to our most precious

guru-paramparā; to the six Goswamis and all the *vaiṣṇavas*! All glories to Śrī Caitanya Mahāprabhu, Śrī Nityānanda Prabhu, Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa and all the Lord's associates!

Today, on the auspicious day of Śrī Caitanya Mahāprabhu's appearance, the temple is filled with festival atmosphere; all the devotees are eagerly working for the satisfaction of the Lord. But my spirits are not really high and I feel dearth of taste due to the ignorance within my mind. Thou I'm drawn in the bog of *anarthas*, I don't even really realize all the grave condition I am in. And this is the condition of the majority of the living beings in the world. Getting rid of *anarthas*, *guṇas* of passion and ignorance, getting fixed in the mode of goodness and developing good qualities seems to be unfeasible.

I often recollect the ṣabhadeva's words, where He says, that the living entity should not have taken on a material body, for attaining liberation is a hard work for him. Still taking this human form is a good chance for a soul to realize his eternal nature by executing *tapasya*. Still the living entities themselves are reluctant to take up spiritual life for they need a living example before their eyes, showing that the spiritual path is not mere waste of time but the highest purpose of human life. Fortunately we do have such examples. Kṛṣṇa says in the *Bhagavad-gītā* that out of many thousands among men, one may endeavour for perfection, and of those who have achieved perfection, hardly one surrenders to Him. Thus the fact we see the devotees, think them to be usual persons and even criticize them is nonsense for this world for everyone is averse to God here. Pure devotees are the most rare notion for they purify the whole atmosphere by the very presence of theirs and kindle a real faith in the hearts of the people in general. We are not able to fully understand what you, pure devotees, bone fide followers of Śrīla Prabhupāda, are doing; the only thing we can do is to listen to you and try to somehow serve you, hoping that one day what you are saying will manifest in our hearts. Serving *vaiṣṇavas* in the way as is proclaimed throughout *Śrīmad-Bhāgavatam*.

One you said that the best service to the spiritual master is becoming a pure devotee, so that the master could offer a garland of pure devotees for the satisfaction of Śrī Kṛṣṇa. Although I am filled with *anarthas*, still I do see some change for the better: I'm working on the mode of goodness and on my qualities

and motives. I offer this work to you. I am deep in debt before you and hope to someday become a good disciple of yours.

Thank you for that you are preaching unsparingly and give us a chance to become Kṛṣṇa conscious; that you give us the example of living in Kṛṣṇa Consciousness and inspire us to follow this path.

My praying to you is as follows: please let your spirit become that of mine and let your instructions become my life and soul.

Śrīla Śivarāma Swami Vyāsa-pūjā-mahā-mahotsava ki jaya!

Happy birthday, dear Guru Mahārāja. Stay with us as long as possible.

Hare Kṛṣṇa!

Aspiring to become your servant,

Karuṇāmayi devī dāsī

(Moscow)

Bhakta Kecskés Tamás

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuşzlábaidnál! Minden dicsőséget Ó Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādának és a *saṅkīrtana-yajñának*! Minden dicsőséget Isteni Személyednek!

*prāyeṇālpāyusaḥ sabhya kalāu asmin yuge janāḥ
mandāḥ sumanda-matayo manda-bhāgyā hy upadrutāḥ*

„Óh, bölcs! Kali vaskorszakában az emberek rövid életűek. Örökké civakodnak, lusták, félrevezetettek, szerencsétlenek, s legfőképpen mindig zavarodottak.”
(Śrīmad-Bhāgavatam 1.1.10.)

Śrīla Vyāsadeva, az Úr irodalmi inkarnációja előre látta a Kali-kor embereinek degradált jellemét, elesett helyzetét. Látta, hogy az emberek lassanként elveszítik emlékezőképességüket, nemes érzéseiket, erejüket, jó tulajdonságaikat. Annyira leköti őket az érzékielégítés, hogy teljesen megfeledkeznek az önmegvalósításról, örültségükben nyíltan kijelentik, hogy nincs szükség az önmegvalósításra.

Ugyan mi esélyük van az ilyen állat-embereknek, hogy visszatérhessenek örök otthonukba, a lelki világba? Vajon hogyan lehetséges a feltételekhez kötött lelkek számára, hogy közvetlen kapcsolatba kerüljenek az Istenség Legfelsőbb

Személyiségével, minden élőlény eredeti atyjával? Vajon hogyan válnak meg az önző anyagi cselekedetektől, és hogyan fogadják el a Śrī Kṛṣṇa lótuszlábainak végzett transzcendentális odaadó szolgálatot?

Kṛṣṇával való elfelejtett kapcsolatunkat csak a hiteles lelki tanítómesterek láncolatán keresztül éleszthetjük fel. A hiteles lelki tanítómester képviseli az egész *guru-paramparāt* és a Legfelsőbb Személyt. Ha egy szerencsés ember ilyen személyt szolgál és elégedetté teszi, akkor Kṛṣṇa is nagyon hamar elégedetté válik, és odaadja Magát ennek a *bhaktának*.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy személyedben egy ilyen hiteles *ācāryát* tisztelhetek. Valójában ez egy nagyon ritka lehetőség az élőlény számára, hogy megkaphassa egy igaz *vaiṣṇava* társaságát. Te annyira kegyes vagy hozzánk. Olyan hatalmas szíved van, melynek ragyogó udvarában sok-sok illúzióba esett léleknek nyújtottál már menedéket. Szíved páholyán ott székel az Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. Ez a csodálatos hely, Új Vraja-dhāma, ebből a tágas, tiszta szívből nyilvánult meg.

Köszönöm, hogy itt lehetek ezen a szent helyen, és rajtad keresztül és Śrīla Prabhupādán át szolgálatot ajánlhatok Rādhā-Śyāmasundarának. Nagyon hálás vagyok neked, és nagyra becsülöm azt a töretlen erőfeszítést, amit Śrīla Prabhupāda nagy vágya, a Kṛṣṇa-tudatú társadalmi modell, a *vaṁāśrama-dharma* rendszerének megalapozása és bemutatása érdekében teszel szerte a világon.

Nagyon nagy terhet vállalsz magadra azzal, hogy felelősséget vállalsz mindannyiunk lelki életére, és emiatt az aggodalom tengerén is át kell evezned. Mind ezt én nem tudom neked teljes mértékben visszafizetni, eladósodtam, és így csak maradok örök adósod és szolgád:

Bhakta Kecskés Tamás

Bhakta Kekszi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Egy olyan esetről szeretnék írni neked, amelyben a megbocsátást és a kegyességet mutattad be nekem. Azt mondják, hogy a *vaiṣṇavák* a kegyességről és a megbocsátásról híresek, és ezeket csak az igazán kiemelkedetten fejlett személyek gyakorolják. Ezt nevezik *dayā-vīrának*.

Śrīla Prabhupāda azt írja a *Śrīmad-Bhāgavatam* egyik versének magyarázatá-

ban, hogy egy szent legszebb jellemvonása a megbocsátás. Te ezt a jellemvonásodat felém is kimutattad. A *Śrīmad-Bhāgavatam* 4.6.48 verse így ír:

*yasmin yadā puṣkara-nābha-māyayā
durantayā spr̥ṣṭa-dhiyaḥ pṛthag-dṛśaḥ
kurvanti tatra hy anukampayā kṛpār̥ṇ
na sādhave daiva-balāt kṛte kramam*

„Kedves Uram! A materialisták, akiket teljesen megtévesztett a Legfelsőbb Istenség legyőzhetetlen illuzórikus energiája, néha sértéseket követnek el, egy könyörületes szent azonban ezt nem veszi a szívére. Tudja, hogy csupán azért követik el e sértéseket, mert az illuzórikus energia a hatalmába kerítette őket, ezért nem használja az erejét ellenük.”

Én ugyanebbe a helyzetbe kerültem. Sértések millióit követem el a *vaiṣṇavák* ellen és ellened. Csak reménykedni tudok abban, hogy haragjukban nem taszítanak el.

Az elmúlt alkalommal, amikor Egerben jártál, megbizonyosodhattam arról, hogy a “könyörületes szentek nem veszik a szívükre a sértéseket.” Egy számomra igen súlyos problémát kellett megbeszelnünk, de a te hangulatodból a megbocsátás sugárzott. Egy megbocsátó apa szerepébe bújva próbáltál tanítani. Azt mondtad, hogy mindig a hiteles utat kell járni, mert minden más út szenvedéssel jár.

Hát én ezeket a szenvedéseket megtapasztaltam. Pedig milyen egyszerű lenne az élet! Csak meg kellene kérdezni téged, mi helyes és mi nem, és így mindig elkerülne a szenvedés.

Mielőtt elindultál egri látogatásodból vissza Budapestre, a középső szobában kinyilvánítottad apai hangulatod csúcspontját, és kaptam tőled egy apai pofont. A gondoskodás, az odafigyelés és az apai szigor megnyilvánulása olyan hangos volt, hogy a *bhakták* pisszenni sem mertek a szobában. Hiába, a kegy nem csak *gulābjāmun* formájában érkezhethet az emberhez, hanem ha arra szükség van, egy makarenkói pofon képében is.

Köszönök mindent, amit értem teszel, és azt is, amit a magyar *yātrāért*. Mert nélküled nem lenne lehetősége az efféle sértőknek semmilyen szolgálatot adnia a *vaiṣṇaváknak*.

Köszönöm a törődésedet és az “apai szigort”.

Remélem, maradhatok örök szolgád:

Kekszi

Kertész Sándor

Drága jó Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked!

Nagyon boldog vagyok, hogy ezt a felajánlást is megérhettem, köszönöm szépen a kegyedet, hogy mondhatom a *praṇāma mantrádat*, köszönöm, hogy találkozhattunk és társulhattunk Szegeden, még sok boldog születésnapot.

Örök szolgád:
Kertész Sándor

Kertész Sándorné Kecskés Viktória

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Szeretném neked megköszönni, hogy adtál egy esélyt, hogy tudjak fejlődni a lelki életben, és kegyesen elfogadtál tanítványodnak. Ezt sohasem fogom tudni meghálálni neked, így hát csak igyekezni tudok, hogy minden utasításodat a tőlem telhető legtökéletesebb módon kövessem, és eleget tegyek kérésednek, és segítek – már amennyire egy ilyen kis porszemre szükséged lehet -, a vágyaid beteljesítésében.

Kérlek, adj még nekünk nagyon sok ilyen szép születésnapot, hogy tudjunk dicsőíteni téged, és másoknak esélyt, hogy ugyanúgy elrabold a szívüket, mint nekem.

Maradok örökké szerető, szófogadó szolgád:
Kertész Sándorné Kecskés Viktória

Könyves András

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sokat társulok tanítványaiddal, és ők lelkesítettek, hogy írjak felajánlást.

Kezdő hívőként sokat gondolkoztam, miként is közelítsek meg egy ilyen nagy személyiséget.

Most olvasom Tamāla Kṛṣṇa Goswami naplóját, és olyan jó látni, hogy Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda tanítványai mennyire odaadóak, és minden vágyát teljesítik.

Śrīla Prabhupāda minden helyzetben Kṛṣṇa-tudatos volt, és felhasznált minden lehetőséget, hogy terjessze a Szent Nevet.

Kedves Śivarāma Mahārāja, Prabhupāda álmaid te viszed tovább! Beteljesíted mindazt, amit kívánt.

Prabhupāda azt mondta: a farmok és a könyvosztás alapozzák meg a Kṛṣṇa-tudatot.

„A mi első osztályú hadjáratunk a könyvosztás. Menjetek házról házra! Igazi háború ez most. Kṛṣṇa minden védelmet meg fog adni nektek. Énekeljétek hát a Hare Kṛṣṇát és harcoljatok!” (Śrīla Prabhupāda 1977)

Tanítványaid a te utasításodra osztják a könyveket, és a te közreműködéseddel működik a farm. Leckéiden lehet hallani Śrīla Prabhupāda szavait és példáit. Minden tekintetben a legtökéletesebb követő vagy.

Bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban! Menedéket veszek lótu-szlábadnál.

Tisztelettel:

Könyves András

(Pécs)

Kovács Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Képesítetlen vagyok, hogy határtalan transzcendentális tulajdonságaidat megfelelően dicsőítsem, és képesítetlen vagyok arra is, hogy megfelelően szolgáljalak.

Neked egyetlen vágyad Kṛṣṇa szolgálata és Prabhupāda missziójának beteljesítése. Mindannyiunknak megadod a lehetőséget, hogy valamilyen módon odaadó szolgálatot végezzünk, és részt vegyünk a misszióban. Azonban én szerencsétlen módon nem vagyok képes elfogadni a kegyed, így csak halványan, és nagyon közvetett úton végzek odaadó szolgálatot.

Imádkozom, hogy felülemelkedjek a hamis egón és a hamis vágyaim által teremtett korlátokon, és hogy képes legyek elfogadni kegyedet, amely az egyetlen lehetőség és út számunkra életünk valódi rendeltetésének betöltéséhez.

Tavaly ősszel Vṛndāvanában abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy majdnem két héten át a közeledben lehettem. Így közvetlenül is ízelítőt kaptam abból, hogy milyen ereje van a te tiszta Istenszeretetednek és határtalan transzcendentális tulajdonságaidnak, ha megpróbálom elfogadni a kegyet. A szent *dhāma* atmoszférája és a te gyönyörű esti *bhajanáid*, transzcendentális leckéid inspirálóan hatottak rám, és eltöltöttek azzal a reménnyel, hogy képes leszek változni és közelebb kerülni a Kṛṣṇa-tudat eszményéhez.

Mostanában nehéz helyzetek tesznek próbára, és szembesítenek elhallgatott és elfelejtett hibáimmal. Próbálok emlékezni tanításaidra, hogy megfelelő módon oldjam meg a helyzeteket, és okuljak is belőlük. A legnehezebb pillanatokban csak a neked szóló imák jelentenek menedéket számomra.

Remélem azt is képes leszek megtanulni, hogy ne csak a nehéz helyzetekben forduljak hozzád, hanem folyamatosan erősítsem az elhatározottságomat az odaadó szolgálat terén.

Jelentéktelen szolgád:

Kovács Attila

Kṛṣṇa Priya devī dāsī (Russia)

Dear Guru Mahārāja,

Accept my humble prostrations in the dust of your lotus feet. All Glories to Śrīla Prabhupāda.

Unfortunately, we are brought up in such a culture where it is not common to glorify people, especially devotees of the Lord, therefore it is so easy for us to find faults in others and to speak about it with everyone; and it is so difficult to see good qualities in such people and to share pleasure of this vision with associates. Forgive me for these clumsy attempts to express my gratitude to you.

You write that “offering of love is much more preferable than *letter-de-rigueur* (the glorification required by fashion or etiquette)”. I am afraid to call my sentiments as expression of love which is always selfless and sacrificial. I hope that by your mercy and by mercy of devotees, this sentiments will turn sometime into a pure and strong feeling which will satisfy you, Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa.

Looking back at my life, I understand that I do not remember how I had lived before Kṛṣṇa Consciousness. Some facts have remained in the memory, but no taste or emotions have remained which once were very much impressing. Everything I remember is created by Śrīla Prabhupāda and by you. Śrīla Prabhupāda has presented us the whole world – bright and harmonious. But my place in this world was specified to me by you. Since that moment my present life has begun. Your instructions which I hear from you and from your disciples, which I read in your books, they protect my devotion. They still burn my heart and do not let it calm down. They give strength to carry out such things, for what apparently I am not capable. They help to confront with material desires of my mind. By your example you show us what a life can be when it is filled with a taste of service to Kṛṣṇa and devotees, the taste which is higher than anything. This example inspires me to follow you, completely having trusted in you.

Neither I possessed nor do I possess any qualities which would allow me to serve in Lord Caitanya’s mission in a perfect way. Having accepted me as a disciple, you gave me the credit of trust which I try to justify as much as I can. In *Śrīmad-Bhāgavatam* (3.16.5) Kṛṣṇa says that “for the wrongdoing of the servant people usually blame the master just as the spot of a white leprosy, wherever on a body it has appeared, defiles the whole skin”. The awareness of it frequently does not allow me to act in a way that sometimes would be desirable for my mind because I understand that you would not be pleased with such a behavior. So you cultivate me, in spite of any distance between us.

You want us to do surprising things for the preaching, being at the same time humble *vaiṣṇavas*. You teach us to serve with full efficiency of the body, mind

and speech. For you there is no such a word as “impossible”. Only by your mercy it is possible to learn how to serve with such a mood. I am asking for this mercy, prostrating in the dust of your lotus feet. Please, help me to understand, accept and bear to my extent the responsibility in the movement of Lord Caitanya!

As a dwarf who wants the Moon from the sky, I live by a mad hope that sometime, by your causeless mercy, I can learn to serve devotees, you and Kṛṣṇa in such a way that all of you will be pleased with this service. While I can do the only thing now – not to cease my clumsy attempts to do it.

Trying to become your servant,
Kṛṣṇa Priya devī dāsī (Russia)

Kṛṣṇānanda dāsa

Dear Gurudeva,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace.

Please accept my congratulations with the most auspicious day of your divine appearance in this world to save the most fallen! In my case your mission is especially obvious. For five continuous years I was just degrading devoid of *guru*. You had literally saved me, mercifully accepting my wretched self as your servant. I won't ever be capable to repay my debt to Your Divine Grace. Thank you again and again!

Recently I had a kind of debate with a proponent of “*ṛtikuāda*” in Russia and the Ukraine. After arguing back and forth for some time he eventually told: “OK, I feel happy in my position. And I can see you are happy with your *guru*”. Thank you, dear Gurudeva, for making me so happy, that even “*ṛtikuadin*” can appreciate!

You know I don't have qualification to do big things. But, at least, I shall always try my best to assist your wonderful Russian disciples – first of all, in making your books, highly esteemed and eagerly awaited in Russia. Also, if there are any achievements in my service in ISKCON Russia Press-Centre, I bring them all as offering to your divine lotus feet.

Please forgive my inability to properly write a Vyāsa-pūjā offering. *Go-dāsa* can't glorify Gosvami...

Your useless servant,
Kṛṣṇānanda dāsa

Kṛṣṇa-kāntā-śiromaṇi devī dāśī

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótu-szlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Mahārāja, kérlek, engedd meg, hogy csatlakozzam mindazokhoz a tanítványaidhoz és követőidhez, akik szeretnék ma kifejezni irántad érzett mély hálájukat és szeretetüket.

Azzal, hogy megajándékoztál bennünket Új Vraja-dhāmával, mindenedet nekünk adtad, az egész szívedet, minden kincsével együtt: a szépséges Rādhē-Śyāmával, Śrīla Prabhupādával és a *vaiṣṇavákkal*. Milyen csodálatos is e szív!

Köszönöm, hogy indokolatlan kegyedből megengeded, hogy alkalmatlanságom ellenére én is itt lehessenek, és megpróbálhassam odaadó tanítványaid példáját, és a te személyes példádat és utasításaidat követve megtanulni, hogyan szolgáljam és szeressem e tiszta szív kincseit.

Ezen a napon lótu-szlábad poráért könyörgöm hozzád, hogy mindig értékelnem tudjam, amivel megajándékoztál. Lótu-szlábad szolgálata a kulcsa e szívnek, kérlek, segíts, hogy alázatos szolgáló lehessenek.

Örökké adós szolgáló:

Kṛṣṇa-kāntā-śiromaṇi devī dāśī

Kṛṣṇa-līlā devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nemrégiben összebarátkoztam egy kedves teremtéssel. Az illető egy kissé molett és pocakos, a fülei szerteágazóak, szemei némileg dülledtek. A divat sem kifejezetten az erőssége, hisz ruhatárának legfontosabb kellékei XXL-es méretű lila, illetve neon-zöld pöttyös zoknik. Az volt a benyomásom, hogy ami ezt a fura jelenséget mégis vonzóvá és méltóságteljessé teszi, az minden kétséget kizáróan, csakis az orrára nőtt félelmetes szarv lehet.

Barátom zavartan nézegette a lábán a pöttyös zoknikat. Ide-oda forgatta fejét és csülkeit, icergett, mocorgott – tudtam, hogy valamit szeretne, de nem meri kimondani. Majd kisvártatva mégis rászánta magát:

– Tudod, most már nem haragszom rá... Eleinte nagyon felháborított, amikor nyilvánvalóvá vált számomra, hogy szemet vetett rám, s be akar cserkészni. Mit képzelsz magáról? Azt hiszi, olyan könnyű préda vagyok? Van fogalma arról, milyen erősek és hatalmasak a rinocéroszok?! – kerek barna szemében mintha tűz lobbant volna. - Nehezteltem, mert ha már célba vett, legalább a nevemet jegyezze meg rendesen, s ne hozzon összefüggésbe mindenféle egyéb jöttment négy lábúakkal! – Elhallgatott. Egy kis idő múltán azonban felsóhajtott, s megenyhült hangon folytatta: - De tudod, most már kifejezetten kedvelem az „Orszarvas” nevet... Olyan személyes és bensőséges!... Újabb csend következett, majd lehajtott fejből oldalt kikukucskálva szégyellősen megszólalt: - Szeretnék megkérni valamire! ...Segítesz?

Bólintottam.

– Tudod, már jócskán benne járok a kamaszokban, de sajnós még mindig nem erősségem a betűvetés. Valahogy nem áll rá a mellső lábam.

– Így van ez még a hatalmas elefánttal is – vigasztaltam.

– De én a születésnapjára szeretném neki ajándékozni a történetemet. ...Megteszed azt, hogy leírod, amit mondok?

– Természetesen... Kezdhetjük!

Orszarvas arca felderült, s nekilátott:

– ...Bizony, nagy utat tettem meg! Éltem a békés, nyugodt hétköznapijaimat, amikor úgy december vége felé a havas dombok között észrevettem. Talán szeretett istenségei súgták meg neki, hogy némi legelnie való után kutatva éppen arra felé kószálok. Rám szegezte a tekintetét, s látszott rajta, hogy attól kezdve nem akar szem elől téveszteni. Elég félelmetes volt, de én abban bíztam, hogy így év vége felé talán egy kicsit alább hagy a nagy vadász-szenvedélye, mert az előző hónapokban a számos teendőinek köszönhetően alaposan elfáradt. Egyébként is amolyan fejfájós benyomást keltett. Füleltem, s hallottam azt is, amikor azt mondta valakinek, hogy most hosszabb pihenőre készül, s egy újabb könyv megírásába kezd. És ahhoz pedig csönd és nyugalom szükséges. Gondoltam, akkor nem vagyok veszélyben, békésen folytathatom a legelészést.

... Mit mondjak, ezúttal alaposan cserbenhagytak az ösztöneim! Néhány nap múlva gyanútlanul kóricáltam... hát nem célba vett?!?... Elképesztő! Hát sohase fárad el? Honnan van ennyi ereje, hogy semmilyen körülmények közt nem tud lemondani a kihívásról? Ki és mi hajtja ezt a rinocérosz-vadászt? Ki önt a szívébe emberfeletti bátorságot, hogy szembe szálljon a hatalmas feladattal?! Bíztam az ügyességemben és az erőfölényemben, de elszánt tekintetéből kiolvastam, hogy jobb lesz, ha rögvest menekülőre fogom a dolgot.

... Ugyanazzal a lendülettel, kis pihenőkkel, sok ezer kilométert szaladtam. Ha már futni kell, futok hát jó messzire. Valahogy mindig a hátamban éreztem a tekintetét, ami árkon-bokron keresztül űzött-hajtott engem. Az ég szikrázott körülöttem. A napsugár heve behatolt a vastag bőröm alá, délidőben szinte alig

lélegezhettem. A havas, kietlen tájék után jólesett a zöldellő, dús cserjék, bokrok lombjába harapni, s közben merengve bámulni a messzeségbe. Minden olyan lenne itt, akár a paradicsomban, ha a nagy víz partját végestelen végig nem borítanák mindenféle törmelékek, cserepek, üvegszilánkok. Itt valami nagy baj történhetett. Kibontakoztam a bozótból, az orrszarvammal arrébb böködtem néhány törött deszkát, odamerészkedtem, egészen az emberek közé. Nem nagyon szeretek túlságosan a közelükben lenni, de ezek biztosan nem támadnak, egyfolytában csak sírnak-rínak, sóhajtoznak szegények. Ahogy így bús szívvel járkálok fel, s alá – mert ugye az én rinocérosz-szívem sincs kőből-, egyszer csak ismerős alakot pillantok meg: Uramisten ez Ó! Utánam jött! Repülni is tud, különben hogy érhetett ilyen gyorsan ide?

Beszaladtam a bokorba. A lombok közül csak az orrszarvam kandikált ki, amely egy hatalmas tüskének álcázta magát. Figyeltem minden mozdulatát:

– Hát ezek meg kicsodák? Az a lány, meg az a fiú, a mögött a félelmetes nagycsővű puska mögött? A szeme hozzátapadva, állandóan csak keres, pásztáz. Jó lesz vigyázni! Erre a puskára lehet, hogy messzelátó is van szerelve!... A mindenit! Hisz ezek még többen vannak! Egy egész csapat! Az a másik, meg valami botra szerelt szőrös kutyaformával szaglász utánam! Jöttek-mentek, beszélgettek, pásztáztak, szaglászgattak.

Hál' Istennek, kisvártatva megérkezett a felmentő sereg, akik egy platós autó tetejéről ételt osztottak a sovány, barna embereknek. Szerencsére ez átmenetileg lekötötte minden figyelmüket.

Mire vége lett az akciónak, a csapatnak jócskán leégett a feje búbja. Hiába, rajtuk nincsen rinocéroszbőr! Az én vadászom is eléggé ki volt tikkadva, bevonult a szálláshelyére, majd úszott egyet a pálmafák alatti medencében. Nyugodt volt, de az elszántság múlhatatlanul ott égett a szemében. Nem bízhatom benne! Tudom, hogy bármely pillanatban képes akcióba lendülni! Csak arra a gondolatra állt helyre a szívverésem, hogy mire észbe kapnak, nekem már se hírem, se hamvam!

Jócskán északabbra loholtam. Gondoltam, meglátogatom a barátaimat, az igen félnék, félig tehén, félig szarvas nilgájokat, akik csak itt, Brajában élnek. Szeretek itt lenni. Valahogy minden olyan kedves, édes és varázslatos. Még a papagájok szüntelen rikácsolása és a majmok szemtelensége sem tudja megszenségteleníteni ezt az élményt.

De az én nagy vadászomnak misztikus képességei lehetnek, mert néhány nap múlva itt is rám talált. A csapatához most már egy göndör sörényű, nagy fehér ember is csatlakozott, aki némileg feszengeni látszott az utcán szabadon turkálgó csíkos hátú malacok láttán, s mindent átható szagukat érezvén. Innen is tovább kellett hát állnom. Fárasztó ez az örökös menekvés.

A széles Gangesz folyó partján aztán némileg megpihentem. Akadt némi

afférom az egyik nagyképű vízi bivallyal, de rövidesen meggyőződhettem róla, hogy erőfőlényem megfellebbezhetetlen. Nem is félek én semmitől, egyedül a nagy vadász elszánt tekintete hat bénítólag rám. Az az érdekes, hogy ezekben a szemekben a vadászoktól megszokott kegyetlenségnek én semmi nyomát nem látom. Mindemellett megfigyeltem, hogy húst nem eszik, s hallottam azt is, hogy a törmelékes nagy vízparton hangosan szidta az állatok elpusztítóit. Nyugtalanító, hogy nem tudom kiismerni a szándékait.

Már meg sem lepődtem azon, hogy csapatával együtt rövidesen itt is felbukkant. Úgy követ, mint a végzetem. Kezdtém azt érezni, hogy futhatok én, ahogy csak bírok, de előbb-utóbb elkerülhetetlenül a hálójába kerülök. Azért nem adom meg magam olyan könnyen!

Egy domb mögül röhögve figyeltem, ahogy beragadtak a hajójukkal a folyó hínár-rengetegébe! Micsoda pancserség! Aztán az az idéetlenkedés azzal a benzin-kannával! Nagyon jó, csak maradjatok ott beragadva, addig én továbbállok, és megpróbálom magamat az Úr Jagannātha védelmébe ajánlani!

Megviselten és lélekben megtépázva érkeztem Jagannātha városába. A tehenek közé vegyülve odaálltam a hatalmas templom bejárata elé, és Patita Pāvana nagy szemébe néztem. „Kedves Uram, fáradt vagyok, meggyötört és éhes! Nem bírom már ezt az örökös üldöztetést!”

Jagannātha kedvesen mosolygott, „Nem kell félned!” – mintha ezt mondta volna a tekintete. Majd néhány perc múlva oda küldött egy jóságos *brahmint*, aki friss füvet hozott a teheneknek és nekem.

Oldalra néztem, láttam, hogy az én vadászom is megérkezett, ő is Patita-pāvanát szólítja. A lábam földbe gyökerezett, moccanni sem tudtam. A szívemben már nyoma sem volt a félelemnek, csak vártam, hogy megtörténjen, aminek meg kell történnie.

Lassan felém fordult. Ott álltunk szemtől szembe, egyikünk sem mozdult. A tekintetéből együttérzés áradt. Valami ellenállhatatlan erő mágnesként vonzott, lassan elindultam felé. Kis, bártortalan lépések, egyik a másik után. A szívem hevesen vert, gyöngyözött a homlokom. Nem tudom, mennyi idő telt el, de egyszer csak ott találtam magam előtte, fejem a lábaira hajtva, szívemben a kegyéért könyörögve.

Lehajolt hozzám és megsimogatott. Szégyelltem magam, mert toprongyos és elhanyagolt voltam, hajszolt testem sem éppen parfümillatot árasztott. Úgy látszott, nem bánja. Szeméből végtelen szeretet és melegség áradt. Nem szólt egy szót sem, de szavak nélkül is pontosan értettem, hogy azt szeretné, ha vele tartanék.

Nem tudtam ellenállni. Ereje, hite végtelen, - erőszak, fegyver, háló és csel-szövés nélkül kerített a hatalmába. Boldogan adtam át neki a szabadságomat, hogy hálás szolgája lehessen, akinek az a dolga, hogy időről-időre felejtethetlen

kalandokba csábítsa.

Orszarvas rám nézett, majd pajkosan felkacagott:

– Hát csak ezt akartam elmondani. De mondd meg neki, nehogy azt higgye, hogy sokáig ücsörgök még itt a szökőkútban! Készüljön, mert hamarosan újabb kihívásra buzdítom!

Lejegyezte

szolgád:

Kṛṣṇa-līlā devī dāsi

Kṣira-cora dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál, amelyek ragyogása elpusztítja szívem sűrű sötétségét! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, legfőbb lelki tanítómesterünknek!

Talán két-három hónapja kaptam egy levelet Śvara Kṛṣṇa prabhutól, amit minden BHAKTI-s októnak elküldött. Ez a levél egy beszélgetést tartalmazott Śrīla Prabhupāda és Svarūpa Dāmodara Mahārāja között a tudományos prédikálásról (Reggeli séta, 1973. május 3.). Prabhupāda nagyon határozottan és keményen fogalmazott. Biztatta Svarūpa Dāmodara Mahārāját, és közben elmondta ennek a prédikálásnak az elveit. Megmondom őszintén, amióta megkaptam ezt a levelet, azóta újra és újra elolvasom, mivel számomra nagyon inspiráló és nem hagy nyugodni. Nekem úgy tűnik, hogy ez a beszélgetés nem csak kizárólag Svarūpa Dāmodara Mahārājának szól, hanem mindenki másnak is, aki a tudományos prédikálás területén szeretne tenni valamit.

Nem könnyű feladat tudósokat megváltoztatni, ehhez komoly „fegyverre” van szükség. Túl kell járni az eszükön. Olyan eredményeket kell eléjünk tárnunk, ami valóban felkelti az érdeklődésüket. Ezzel próbálkozom már egy jó ideje, és nagyon reménykedem a te, Śrīla Prabhupāda, és az Úr kegyében. Kegyetekből tudom csak megérteni a *Bhāgavatam*nak az erre vonatkozó részleteit. A folyamat működik, és eddig sikerült is elég jól előrehaladni a kutatásban, de még sok feladat hátra van. Szóval, valahol az út közepén állok, és próbálok türelmesen előrehaladni, ami még egy jó ideig el fog tartani.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, részesíts indokolatlan kegyedben, és bocsásd meg elkövetett sértéseimet és bűneimet! Menedéket veszek lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgád:

Kundalatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni a fáradhatatlan törekvéseid, hogy vezetsz minket a lelki életünkben, még ha sokszor aggodalmat és fájdalmat okozunk is neked a hálátlan gyerekekhez hasonló viselkedésünkkel.

Köszönöm a társulást, amit Vṛndāvanában tettél lehetővé számunkra, lelkesítő *bhajanákon* és esti leckéiden keresztül.

Szeretnék elkötelezett, hű szolgálóvá válni, kérek, továbbra is inspirálj lelki életem e kezdeti szintjén, hogy ízt merítsek a Szent Név vibrálásából, és végre hasznos szolgálóid számát gyarapíthassam.

Jelentéktelen szolgáló:

Kundalatā devī dāsī

Kuñjabihāri devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

Ha valaki dicsőítésre méltó, Kṛṣṇa minden bizonnyal dicsőséges. De hát milyen értéket találhatunk ebben a bűnös korban, amit dicsőíthetnénk?

Ha körbenézek a nagyvilágban, nem találok semmiféle kincset. Mindenki zavardottan éli napjait, elcsüggedten keresve egy kis boldogságot és szeretetet. De semmi remény nincs, mindenki igazából belehal abba a nyomorba, amit a bűnös anyagi élet jelent. Születésről születésre csak haldokolnak, kifejezhetetlenül szenvedve a szerencsétlen kis *jīuácskák*. Látszólag nincs kiút.

Egyetlen remény mégis maradt. Ez az egyetlen remény a legeslegnagyobb kincs: a lelki tanítómesterünk kegye. A lelki tanítómester pedig igazán méltó a dicsőítésre.

Mi elhagytuk Kṛṣṇát, valamikor réges-rég, azon a legszomorúbb napon. De Kṛṣṇa utánunk küldte szeretett szolgálóját, aki bármi áron eljött értünk, hogy megmentsen és hazavigyen újra Rādhē-Śyāma lótuszlábaihoz.

Igazi menedéket kapunk tőled, Guru Mahārāja. Megnyilvánítod Vraja-dhāmát, így szent helyen élhetünk, *bhakták* társaságában, Śrī Śrī Rādhē-Śyāma, az univerzum legcsodálatosabb Isteni Személyiségeit szolgálva. Csodálatos *kīrtanákban* énekelhetjük a Szent Nevet, és transzcendentális tudás is kapunk. Mindenkünk megvan! Mi kellene még? Mindent megadtál, igazából semmi sincsen, ami hiányozhatna.

Köszönöm ezt a szeretettel teli, igazi gondoskodást. A nagyszerű életmentő esélyt egy igazán boldog élethez, a legnagyobb kincshez, Śrī Śrī Rādhē-Śyāma szolgálatához.

Örökre lótuuszlabaid menedékére vágyva, szolgád:
Kuñjabihāri māli

Bhaktin Virág

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Először nagyon kicsi koromban hallottam rólad a szüleimtől. Bár ők sem most, sem akkor nem voltak tisztában azzal, hogy ki vagy te, vagy mit jelent az, hogy lelki tanítómester, a szavakból megéreztem, hogy nagyon egyedülálló személyiség lehetsz.

Tíz év múlva hallottam rólad újra – akkor már a *bhaktáktól* –, és sokáig vártam, míg végre láthattalak és hallhattam tőled egy leckét. A leírások, a legendák, a magasztaló szavak, amiket hallottam, szürkéknek tűntek a valóság mellett, olyan meggyőző a te személyed, mint tökéletesen meghódolt és felhatalmazott *bhakta*. Csak arra vagyok képes ezen a csodálatos napon, hogy gondolatban a lótuuszlabad porába hajtsam ostoba fejemet és beismerjem, nincsenek megfelelő eszközeim a te dicsőítésedre. A mesének tűnő leírások mind megelevenednek a te tökéletes, Kṛṣṇa-tudatos személyedben.

Kedves Mahārāja! Ezzel a pár sorral csak mély hálámat és csodálatomat szeretném kifejezni neked. Bárkitől hallottam rólad – még ha nem is lett *bhakta* – láttam, hogy felébredt benne ez a két érzés irántad: a hála és a tisztelet.

Nemrég *saṅkīrtana* alatt áthaladtam busszal a városon, és láttam azokat az utcákat, ahol pár éve elkeseredetten sétáltam, hajamat a szemembe fésülve, hogy lehetőleg ne is lássak semmit ebből az elviselhetetlen világból. Akkor legszívesebben megszüntem volna, de most a kegyedből itt lehetek, és parányi mértékben szolgálhatom a missziódat.

Összeszorul a szívem, amikor látom, mennyien szenvednek még, de mert te adtad, Kṛṣṇa is adja a kegyét nekünk és nekik, s ez biztosítja, hogy mindenki énekelni fogja az Úr Szent Nevét!

Vyāsa-pūjād boldog napján hálás szívvel hadd emlékezzek rád, aki megmentettél minket a „bús, magyar élet”-től, s elhoztad nekünk Rādhāt és Kṛṣṇát ebbe a kis országba!

Nagyon köszönöm a *bhakták* felbecsülhetetlen menedékét, és az ő szolgálataikat.

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Virág

Bhakta Lufti

Kedves Guru Mahārāja!

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fátylalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate sivarama-svāmin iti nāmine*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Ó Isteni Kegyelme Śivarāma Swaminak, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, mert az Ó lótuusz lábainál keresett menedéket.”

A mai nap azért fontos, mert gondolkozom, és megpróbálom leírni, hogy mit érzek a te isteni megjelenéseddel kapcsolatban. Ha csak egy csöppje is belém szorult a *guru* és tanítvány kapcsolatnak, akkor is nagyon hálás lehetek neked, és örülök, hogy a legfontosabb napon majd dicsőíthetek ezzel a felajánlásommal.

Egy tanítványnak minden nap fontos, mert nagyon hálás annak a személynek, akitől új életét kapta, ezért minden nap a te dicsőítéseddel kezdődhetne.

Este volt egy álmom, amiben megjelentél és tanítottál a Kṛṣṇa-tudat filozófiájáról, amit még nem is annyira értettem. Ezután mégis magaddal vittél. Nem tudtam, hová megyünk, de magabiztosan mentem utánad, mert biztos menedéket éreztem a te társaságodban.

Nagyon sokan keresnek lelki vezetőt az életükhöz, amivel napról-napra szembeülök, amikor házról-házra kopogtatok. De az anyagi világ lángoló szenvedéséből senki nem tudja megmutatni nekik a kiutat. Csalódottak vagy be vannak csapva. Rajtad keresztül Śrīla Prabhupāda kegye, ami Kṛṣṇa kegye, eljuthat hozzájuk, és így egy igazi lelki utat kaphatnak.

A jó szerencsénk a te kegyeden keresztül megtalált bennünket. Te vagy, aki tökéletesen bemutatod nekünk a *bhakti-mārgát*. Habár én alkalmatlan vagyok, de te mégis külön erőfeszítéseket teszel, hogy megmaradjak az úton.

Indiában a Yoga-pīṭhánál lehetőségem volt imádkozni és kéréssel fordulni ahhoz a kívánságteljesítő *nimhez*, ami alatt az Úr Caitanya megjelent. A vágyam az volt, hogy bárcsak elfogadnál, én pedig a tanítványod lehetnék. Úgy érzem, nagyon fontos kapcsolat lenne a jövőm érdekében.

A szolgálatunk és a cselekedeteink minden nap a te dicsőségedről kell, hogy szóljanak. Így lesz egy szép felajánlás az életünk, amit te tovább ajánlhatsz Śrīla Prabhupāda szolgálatába.

Köszönöm, hogy törődsz velem, habár olyan vagyok, mint egy kakukk az idegen fészekben, akiről ugyanúgy gondoskodnak más madár szülők. Gondviselésed Caitanya *prabhun* és a könyveiden keresztül teljesen tökéletes.

A feleségemmel mind a ketten az anyagi lét óceánjába zuhannánk nélküled, de a te kegyed kiemelt a mélyből, és fenntart minket.

Kérlek, add továbbra is az áldásaidat!

Szolgád:

Bhakta Lufti

Bhaktin Lengyel Piroska

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked megjelenésed transzcendentális napján!

Ismét eltelt egy év, és újra eljött az idő felajánlást írni neked. Ez kötelességem is, de szeretném szívből tenni: szeretnék szép szavakkal dicsőíteni, és méltatni lelki nagyságodat.

Sajnos ebben az évben sem tehetek mást, mint a bocsánatodat kérem, mert erre nem vagyok képesített.

Próbálok keresni a legmegfelelőbb szavakat, amelyek illőek a te Vyāsa-pūjához.

Sokat gondolkodtam azon, hogy sokoldalú személyiségedet melyik aspektusból magasztaljam, melyik az a tulajdonságod, amelyik a leginkább csodálatra méltó. Be kellett látnom, hogy nem ismerlek igazán. De az, amit ilyen távolságból látok, az is egy különleges ember képét rajzolja meg.

Te egyszerre *guru*, vezető, odaadó *bhakta*, lelki tanítómestered és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kedves szolgája, és egy szeretetre méltó személy vagy.

Mint lelki tanítómester transzcendentális tudással mutatsz utat *māyā* sötétségében, és visszaviszel minket Kṛṣṇához.

Mint Magyarország felelősségteljes GBC-je minden magyar *bhaktára* vigyázol és vezeted a lelki életben; és istentestvéreiddel együtt felelősséget vállalsz arra is, hogy az ISKCON szigorúan kövesse Śrīla Prabhupāda utasításait és szellemiségét. (Erre két dolog döbrentett rá. Az egyik az volt, amikor egy-két héttel ezelőtt az idei GBC-gyűlések beszámolóit olvasva láttam, hogy felszólaltál annak érdekében, hogy növekedjen a könyvosztás. Csak Jayādvaita Mahārāja szólalt még fel ebben a témában. A másik pedig Bhakti Caru Mahārāja egy beszéde, melyben saját példaképének nevez téged.)

Nem csak lojális követője vagy szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának, de elégedetté is teszed őt azzal, hogy nyomdokait követed: te magad is a prédikálásnak szenteled az életed, és sikeresen terjeszted a *saṅkīrtana*-mozgalmat. Sikeredre a legjobb példák mi, elesett lelkek vagyunk, akiket te kegyesen lefoglalsz ebben a misszióban. Senki sem vonhatja kétségbe a helyzetedet, mint *ācārya*, aki beteljesítve Śrī Caitanya Mahāprabhu utasítását (*Yāre dekha, tāre kaha 'kṛṣṇa'-upadeśa ...*), már Gaura-Nitāi kegyének méltó birtokosa vagy. És ezt a kegyet te nekünk adod, hogy mi válogatás nélkül adjuk tovább mindenkinek. Erről szólt a karácsonyi maraton is.

Hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara milyen odaadó, kedves és bensőséges szolgálja vagy, azt mindenki tudja, aki egyszer is látott téged Új Vraja-dhāmában, vagy hallotta, amint a Szent Nevet énekled. Szereteted az Isteni Pár iránt könyveidben is feltárul. Ki más tudna írni a tiszta *premáról*, mint akinek megvan?

Mindezekon túl egy kivételesen szeretetre méltó személy vagy. Új Vraja-dhāmában élve én magam is tapasztalhatom ezt, és irodalmár híveid naplói is segítenek abban, hogy ismerhessük *līlāidat*, melyek növelik *bhaktáid* Irántad érzett rajongását.

Tudom, hogy ez csak töredéke a te dicsőségednek. De csak ennyi, amit én feltételekhez kötötten, korlátolt materialista látásommal észreveszek. Annak ellenére, hogy itt, Új Vraja-dhāmában páratlan szerencsében van részem, mert nemcsak sok lehetőségem van veled társulni leckéken, *kīrtanák*on vagy esti *bhajanák*on, de *bhaktáid* kegyéből gyakran személyes szolgálatodat is megkapom.

Megjelenésed áldott napján azért imádkozom, hogy mindig tudjam értékelni jószerencsémet, amit kaptam tőled. Kívánom, hogy minden vágyad teljesüljön, mert tudom, hogy azok Rādhē-Śyāma elégedettségét és a *bhakták* lelki fejlődését szolgálják. Remélem, hogy így vagy úgy, de valahogy én is tudok eszköz lenni ebben. Nem tudok mást írni, mint egy évvel ezelőtt: megpróbálok hasznos tagja lenni prédikáló missziódnak. Ez a törekvés az egyetlen, amit fel tudok ajánlani neked születésnap ajándékkul.

Most bizonytalan vagyok a jövőt illetően, de tudom, hogy te nem hiányozhatsz belőle. Így vagy úgy, de részese vagy. Ez a tudat erőt ad számomra.

Köszönök mindent, amit adtál: hogy eljöttél és megmentettél, hogy lakhelyet és szolgálatot adtál a szent *dhāmában*, hogy elfogadsz és segítesz a lelki életben.

Köszönöm a szigorú szavakat, melyeket időről időre leveleidben írsz. Még ha nehéz is, minden erőmmel azon vagyok, hogy kövessem azokat.

Sok boldog születésnapot kívánok neked!

Szolgáid szolgája,

Bhaktin Lengyel Piroska

(Új Vraja-dhāma)

Līlārāṇī devī dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenési napodon!

Hirtelen jött az ötlet, hogy most írom meg a felajánlásomat neked. Beszélgetünk pár *matājival* rólad, és hogy milyen felajánlásokat írtunk az elmúlt években neked. Tökéletes tanításodról beszéltünk és arról, milyen szép szavakkal, de keményen tudod a *bhaktákat* bármilyen illúziójukból kiszedni.

Én is mondtam, milyen „sok” alkalom volt a múltban, amikor egy-egy helyreigazításnál elszaladtam volna. A gondolatomat így fejeztem be: „eddig én is csak ilyeneket írtam ahelyett, hogy azt a sok törődést köszöntem volna meg. Tényleg, akkor most megírom az idei felajánlásomban!” – gondoltam. Ezt szeretném most megvalósítani.

Amikor még New Vraja-dhāmában éltem, bár nem voltál ott túl hosszan, mégis elég sokszor megkaptuk személyes társaságodat. Emlékszem, amikor még a vendégeket vezettem a farmon, nagyon sokszor ott ültél a templom előtt és nézted, milyen sokan jönnek megnézni Rādhe-Śyāma gyönyörű otthonát. Amikor néha figyelmetlen voltam, vagy éppen elköszöntem egy családtól, sokszor előfordult, hogy odakiabáltál: „Hé, nézd, ott jönnek, menj, vezesd körbe őket!”

Többször volt az is, hogy csak éppen elmentél mellettem és megkérdezted: „Hányan jöttek ma?”

Volt, amikor tudtam válaszolni, de volt, amikor nem, mert olyan sokan jöttek, és még nem volt vége a napnak. Bizony, arra is emlékszem, hogy sosem tudtalak elégedetté tenni a recepció tisztaságával.

Akármennyire igyekeztem – sajnos nem eléggé –, sosem tetszett neked.

Nagyon nagy örömmel emlékszem vissza ezekre az időkre, és ki tudja, hány elhangzó mondatot vagy tettet tudnék leírni, amik mind örömet okoznak nekem, mert a te transzcendentális tanításaidon alapszanak.

Sokszor mondják, hogy Kṛṣṇa nehezebb helyzetben van, mint az élőlény, mert Kṛṣṇának sokfelé kell figyelnie, míg az élőlénynek csak Kṛṣṇára. Így gondolkodom rólad is. Lehet, hogy te nem emlékszel ezekre, és más hasonló dolgokra, de nekem az életem nagyon fontos eseményei.

Köszönöm neked Mahārāja a rám szánt időt és erőfeszítést. Imádkozom, hogy a jövőben ne okozzak nehézséget, se neked, se a *bhaktáknak*, és mindig legyen megfelelő hallásom és elfogadásom az instrukcióidra.

Minden dicsőséget neked, Mahārāja!

Szolgád:

Līlārāṇī devī dāsi

Līlā Śuka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Guru Mahārájának!

Amikor az Úr Caitanya Sanātana Gosvāmī tanította felsorolta a tiszta bhakták 26 csodálatos tulajdonságát. Ebből a 25. a kavi – költő.

Szeretnék erről beszélni, hogy Guru Mahārāja csodálatos költészete hogyan ment meg bennünket.

Mindig nagy inspirációt meríték Guru Mahārāja könyveinek olvasásából. Tele vannak transzcendentális tudással, lelki megvalósítással és rasával.

Nagyon jó látni, hogy a rengeteg vezetési feladat nem szab gátat a transzcendentális irodalom alkotásának.

*yatreḍyante kathā mṛṣṭās ṭṛṣṇāyāḥ praśamo yataḥ
nirvairam yatra bhūteṣu nodvego yatra kaścana*

Amikor a transzcendentális világ tiszta témáiról esik szó, a hallgatóság egy időre elfelejti minden anyagi vágyát. Emellett nem is irigykednek többé egymásra, és nem szenvednek aggodalomtól és félelemtől sem. SB 4.30.35.

Guru Mahārāja személyesen gondoskodik rólunk, hogy megmeneküljünk az anyagi vágyaktól, az irigységtől, az aggodalomtól és a félelemtől.

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

A transzcendentális irodalom, amit eddig kaptunk felülmúlja minden várakozásunkat és csodálattal tölt el.

*tava kathāṃṛtaṃ tapta-jīvanam
kavibhir iḍitaṃ kalmaṣāpaham
śravaṇa-maṅgalaṃ śrīmad ātataṃ
bhuvī gṛṇanti ye bhūri-dā janāḥ*

Szavaid nektárja és a cselekedeteidet elmesélő történetek az életet jelentik azok számára, akik szenvednek ebben az anyagi világban. Ezek az elbeszélések, melyeket tanult bölcsek adnak tovább, megsemmisítik a bűnök visszahatásait, s azt, aki hallja őket, a legnagyobb szerencsével áldják meg. Szerte a világon mesélik őket, s teli vannak lelki erővel. Akik Isten üzenetét hirdetik, bizony végtelenül nagylelkűek.

Nagyon nagylelkű hozzánk Guru Mahārāja, de mi nem tudjuk ezt megfelelően értékelni. Többször hallottam, amikor azt mondta, hogy a magyar bhakták el vannak kényeztetve. Minden szempontból. Például: kaptuk a lehetőséget, hogy itt tudjuk szolgálni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Aki legszebb a három világban, Tribhuvana-sundara. Kaptuk a lehetőséget, hogy itt élhetünk Krisna-völgyében, ami nem különbözik a lelki világtól, és munkálkodhatunk a varṇāśrama építésén, amely megvéd bennünket a modern civilizáció visszásságaitól.

Mind anyagi, mind lelki szempontból tökéletes védelmet kapunk Guru Mahārājától.

Próbálok dolgozni magamon, hogy a szívem egy megfelelő tartóedény legyen, amely be tudja fogadni azt a sok nektárt, amit Guru Mahārājától kapunk a könyvei formájában. Sajnos még sok lyuk van a szívemen: kék, düh, mohóság, büszkeség, irigység és illúzió, ami miatt nem tudom benntartani a nektárt. De remélem Guru Mahārāja kegyéből kitisztulnak ezek a tisztátlanságok és a szívem majd el tud merülni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara transzcendentális kedvteléseinek rasájában.

Jelentéktelen szolgája:

Līlā Śuka dāsa

Lilāvatāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādānak! Minden dicsőséget isteni *vyāsa-pūjādnak!*

Az avatás alatt általában – és a *vaiṣṇavák* is így vannak ezzel – rítusok, és tanítások olyan együttesét értik, amelynek célja az avatandó személy lelki és társadalmi státuszának gyökeres megváltoztatása. Így az avatás nem merül ki az egyszeri esemény fotogén élményében, mert a célja, a gyökeres változás létrehozása sok sok megpróbáltatás árán következik be. A tanítvány tehát számos próbatétel után lesz teljesen mássá. És addig?

A tavalyi év sokunk számára az „avatott bhakta” létre való újabb rácsodálkozás fordulópontja volt. Világossá vált, hogy vannak dolgok, amelyek trivialitásuk ellenére, paradox módon mégsem nyilvánvalók mindenki számára. Mit tekinthetünk a lelki tanítómester felé való elkötelezettség, és felelősség elfogadható mértékének? A tűznél tett fogadalmak egész életre szólnak? Létezhetnek olyan körülmények, fordulatok az egyén életében, amelyek feloldoznak a gurunak tett ígéretnek súlyát? Ezek a kérdések a zsigeri válaszadás pillanatában könnyen megválaszolhatónak tűnnek, aki azonban a mindennapi élet példatárát böngészgeti látja, hogy az ember könnyen átértékelheti a guruval való kapcsolat terében való tájékozódás primer élményeit. Tudjuk, az egyéni drámák sok, bár nem végtelen sok okból eredeztethetők. Az egyik ezek közül a kedvezőtlen társadalmi háttér, vagy inkább a kedvező társadalmi háttér hiánya. Tudom, hogy régi vágyad ennek a kedvezőségnek a megteremtése. Megfelelő társadalmi háttér hiányában a „hosszú menetelés” sok áldozatot követel. De a Te *vaiṣṇavizmusod* nem a vadon szavát követi, ahol a gyengék a természet farkastörvényei következtében szükségképpen elhullanak. Te Guru Mahārāja nemcsak az erőseket, és a szerencséseket akarod magad mellett. A gyengék, és a szerencsétlenek is belőled, a Te odaadásodból születtek. Ők is hozzád tartoznak, és semmivel sem kevésbé, mint a többi, akik jól, vagy legalábbis másoknál jobban túrik a zord időket. Fel kell tehát építeni egy olyan kertet a vadonban, ahol azok is esélyesek a túlélésre, akiket az élet hátrébb utasított. A közösség és egyén harmóniája, a szolidaritás, az esélyegyenlőség, a létbiztonság, a közbizalom mind a modern társadalom disszimuláns, megvalósulni soha nem képes mítoszai, mert ezek az ideák csak Isten birodalmában válnak tapasztalati valósággá. Az ember azonban, akár bhakta, akár abhakta, még végtelen számú csalódás után is örökké a paradicsomi állapotok utáni nosztalgikus sóvárgásban ég.

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

A *bhakták* közösségének nemcsak az imperszonalizmussal kell szakítania, hanem annak következményével, az egymás iránti gyanakvás, és kóros pesz-szimizmus bénító örökségével is. Azt kell közvetítenie, hogy az élet, a születés szent, a világ pedig jó, és jelentése van, mivel magából Istenből áradt ki. És azt is tudjuk, hogy egy ilyen társadalom felépítése nem azoknak a létérdeke, akik a szívükben már úgyis Krisnával vannak. Erre az intézményre nem Neked van szükséged, ahogyan Hanumānji hídjára sem az Úr Rāmacandrának volt szüksége. A majmok, és medvék, tanítványaid lelki felemelkedése, és a prédikálás érdekében a társadalomépítés mégis sorskérdéssé vált számodra. És most úgy határozta, LÉPNI KELL.

Kérlek, tarts meg szolgálatodban!

Örök szolgád:

Lilāvatāra dāsa

Lokanātha dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Yesterday I watched the TV programme about you and your cousin. It had a nice mood, with the holy places in the background, with your *bhajan*s in between the dialogs, with the sounds of Vṛndāvana, etc. Although the questions and answers were the usual ones, I knew I have been most lucky that I could hear it from you in much more detail, and that I have had the personal association of such an elevated *vaiṣṇava* like you. With my tiny understanding of spirituality I cannot assess the real value of all this, and I am very sorry that right now I cannot actually appreciate it and serve you as it would be appropriate. But I know that your mercy is so powerful that soon even I will become devoted. It might take many years, but I will always remember the special mood of all the devotees I have known. It was you who made it possible. Thank you for everything.

Your servant,

Lokanātha dāsa

Mādhava dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed ünnepén!

Śrī Kṛṣṇa neve, dicsősége, természete, és mindaz, ami Vele kapcsolatos, örökké friss. Ő és tiszta *bhaktáinak* kedvtelése mind a mai napig zajlanak. Azt hallottam egy leckén, hogy a *Śrīmad-Bhāgavatamban* leírt történetek nem egyediek és egyszeriek. A *Bhāgavatam* nem egy regény, nem egy befejezett műalkotás. Eseménysorozata nem ért véget azzal, hogy elbeszéltek, vagy leírták, hanem napjainkban is folytatódik.

Śrī Kṛṣṇa és Śrī Caitanya Mahāprabhu jelenleg is velünk vannak *mūrti* formájukban. Számptalan *Bhāgavatamba* illő, csodálatos cselekedetet hajtanak végre tiszta *bhaktáikon* keresztül. Mert a szentírások nagy lelkeihez hasonló személyiségek korunkban is köztünk vannak.

Ilyen vagy te is, Guru Mahārāja. Lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda a semmiből teremtett templomokat a földön. Követve az ő példáját és vágyát, te Magyarországon hoztál létre és tartasz fenn egy folyamatosan fejlődő Kṛṣṇa-tudatos közösséget. Te építettél a „magyar pusztába” templomokat, ahol Śrī Kṛṣṇát és Śrī Caitanya Mahāprabhut imádják.

Most pedig Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅga rajtad keresztül nyilvánítja ki vágyát, és hajtja végre csodálatos kedvteléseit. A te vezetésséddel épül új temploma, amely méltó helyet biztosít imádatához és a te prédikációdhoz. Ha igaz, hogy Vyāsadeva még ma is írja tovább a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, jellemed, tetteid, Kṛṣṇa iránti odaadásod és szereteted méltó arra, hogy említést kapjon benne. Az, amit véghezviszel, jó néhány *ślokát* megérdemel. De azon sem csodálkoznék, ha egy egész fejezet szólna Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálatodról.

Egy elesett szolgád:

Mādhava dāsa

Bhakta Magola Richárd

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Azt mondják, minden tanítványnak kötelessége, hogy dicsóítsa a lelki tanítómestert, és kötelessége annak is, aki szeretne tanítvánnyá válni. Én az utóbbi kategóriába tartozom: szeretnék eljutni odáig, hogy komolyan, megfelelő módon tudjam követni az utasításaidat.

Ez nem mindig könnyű. Ott vannak az anyagi vágyak. De úgy tartják, a *guru* kegye nélkül soha nem múlhatnak el ezek az anyagi vágyak. Önerőből nem juthatunk ki az anyagi világból, csakis a lelki tanítómester segítségével. Az a valami, ami dicsőségessé teszi a lelki tanítómester helyzetét, pontosan ez: valóban tud segíteni másokon, hogy a lelki fejlődés útjára lépjenek.

Ami engem illet, sajnos lusta vagyok és csekély értelmű. Még ha elméletben elfogadok is valamit, a gyakorlatban nehezen követem. Újra és újra megfogadom, hogy most már komolyabb leszek, aztán mégsem leszek elég komoly. Gyenge az intelligencia, s elmém gyepelőjét az érzékek lovai rángatják. Ha nem fordulok hozzád, nem kérem a te segítségedet, akkor ez mindig így marad.

Kötelességünk, hogy dicsóítsuk a lelki tanítómestert. Kérnünk kell a segítséget. Azután nagy erőfeszítést kell tennünk, mert csak annak tudsz igazán sokat segíteni, aki tartja az adott szavát. Egy igazi tanítvány szavát adja, hogy tartja a szabályozó elveket, és megtesz mindent, amire a lelki tanítómester kéri.

Bárcsak én is ilyen komoly tanítvány lehetnék – és bárcsak lenne mindenre őszinte és komoly vágyam is!

Bhakta Magola Richárd
(Debrecen)

Mahāmantra devī dāsī

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your feet on your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda.

S is for Shyama, the Lord of your heart.
He has manifested now in New Vraja-dhāma, the temple you did start.

I is for incourage, you do this for me
by your deity worship and character, in all that I see.

V is for Vaiṣṇava, all of whose qualities you possess.
These ornaments of a sadhu are certainly your dress.

A is for attention to detail in all that you do.
A devotee is perfect and you are - it's true.

R is for Rādhā, whose maidservant is you.
You dress Her and teach us to do as you do.

A is for artistic, this flair is part of you.
You use it for Their pleasure in everything you do.

M is for musician, your talent is rare
You transport us all to the spiritual world, this I declare.

A is for my attachment to you as Gurudeva
I place myself at your feet, a little soul to save.

From your servant,
Mahāmantra devī dāsī

Mahāprabhu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Vyāsa-pūjā ünnepséged alkalmából kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótusz lábaid porában!

Az ezen a napon megtartott ünnepségeken sokszor elmondtad már: ez az alkalom az eredeti *guru*, Śrīla Vyāsadeva és a *guru-paramparā* dicsőítését jelenti. Számunkra viszont elsősorban a Te imádatodat. A tanítvány mindig tökéletesnek látja a lelki tanítómesterét, máskülönben szó sem lehet a Neki való meghódolásról. Most olvastam az 1977-es felajánlásodat Śrīla Prabhupādának, amelyben titokzatosnak és rendkívülinek jellemzed Őt, jómagad pedig különlegesen elesettnek, akinek egy különlegesen rátermett *gurura* van szüksége. Ha Te ilyen helyzetbe rakod Magad, akkor hogyan gondolkodhatnék én? Lehetetlen, hogy Nálad alázatosabb legyek. Pusztán azzal, ahogyan imádod Śrīla Prabhupādát, tanítasz minket, s engem is, hogy gondoljuk magunkat is elesettnek, akinek szüksége van az isteni kegyre. Ahogyan Śrīla Prabhupāda írja az Önmegvalósítás tudományában (93. o.): "A transzcendentális tudás megszerzése érdekében az embernek a *Guru*hoz kell fordulnia. Ezért, ha az Abszolút Igazság egy – amelyről azt hiszem nincs véleménykülönbség –, akkor a *Guru* szintén nem lehet kettő." Guru Mahārāja, Te az Abszolút Igazságot hordod a szívedben, így a Neked végzett szolgálat, melyet kegyesen elfogadsz és megtisztítasz, az Abszolút szolgálata. *yasya prasādād bhagavat-prasādo / yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*. Csakis a Te kegyedből nyerhetjük el Kṛṣṇát. Te vagy a kapu, akin keresztül beléphetünk az Úr társaságába. Más út nem vezet felé. Guru Mahārāja, Te biztosan megértetted Śrīla Prabhupāda végtelen nagyságát, máskülönben nem szolgálnád ilyen rendületlenül. Bárcsak egyszer én is rendelkeznék ezzel a kiapadhatatlan vággyal, s ezt felajánlhatnád Ő Isteni Kegyelmének. Bárcsak egyszer én is úgy gondolkodhatnék, hogy boldogságom egyetlen forrását a Te elégedettségében találjam meg. Kérlek, taníts meg engem teljesen meghódolni, hogy tudjak mindig függeni isteni utasításaidon. Csak akkor lehetek biztonságban, s nyerhetem el az Úr menedékét. Köszönöm neked Guru Mahārāja, hogy vezetsz minket, s csak reménykedem, hogy valamit vissza tudok ebből fizetni.

Jelentéktelen szolgád:

Mahāprabhu dāsa

Mahārāṇī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Bhaktáid kegyéből évek óta lehetőségem van arra, hogy lektoráljam nyelvi-
leg a *vyāsa-pūjád* alkalmából neked írt felajánlásokat. Több okból is fontos szá-
momra ez a szolgálat. Elsősorban azért, mert ily módon majdnem közvetlenül
szolgálhatlak téged. E feladat azonban arra is lehetőséget ad, hogy láthassam,
bhaktáid hogyan dicsőítenek téged, lelkesítést és ihletet merítve tőlük a saját
felajánlásomhoz. Mert nagy szükségem van a lelkesítésre. Mert általában nem
tudom, hogyan lennék képes úgy dicsőíteni téged, hogy az valóban örömet
okozzon neked.

A feléd irányuló őszinte hála és odaadó szeretet minden felajánlást áthat. Ki
egyszerű, ki bonyolultabb módon fejezi ki ugyanazt: csodálatát és nagyrabecsü-
lését személyed és tevékenységed iránt. Ki személyes megvalósítást mesél el
neked, ki a szentírásokat idézi rád emlékezve. Sokan e fórumot érzik a legmeg-
felelőbbnek arra, hogy kifejezzék szívük - irántad érzett mély, érzelmmel teli
ragaszkodásukból fakadó - titkos vágyát, azt, hogy egyszer majd személyesen
szolgálhassanak téged. Végül minden *bhaktád* azért könyörög hozzád, hadd
maradhasson lótuuszlábad menedékében, és továbbra is add meg számukra ido-
kolatlan kegyedet.

Mindezt én is leírhatnám neked - hiszen valójában ugyanezeket gondolom
és érzem -, csak attól félek, hogy tőlem nem hangzanának őszintén. Mert túl
egyszerű és tiszta gondolatok és érzelmek bukkannának elő egy szennyezett
forrásból - az én elméméből -, ami csalás-gyanússá tenné őket.

Pedig nagyon szeretnék olyan felajánlást írni, amelynek minden betűjét át-
hatja az őszinte és mély hála és ragaszkodás, valamint a tökéletes meghódolás
személyed és utasításaid iránt, és aminek olvasása igazi örömet okoz neked.
Szeretnék hasonló feljánlást írni, mint amelyet te írsz Śrīla Prabhupādának: tiszta,
szenvedélyes és egyben meghitt érzelmeket kifejezni lebilincselően gyönyörű
stílusban. Nagyravágyó kívánság ez, tudom. De hát te is tudod: nagyravágyó
vagyok és büszke. Túl büszke ahhoz, hogy egyszer - legalább egy felajánlás
erejéig - ne magammal foglalkozzam, hanem kizárólag csak a te dicsőítésseddel.
Ehhez azonban végre teljes mélységében meg kellene értenem és valósítanom,
hogy az egyetlen büszkeség, amire okom van, az te vagy. Az, hogy létezel, és
én kapcsolatban lehetek veled.

Bárcsak egyszer olyan mély és meghitt lenne ez a kapcsolat, hogy gyönyörű
felajánlások megírásához adna szakadatlan ihletet!

Bhakta Majláth Péter

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ilyenkor, amikor eljön a te megjelenési napod, mindig megpróbálom összeszedni a gondolataimat, hogyan és mit is írhatnék neked, hogyan dicsóítselek téged.

Nagy szavakat nem tudok, de nagyon szeretném megköszönni, hogy a múlt évben sokszor élvezhettük társaságodat. Gondolok itt a *pāda-yātrāra*, ahol egyszerre egy hetet társulhattunk veled. Igaz, hogy 1-2 napra jöttél le, de aztán mégis egy hetet töltöttünk veled. Jól érezted magad, és ezt nagyon jó volt látni.

Aztán Indiában találkozhattunk veled, ahol két hétig élvezhettük társaságodat, az esti programokon keresztül. Egyediek voltak ezek a lehetőségek, mert úgy éreztem, nagyon bensőségesek. Nem voltunk sokan, a szolgálatból én is ki tudtam venni a részem.

Miután hazajöttünk Indiából, indult a Śrīla Prabhupāda marathon. Igaz, én nem könyvet osztottam, hanem az egri templomi shopban segítettem, de te mégis hívtál telefonon, nem is egyszer. Ez nagyon lelkesítő volt számomra.

Kedves Mahārāja! Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, mert máshogyan nem tudom kifejezni a köszönetemet feléd!

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Majláth Péter

Bhaktin Reni

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Újra eltelt egy év, és a *bhakták* kegyéből még mindig itt vagyok köztetek, és újból köszönhetlek e csodálatos napon. Köszönöm!

Már nagyon régen készülök levelet írni neked, de sajnos még mindig nincs elég bátorságom megtenni ezt a fontos lépést. Egyszer egy *matajī* azt mondta, hogy te mindig várod, hogy oda menjenek hozzád a *bhakták*, és beszéljenek

veled. Ez tényleg így van. Gaura-lilā bármikor ment oda hozzád, te mindig adtál lehetőséget arra, hogy beszéljen veled. Köszönöm szépen a nevében is, hogy foglalkozol vele.

Szeretném a kegyedet és az áldásodat kérni, hogy Krisna-völgyben tudjuk felnevelni Gaura-lilāt, és hogy a családunk megtanulja szépen és alázatosan szolgálni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *bhaktákat*.

Szeretném megköszönni a sok szép *bhajanát*, *kīrtanát* amit megosztasz velünk.

Szeretném megköszönni a könyveket, amiket írtál nekünk, elesett lelkeknek.

Szeretném megköszönni a társaságodat, amikor meglátogatod a *pāda-yātrās bhaktákat*, az egri központot. Ezek a napok számomra mindig felejthetetlenek maradnak.

Szeretném még, ha nagyon sok évig írhatnék felajánlást megjelenési napod alkalmából.

Köszönök mindent amit a *bhaktákért* teszel.

Elesett szolgád:

Bhaktin Reni

(Majláth Péterné)

Mana-mohana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Újra eltelt egy év, és újra közeleg a *vyāsa-pūjā* ünnepséged. Itt ülök a képed előtt, és azon gondolkodom, mit is írjak neked.

Szinte minden este itt ülök, mindig elmondom mi történt velem aznap, és indokolatlan kegyedért könyörgöm, hogy megszabaduljak sértéseim visszahatásaitól, hogy legyen esélyem másnap is társulni *bhaktákkal*, hogy végezhessenek valami parányi szolgálatot. Úgy érzem bármit is írok, csak ismétlem azt, amit eddig mondtam.

A *Bhagavad-gītā*ban Kṛṣṇa ezt mondja:

*teṣāṃ evānukampārtham aham ajñāna-jarṇ tamah
nāśayāmy ātma-bhāva-stho jñāna-dīpena bhāsvatā*

„Különleges kegyemből Én, aki szívükben lakozom, a tudás fénylő lámpásával szétoszlatom a tudatlanságból származó sötétséget.”

Śrīla Prabhupāda így ír a *Śrīmad-Bhāgavatam* 3.5.45 magyarázatában:

„Ahogyan a *Bhāgavad-gītā* (18.61) elmondja, az Úr mindenki szívében ott lakozik, így a természetes az, hogy az ember legalább saját magában láthatja az Urat. Ám azok számára, akiknek belső látását a külső cselekedetek elfedték, ez nem lehetséges.”

Kedves Guru Mahārāja, amikor tavaly májusban itt jártál Pécsen, azt kérdezted tőlem: „Nem hallottad, hogy Kṛṣṇa azt mondja, ez rossz, ezt ne csináld!”. Sajnos nem hallottam, és azóta sem hallom. Pedig szeretném.

Guru Mahārāja, te *sākṣād-dharitvena* vagy, ezért újra és újra lótuuszlábaid porába vetem magam, és indokolatlan kegyedért könyörögve arra kérek, a tudás fénylő lámpásával oszlasd el a tudatlanság sötétségét. Ahogyan a napisten is elárasztja fényével a három világot, világosítsd meg a szívemet, az elmémet, az intelligenciámat, hogy számomra is természetes legyen megpillantani a szívemben lakozó Legfelsőbb Urat. De evvel a transzcendentális méccsessel a fületem is ki kell tisztítani, hogy meghalljam a te utasításaidat. Könyörögve kérek, adj menedéket lótuuszlábaidnál!

Magányos fiad:

Mana-mohana dāsa

Māniṇī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Harinak, Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Itthon ülök, hűvös tavaszi szellő hozza be a madarak csicsérgését... Harmadszorra látok neki ennek a felajánlásnak a megírásához, de nem könnyű... Egyszerű lenne kifejezni mindazt a köszönetet és hálát azért a szeretetért, amit Tőled kapok, egy pár szép szóval, de az nem ér túl sokat. Amikor végre szigorúan foglak követni apró részletességgel és nagy odaadással, akkor talán képes leszek arra, hogy kifejezzem szeretetemet Irántad.

*ki-rupe paiba seba mui duracara
sri-guru-baisnabe rati na haila amara*

„Nincs semmi odaadásom a vaisnavák és a lelki tanítómesterem felé. Hogyan lehetséges egy ilyen gazember számára, hogy elérje az odaadó szolgálatot? (Narottam d. T., Prārthanā)”

Te ott ülsz Govardhanban, már kora délután lehet, és nagyon meleg... Nap-hosszat írod a könyvedet nem kímélve az egészségedet, csak egyszerűen elmerülsz Rādhē-Śyāma kedvteléseiben. Neked mindez természetes, és nem lenne szükséges, hogy mindezt feltárd előttünk, akiknek mindez olyan meszeszerű, de az irántunk érzett könyörületből ránk csöpögteted ezt a nektárt, mint ahogy az esőfelhő öntözi a száraz földet.

*tava kathāṁṛtaṁ tapta-jīvanam
kavibhir īḍitaṁ kalmaṣāpaham
śravaṇa-maṅgalaṁ śrīmad-ātataṁ
bhuvī gṛṇanti ye bhūri-dā janāḥ*

„Uram! Szavaid nektárja és a tetteidről szóló leírások az életét és lelkét jelenti azoknak, akik örökké boldogtalanok ebben az anyagi világban. Ezek az elbeszélések, melyeket a legnagyobb személyiségek adnak tovább, megsemmisítenek minden bűnös visszahatást. Aki meghallgatja őket, annak a legnagyobb szerencsében lesz része. Hírük bejárja az egész világot, és lelki erővel vannak teli. Akik Isten üzenetét terjesztik, kétségtelenül a legnagyobb lelkűbb jótékony tettet hajtják végre.” (SB. 10.31.9.)

Mindig büszkeségtől repes a szívem, mert mikor bármerre járok, Téged mindenhol tisztelet övez, és nem értem, hogyan érhetett ekkora szerencse, hogy a tanítványod lehetek. Hallottam már párszor ezt a megállapítást: „Oh, Śivarāma Swami is a heavy Guru...” és ilyenkor magamban nevetek, hát persze, hogy „heavy”, de a szíve olyan, akár az olvasztott arany...

Te pontosan képviseled szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda hangulatát, és szigorúan követed Őt mindenben, ezért is vagy a példaképem. Szeretnék olyan hasznos lenni a szolgálatodban, mint amilyen Te vagy Śrīla Prabhupāda missziója terjesztésében. Így szeretném kifejezni a szeretetemet Irántad. Kérlek, mindig foglalj le a bhakták, Dayāl-Nitāi Gaura-Hari, Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és Rādhē-Śyāma szolgálatában, úgy, ahogy Te a legjobbnak találod.

Köszönöm, hogy felnőhettem a bhakták között. Ennél szebb fiatalkort nem is kívánhattam volna magamnak. Sukumārīval mindig megállapítjuk, hogy a legjobb dolog a Kṛṣṇa-tudatban a bhakták és Guru Mahārāja társasága és szeretete. Ez az, ami itt tart bennünket.

vaiṣṇava-carana-ṛenu, bhūṣana kariya tanu

*yaha haite anubhava haya
marjjana haya bhajana, sadhu-sange anuksana,
ajnana-abidya parajaya*

„Azok, akiknek lehetőségük van a *vaiṣṇavák* lótuszlábairól származó port ékszerként a testükre helyezni, megkapják az anubhāvát (valódi lelki látást). A *bhajana* a szív tisztítását jelenti, amely állandó *sadhu-saṅgával* párosulva képes legyőzni minden tudatlanságot.” (Śrīla Narottam d. T., Maṅgalācaraṇa)

Azért imádkozom, hogy mindig lelkesen tudjak együttműködni a *bhaktákkal*, és mindig részese lehessenek missziódnak, hogy terjesszük a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Köszönöm, hogy erős vágyadból megnyilvánult Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga új otthona, lehetővé téve a szélesebb körű prédikálást. Ez nagy kihívás lesz *māyā* hadserege ellen, de a Te és Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga vezetése alatt álló hadsereg győzelmet fog aratni, ez nem kétséges! Kérlek, mindig tarts lótuszlábaid menedékében, akármerre mész, mert számomra ez az egyetlen remény.

Mikor először találkoztunk személyesen, ezt írtad a könyvembe: „Bárcsak mindig emlékeznél rá, hogy Śrīmatī Rādhikā az igazi királynő, és te a szolgája vagy, és ez csakis a lelki tanítómester kegyén keresztül érhető el.”

Már megkaptam ezt a lehetőséget, hiszen elhoztad Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, de én képesítetlen vagyok erre, így szüntelenül azért imádkozom, hogy Téged szolgálhassalak, így talán ők is elégedettek lesznek velem.

Köszönöm Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Harinak és Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, hogy végtelen kegyükből és részvétükből az olyan elesett lelkek iránt, mint én, elküldték ide az ő kedves társukat és szolgáljukat, hogy megnyilvánítsa a Szent Név éneklésének édes ízeit, és hogy megkaphassuk Rādhā-Kṛṣṇa szolgálatának kiváltságát.

Köszönöm, hogy életben tartasz Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád és lányod:

Māniṇī devī dāsī

Manjuwali devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatoma! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Amikor szeretett lelki tanítómesterünknek írjuk a felajánlásainkat a *vyāsa-pūjā* napja alkalmából, akkor Guru Mahārāja Indiában van.

Mi azért szoktunk elutazni, hogy pihenjünk, de Guru Mahārāja, Te ilyenkor is csak azért utazol el, hogy többet tudjál dolgozni.

Mindig azon fáradozol, miközben a könyveidet írod, hogy még közelebb hozd nekünk Kṛṣṇát.

Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, hogy ilyen kiváló lelki tanítómesterem van.

A kegyedből itt élhetek Új Vraja-dhāmában Rādhe-Śyāma birodalmában és minden nap szolgálatot végezhetek.

Évről-évre mindig egyre színesebb és részletesebb képet kapunk a lelki világról, Kṛṣṇa gyönyörű kedvteléseiről a könyveid által.

Kedves Guru Mahārāja, Te az életedet adod nekünk, végtelen időt és energiát fordítasz arra, hogy fogadjuk el Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara szolgálatát. Szeretném kérni az áldásodat, Guru Mahārāja, hogy mindig le tudjam foglalni magam önzetlenül az Isteni Pár szolgálatában.

Kérlek, fogadd el parányi törekvéseimet és továbbra is vigyázz rám.

Szolgád:

Manjuwali devī dāsī

Manodhara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsóséget neked!

Sokat gondolkodtam, mit is írhatnék neked felajánlás gyanánt. Arra a következtetése jutottam, hogyha már nagy megvalósításokkal, nagy tettekkel nem büszkélkedhetek az elmúlt év során, legalább megpróbálok valami olyat írni, amivel egy kis örömet szerezhetek neked.

Úgy '96 tájékán egy beszélgetésünk alkalmával említést tettem az öcsémről, hogy vegetáriánus, és szimpatizál a mozgalmunkkal. Olyan lelkesedéssel adtam neked elő ezt a pár mondatot, hogy meg is mosolyogtad az előadásmódomat, és azt mondtad jövőbelátóan, hogy ő lesz a családban a következő. Én ezt nagyon komolyan vettem, és egy pillanatra sem veszítettem el benne a hitem. Most, évekkel később, örömmel írom meg neked, hogy a jóslatod beteljesedett.

A testvérem azóta 16 kört *japázik*, olvas, követi a szabályozó elveket, barát-

kozik a *bhaktákkal*. A nyilvános programokra minimum harmadmagával érkezik. Az összes régi barátja is kapcsolódik valahogyan a mozgalomhoz. Van, aki a testvérem által számára feladott oldalakat tanulmányozza a *Bhagavad-gītā*ból, vagy minimum rendszeres *prasādam* fogyasztó, de legalább vegetáriánus.

Egy Egerben tartott szülői programod alkalmával mondta anyukámnak egy másik anyuka, hogy hallom, a fiad is *bhakta* lesz. Nagyon megijedtem, nehogy túl sok legyen ez neki azok után, hogy több mint egy órán át az előadásodat hallhatta a Kṛṣṇa-tudat dicsőségéről, és arról, milyen fontos, hogy *bhakták* legyünk. De legnagyobb meglepetésemre anyukám mosolyogva csak ennyit mondott: „Örülnek, ha így lenne, őt is itt tudnám, a legjobb helyen.” Köszönöm, hogy így beloptad az anyukám szívébe is magad.

Tavaly ősszel volt szerencsém ellátogatni a Szent Dhāmába az egri *bhaktákkal*. Amikor felhívtam telefonon a testvéremet, nem érdekelte, hogy milyen idő van, hol jártam aznap, csak azt kérdezgette nagy izgalommal, hogy Mahārāja ott van-e, jól van-e, miket mondott, és hogy jól jegyezzem meg minden szavad.

Köszönöm szépen, hogy őt is így megérintette általad a Kṛṣṇa-tudat, és hogy itt lehetünk, a legjobb helyen. Remélem próbálkozásom egy kis sikerrel jár, és egy kis örömet okozhattam neked.

Minden dicsőség neked!

Szolgád:

Manodhara devī dāśī

Manorāma dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid árnyékában. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, isteni megjelenési napodon.

Egy régebbi leckédet hallgattam, amit még a 90-ben Budapesten tartottál. Arról beszéltél, hogy le kellene fordítani a *Caitanya Caritāmṛtát*. Kifejezted az aggodalmadat, hogy nincs elég fordító a *yatrāban* és, hogy még kellene találni *bhaktákat*, akik szépen tudnak magyarul beszélni, illetve angolról magyarra fordítani. Utólag így érdekes hallani ezt, mivel már 9 éve Śrīla Prabhupāda összes könyve megjelent magyarul.

A lecke közben összehúzták az oltár függönyét. Ekkor a leckét megszakítva mondtad, hogy „Panca-tattva ki – jaya!” Azóta Śrī Śrī Dayala Nitāi Vijaya Gaurāñ-

ga elfoglalta a budapesti templom oltárát. Sőt, már át is költöztek az új templomukba, amit a *bhakták* komoly erőfeszítése révén sikerült megvásárolni. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara pedig 1996-ban - jövőre lesz a 10 éves évfordulója! – lett beavatva Új Vraja-dhāmában.

Számtalan példát lehetne hozni, ahogy a múltban megnyilvánított terveidről hallhatunk, hogyan mennyire nosztalgiának tűnhetnek innen az idők távlatából.

De, amikor a felvétel készült, akkor még más volt a helyzet. A legtöbb magyar *bhakta* nagyon fiatal volt – mind a Kṛṣṇa-tudatban, és életkorban is. Lehet, hogy néhányan még el is aludtak a leckéd alatt, kimerülve, hiszen nemrég költöztek be a templomba és nehezen bírták az intenzív életet. De a fiatalságuk és a Kṛṣṇa-tudatban eltöltött rövid idő ellenére egy nagyon fontos szerepet játszhattak a magyar *yatra* történetében. Úttörő szerepet. A te közvetlen segítőid lehetek, Śrīla Prabhupāda vágyának magyarországi megvalósításában.

Megértetted, hogy Śrīla Prabhupāda mit szeretne, ezért kerested a *bhaktákat*, akik segítenek neked ezt megvalósítani. Utólag látva a vágyaid beteljesültek, sőt... Még annál is több. Persze egy tiszta *bhakta* mindig arra vágyik, hogy Kṛṣṇát még jobban szolgálja, ezért te is újabb kihívásokat állítasz a *bhakták* elé.

Minden könyv le van fordítva, a *mūrtikat* beavattad, a farmot megalapoztad, sikeres prédikálás zajlik az országban, a politikusok elismerik a munkánkat, a *bhakta* közösség érdeklődve szemléli, hogy mi történik itt Magyarországon, hitet nyerve, hogy így is lehet csinálni: Siker minden téren.

Köszönjük, hogy a segítőid lehetünk és engedd meg, hogy továbbra is segíthessünk, még akkor is, ha számunkra felfoghatatlannak és megvalósíthatatlannak is tűnnek a terveid.

Jelentéktelen szolgálod:

Manorāma dāsa

Bhakta Marity Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget a te megjelenési napodnak, és minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez az első alkalom, hogy felajánlást írok neked. Köszönetet szeretnék mondani azért, hogy létrehoztad itt Magyarországon a Kṛṣṇa-tudatot.

Kedves Mahārāja! Szeretném kifejezni a hálámat a sok csodálatos dologért, amit Neked köszönhetünk.

Köszönöm, hogy a *bhaktákkal* együtt lehetek, és hogy inspirálnak a szolgálat-

ban. Hálás vagyok azért is, hogy nap mint nap láthatom a *mūrtikat*, és erőt adnak a szolgálatomhoz.

Köszönöm azt is, hogy Prabhupāda könyveit terjeszthetem az emberek között, s ezáltal közelebb kerülnek Kṛṣṇához.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani, hogy mindezt létrehozta.

Szeretettel és tisztelettel, szolgáló:

Bhakta Marity Attila

Bhaktin Marku Alexandra (Cani)

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak ezen a szent napon!

Szeretnék egy pár cseppet szórní e lapra dicsőséged óceánjából.

Indiai zárándokutunk során volt alkalmunk társaságod nektárját élvezni. Vṛndāvanában többen megbetegedtünk, így nem láhattunk sok mindent a *dhāmából*, nem tudtunk sok *parikramára* menni. Azonban azok a csodálatos esti *bhajanák*, amiket te tartottál, kárpótoltak bennünket ezekért a hiányosságokért.

Nagyon szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy te figyelsz és vigyázol ránk, lelkesítesz bennünket, és mutatod a példát nekünk.

Śrīla Prabhupāda egy helyütt így ír a *Śrīmad-Bhāgavatamban*: „Az emberek azért szenvednek az anyagi kínoctól, mert nem ragaszkodnak az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez. Egy tiszta *bhaktának* tehát legfőbb gondja az, hogy az emberek tudatlan tömegét felemelje a Kṛṣṇa-tudat megértésének szintjére.” Rád ez a leírás tökéletesen jellemző.

Bár sokat botladozunk és elkeseríteneK gyengeségeink, anyagi vágyaink – amik azt okozzák, hogy szinte lehetetlennek tűnik továbbhaladni ezen az úton –, te mindig ott vagy, és nyújtod segítségül a kezedet. Ez a segítség néha a szigor, néha a lágyság, éppen mire van szüksége az elesett élőlénynek ahhoz, hogy közelebb kerüljön Kṛṣṇához.

Köszönöm végtelen gondoskodásodat és a könyörületességedet!

Elesett szolgáló:

Bhaktin Marku Alexandra (Cani)

Medhya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget neked!

Minden évben nagyon izgatott vagyok, amikor közeledik az év legszebb napja, a te megjelenési napod! Ilyenkor mindig nagy késztetést érzek arra, hogy felajánljak neked valamit. Persze, nekem nincsenek szép dolgaim vagy jó tulajdonságaim, ezért elkezdtem gondolkozni, hogy hol lehetnek a legcsodálatosabb dolgok, amiket adhatnék az én Guru Mahārājámnak.

Hamar rájöttem, hogy a legcsodálatosabb dolgok a te szívedben vannak.

Kifogyhatatlan a szereteted Rādhē-Śyāma iránt, és ugyanúgy a tanítványaid iránt is, és nem csak kifogyhatatlan, hanem határtalan is.

Régebben mindig azt gondoltam, hogy a te nagyságodat csak a tanítványaid láthatják vagy érezhetik, de maguk az emberek bizonyították be nekem *saṅkīrtana* közben a téves elképzeléseimet. A TV-műsor óta szinte mindenki rólad beszél, téged csodál. Csak pár percet kellett társulniuk veled, és mindenkit elkápráztattál az elszántságoddal, az egyszerűségeddel, a tisztaságoddal, a lemondásoddal, az őszinteségeddel és a kedvességeddel.

Volt, aki azonnal azt érezte, hogy veled szeretne barátkozni. Sőt, egy fiú még azt is mondta, hogy te egy „király ember” vagy. Büszke lettem. Igen, az én Guru Mahārājám elkápráztatja az egész világot! Mindez azért lehetséges, mert minden élőlény érzi, látja vagy tudja, hogy a legcsodálatosabb dolgok a te szívedben vannak!

Szolgád:

Medhya devī dāsī

Meghamañjarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ilyenkor mindig próbálok valami különlegeset írni neked megjelenési napod alkalmából, de tulajdonképpen minden nap dicsőíthetlek téged, mint lelki tanítómesteremet, mint Kṛṣṇa képviselőjét, és imádkozhatok a kegyedért.

Ugyanakkor mégis ez egy különleges nap, hiszen te magad is különleges vagy, mert megjelentél, életedet teljesen Kṛṣṇának szentelted, és Kṛṣṇa *bhaktá-jává* teszel sok ezer embert.

Hogy miért különleges Kṛṣṇa *bhaktája*, azt Maga Kṛṣṇa mondja el a *Bhagavad-gītāban*. Azt mondja, hogy a tiszta *bhakták* nagyon-nagyon kedvesek számára, mert mindig örömet okoznak tetteikkel, melyeket teljesen Kṛṣṇa-tudatban hajtanak végre.

Śrīla Prabhupāda azt mondja, hogy „a megszámlálhatatlanul sok élőlény bolygóról bolygóra vándorol az univerzumban, de közülük csak néhány szerencsés találkozik egy tiszta *bhaktával*, lehetőséget kapva az odaadó szolgálat megértésére”. Én is egyike lehetek ezen szerencsés lelkeknek, aki találkozhatott veled, akit elfogadtál tanítványodnak. A kegyedből megkaphattam a Szent Nevet, a *bhakták* társaságát, és szolgálhatom Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅgát. Köszönöm szépen Guru Mahārāja!

Még fiatal vagyok a lelki életben, sok hibát és sértést követek el, de te mindig türelmes és megbocsátó vagy, és inspirálsz, hogy folytassam szépen a szolgálatot. Persze ezzel nem szabad visszaélni, és most bocsánatot kérek minden sértésemért!

Mindannyian láthatjuk, mekkora erőfeszítést teszel nap mint nap, hogy megmentsd a feltételekhez kötött lelkeket. Hallottuk, hogy még a repülőtéren is prédikáltál egy indiai *matājīnak*. Ahogy van lehetőséged, egyből segítesz az élőlényeknek, hogy megértsék, nincs más út, csak a Hare Kṛṣṇa *mantra* éneklése. Mindig ezt hangsúlyozod, hogy csak a Szent Név elegendő ahhoz, hogy sikeressé tegyük az életünket és boldogok legyünk.

A legjobb prédikálás, ha valaki a saját példájával tanít. Te bemutatód nekünk, hogyan kell őszintén és alázatosan szolgálni a lelki tanítómestert és Kṛṣṇát, és hogyan kell mindig elmerülni a Kṛṣṇa-tudatban.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretnék minél jobban szolgálni téged, és az a vágyam, hogy olyan őszintén tudjak hozzád imádkozni, ahogyan Vraja-lilā *matājī* is imádkozott lelki tanítómesteréhez, és olyan mély hitem legyen benned, amilyen neki is volt a *gurujában*. Ezt írta naplójában: „Azt kívánom, bárcsak lenne egy kis szeretet vagy lelki *bhāva* a szívemben. De mély, szilárd hitem van Benned. Boldog vagyok emiatt, és mindig nagy kincsként fogom őrizni.”

A te kegyedből minden lehetséges! Köszönöm, hogy adsz értelmet az életemnek!

Jelentéktelen szolgád:

Meghamañjarī devī dāśī

Bhakta Mérő Matyi

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glory to Śrīla Prabhupāda and you.

On the occasion of your glorious appearance and *vyāsa-pūjā* celebration, I was wondering how I could express my gratitude and how I could praise your glory. I was thinking about writing about how truly you present the philosophy you received from your *guru*, Śrīla Prabhupāda, which is evident even to me, an old fool, from your classes and writings, although my ears are deaf to hear about the glory of the Absolute Truth. I was thinking how I could glorify you as a warlord, leading the army of your devotees against the dark forces of materialism in contemporary Hungary, winning battle after battle, giving the chance of liberation for people like myself, who are not worthy of your mercy. I was picking and polishing erudite words like „erudite” and „eulogy” to use in a long eulogy, then...

I thought about something different.

I was wondering: what would make you more satisfied a nice long written offering, or a sacrifice in the form of – *saṅkīrtana*?

This was an easy one. So – to glorify your mercy, I decided to go out on the street one day and try to emulate you even though I am completely incapable of doing so. I tried to collect *lakṣmī* for Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅga and distribute some books.

Result of the charge on Sunday, 13 March, 2005: a meagre 3,300 HUF and distribution of 6 small books. The wind was cold, my mind restive, I only stayed for four hours. I still feel ashamed of the poor result, remembering those who give their very lives to Gaura-Nitāi and you and undertake severe inconveniences and often pains and persevere, making the miracle of Śrīla Prabhupāda happen...

Well, Guru Mahārāja, I know it is worthless, but please, be merciful and accept this meagre offering...

Your lazy and egotistic servant,
Bhakta Mérő Matyi

Bhaktin Molnárné Papp Gizella

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Megjelenésed napja alkalmából köszöntelek.

A szegedi közösséghez tartozva az utóbbi hetekben felgyorsultak az események velem. A templomi *bhakták* búcsúprogramját követően – számunkra egy nagyon szép időszak végét jelentve – láthattuk a veled készült riportfilmet. Videón rögzítettük, így bármikor hallgathatjuk tanításodat, kedves történeteidet. Ezért a lehetőségért hálával és köszönettel tartozunk. A többes számon a családomat értem, a 9 éves Bhāratát és a szüleimet.

Kívánom neked, hogy még sok-sok évig taníthass minket erre a gyönyörűségesen szép tudományra, a Kṛṣṇa-tudat filozófiájára!

Bhaktin Molnárné Papp Gizella

(Maroslele)

Bhakta Mózes Zsolt

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és a te isteni megjelenésednek!

Ez a nap a tanítvány legjobb lehetősége, hogy dicsőítse a lelki tanítómesterét. Kérlek, fogadd el ezt a szerény felajánlást.

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine*

A te eljöveteled nélkül soha nem kaphattam volna meg az odaadó szolgálat magját és a *bhakták*

társaságát. Ha te nem jössz el prédikálni Magyarországra, én még mindig a materialista élet óceánjának hömpölygő hullámai között fuldokolnék, miközben az illúziótól megtevesztve azt hinném, hogy boldog vagyok. Neked köszönhetően lehetőségem van Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát szolgálni és megtanulni szeretni Őket.

*tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānāṁ kim utāśiṣaḥ*

Ha valaki eléri a mennyei bolygókat, vagy felszabadul az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha egy pillanatot is eltölt egy tiszta *bhakta* társaságában. Mit mondhatnánk hát azokról, akik gyümölcsöző cselekedeteiket végeznek, és akikre csak a halál vár.

Ez a vers azt mondja, hogy egy tiszta *bhaktával* találkozni egy pillanatra a világ legnagyobb kincsét jelenti. A Kali-yugában nagyon nehéz találkozni egy olyan különleges személlyel, mint amilyen te is vagy. Ezért nagyon nagy érték a számomra, hogy te nem csak egy pillanatot adsz a társaságodból, hanem az egész életedet.

Ez a legnagyobb ajándék egy tanítvány számára, hogy gyakran társulhat a lelki tanítómesterével. Akár személyesen, akár leckéiden, *bhajanáidon* vagy utasításaidon keresztül. Látva azt a sok munkát, amit a *bhaktáidért* teszel; például, hogy sok vezetői elfoglaltságod mellett eljössz a *pāda-yātrāra*, és békésen zárándokolva vezeted a csapatot, aztán központról-központra jársz és lelkesíted a *bhaktákat* az odaadó szolgálatra, aztán elrepülsz Indiába, hogy együtt lehess a *bhaktáiddal*, hogy segítsd a lelki fejlődésüket. Ez tényleg több, mint egy pillanatot, amit adsz az életedből.

Kérlek, add az áldásodat, hogy fejlődhessek a lelki életben, és szolgálhassam a *bhaktákat*.

Szolgád:

Bhakta Mózes Zsolt

Mukunda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Ha valaha is bármi vonzódásom volt vagy lesz az Úr Kṛṣṇa szolgálata iránt, azt annak köszönhetem, hogy megismerhettelek téged.

Ahogy átadod a lelki tudást tanítványaidnak és vezeted őket, az mérhetetlen erőt ad. Nagyon gyenge vagyok, ezért az utasításaid követése az egyetlen reményem. Mégis, büszkeségemben azt gondolom, hogy független vagyok a kegyedtől, és örülteként viselkedem. Bárcsak megérteném dicsőségedet!

Valahogy lehetőséget kapok arra, hogy a követőid között éljek, így talán egyszer majd megvalósítom, milyen nagyszerű és csodálatos *vaiṣṇava* vagy, és kifejlődik bennem a vágy, hogy életemet a szolgálatodnak ajánljam.

Szolgád:

Mukunda dāsa

Murli Manohara dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

As the years go by I'm trying to come to terms with my limited abilities and with my painfully slow progress in Spiritual life. My efforts at *sādhana-bhakti* are hardly 'lines in stone' in fact it's more like lines in soap – a long way from '*tīvreṇa-bhakti*'. As a Kali-yuga *jīva* is becoming obvious that I am not going to attain *sādhana-siddhi*, at least for me, it is not a viable option.

After 15 years I'm becoming more interested in '*kṛpā*' – and I guess this is in one sense a positive fruit of practicing some level of *sādhana* – namely that my mountain like false ego is gradually being dismantled and instead of relying on my one limited abilities I'm now looking towards the *vaiṣṇavas* for their kind favour and special mercy, for when I look at my progress to date it does not take much to work out that I'm heading for another birth – perhaps thousands, millions. Fine if I am conscious of Kṛṣṇa, but a horror storey if I am not.

It is in this mood Guru Mahārāja that I want to continue the rest of my spiritual life.

In the Nectar of Devotion Śrīla Rūpa Gosvāmī mentions the term '*guru-pādāśraya*' that one's first business is to take shelter of a bona fide *guru*.

In the 7th canto of *Śrīmad-Bhāgavatam* Pahlāda Mahārāja says "*niṣkiñcanānām na vṛṇīta yāvat ... unless they smear upon their bodies the dust of the lotus feet of a vaisnava completely free from material contamination , persons very much inclined toward materialistic life cannot be attached to the Lotus feet of the lord...*"

Also earlier in the 5th canto the same conclusion was given to Mahārāja Rahūgaṇa by Jaḍa Bharata who said "*vinā mahat-pāda-rajo-'bhiṣekam...* the absolute truth is only revealed to one who has attained the mercy of a great devotee."

Śrīla Prabhupāda mentioned this as the "secret of success" in the purport to

the verse “*vettha tvaṁ saumya tat sarvaṁ*” from the 1st canto he says “The secret of success in spiritual life is in pleasing the Spiritual Master and thereby getting his sincere blessings” and there are many other place were he repeats the same thing, it’s an ‘open secret’ for those who take the time to read his books.

I wish to rededicate and recommit myself as your disciple; I have no direct ‘line’ with Kṛṣṇa or to the Spiritual World and the inhabitants therein, and I have absolutely no idea of my constitutional position in that realm, simply I am lost in an ocean of ignorance... But somehow I have become fortunate

“According to their karma, all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service.”

(Caitanya-caritāmṛta, Madhya 19.151)

Please forgive me Guru Mahārāja, that this offering is mainly about ‘I’ and ‘me’ and is without glorification of your unlimited qualities and achievements but I have tried to reveal my present situation as a patient explains his ailments to an expert doctor. You are that expert doctor, who through your golden pure heart can detect and root out my disease, I have no one else in this world of matter, but for you I am lost, and I am simply crying for your mercy.

All glories, all glories, all glories to you Guru Mahārāja on this wonderful day of your Vyāsa-pūjā.

Your servant,
Murli Manohara dāsa

Bhaktin Nagy Judit

Kedves Mahārāja!

Hadd ajánljam hódolatomat neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked, hogy megjelentél a Földön, és az egyik fő támasza lettél a férjemnek az életében, amitől nagyon boldog. Főleg most, hogy a tanítványod lehet. Mindig nagyon lelkesen beszél rólad, és mély érzései vannak a Kṛṣṇa-tudat prédikálása iránt.

Komolyan veszi a könyvosztást, és mindig lelkesen beszél róla. Sohasem csügged, és teljesen eltökélt a Kṛṣṇa-tudat folyamatában.

Engem is mindig lelkesít, habár nem sokat értek a filozófiából. De tudom, jó dolog, hiszen az anyagi élet csak szenvedéssel van tele.

Szeretnék mindig a férjem mellett maradni és szolgálni őt, így hasznossá válni egy kicsit.

Köszönöm szépen!

Szolgád:

Bhaktin Nagy Judit

Bhakta Nagy Richárd

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Mostanában sokat olvasom a *Bhagavad-gītā*t. Jegyzetelem, hogy később, ha kész vagyok, áttanulmányozhassam a pontosabb megértés miatt.

Számtalanszor olvasom azokat a verseket, amelyekben Kṛṣṇa a tökéletes, felszabadult személyekről és tulajdonságaikról beszél. Akárhányszor ilyen részhez érek, mindig te jutsz az eszembe, Mahārāja, számomra te testesíted meg Kṛṣṇát. Tökéletes személyiséged minden alkalommal lenyűgöz, és az előtted való meghódulásra kényszerít. Személyiséged, és a belőled áradó különleges vonzerő, amely Kṛṣṇa iránti vegyítetlen odaadásodból ered, automatikusan kiváltja belőlem a tiszteletet és csodálatot irántad.

Korábban Prabhupāda irányában éreztem hasonlót, de valahogy fokozatosan úgy éreztem, el kell fogadnom egy lelki tanítómestert, ahogyan azt Kṛṣṇa ajánlja a *Bhagavad-gītā*ban. Először nem tudtam, ki lesz az én lelki tanítómesterem. De a *bhakták* megnyugtattak, hogy mikor itt az ideje, ki fog derülni. Kiderült.

Emlékszem az első álmomra veled. *Prasādamot* osztottam a *bhaktáknak* reggeli program után, majd elvonultam egy sziklaszirt oldalában lévő barlangba, hogy én is nyugodtan megtiszteljem az Úr ajkainak nektárját. Bent sötét volt, nem láttam semmit. Le akartam ülni egy sziklára, amin mindig enni szoktam, de úgy láttam, mintha ülne valaki ott. Ahogy lassan megszokta szemem a fényt, megláttalak téged. Méltóságteljesen ültél ott keresztbetett lábakkal, hosszú sáfrányszín *sannyāsa*-kötényed leomlott lábadra.

Ahogy szoktál, mint egy hadvezér, leültetted lótuusz lábaidhoz, s kérdezgetni

kezdte: hogy hívnak, mi a szolgálatom, mit csináltam Kṛṣṇa-tudat előtt. Válaszoltam neked minden kérdésedre, s végül azt vettem észre, hogy oldottan beszélgetünk. Még neveltünk is. Aztán elővettél egy kis szürke füzetet, és beleírtad a nevem. Tudtam, hogy abba a füzetbe írod azoknak a nevét, akiket elfogadtál tanítványodként. Örökké hálás leszek neked ezért az indokolatlan kegyedért.

Később többször álmodtam veled, s mindig kértelek, avass fel engem, de mindig elutasítottál. Aztán egyik álmomban végeztem neked egy kis *sevāt*. Láttam, elégedett voltál. Akkor megértettem, hogy csak szolgálatom által tehetlek elégedetté, csak szolgálatomon át közelíthetek meg téged.

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ*

Későbbi álmaimban már ezt tettem, és tudom, ez kedvedre volt, mert sokszor megszidta figyelmetlenségem miatt. Tanítottál engem. Most már nem csak álmomban, de nappal is próbálom követni azt, hogy szolgálattal elégedetté tegyelek valahogyan.

Igazából nem értem, mi történik *guru* és tanítvány között. Túl misztikus ahhoz, hogy valóban felfogjam. De a legmisztikusabb számomra az, hogy hogyan lehet az, hogy egy olyan feltételekhez kötött személy, mint én, aki eddigi életét kizárólag csak az érzékielégítésnek és az önzésnek szentelte, képes elfogadni egy olyan helyzetet, amelyben teljesen alárendeltjévé válik egy másik személynek, s képes ezt a lehető legnyugodtabban, sőt majdhogynem örömmel megtenni. Azt hiszem, ez mind csak a te érdemed.

Tiszta odaadásod az isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa felé, és együttérzésed más élőlények felé átsugárzik rajtad, és mindenki vonzódni kezd hozzád. Ahogy Kṛṣṇa is mindenkit vonzó, úgy tiszta szolgálói is azokká válnak, ahogy Kṛṣṇa isteni tulajdonságai megjelennek személyükön keresztül.

*guru kṛṣṇa-rūpa hana śāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā karena bhakta-gaṇe*

„A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómaster nem különbözik Kṛṣṇától. Az Úr Kṛṣṇa a lelki tanítómaster alakjában szabadítja fel *bhaktáit*.” (Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā 1.45)

*jīve sākṣāt nāhi tāte guru caitya-rūpe
śikṣā-guru haya kṛṣṇa-mahānta-svarūpe*

„Mivel szemünkkel nem tapasztalhatjuk a Felsőlélek jelenlétét, felszabadult

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

bhaktaként jelenik meg előttünk. Az ilyen lelki tanítómester nem más, mint Maga Kṛṣṇa.” (Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā 1.58)

Indokolatlan kegyed áldásait mindig érezni fogom. Én nem mentem hozzád, nem kerestelek. Én nem akartam Kṛṣṇa előtt meghódolni. De te eljöttél hozzám. Szabad akaratodból úgy döntöttél, menedéket adsz nekem, és szárnyaid alá veszel, hogy megvédj *māyātól*, az anyagi lét poklától, és visszavezess Kṛṣṇához, megadva az istenszeretet legmagasabb rendű formáját: a *kṛṣṇa-premāt*, az Úr Caitanya ajándékát.

*kṛṣṇa-premera ei eka apūva prabhāva
guru-sama-laghuke karāya dāsya-bhāva*

„Az Úr Kṛṣṇa iránti szeretetnek egyedülálló hatása van: feljebbvalókat, egyenrangúakat és kevésbé tekintélyeseket egyaránt átítat az Úr Kṛṣṇa szolgálatának szellemével.” (*Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā 6.53*)

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bija*

„Az élőlények karmájuk szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.” (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 19.151*)

Kedves Guru Mahārāja! Hálás vagyok neked, azért, hogy annyi születés és halál után itt, az anyagi világban, amely mögöttem áll, most megadod nekem, elesett személynek a lehetőséget, hogy visszatérhessek örök lakhelyemre, a lelki világba, ráadásul az Úr Caitanya Mahāprabhu kegyéből Goloka Vṛndāvanába, hogy én is csatlakozhassam Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇa édes szerelmi érzésekkel átítatott kedvteléseikhez.

Imádkozom Prabhupādához és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya Gaurāṅgához, hogy megadják az erőt és a kellő intelligenciát, hogy egész életemben szépen tudjalak szolgálni, hogy elégedetté tudjalak tenni téged. Remélem egyszer sikerül!

Szolgád:

Bhakta Nagy Richárd

Nalini-kanta devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

18 years have passed since I first met you in 1987. Since that day, you have been my loving father, and your causeless mercy and compassion have been my only hope and wealth.

But these 18 years fill me with shame as well: in your association I should have become a pure devotee by now. Only I haven't, though you have given me all chances. I am more and more aware of how far I am from being Kṛṣṇa conscious.

On your appearance day I would like to re-make my commitment to you and assure you that I do want to become a useful servant, one who helps you in your unparalleled service to Śrīla Prabhupāda.

I pray to you for strength and determination so that I can become Kṛṣṇa conscious. I know that would please you the most – and I would so much like to please you, Guru Mahārāja.

Please never let me leave the shelter of your lotus feet.

Your servant and daughter,
Nalini-kanta devī dāsī

Nāma Ruci dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget gyönyörű lótuszlábaidnak!

Bocsáss meg, hogy a Guru Mahārāja megszólítást használom. Nem szeretnék sértést elkövetni, vagy valami szentimentális dolgot elindítani, de úgy érzem példamutatásoddal, instrukcióiddal, személyes szeretetteddel tökéletesen betöltöd az életemben a lelki tanítómester szerepét. Nagyon vágyom arra, hogy a te fiad (is) lehessenek, hogy együtt tudjalak szolgálni téged az összes istentestvéreddel ebben a nagy közös családban.

Úgy érzem, ennek az országnak a Guru Mahārāja vagy, legyen akár *bhakta* valaki, vagy sima állampolgár, nem menekülhet indokolatlan kegyed elől. Tudva

vagy tudatlanul mindenkit lefoglalsz isteni tervedben és visszaviszel Kṛṣṇához, ami teljesen nyilvánvaló, s ezt csak a vak, ostoba és sötét személyek nem látják.

Az a film, ami most készült rólad, nagyon nyilvánvalóvá tette ezt a tényt, még akkor is, ha a film minősége és vágása nem nyerné el az Oscar-díjat. Amit azonban az összes minőségbeli hiányosság sem tudott leplezni (eltakarni), az a tisztaság, tudás, intelligencia és indokolatlan szeretet volt más élőlények iránt, amit csak te vagy képes kinyilvánítani. Nagyon szembetűnő volt látni a példát, hogy milyen egy világhírű, de szürke filmproducer milliomos, akinek semmilye sincs, és egy gyönyörű, ragyogó lelki tanítómester, aki a leggazdagabb a három világban, mert ott van a tengernyi szeretete az ő lelki tanítómestere és a *bhakták* felé!

A tökéletes példa, amit adsz, az az orvosság a beteg világ számára, és ez a mi esélyünk is.

Sohasem érhetjük meg különlegesen kiemelkedő helyzetedet, de imádkozunk hozzád, hogy áldj meg minket azzal a lelki erővel, tisztasággal és kitartással, amivel te rendelkezel, hogy a te kegyedből tudjunk segíteni neked a szolgálatban Śrīla Prabhupāda felé.

Tökéletes példa vagy számomra, és az az életem célja, hogy olyanná váljak, mint te vagy, mert ez a példa nagyon vonzó számomra: a tudásod, az intelligenciád, ahogyan lefordítod számunkra a Kṛṣṇa-tudatot és átadod nekünk. Nekünk, akik sohasem értenénk meg ezt a magas szintű tudományt, azt, hogy miként kell szeretni Kṛṣṇát és a *bhaktákat*. Minden negatívum, tiltakozás, sértés ellenére nagyon keményen dolgozol értünk, éjjel-nappal, magaddal mit sem törődve. Ezt sohasem fizethetjük vissza, de nem is burkolózhatunk a béna tanítvány álcája mögé, hanem keményen kell dolgoznunk és felnőnünk a számos feladathoz, ami szembe fog jönni velünk az évek során, és közben szépen helyt kell állnunk, hogy megőrizzük és fejlesszük a te munkádat és erőfeszítésedet.

Olyan védelemben részesítesz, és olyan tiszta tudással hatalmazol fel bennünket, ami mellett a legmagasabb rendű anyagi tudás is semminek nevezhető. Olyan vagy számunkra, mint egy nagy és erős apa, akire felnézhet, és büszke lehet a gyereke, és mindig érezheti a személyes szeretetet és biztonságot.

Nemrég láttam egy filmet a Kumbha-melā fesztiválról, és abban számtalan *gurut* mutattak, akiket millió és millió tanítvány vesz körül. Egyikőjük szemében sem láttam azonban azt az egyedülálló Istenszeretetet és indokolatlan kegyet az elesett élőlények iránt, mint amit Śrīla Prabhupāda és az ő tanítványainak tekintetében felfedezhetünk.

Olyan erős hitet és védelmet kapunk tőled, hogy mondhat bárki, bármit, bárhol, nevetségesnek, erőtlennek és tartalom nélkülinek hat Śrīla Prabhupāda és a te tisztaságod mellett. Mindennap erősebb és erősebb a hitem benned és a folyamatban, és ezt a nagyságod ismervének tekintem.

Nemrég egy nagyszerű dolog történt. Amikor kint voltam az új templomban,

a nagyságodról beszélgettünk egy *bhaktával*. A *bhakta* körbemutatott az épületeken és az építkezésen, majd ezt mondta: „Itt, ennek a templomnak az összes köve, minden egyes kavicsig Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja kemény munkájának és lemondásának az eredménye!” Ennek hallatán előtört az öröm, hogy milyen különleges dolog részt venni a te missziódban.

A fejemben az a sok ezernyi fénykép kezdett el peregni, amit a kezdetektől a mai napig készítettek a *bhakták*. Az első magyar *Bhāgavatam*, az első templom, az új *bhakták*, avatások, a farm. Nagyon eksztatikus érzés volt ennek fényében látni a te kemény munkád gyümölcseit, amit az odaadásoddal értél el ilyen minőségben, és megengeded, hogy mi is részt vehessünk ebben a misszióban. A siker most nagyon nyilvánvaló, és nagyon szépen haladnak a dolgok itt Magyarországon, de ennek a sikernek a titka te vagy. A te vágyad Śrīla Prabhupāda felé.

Kérlek, add, hogy erről mindig legyünk tudatosak, és soha ne felejtsük el, bármilyen pozíciót, szolgálatot bízol ránk a mozgalomban. Add, hogy ne részegítsen meg a büszkeség, s hogy az egyéni siker mögött mindig tiszta legyen a kép, hogy tőled jön minden siker és felhatalmazás. Imádkozom azért, hogy meg tudjunk becsülni téged, hogy még sokáig isteni vezetésed alatt és védelmedben gyakorolhassuk a lelki életünket.

Add, hogy kicsi kis szolgálid legyünk mindannyian, egymással egyetértésben, és csak a Kṛṣṇa-tudat terjesztéséért folytatott harcban legyünk oroszlánok, de lótuszlábaid közelében csak kis kölyökmacskák maradjunk, akik éhesek a szeretetedre, tanításodra, és a kegyeden függenek tudva azt, hogy nélküled elpusztulnának.

Hálátlan szolgálád:

Nāma Ruci dāsa

Nandagopa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm a sok szép könyvet és SMS-t. Köszönöm a sok szép leckét. Köszönöm a beszélgetést és a szép dalokat. Köszönöm, hogy ilyen kedves és türelmes vagy.

Szolgálád:

Nandagopa dāsa

Nandarāṇī devī dāsī

Drága Lelki Édesapám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából! Minden dicsőséget Isteni Urainknak, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget a *vaiṣṇavák* lótuszlába porának!

Az élet legdrágább kincsei a lelki tanítómester, az Istenség Legfelsőbb Személyisége és a *vaiṣṇavák*. Ők egyben a támaszték is ebben az anyagi világban, mert nincs más, ami elégedetté tehetné a lelket, az elmét és az intelligenciát. Boldog vagyok, hogy megkaphattam ezt a lehetőséget ebben az életben. Kṛṣṇa valahogy segít, ebben biztos vagyok, eddig is segített, eztán is fog, a kérdés csupán annyi, képesek vagyunk-e elfogadni az Ő iránymutatását, vagy inkább megyünk a saját elménk és érzékeink vágyai után. Megtaláljuk-e a helyes egyensúlyt, avagy kilendülünk az egyik vagy a másik irányba.

Ahol most élek, nagyon sokat fejlődtem az elmúlt az 1 év alatt. Lassan ráébreddek újra az anyagi világ „hiábavalóságára” és kiszámíthatatlanságára. Egyetlen dolog, amit tudunk tenni, valahogy felülemelkedni a szenvedések tengerén, és megbocsátani mindenkinek, aki ellenünk vétkezett, beleértve a saját elménket is, hiszen ő az, aki a legtöbbet vétkezik a lélek ellen, akivel együtt él a testben.

Kérlek, add az áldásodat, hogy szépen tudjak fejlődni minden körülmények között, függetlenül attól, hogy a jövő mit tartogat számomra. Tudjak mindig józan lenni, még akkor is, ha a halál küszöbén állok. Meg tudjam érteni, hogy ez a világ a 3 bolygórendszerével nem tökéletes hely számunkra, és az életem végén helyesen tudjak dönteni.

Köszönöm Kṛṣṇának, hogy megtalálhattalak, és köszönöm a leckéket, amiket kaptam, legyenek azok fájdalmasak vagy örömteliek. A világon minden egy-egy lecke, akár jó, akár rossz, az idő elmosza a fájdalmakat, és mindig kapunk egy új esélyt. Ha a leckét nem tanultuk meg, újra ugyanabba a helyzetbe fogunk kerülni, és ez mindaddig így fog menni, míg meg nem tanuljuk, amit meg kell tanulni.

Egy pár évvel ezelőtt, amikor meg élt a nagymamám, és én egy kis emlékfüzetet nyitottam, ezt írta bele nekem: „Az élet útja kétes s nehéz, vezéreljen a gondviselés. Gondold meg jól minden léptedet, mert visszalépni néha nem lehet!”

A mi számunkra annyira fontos lépéseket, mint pl. otthon, család, karrier stb., kinek mi, igazán nem neveznem nagy lépéseknek, inkább kicsiknek, de mint a mondás is tartja, „sok kicsi sokra megy”. Így egyszer talán elérjük a hõn áhított célt, Kṛṣṇát. Mert meg kell jegyezzem, boldog teljesen csak Vele lehet a lélek, és Nélküle a világ csupán csak egy üres helyé válik, ahol bolyonghatunk fény és

szeretet nélkül. Ha nem nyitjuk ki a szívünket Kṛṣṇa felé, akkor nem számíthatunk semmire, ami boldoggá tenne, tehetne bennünket, mint lelkeket. Igen, az elmét boldoggá teszi, de csak egy ideig, mivel az elme a mi belső gyermekünk, úgy kell vele foglalkoznunk, mint egy rendes kisgyerekekkel, szeretettel, de határozottan. „Igaz, ez helyes ezért és ezért”, „Nem, ez nem helyes ezért és ezért”. A reakción lehet látni, hogy hány éves is tulajdonképpen. Szóval a lecke fel van adva, ki, hogyan tud bánni az elméjével helyesen. Ez az én megvalósításom az eddigi életemből.

Köszönöm még egyszer az indokolatlan kegyedet és a *guru-paramparāét* is, akik gyönyörű írásaikkal feltárják előttünk a valós világot. Nagyon nagyon köszönöm, szívemből, hogy mindezekből gyönyörűbbnél gyönyörűbb könyveket írsz, amivel megörvendtetted a *bhakták* szívét.

Maradok örök szolgád:

Nandarāṇī devī dāśī

Nandinī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked isteni megjelenésed napján!

Amikor ezt a felajánlást írom neked Húsvét van, s a keresztények Jézus Krisztusra emlékeznek.

Mielőtt találkoztam volna a Kṛṣṇa-tudat mozgalmával, hittem Istenben és tiszteltem Jézust, mint személyt. Az, hogy hittem Istenben, nem nyilvánult meg több dologban, mint hogy imádkoztam Hozzá. Semmi tudásom nem volt arról, hogy ki vagyok én, honnan jöttem, ki Isten, hogyan néz ki, milyen tulajdonságai vannak, mit szeret, mi a kapcsolatom Vele és hogyan tudom ezt az eredeti kapcsolatot újraéleszteni.

Mennyire találó az a mondás, hogy csak azt tudjuk szeretni, akit ismerünk! Amikor először hallottam az Úr Caitanyáról, nagyon megkedveltem a személyiségét, és a korábbi tiszteletem és szeretetem Jézus felé kezdett átváltozni bennem az Úr Caitanya felé irányuló szeretetté. Aztán egyre többet hallottam Śrīla Prabhupāda nagyszerű személyiségéről, olvastam az életéről szóló könyvet, és nagyon megragadt az egyszerűsége, az önzetlensége, az önfeláldozása, a kitartása és a lelki tanítómesterébe vetett hite. Rá kellett jönnöm, hogy a huszadik században is vannak szentek.

Ami nagyon vonzóvá tette számomra a Kṛṣṇa-tudatot, azok a tiszta jellemű *bhakták* voltak, akik szépen és hűen követték Śrīla Prabhupāda tanításait. Ezeknek a *bhaktáknak* pedig itt Magyarországon az élő példaképe és lelki életük mozgatórugója te voltál és te vagy mind a mai napig is kedves Guru Mahārāja! A te őszinte vágyadból, hogy szolgálj szeretett lelki tanítómesteredet és az Úr Caitanyát, nőtt ki a magyar *yātrā*. A te kegyes prédikálásod és személyes példamutatásod által minél több feltételekhez kötött, tudatlanságban szenvedő lélek kaphatott valódi tudást és lett hosszú idő után elindítva, vissza Istenhez.

Köszönöm szépen neked ezt az áldozatkész, önzetlen és fáradságos munkát. Mindamellet, hogy mi, tanítványaid örökké hálásak vagyunk neked mindazért, amit értünk teszel, Maga az Úr Kṛṣṇa is nagyra értékeli egy ilyen *bhakta* szolgálatát: „Aki ezt a legnagyobb titkot a *bhaktáknak* elmagyarázza, az kétségtelenül eljut a tiszta odaadó szolgálathoz, s végül visszatér Hozzám. Nincs és nem is lesz soha nála kedvesebb szolgám ezen a világon.” (*Bhagavad-gītā* 18.68-69)

Kṛṣṇa elmondja, hogy sem a jelenben, sem a jövőben nem lehet annál jótékonyabb tettet végrehajtani, mint hogy valaki segít másoknak megtisztulni és visszaállítani az eredeti, szeretetteljes, örök és boldogsággal teli szolgálati kapcsolatát Istennel.

Köszönöm szépen, hogy életedet mások segítésének és tanításának szentelted.

A „Szent és az üzletember” című filmben elég nagy különbséget mutatott a két ellentétes életpálya. Köszönöm, hogy te a szent életet választottad és mindig Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda mellett döntöttél! Mi lett volna velünk nélküled?

Jelentéktelen szolgáló:

Nandinī devī dāśī

Nāyikā devī dāśī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On the path of devotional life, we may often experience obstacles. How can we be saved?

How can we get strength? How can we make advancement on the path of devotion? Only by the mercy of guru...

Without surrendering to him, our spiritual life will not be successful. The spiritual master is the dearest servant of Kṛṣṇa, therefore by serving him, by having full faith in his instructions, we will attain the perfection of life.

I have no *kṛṣṇa-premā* in my heart. Neither have I humility. I am in a very fallen position... The only hope for a disciple is to take shelter at the lotus feet of his spiritual master. Unfortunately I found myself to be unable to completely surrender to you. That is the most unfortunate situation in one's life. During the past years, I experienced your patience and forgiveness to me. Still, I did not learn the lesson... I often committed the same mistakes; I followed my mind and did not hear your words.

I would like pray to you, so that I can get the faith in you. Guru Mahārāja, please be merciful to me, as you see my fallen position. I would like to always be enthusiastic in your service and to become a real servant. I also would like to become humble and to be pure in my character. How wonderful and glorious is that you appeared in this world by your causeless mercy! I have the hope that one day, you will save me from this material existence and I will be your surrendered humble disciple.

All glories to you, Guru Mahārāja!

All glories to your appearance day!

Your eternal servant,

Nāyikā devī dāsī

Bhakta Németh Ádám

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsóséged neked!

Megjelenési napod igazi ünnep. Mi, a követőid megpróbálunk elhalmozni szeretettel és ajándékokkal, mégis te mindezeknél sokkal többet adsz nekünk.

Nem ismerek senkit, aki úgy tud törődni és segíteni, ahogyan te teszed.

Bárcsak lenne bátorságom többet elfogadni a segítségedből! Bárcsak jobban el tudnám magam kötelezni a szolgálattalod mellett!

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy kedvesen foglalkozol velem, és a legjobbat akarod nekem. Imádkozom a kegyedért, hogy elérhessem azt a helyzetet, amiben őszintén, félelmek nélkül és a legjobb képességeim szerint tudom szolgálni missziódat.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Németh Ádám

Bhaktin Németh Georgina

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Imádkozom a képességért, hogy megtaláljam a megfelelő szavakat, hogy hozzád méltóan dicsőíthesselek téged.

*mūkaṁ karoti vācāraṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

„A néma ékesszólóvá válik, a béna pedig hegyeket szel keresztül a lelki tanító-mester kegyéből.”

Hogyan került valaki olyan, mint én, a te oltalmad alá? Biztos, hogy ez csakis a te kegyed, mert te mindig meg akarod tisztítani és menteni az elesett lelkeket...

Te mindig elárasztasz határtalan kegyeddel, még annak ellenére is, hogy sokszor túlságosan elmerülök az anyagi vágyaimban, és nem követlek téged. Ilyenkor távol érzem magam tőled, és kétségbeesek, mint amikor egy rossz gyerek nem fogad szót, és elszökik az anyukájától, aztán ha valami baj éri, kétségbeesetten kiabál utána. Ilyenkor mindig történik valami, ami kis időre észhez térít, de aztán az egész újból kezdődik előlről.

Nem tudom, meddig megy ez még így. Én szeretnék végre meghódolt szolgád lenni, és most már egyre biztosabb vagyok abban, hogy a te lótuszlábad árnyékában a megvalósítás csak idő kérdése.

Te vagy az egyetlen reményem, mert tele vagy könyörületességgel és kegygyel. Senki sem szorul rá jobban a kegyedre, mint én. Te biztosan eloszlatasz majd minden félelmet.

Egyszer azt mondtad: „Nekem nincsen semmi más vágyam, csak értetek élek. Nincs semmim és senkim. Ti vagytok a családom, az életem értelme.”

Köszönöm, hogy engem is a családotdba fogadtál, pedig nem is érdemeltem meg.

Köszönök szépen mindent. Kérlek, segíts, hogy soha nem hagyjam el a te és a *bhakták* lótuszlábainak menedékét, és semmi más vágyam ne legyen, csak az, hogy téged elégedetté tehesselek.

Minden dicsőséget neked Guru Mahārāja!

Örök szolgád:

Bhaktin Németh Georgina

Nīlamanī Cakravati devī dāsī

Legkedvesebb Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Azt szeretném írni, hogy minden dicsőséget neked az év minden napján.

A megjelenésed napja kétségkívül egy különleges helyet foglal el az összes többi között, mint egy illatos virágokkal teli réten a legillatosabb virág, de annak, aki a virágokat szereti, minden nap olyan dicsőséges... mert képesek folyamatosan megédesíteni a létezést... Mégis magasztalom azonban e különlegeset, hisz enélkül a többi sem illatozna.

Śrīla Gurudeva mondta pár éve Magyarországról, hogy a vezérhajó az ISKCON-ban. Így ebből következően te vagy a vezérhajó kapitánya. Ez egy megmáshíthatatlan tény.

Itt nem iskolákat kell járni, ami diplomát ad, vagy más vizsgákat letenni, hogy kapitánnyá legyen valaki, hanem az odaadás, és a természetes, kitartó, önzetlen szeretet a diploma és a vizsga.

Ki más lehetne hozzád fogható ezen a téren? A legszebb és legillatosabb virág a réten az te vagy, drága Mahārāja.

Mindenkit lenyűgözöl az egyszerű és tiszta viselkedéseddel, és Śrīla Prabhupādának végzett határozott és lemondásokkal teli szolgálatoddal.

Az embereknek a történelem folyamán mindig kellett hősök, akik a jellemükkel példát mutattak, és erőt adtak a kis embereknek, hogy érezzék, van megmentőjük és van remény, amíg az a hős végzi mindennapi hőstetteit. Mi ugyanígy vagyunk veled. Nekem személy szerint te vagy az erős és példamutató apa, akire felnézhetek, és akiben megbízhatok. Ez a kor nem termel túl sok bizalmon alapuló kapcsolatot, de te megmutattad nekem, hogyan léphetek túl ezeken a korlátokon, és tehetem félre eddigi rossz tapasztalataimat. Te mindig ott vagy, mint egy bevehetetlen bástya, akinek a jelleme erős védelem a kísértéseim és sértéseim ellen. Lelkesítő leckéid és személyes szavaid adják szolgálatomhoz az inspirációt és a néha elképzelhetetlennek tűnő kitartást.

Azok, akik követnek téged ebben, szintén sokat segítenek nekem, hogy mindent megtegyem.

Mindezeket a szavakat sok erős és karizmatikus személyről elmondhatják azok, aki csodálják őket valamilyen nem mindennapi tulajdonságukért.

Sok erős és határozott hősről olvashatunk, ha fellapozzuk a történelemkönyveket, de itt rólad van szó, egy kivételes lelki személyről, aki nem az erejét fitogtatni jött a világba, s nem is azért, hogy az országát, vagy más anyagi ideológiát

megmentve embereket is mentsen. Nem! Te AZ igazi hős vagy, a lelkek mentője. Ez a legmagasabb rendű jótékony tett. A többiről nincs mit beszélni.

Felhatalmazásod több rétegű és ezért olyan lenyűgöző. Kár, hogy ezt olyan sokan nem értik.

Első fronton harcolsz azokért, akiket el kell indítani valahogyan a Kṛṣṇához hazafelé tartó úton. Erre számos taktikát és stratégiát alkalmazol, s kegyesen a hidak építésében minket is lefoglalsz, hogy valami jó is történjen az életünkben.

Azokat, akiket sikerült az útra terelni, képzésben részesíted, hogy milyen felszerelésre van szükség az úton, s azt hogyan, milyen körülmények között kell használni. Sokszor te kötözöd személyesen vissza a leesett, leszakadt eszközöket, mint ahogyan egy apuka a cipő fűzésénél segít a gyerekének...

Akik már képesek arra, hogy a többieknek is segítsenek, bár még sok furcsa dolgot csinálnak, ha egy új helyzetbe kerülnek, bátorító szavaidba kapaszkodnak, és úgy vesznek részt a hidak építésében, vagy a cipő befűzésében. Ki-ki a maga képességei szerint. Magaddal és saját igényeiddel nem törődve így vigyázol mindannyiunkra.

De mi más is lehetne? Ez az egyetlen lehetőségünk és esélyünk, hogy mint gyenge szálakat egy csokorban összefogjál, hogy Kali az instabil pontokat ostromolva ne szakíthasson ki bennünket egyenként a csokorból. Ez a menedékünk. A te szereteted odakötöz, így a hálánk és a bizalmunk mindig erősíti az idetartozást.

Elgondolkoztató... mi van, ha elfelejtem, hogy tőled, a te indokolatlan kegyedből kaptam meg mindent (még a lelki tanítómesteremet is)?! Az egyet jelent: elvesztem. Meglazul a kötél. Akkor nincs hála és nincs bizalom, csak az önteltség és a büszkeség, s újra az „én irányítom a sorsom” mondóka, ami Kali kedvenc szuggesztív mondata az élőlények felé.

Kérlek, drága Mahārāja! Tarts meg továbbra is a csokorban és záporozd rám indokolatlan kegyed, hogy soha ne felejtsem el, miért vagyok itt. Annyi mindent köszönhetek neked, és olyan jó ezekre az élményekre gondolni.

Köszönök mindent és köszönöm, hogy vagy nekünk és eljöttél értünk. És eljöttél még értem is. Minden dicsőséget neked mindig, és ezen a napon különösen!

Bárcsak a missziód teljessé és beteljesültté válna minél hamarabb, és egész Magyarország hangulata lelkivé válna!

Jelentéktelen szolgád:

Nilamaṇi Cakravatī devī dāśī

Nīlamaṇi devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your auspicious Vyāsa-pūjā.

Recently I was acquainted with a girl who had found a spiritual master from Hṛṣikeśa. She spoke of mystical experiences, an inner peace and purpose she had found. I felt pleased for her but also saddened that her Guru Mahārāja did not appear to be a follower of Lord Caitanya, nor in ISKCON. I admired her attachment for him and this made me reflect on my attachment for you.

My attachment for you is philosophically grounded by Śrīla Prabhupāda's systematic presentation of *śāstra*. I regret never having met him but feel that I get an indication of his glories by yours, which astound me. Amongst your many accomplishments; your *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* books are a masterpiece and New Vraja-dhāma a display of your endless rainbow of love for Śrī Śrī Rādhē-Śyāma. As Prabhupāda often said '*phalena paricīyate*', one can understand a thing by its result.

Motherhood has fully engaged me and is teaching me many lessons; mainly that I am not the controller! I have begun taking shelter of prayer, as I find I'm in anxiety a lot of the time. It concerns me that I am so attached to my son. H.H. Jaya Advaita Swami told me the only solution is to become more attached to Kṛṣṇa. I feel safe knowing that that is what you and my *śikṣā-gurus* are training me in. I keep remembering all the personal instructions you have given me, so few of which I have done any justice to.

Still I pray to one day become worthy to be your servant and a true disciple. In the words of Śrīla Rūpa Gosvāmī I submit this prayer to you, who are *sākṣād-hari*, "I have no love for Kṛṣṇa, nor for the causes of developing love of Kṛṣṇa – namely, hearing and chanting. And the process of *bhakti-yoga*, by which one is always thinking of Kṛṣṇa and fixing His lotus feet in the heart, is also lacking in me. As far as philosophical knowledge or pious works are concerned, I don't see any opportunity for me to execute such activities. But above all, I am not even born of a nice family. Therefore I must simply pray to you, *Gopijana-vallabha*. I simply wish and hope that some way or other I may be able to approach your lotus feet, and this hope is giving me pain, because I think myself quite incompetent to approach that transcendental goal of life."

Please forgive my offences for just like a serpent my general tendency is venomous. Feel free to chastise me but please never deprive me of your shelter. Thank you for the gift of devotional service, though my capacity is very meagre.

Your aspiring servant,
Nīlamaṇi devī dāsī

Nimāi Paṇḍita dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the precious dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I remembered, many years ago, your first *vyāsa-pūjā* ceremony at Bhaktivedanta Manor. On recalling this I remembered saying that you were so great and I so small (except in body size) and asking you to help me. Then I really meant it and desperately wanted your help. Since then I have seen your level of Kṛṣṇa Consciousness grow from great to Oceanic. You have become the epitome of the perfection of devotional service.

As for me, in one sense, I have barely moved. But I do feel that through all the convolutions that I have gone through, I am at last developing some real faith. It may be that simply the very tips of my toes are touching the lowest rung of the “ladder” of faith and that I should have been here 17 years ago, but it is real. You see in this world it is easy to *think* that we possess something, and it is easy to even convince others of this apparent fact, but in the face of Kṛṣṇa’s love everything that is not real eventually disappears, like mist in the sunshine, and we are left exposed. I was left exposed. It is painful to have nowhere to hide, but at the same time it is liberating. An opportunity for me to see exactly where I am. Because from that point on, if some semblance of humility (of which I possess very little) can develop, and faith can grow from the realisation of my own crushing insignificance.

So where do you fit in this scheme of things. Well, you are the centre of everything, the point from which real knowledge and understanding can come. Your love and compassion is the ONLY reason that I am still around. I have not always understood this. There have been times when a deep sense of abandonment has overwhelmed me. I felt that my offences had killed my creeper so thoroughly that recovery would be impossible. I dared not approach you, because I feared rejection so much that I could not risk contact. Someone would say “Oh by the way Guru Mahārāja called me the other day” and all I could do was wait until I was alone and simply weep. I was stubborn, stupid and deeply afraid. And then Kṛṣṇa and you arranged that we would meet again. You showed me compassion and mercy, as you did all those years ago. As you would have if I had had the sense to ask in my darkest years and as you do now. Your loving compassion has grown beyond measure.

Thank you so much for extending your love to me. I love you so much and

my only request is that I live long enough for that love to manifest in sincere service to you and to your mission to serve Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya.

I am begging to become fixed in service to your divine lotus feet,
Nīmāi Paṇḍita dāsa

Niṣanta-līlā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to you. Please accept this offering on your blessed appearance day. There would be a lot more to say, this is just an expression of gratitude for some of the things I got from you last year.

The Gift

Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare
Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare

Chanting my rounds as the night turns to day
I try to get absorbed in the Holy Name
Looking at the beautiful forms of Rādhe-Śyāma
Their curly hair, pure eyes and graceful smile

But inside soon some other story starts
As waves of *anarthas* hit a weak heart
I start a battle to drive them away
Even fighting with them means I lost again

Disguised as innocent thoughts of vedic teachings
They enter my heart and show the real face of theirs
Home, happy family life, security
Utopistic dreams attack in unity

I know they are lies tricks and cheats
Māyā never gives what you want anyway

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

But I am paralyzed like in electric shock
Trying to let them go I see a ray of hope

I don't want these things, leave me alone!
I get up and walk to the other side of the room...

There at the banks of Kusum-sarovara
Sits Śrī Vanamālī on a golden *simhāsana*
Surrounded with flowers He is just smiling at me
-What are you afraid of? – He asks lovingly

His radiant face is more cooling than moon
My heart gets pacified, my mind soothe.
- My Lord, You are my master, I just want You
But with all these obstacles I don't know what to do

- Just serve me and preach, all problems will go
Offer me what you can, it is simple to do
- But you like flowers, in my heart there are none
Only ugly weeds are what I have grown

- I am a gardener I can sort out your weeds
You just worship me I will care for your needs
I can be your friend, your protector and your guide
„*kṛṣṇa mātā kṛṣṇa pitā kṛṣṇa dhana-prāṇ*”

Begging at His feet this is my plea
Dear Vanamālī keep me in your service
You are Guru Mahārāja's mercy personified
A manifestation of Nava Vraja's Śyāma

Please help me to please Him who gives so much
Be more fixed and devoted than in the past
Whatever the place circumstance and time
May I keep You both in the centre of my life

Purity, humility, compassion and care
These are the flowers I want to offer
To You and to Him who are my masters
But to grow them I need lot of help

Dear Guru Mahārāja,

Today our sweet duty is to glorify you
A part of your glory is the mercy you show
And you allow us out of compassion
To worship Vanamālī, the Supreme Person

For His worship I am far from qualified
Spiritually and materially alike
And to thank there are so many other things
That year to year in *saṅkīrtana* you engage me

That you tolerate me in your personal service
And in your days I can take a glimpse
To see how intensely you serve Prabhupāda and the devotees
And that you help me in my everyday

Guru Mahārāja, let me understand you
Let me serve the way you want me to
I pray that I may invest all this mercy
In perfecting myself and my service

So that when I come to the end of this life
I don't regret anything and offer a pure heart

Your servant,
Niṣanta-līlā devī dāsī

Nitai-bhāvana dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Lassan már öt éve annak, hogy Krisna-völgyben, Prabhupāda-marathon saṅkīrtana fesztiválon először láttalak és hallottalak. Néhány hetes érdeklődőként a helyszín és a *bhakták* társasága is nagyon idegen volt. De amikor azt hallottam tőled, hogy az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmát terjeszteni a legnagyobb forradalom, megértettem, hogy itt a helyem.

Az, ahogy beszéltél Kṛṣṇáról, Śrīla Prabhupādáról és a *bhaktákról*, teljesen megolvastotta a szívemet, és ez az általam soha nem tapasztalt őszinteség azonnal magával ragadott.

Egész addigi életemben egy hiteles személyt ill. csoportot kerestem, akiknek képes vagyok elfogadni az irányítását, és persze valami értelmes megoldást is tudnak adni az életemre. Ez megtörtént, és én nagyon hálás vagyok neked, s persze Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak* is.

Azóta felvételtől sok leckédet ill. előadásodat hallgattam meg, melyek tovább erősítették bennem a hitet és a vágyat, hogy szolgáljalak. Ezt a lehetőséget szinte azonnal megkaptam, hiszen néhány éve tanítványodnak, Caitanya prabhunak segíthetek a debreceni Nāma-hatta vezetésében. Mindezt nagyon köszönöm, és remélem, képes leszek élni ezzel a mérhetetlen nagy lehetőséggel.

Néhány hónappal ezelőtt lehetőséget kaptam tőled, hogy személyesen is szolgálhassalak. Köszönöm, hogy ezen a módon is adtad a társuláson, és hatalmas gátjaim ellenére próbáltál a megfelelő útra irányítani. Remélem, hogy megfelelően hallottam, és képes leszek olyan döntéseket hozni, hogy elégedetté tegyelek téged és avató lelki tanító mesteremet, Bhakti Balabh Puri Goswami Mahārāját is.

Szolgád:

Nitai-bhāvana dāsa

Nitāi prema devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*uñchā-kalpa-tarubhyaś ca kṛpā-sinḍhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Szeretnék dicsőíteni téged megjelenésed alkalmából.

Az első dolog, ami most az eszembe jut az az, hogy milyen áldásos a te létezésed minden élőlény számára. A feltételekhez kötött élőlény csak úgy tud létezni ebben az anyagi világban, hogy pusztán jelenlétével számtalan más élőlénynek szenvedést okoz. Ezzel szemben az olyan nagy lelkek, mint te, minden körülöttük élő személyt megtisztítanak, lelki fejlődéssel ajándékoznak meg. Az elesett lelkek számára nincs más esély a tisztulásra, csak ha az olyan tiszta *vaiṣṇavák* társaságát keresik, mint amilyen te vagy.

Śrīla Prabhupāda azt mondja: „Az embernek le kell mondania a gonoszok, a démonok és az *abhakták* társaságáról, s mindig a *bhakták* és a szentek társaságát kell keresnie.”

Amikor ezeket olvasom, eszembe jut, hogy milyen szerencsés vagyok, hogyha csak így messziről is, de néha megkaphatom a társaságodat. Mindig emlékezem azokra a pillanatokra, amikor csak pár percig személyesen szóltál hozzám, vagy írtál egy üzenetet.

Amikor hozzám szólsz, mindig nagyon szerencsétlenül viselkedem, mert olyankor érzem, hogy mennyire fejletlen személy vagyok. Számomra nagyon sokat jelentenek ezek a pillanatok.

Te minden magyar *bhaktának* a lelki tanítómestere vagy, és úgy aggódsz mindannyiunkért, mint egy szerető apa. Nekünk erre van szükségünk ahhoz, hogy otthon érezzük magunkat Śrīla Prabhupāda misszójában.

Régen egy leckén hallottam, hogy a *guru* a legnagyobb szolgál, és akkor ezt nem értettem. Ha most átgondolom, látom, hogy valójában te szolgálsz minden *bhaktát*, prédikálsz nekünk, lelkesítesz minket, imádkozol értünk és szenvedsz miattunk. Ha valaki szívében van becsület és egy kis megértés erről, akkor kötelessége viszonznia ezt azzal, hogy törekszik a megfelelő követésre. Ha pedig követünk, akkor egyszer úgy tudjuk értékelni a társaságodat, ahogyan az neked is örömet szerez.

Kedves Mahārāja! Kérlek, fogadd el ezt a pár sort, amit a kicsi, kemény szívemből írni tudtam neked. Igyekszem, hogy igazi *bhaktává* válhassak a nagy szentek, a *ṣaḍ-gosvāmik*, a *guru-paramparā* és az ISKCON *guruk* elégedettségére.

Köszönöm, hogy eljöttél közénk, és mindig áldásodban részesítesz minket már a puszta jelenléteddel is.

Śrīla Bhakti Balabh Puri Gosvami szolgálatában, jelentéktelen szolgád:

Nītāi prema devī dāsī

Bhakta Oláh Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Azt sem tudom, hogy honnan kezdjem az írást, hiszen annyi minden történt itt Szegeden legutóbbi ittléted óta.

Nagyon felkavaró élmény volt számomra a szegedi teljes idős központ bezárása (illetve átalakulása), mostanra azonban már megértettem, hogy miért is kel-

lett ennek megtörténnie. A mostani események egyre jobban rávilágítottak arra a tényre, hogy a lelki élet nem statikus, hanem egy nagyon is dinamikus dolog.

Amikor megtudtam, hogy megszűnik, vagy más szóval átalakul a központ, nem láttam át ennek jelentőségét, de ahogy egyre közeledett a kitűzött időpont, jobban és jobban éreztem, hogy feladva ragaszkodásaimat váltanom kell. Így végiggondolva az eseményeket, utólag szépen körvonalazódtak számomra azok az elrendezések, melyek felkészítettek bennünket ezekre a változásokra.

Az „utolsó idők” leckéi és főleg az utolsó nagyon keményen az aktuális helyzetről szóltak. Éppen a *Śrīmad-Bhāgavatam* 4. énekénél tartottunk, amikor Purañjana király nőként születik meg. A folyamat, ahogy Purañjana elhagyja a testét és Prabhupāda magyarázatai szépen szemléltették aktuális helyzetünket. Mostanra rajtad és a *bhaktákon* keresztül megértettem, hogy mit akar tőlem Kṛṣṇa: fel kell ébrednem, és el kell kezdenem használni az intelligenciámat, és helyes döntéseket kell hoznom az életemben. Ez az, ami nekem ebből az egész eseményből lejt. Meg kell komolyodnom a lelki életben, megfelelő erőfeszítéseket kell tennem, és fel kell vállalom a felelősséget.

Kedves Guru Mahārāja, kérek, add, hogy én is kapjak valamit az állandó fejfájásodból. Te mindig az elesett lelkek megmentésén fáradozol. Köszönök mindent Guru Mahārāja!

Szolgád:

Bhakta Oláh Attila

Bhakta Óry Miki

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Neked transzcendentális megjelenésed alkalmából! Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat Lótuszlábaid porában!

Ezekről a lótuszlábakról származó por beragyogja azokat a helyeket amerre jársz és fényt gyűjt a feltételekhez kötött lelkek vaksötét életében, akik ideoda bolyonganak az univerzumban. Kivétel nélkül mindenkinek adod kegyedet, nagyra tárod lótuszszíved kapuit, amelyben mindig a Rādhā-Kṛṣṇa iránti szeretet örök tüze lángol. Meghívod e tűz köré az anyagi világban raboskodó élőlényeket és záporozod rájuk a tiszta odaadás nektárját, olyan szikraesővel, ami világosságot gyűjt minden lélek számára a hazafelé vezet úton Vṛndāvana felé.

Miután elhintetted a *bhaktit* – azon szerencsések körében, akik szabad akaratukat arra használják fel, hogy vágyat fejlesszenek ki elérni szolgálaton ke-

resztül az Isteni Párt –, folyamatosan öntöződ e magokat transzcendentális tudás formájában. Amikor tanítasz bennünket szavaid bejutnak a fülön keresztül az elmén és intelligencián át a hamis egóig, ami nem bírja azt az őszinte szeretetet, amivel segíteni szeretnél, hogy megértsük végre mi a létezésünk végső értelme és úgy roppan össze, mint Hiraṇyakaśipu mellkasa az Úr Nṛsimhadeva lótuszkörmei alatt s szabad utat enged édes *bhajanád* a szívhez, ami megtölti azt étellel: Rādhē-Śyāma, Rādhē-Śyāma, Rādhē-Śyāma!!!

Írántunk érzett jóakaratedből kihajt a *bhakti* növénye és Te megmutatod csodálatos könyveiden keresztül azt a virágoskertet, ahová minden virág szeretné szirmait bontani, hogy illatával örömet szerezzen Kṛṣṇának és az összes élőlénynek.

Kedves Guru Mahārāja, rám is hullik Isteni kegyed zápora, amióta feltűntél az életemben, mindig megajándékoztál kitüntető mosolyaiddal, melyek örökké ékesíteni fogják disztelen személyemet. Nagyon szépen köszönöm azt a sok törődést és megvalósítást, amit tőled kaptam! Olyan ostoba vagyok! Sokáig nem láttam meg, hogy nálad van mindaz, amit mindig is kerestem. Kérlek szépen bocsáss meg nekem. Leborulok a lábaid elé minden őszinteségemet összeszedve, és kétségbeesve könyörgöm Neked, hogy fogadj el örök szolgálóként, bármennyire is jelentéktelen vagyok.

Botladozó szolgáló:

Bhakta Óry Miki

Bhakta Papp Károlyné és BhaktinPapp Károly

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatom Kṛṣṇának, egyben Önnek, születésnapja alkalmából! Mély, tiszteletteljes köszöntésemet és jókívánságaimat küldöm férjemmel együtt!

Unokánk, Oláh Attila most kezdi az odaadó szolgálatát Somogyvámoson. Szeretnénk az Ön szíves figyelmébe és szeretetébe ajánlani őt. Már három éve szolgál Szegeden, s mi mindenkor aggódó szeretettel kísérjük gondolatban útján. Kérjük Isten segítségét, hogy az Önök figyelmes irányításával és tanításával jó szolgálatot nyújthasson Kṛṣṇának.

Végig kísértük az indiai filmet, ahol láttuk unokánkat is, hiszen egy évvel ezelőtt azokon a szent helyeken járt a *bhaktákkal*, ahol most Önök voltak. Nagy öröm és nagy élmény volt látni a szent helyeket.

Kérjük Isten áldását szolgálatukra, és imáinkban mindig ott lesznek Attilánkkal együtt.

Tisztelettel:

Papp Károlyné és Papp Károly nagyszülők
(Maroslele)

Bhakta Papp László

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

*om aṅṅāna-timirāndhasya jñānāṅjana-salākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Kedves Mahārāja, szeretnék köszönten ezen a számunkra nagyon kedvező napon, a te Vyāsa-pūjā ünnepséged napján. Ez az a nap, amikor ki akarjuk fejezni köszönetünket és hálánkat egy ünnepséggel annak a személynek, akinek a legtöbbet köszönhetjük.

E napon megköszönjük annak a személynek a fáradtságos munkáját, törődését, végtelen kegyét, tanítását és példamutatását, aki lehetővé teszi számunkra, hogy felébresszük alvó Kṛṣṇa-tudatunkat, és hogy kiszabaduljunk abból a téves felfogásból, hogy én ez a test vagyok, én vagyok az élvező, ami már nagyon régen és mélyen beleivódott a tudatunkba.

E napon megköszönjük annak a személynek az önzetlenségét, aki már a lelki tanítómesterétől megkapta és el tudta fogadni a Kṛṣṇa előtti meghódolást és a Kṛṣṇa iránti szeretetet, és ezt meg szeretné tanítani másoknak is.

E napon megköszönjük annak a személynek az együttérzését, aki igazából látja, hogy mi okoz szenvedést és örömet másoknak, és segíteni akar nekik. Annak a személynek a megjelenési napját ünnepeljük ma, aki az élete céljává tette, hogy megmentsen minket.

Kedves Mahārāja, ez a személy te vagy a mi életünkben, és ezt szeretnénk megköszönni neked.

Szeretném megköszönni neked a könyveidet, a Kṛṣṇa Vṛndāvanában soro-

zatot, ami segít, hogy tudjunk egy hiteles képet kapni a lelki világról és Kṛṣṇa kedvteléseiről. A Śikṣā-guru és a Śikṣā az ISKCON-on kívül című könyveidet, amelyekben a *guru-tattvára* tanítasz, és hogy legyünk húségesek Śrīla Prabhupādához és az ISKCON-hoz.

Szeretném megköszönni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅga gyönyörű *mūrti* formáját, akiket elhoztál és beállítottál Magyarországon, hogy lehetővé tedd számunkra, hogy láthassuk és szolgálhassuk Őket, s imádkozhassunk Hozzájuk.

Köszönöm azt a sok *bhajanát*, *kīrtanát*, leckét amivel arra ösztönzöl hogy folytassam a Kṛṣṇa-tudat gyakorlását.

Köszönöm a tanítványaid társaságát, akik segítenek a lelki életemben, és minden nap adják a társaságukat, ami nélkül elvesznék.

Köszönöm szerető tanítványodat Caitanya prabhut, aki vezet a lelki életben.

Köszönöm a lehetőséget, hogy szolgálatot végezhetek, és részt vehetek a magyarországi prédikálásban.

Köszönök mindent, amit tőled kaptam, és remélem, hogy örökké hálás tudok maradni neked mindezért.

Szolgád:

Bhakta Papp László

(Eger)

Parīkṣit dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Évről évre próbálom felmérni dicsőségedet, de ez nem könnyű feladat. A szívedben hordozod a végtelen dicsőségű Vṛndāvanát, és lassanként megnyilvánítod itt Magyarországon. Így dicsőséged is folyamatosan nő.

Nagyon szerencsésnek érzem magamat, hogy részt vehetek ebben, és tanúja lehetek, ahogy szereteted hullámai elérnek mindenhova. Napról napra látom az utcán, hogy akik már egyszer adományoztak, könyvet kaptak, vagy *prasādamot* ettek, más emberek lettek. Mikor legközelebb találkozok velük, már mosolyogva fogadnak. Megváltozott bennük valami.

Elültetted bennük a szeretet magját. Már nem tudnak közömbösek lenni a Kṛṣṇa-tudattal. Már érzik, hogy haza kell térniük. Elvezeted őket a legmagasabb

rendű szeretet világába. Lassan kezdik érezni, hogy van jobb az égető kéjnél, a lealacsonyító dühnél, a megszegyenítő mohóságnál, a tikkasztó és száraz büszkeségnél, a gyilkos irigységnél és a fájdalmas illúziónál. Megmented őket.

Én nem tudom felmérni a dicsőségedet, de azt tapasztalom, hogy pusztán rád emlékezve megtisztul, és megnyugszik az elme. Igazi szeretetteljes menedéket lehet benned találni. Adod az erőt, az intelligenciát és az inspirációt a szolgálat végzéséhez. Köszönöm szépen.

Kérlek, hadd merüljek el mindig a Kṛṣṇa iránti szeretetedben.

Jelentéktelen szolgád:

Parīkṣit dāsa

Pārtha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Dicsőség e napnak! Egy újabb alkalom, amikor kifejezhetem, leírhatom, amikor elmondhatom, sőt kikiálthatom és hirdethetem, amit máskor esetleg csak gondolok és érzek, vagy tettemhez tiszta, mély vízből meríték. És jó, mert nem vagyok egyedül, mindenki szívében ez ül, akit ismerek és ismer téged. Hiába fűzők szóra szót, csak gyertyával világítom a napot.

A fejlődésen merengek ehelyütt. Mert emberré válni az ember dolga, amint egy *bhakta* számára ezt mondja, de eszközzé válni, azt a tanítvány tud csupán, ha megérti, hogy ez többet jelent profán emberségnél vagy tiszteletnél. Az eszközzé-válás folyamata cselekvő napok láncolata, melynek végén a medalion, hogy a tanítvány akarata a mesterével egyazon. Az eszközem dolga, hogy legyen egy jó szolga. S akkor révbe ért. Tesz Kṛṣṇáért.

Mindezt tőled kaptam; egy csodálatos csomag, a szívemben csírázó parányi mag. Ha egyszer levelet bont és gyümölcsöt hoz, örökké ragaszkodom majd lótuszlábaidhoz. Amíg a hitem csak vetési gondolat a benned már beérett búzamezőhöz képest, addig legalább követem szavaid fáklyalángját, hogy elmúljon az est. Végtelen a te kegyed, egy világot hordoz a tenyered. Hadd legyek én is ott egy egyed.

Ha Rādhē-Śyāma megengedi, újabb és újabb könyveket nyitok ki, melyek lapjain számtalan kedvtelés tárul fel, tisztán olvasható, az író szemüvegével. Nem tudom, terem fog-e a Földön a hála fája, amikor az emberek rátalálnak e kincsre valahára. Kifizetni mindenki képtelen, a viszonzás a szolgálat, amely úgyszólván végtelen. Csak legyen.

Most a szent *dhāmában* élek, s afelé remélek, hogy lesz szolgálat temérdek. Jöjjenek sokan látni és hallani, hogy aki szenvedésüket veszi, nem más, mint Hari! Śrīla Prabhupāda elveire terítve a te vágyad itt a mérték, melyben tehen és föld a valódi érték. Az anyagi vágyak; csak pokolba szakadó függőágyak. Mit ér a sok műmutatvány, ha közben nem leszünk jó tanítvány.

Legjobb, ha a *bhakta* egyszerűsége tör, és Rādhe-Śyāmával középben bezárul a kör. Ha Őket imádjuk, s általad megértjük, mi is az Ő vágyuk, nem lesz gond a béke, csak egy cél lebeg majd, hogy látjuk meg újra, ki Vṛndāvana Éke.

Mindent köszönök.

Jelentéktelen szolgád:

Pārtha dāsa

Pāvanī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine*

„Tiszteletteljes hódolatomat Ő Isteni Kegyelme Śivarāma Swami Mahārājának, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, s az ő lótuszlábánál keresett menedéket.”

Kedves Guru Mahārāja, szeretnék köszönteni megjelenési napodon, amely a legkedvezőbb nap a *bhaktáknak*. Ezen az áldott napon dicsőítünk téged, hogy elnyerhessük kegyedet, egy tiszta *bhakta* kegyét. Te bőkezűen osztod indokolatlan kegyedet. Imádkozom, hogy én is részesüljek kegyed néhány morzsájából.

Ha nem lennél itt, semmi értelme nem lenne az életemnek. Felfoghatatlan szerencse ért, hogy megjelentél ebben az anyagi világban. Kṛṣṇa elküldött, hogy megszabadítsd az elesett lelkeket a szörnyű anyagi posványból, és visszavezzess bennünket Hozzá!

Hűséggel beteljesíted szeretett lelki tanítómestered akaratát és vágyát. Szüntelenül lefoglalod magad Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának szolgálatával. A hűség, alázat, eltökéltség, amit tanítasz Śrīla Prabhupāda iránt, példa számunkra. Példa arra, hogyan kell szolgálni egy tiszta *bhaktát*.

Ahhoz, hogy kikerüljünk az anyagi lét körforgásából, az egyetlen út a szolgálat. Bár nincs hozzá semmi képesítesem, te kedvesen, türelemmel próbálsz lefoglalni az Úr szolgálatában. Életem nagy vágya, hogy elégedetté tegyelek.

Kérlek, engedd meg, hogy egy kis fogaskerék legyek missziód teljesítésében. A te lótuszlábadnál kerestem menedéket, mert te vagy az egyetlen, akinél menedékre lelhetünk.

Guru Mahārāja! Te mindig ott vagy, ahol segíteni kell a bűnös elesett lelkeken. Végtelenül jóságos szíved nem tudja elnézni szörnyű szenvedésünket az anyagi világ rabságában. Mindig kész vagy felénk dobni a „mentőkötelet”!

Önfeláldozóan sokat dolgozol értünk. Minden szép és jó, ami történik a magyar *yātrāban*, a te kezed munkáját dicséri. Nincs az a szó, mely kifejezné dicsőségedet!

Megköszönöm mindazt a törődést, a szép leckéket, a tanításaidat, azt, hogy megváltoztattad az életemet, hogy *bhaktát* próbálsz faragni belőlem. Nélküled és Kṛṣṇa nélkül már lehetetlen az élet!

Guru Mahārāja, minden a te mérhetetlen kegyedből történik. Amit elérünk a Kṛṣṇa-tudatban, a szolgálatodban, csakis a te isteni kegyedből lehetséges.

Minden dicsőséget neked!

Kérlek, bocsásd meg sértéseimet, tisztítsd meg a szívem, és tarts meg lótuszlábad szolgálatában!

Örök szolgád:

Pāvanī devī dāsi

Bhakta Pető Tibor

Kedves Śivarāma Swami!

Kérlek, fogadd hódolatom! Minden dicsőség neked és a *saṅkīrtana* mozgalomnak!

Megjelenésed napja alkalmából szeretném hálámat kifejezni mindazért, amit a Kṛṣṇa-tudat magyarországi terjesztéséért tettél.

Kegyedből megismerhettem az Abszolút Igazság filozófiáját, és lehetőségem nyílt arra, hogy ezt a gyakorlatba is átültethessem. Bár rendkívül elesett személy vagyok, és nagyon lassan fejlődök a lelki életben, azért megpróbálok hozzájárulni missziód sikeréhez szerény szolgálatommal. E szolgálat által egyszer minden vágyam teljesülni fog, hiszen a lelki tanítómester lótuszlábainak a szolgálata a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Minden dicsőséget ezeknek a lótuszlábaknak!

Maradok jelentéktelen szolgád:

Bhakta Pető Tibor

Prabhakāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Köszönöm, hogy itt lehetek! Ha te nem jössz Magyarországra, akkor most nem lennék itt, és nem is lenne ilyen sok Kṛṣṇával kapcsolatos dolog. Vállalva a kockázatot elhoztad azt, ami eloltja az anyagi világ lángoló tüze okozta gyötrelmeket.

Mindenhonnan azt hallani, milyen nagyszerű személy vagy, ahogy az írások is mondják, te vagy minden élőlény legjobb barátja.

Te mindenben kiemelkedő vagy: *saṅkīrtana* lelkesítés, prédikálás, vezetés, szervezés, *mūrti*-imádat, filozófia, zenélés, főzés stb.

A magyarországi Kṛṣṇa-tudat kertjét te gondozod, te vagy a főkertész. Ez a kert nagyon szépen fejlődik. Sokat hallani a magyarországi mozgalom fejlettségéről, ami a te kegyed. Itt különleges dolgok történnek, ez a te különleges kegyed. Nagyon szépen gondozod a növényeket, amiket te ültettél. Mindez a te mérhetetlen önfeláldozásodnak köszönhető.

Hallottam egy *bhaktától*, hogy veled volt két hétig, és azután a tempó után, amit te diktálsz, két hétig kellett pihennie.

Habár tanításaidban mindig jelen vagy, remélem, még sok személyes társulást kaphatunk tőled!

Jelentéktelen szolgád:

Prabhakāra dāsa

Prāna-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine*

Mahārāja azt jelenti: „nagy király”. A magyar történelem során számtalan király uralkodott az országon. Mindannyiukat elismerik, életüket tanulmányozzák, némelyikük arcképe a bankjegyekre is felkerült. Kétségtelen tény azonban, hogy a legnagyobb király, a „*maha-mahārāja*” te vagy, Guru Mahārāja!

Az iskolában, történelem órán rengeteg vezetőről tanultunk. Voltak közöttük királyok, Habsburg-házi uralkodók, erdélyi fejedelmek, államfők, miniszterelnökök. Szent István nevéhez fűződik az augusztus 20-i államalapítás ünnepe. Kálmán király, aki olvasottsága és nagy tudása folytán a „könyves” jelzőt kapta, korának legműveltebb királya volt. Károly Róbert erős kézzel rendet teremtett, okos és kiváló szervező volt, felvirágoztatta az országot, és visszaállította régi tekintélyét. Nagy Lajos békés természetű és jóindulatú, ugyanakkor bátor ember volt, amit többször bebizonyított cselekedeteivel. A körülmények hatására a birodalom határait kiterjesztette, s ezért kapta Lajos király a „nagy” jelzőt. Mátyás, Magyarország egyik legbölcsebb és legnagyobb tiszteletben tartott uralkodója volt, akinek igazságos cselekedeteit számos mondánk örökíti meg. Megszilárdította a belső rendet, és megszervezte a „fekete sereget” a török veszedelem ellen. Gazdag udvart tartott fenn, ahol számos európai tudós megfordult.

1552-ben az egri nők férjük, apáik és testvéreik oldalán karddal kezükben vagy kővel és forró vízzel verték vissza az ostromlókat, és győztek. Szigetvár védői 1566-ban halált megvető hősiességgel 75 000 törökkel szemben 300 fővel védték a várost.

Széchenyi megalapította a Magyar Tudományos Akadémiát.

Hosszasan sorolhatnám még a kiemelkedő személyiségek sorát, de nem találnék senkit, aki a magyarok problémáit valóban megoldotta volna. Te vagy a legrátermettebb, hogy a mi királyunk legyél! Te sokkal többet tettél, mint ezek a magyar „nagy királyok”!

Megalapítottad a Magyarországi Krisna-tudatú Hívók Közösségét, amelyet bejegyzett, megbecsült egyházként fogad el (ma is) a társadalom. Fontos lépés volt ez a korábbi „kisegyház” üldözések korában. Erőskezű irányítóra volt szükség, aki szembeszáll az állam és más ellenséges egyház vezetőivel. Kitartásodat, eltökéltségedet siker koronázta, s ezzel megkezdődött az igazi rendszerváltás a Kṛṣṇa-tudatos magyar történelemben is.

Sikerült megtalálnod és magad köré gyűjtened azokat az őszinte *bhaktákat*, akik képesek voltak beteljesíteni a vágyadat. Tudjuk, hogy ez nem volt könnyű azokban az időkben, amikor az összes Harikeśa Mahārāja tanítvány hűtlen lett a *gurujához*. Erőfeszítéseid árán megalapoztad Magyarország Kṛṣṇa-tudatos tekintélyét.

Egyszerre vagy békés, jámbor, türelmes, egyben bátor, határozott „forradalmár”. Inspirálásod következtében egyre több központ, templom jött létre, majd életed legnagyobb műve valósult meg: Krisna-völgy. New Vraja-dhāma kiváló

híre messze vidékekre is eljut, a fesztiválokön számos külföldi *bhakta* és *swami* érkezik, hogy veled együtt ízlelhessék meg Rādhē-Śyāma íránt érzett odaadásod. Ezekkel a felejthetetlen programokkal, a *kīrtanákkal*, *bhajanákkal*, leckékkal és különféle kedvteléseiddel egyre inkább megnyitod előttünk a szíved, kiterjeszted a határait, hogy minél több „meghódított” *bhakta* helyet foglalhasson benne.

Magyarországi „megjelenésed” óta nagy hangsúlyt fektetsz Śrīla Prabhupāda könyveinek osztására. Megalapítottad a Nemzeti Saṅkīrtana Csapatot, kiknek „utódai” napról-napra felveszik a harcot az „ellenséggel”. A könyvosztó „had-seregen” kívül évente 1%-os kommandósokat verbuválsz. Kiváló „hadvezérük” vezetése alatt a *bhakták* különféle „fegyverekkel”: könyvekkel, selyemképekkel, *prasādam*-csomagokkal, füstölőkkel, stb. indulnak a csatába, a nagy túlerő ellenére.

300 lelkész felvette a harcot több millió ateista és becsapott ember ellen. De nem csak ezen emberek, hanem az egyházunkkal kapcsolatos, hátrányos törvénymódosítás ellen is sikeres a csapatod. Neked sikerült a Földön először egy államilag elismert *vaiṣṇava* felsőoktatási intézményt létrehoznod. Nem kétséges, hogy ez az egyik legnagyobb eredményed, hiszen a transzcendentális tudás átadása ez egyik legfontosabb jellemzője a lelki tanítómesternek. A Bhaktivedanta Főiskola a lelki tudás tárháza lett.

Meggyőződésem, hogy az ISKCON egyik legműveltebb, legjobb *sādhanával* rendelkező, lelelkiismeretesebb *bhaktája* vagy. Bölcsességed, tudásod, odaadásod, kiváló írói képességed mind megnyilvánulnak könyveid lapjain, és előadásaid mondataiban.

Elsimítod az esetleges belső ellentéteket, nagy munkabírású vagy és kitartó, a gyakorlatban mutatsz példát. Évről-évre elámulok, hogy milyen kreatív és találatkony ötletgazda vagy! A jobbnál-jobb prédikálási terveid, valamint az odaadásod kifinomult eszközeit látván előnt az írántad érzett csodálat érzése. Minden tetteted alapos, minőségre törekvő, pontos, precíz, de legfőképpen szeretetteljes.

Ahogy a déli harangszó a magyarok törökök elleni 1456-os nándorfehérvári győzedelmét jelzi, úgy az összes Śrī gurv-aṣṭaka, az összes ISKCON-guru pūjā, az összes ima alatt a te materializmus elleni megnyert csatádra emlékezhethünk.

Szóljon hát örökre szívünkben az írántad érzett hála harangja!

Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmed!

„Alattvalód” és örök szolgád:

Prāna-vallabha dāsa

Premaguru devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Szeretném egy történettel kezdeni, ami *saṅkīrtanán* esett meg velem, és amely mély benyomást tett rám, de valahogy mégsem mondtam még el neked.

Egy TESCO parkolójában voltam, és egy negyvenes éveiben járó emberhez mentem oda, aki nagyon kedvesen fogadott, adományozott, és aztán megkérdezte, hogyan megy a gyűjtés. Mondtam, hogy nem túl jól. Erre elmesélte, hogy ő igazából református, és az édesapja református lelkész volt, aki egyben teológiai tanszéket is vezetett. A kommunista rezsim alatt eltávolították a tanszékről, és ő egy eldugott faluban lett lelkész. Mindig írt, rengeteg cikket, könyveket, és mindig nagyon lelkes és forradalmi hangulatban volt. Egyszer az esti misére nem jött el senki, csak a saját fia, meg még egy személy. De nem keseredett el, nem gondolta, hogy akkor nem is érdemes megtartani a misét, hanem ugyanolyan lelkesen beszélt, mint máskor. Mert nem azt látta, hogy mennyien nem jöttek el, hanem azt, hogy legalább ketten ott vannak, és ha már csak egy ember is ott van, akkor érdemes. Azt mondta, ne azt nézzem, hogy hányan mondtak nemet, hanem hogy hányan válaszoltak igennel, hiszen ezek az emberek már közelebb kerültek egy picivel Istenhez. „Nagyon szép dolgot csináltok, a legmegfelelőbb ruházatban, ez biztos. De ne csodálkozzatok azon, hogy az emberek nem szívesen adnak, inkább az meglepő, ha valaki ad.” – mondta. Végül mikor elbúcsúztunk, még utánam kiáltott: „És ne feledje, amikor elkeseredik, csak jusson eszébe, hogy volt egy lelkész, aki két embernek tartott misét!”.

Amikor ezt a történetet hallottam, az jutott eszembe, hogy már ismerem, csak Prabhupāda volt benne a főszereplő. Nem új történet, hiszen Prabhupāda, te és még sokan mások is, ugyanezt csinálták és csinálják a mai napig is. Egy igazán Isten-tudatos, Kṛṣṇa-tudatos ember mindig lelkes, és töretlen a szolgálata. Te is kifogyhatatlan türelemmel viseltetsz irántunk, és még akkor is prédikálsz, amikor süket fülekre találunk a szavaid. De mivel tisztán, józanul, és szeretettel látsz, töretlenül hiszed és tudod, hogy egyszer sikerrel jársz.

Az egyetlen dolog, ami miatt aggódik egy tiszta *bhakta* az, hogy ne húzódjon tovább se Kṛṣṇa, se a *bhaktái* szenvedése, hanem izgalommal telve igyekszik azon, hogy lerövidítse gyötrelmeiket. Én személyesen mindig megdöbbenek, amikor látom, hogy milyen izgalommal és kíváncsisággal figyeled a lelki életem alakulását, főleg ha komolyabb próbatételről van szó. Pláne ha még sikerül is esetleg átmenni rajta. És én csak egy vagyok a számtalan tanítvány közül.

Nagyon boldoggá tesznek téged azok a tanítványok, akik szépen fejlődnek a lelki életben, hiszen láthatod a Kṛṣṇához való közeledésük történelmi pillanatait. Olyan ez az egész, mint valami nagyon mély dráma, amely a valóságban játszódik, és Caitanya Mahāprabhu ajándéka, hogy a *bhakták* tanúi, sőt előmozdítói lehetnek a feltételekhez kötött lelkek e személyes drámáinak.

A tiszta *bhakta* boldogságát Kṛṣṇa és *bhaktái* boldogsága jelenti, és tudja, hogy boldogságuk az egymással való szeretetteljes kapcsolatukban rejlik. Mivel ez tény és ez a valóság a számára, ezért sohasem csügged, soha nem adja fel a harcot az elesett lelkekért.

Guru Mahārāja, egy ideje sokat gondolkozom ezeken a tulajdonságaidon, és ezeket a tulajdonságokat látom felvillanni itt-ott a *bhaktákban*, amikor velem vagy másokkal bánnak.

Most legszívesebben kérlelnélek, hogy légy kegyes hozzám, meg ilyenek, és áldj meg ezekkel a tulajdonságokkal. De valahogy furcsán érezném magam. Mégpedig azért, mert nem érzem jogosnak a kérésemet. Mert ez az áldás nem csak egy kegyes mosoly formájában érkezik, vagy inkább érkezett, hanem egy nagyon is valóságos konkrét utasításként. Kérhetek áldásokat, de amíg nem nyújtom ki a kezem, és nem fogadom el, és nem használom a kulcsot, ami ott lóg az orrom előtt, addig hiábavalónak érzem a sírás-rívást. Ezért van az, hogy kérhetek ugyan ilyesmit, de rosszul érzem magam miatta. Ezért inkább azt szeretném kérni, hogy légy szíves, áldj meg azzal a vággyal, hogy legyen vágyam a vágyra, hogy fejlődjek a lelki életben, és az utasításaidat szolgálva szert tegyek ezekre a tulajdonságokra.

„Állandóan szolgálva téged, az ember megszabadul minden anyagi vágytól, és teljesen megbékél. Mikor fogok állandóan örök szolgálóként cselekedni, és mindig boldogságot érezni amiatt, hogy ilyen kiváló mesterem van?”

Jelentéktelen szolgád:

Premaguru devī dāśī

Premamoya dāśa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Śrīla Prabhupāda egyszer említette, hogy nem volt elég ideje megalapozni a *varṇāśrama-dharmát* a Kali-yugában. Ezt annak ellenére mondta, hogy akkor

már többfelé működtek ISKCON-farmok szerte a világban. Az alapelveket Śrīla Prabhupāda a könyveiben ugyan lefektette, de mivel a jelenlegi társadalmi rendszerek szöges ellentétei a védikusnak, ezért nagyon nehéz ezt az ősi társadalmi struktúrát újra megalapozni. Olyan ez, mint amikor egy szívbeültetés után az egész szervezet ellenanyagot kezd termelni az új, egészséges szerv ellen, és ki akarja taszítani azt magából.

Ráadásul a *varṇāśrama-dharma* Indiában is csak romjaiban található meg, így ma már nincs egy jól működő modell, amit lehetne tanulmányozni, és megfelelően felépíteni máshol.

Ha ehhez még azt is hozzávesszük, hogy itt nyugaton nem *vaiṣṇava* családokból jöttünk a mozgalomba, és rengeteg rossz szokással kell megküzdenünk, akkor a helyzet szinte reménytelennek látszik. Mindezek ellenére te, Guru Mahārāja, felvállaltad e gigászi feladatot, hogy boldoggá tedd Ő Isteni Kegyelmet.

Eleinte azt hittem, hogy ez a kísérlet elsősorban Új Vraja-dhāmát érinti. Amikor azonban hallottuk, hogy az OB-vel hosszasan tárgyaljátok e témát, kiderült számomra, hogy itt sokkal többről van szó. Most már egy egész *yātrā* életét kezdik formálni ezek az elképzelések.

A *varṇāśrama* kiépítése bizonyára több generációt lefoglaló folyamat lesz, amiben jelentős szerepet fognak majd kapni azok a szerencsés lelkek, akik *bhakták* családjában születnek meg, s gyerekkoruktól kezdve *vaiṣṇavák* közösségben nevelkedhetnek, és védikus képzést kaphatnak. Nekik nem arra fog elmenni minden erejük, hogy küzdjenek a beszennyezett elméjükkel, hanem igazi szolgálatot nyújthatnak majd Rādhē-Śyāmának.

Amikor arról teszel említést, hogy Magyarország lehetne az első Kṛṣṇa-tudatos állam, csak ámulok, hogy milyen távlatokat társz elénk. Egy egész országra vállaltál lelki felelősséget, hogy mindenkinek megadd annak lehetőségét, hogy teljesen Kṛṣṇa-tudatossá válhasson.

Śrīla Prabhupāda álma, vagyis a *varṇāśrama-dharma* felépítése a Kali-yugában általad a legjobb kezekben van, s kezd egyre inkább kibontakozni. Habár teljesen alkalmatlan vagyok rá, de mégis reménykedek, hátha valahogy részt vehetek a te dicsőséges terveidben.

Jaya Guru Mahārāja!

Köszönettel, szolgád:

Premamoya dāsa

Premarasa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet, on this the celebration of your *Vyāsa-pūjā*. All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As I sit outside my room (undercover), it's raining again in Vṛndāvana. I have been here for 2 weeks and we have had more Welsh weather than Indian. This visit for me has been different than the others. It's the first time for a while that you haven't been here. So no personal service to perform. I miss it. No matter how small the service was before it always made the trip sweeter, more worthwhile.

Also Vṛndāvana seems to be disappearing under the ever-increasing amount of guesthouses that have been built or are being built. Instead of the sounds of peacocks, cows, parrots etc we are surrounded by the noises of building sites. Even the dust has been replaced by brick and tar roads and builders sand. Still by your mercy there is another Vṛndāvana to become absorbed in.

The Vṛndāvana of your books. The Vṛndāvana of *Kṛṣṇa-saṅgati* is so much sweeter and attractive than the one around me. Within those pages you reveal the true Vṛndāvana, not the one of my material vision, but the one of Kṛṣṇa's and the *vraja-vāsīs* loving pastimes and inconceivable moods.

I am no academic and certainly no where close to being a pure devotee, so how could I recognise one? I couldn't. Yet I do know "you can't give what you haven't got." As far as I can see this means, that just as Uddhava did, you must have been similarly blessed by Kṛṣṇa and the *gopī*'s of Vraja. Absorbed the special and rare mood of the *vraja-vāsīs* and are now spreading its glories. You are opening the pleasure groves of Vṛndāvana for us. No matter where we are in this world, we can visit the magical land of Vṛndāvana. Just as your spiritual master did you are offering us *vraja-bhakti* within the pages of a book.

AMAZING !!!

All I can do is hope that you bless me with a drop of the special mood in which you are absorbed, so that I can serve you in whichever way you desire life after life. And that I may take this blessing and lock it within my heart.

Your servant,

Premarasa dāsa

Prithvi-pati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget a Te Isteni Kegyednek!

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bija*

„Az élőlények karmájuk szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.”

Ez a vers jutott eszembe indiai utazásunk egy kalandos napján. Az unokatestvéreddel és Tornóczky Anita forgatócsoportjával azt terveztük, hogy Māyāpurából Jagannātha Puriba repülünk át. Minden simán ment mindaddig, amíg meg nem érkeztünk a repülőtérré, ahol közölték velünk, hogy a gépünk már egy órája elment, és a legközelebbi csak másnap délután indul.

A sokkoló hír hallatán Anita nagyon maga alá került, Robert pedig eszeveszetten tárcsázta a 'travel agency'-jét, hogy valami magánrepülőgépet szervezzen. Mindenkin úrrá lett a pánik. Te azonban a legnagyobb higgadtsággal sarkon fordultál és besétáltál az utazási irodába, hogy megszervezd az utunkat.

A majdnem egy órás ügyintézési idő alatt rengetegen megfordultak az irodában, és általában mindenki ideges és frusztrált volt. Szinte mindenki ordított. Egyszer csak, amikor már az ügyintézők is kibuktak a sok értelmetlen panasztól, odafordultál az egyik hölgyhöz és elkezdted prédikálni arról, hogy ne legyen dühös és ideges, mert az emberek nem órá haragszanak, hanem egyszerűen csak buták és a butaságukat próbálják bizonygatni.

– Te *brāhmaṇa* családból származol, ugye? – kérdezted tőle.

– Igen – válaszolta a *matajī*.

– Mi a neved?

– Pavitra

– Igen, az egy *brāhmaṇa* név. A *brāhmaṇák* türelmesek és kegyesek másokhoz. Nem szabadna feleslegesen dühösnek és idegesnek lenned. *Japázol?*

– Sajnos, nem.

– Miért nem? Itt élsz Śrī Caitanya Mahāprabhu birodalmában, és nem éneked a Hare Kṛṣṇát? Minden nap *japáznod* kellene! Ez a kötelességed!

– Tudom, Mahārāja, de olyan nehéz.

– Igen, nehéz, de minél előbb el kell kezdeni. Itt van az e-mail címem, ha bármi kérdésed van, akkor írd. Maradjunk kapcsolatban!

A *matājī* nagyon meghatódott. Leborult, megérintette a lábadat, és megígérte, hogy minden nap fog *japázn*.

Ez csak egy történet a sok közül. Mindenkit, akivel utunk során találkoztunk, arra bízattál, hogy énekelje a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* és gyakorolja a lelki életet. Te voltál a fénylő lámpás a tudatlan emberek között, Śrīla Prabhupāda missziójának tökéletes képviselője.

Úgyis mondhatnám, hogy Te vagy Śrīla Prabhupāda tökéletes 'árnyéka'. Mindig mögötte vagy, és sohasem szakadsz el Tőle. Az árnyék tökéletesen ismeri a test minden egyes részletét és mozzanatát. Tudja, hogy mit, mikor csinál, és mire mit reagál. Bármit is tesz a test, az árnyék ugyanúgy cselekszik. Ha a test mozdul, az árnyék is mozdul. Ugyanígy a Te cselekedeteid és szavaid is mindig Śrīla Prabhupādát tükrözik.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, engedd meg, hogy az 'Árnyék' árnyéka lehessék, és ezáltal szolgálhassalak Téged!

Boldog születésnapot!

Jelentéktelen szolgád:

Prithvi-patī dāsa

Priya Bhāsini devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„Hadd próbáljam megérteni lelki tanítómesteremet, aki mindig boldog Kṛṣṇa-tudatban van...”. Az elméd mindig Vṛndāvana földjén barangol Rādhē-Śyāma kedvteléseire emlékezve, a *urajauāsik* szerető odaadásával a szívedben, és azzal a vággyal, hogy a *bhakti* dicsőségét megoszthasd. Erre inspirálsz minket is. Mutatod az utat, és gondosan figyelsz ránk a hosszú út során. Transzcendentális megvalósításaid és hűsítő balzsamnak ható színes leírásaid Kṛṣṇa kedvteléseiről valóságos csodaszerként hatnak a kék okozta égési sebeinkre. Kegyedből

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

e kötetek lapjain kitárul a lelki világ, és Rādhe-Śyāma iránti tiszta szereteted sugárzik ránk.

Köszönöm végtelen türelmedet, és hogy elfogadod, amit főzök, és kérek továbbra is, hogy add a kegyedet!

Jelentéktelen szolgád:

Priya Bhāsini devī dāsī

Puṇḍarīka dāsa

Priya and Pūjya Gurudeva,

I remain your eternal servant prostrate at your lotus feet, there is no greater position, *pādukās* firmly on my head, you remain our Padukanath, and I hope we serve you well.

Although at times I despair, it is short and fleeting. Kṛṣṇa through you has given us this *nāma-hatta* service and we have been greatly inspired this year by your Godsister Sailendriya devī dāsī coming regularly and rekindling the flame.

I have just returned from my second *Bhagavad-gītā* class at Nottingham Hindu temple. It went very well, and there is a small nucleus of 8-10 very interested young people, who wanted classes in English. It has made me study seriously, and I thank you greatly. A kick is a good method for a stubborn mule, and sometimes that's what gets me going. Our sons grow and become very challenging at times but amongst all they are very respectful of you and I can only hope they seek your shelter in due course.

Your servant,

Puṇḍarīka dāsa

Pūrṇa-tattva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Vyāsa-pūjā ünnepséged alkalmából kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez a nap a *vaiṣṇava* tradíciókat nézve a legáldásosabb, hiszen a lelki tanító-mester megjelenési napja lehetőséget ad arra, hogy dicsőítésével örömet szerezzünk az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, Kṛṣṇának.

Isten saját Maga jelenti ki, hogy az szolgálóinak dicsőítése még magasabb rendű, mint az Ő Maga dicsőítése. Tehát ebből a szempontból nézve a mai nap a legfontosabb ünnep a tanítványaid, a követőid és a tisztelőid számára.

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Thākura a következőt mondja:

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvuyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A *śruti* szerint a lelki tanítómesterrel, mivel Kṛṣṇa legbensőségebb szolgálója, ugyanolyan szeretettel és tisztelettel kell bánni, mint a Legfelsőbb Úrral. Kṛṣṇa természetéből adódóan rendkívül vonzó, és aki közvetlen kapcsolatban áll Vele, szintén minden jó tulajdonság tárházává válik, így képviselve Őt hitelesen.

Ez veled kapcsolatban, kedves Guru Mahārāja, mind igaz, hiszen te minden olyan tulajdonsággal rendelkezel, ami a feltételekhez kötött lelkeket képes vonzani Kṛṣṇa felé.

Majdnem két évtizeddel ezelőtt Magyarországon még nem volt semmi, ami a Kṛṣṇa-tudattal kapcsolatos lett volna. Volt ugyan néhány *bhakta*, de az Úr Caitanya mozgalmaként nem tudtak gyökeret verni. A jelenléteddel azonban mindent megváltoztattál, és a lelki élet virágzásnak indult. Kegyedből egyre több *bhakta* csatlakozott, majd szívedből megnyilvánult Gaura-Nitāi és Rādhē-Śyāma. Áldásos jelenlétükkel egyre többen és többen kaptak lehetőséget az odaadó szolgálatra.

Aki egy kicsit közvetlenebb kapcsolatba kerül veled, önkéntelenül is vágyat érez arra, hogy a kedvedben járjon, és felajánlja szolgálatait neked. Valójában egy *vaiṣṇava* legvonzóbb tulajdonsága az, hogy felébreszti az alvó lelkek szívében a vágyat Kṛṣṇa lótuszlábának szolgálatára és a Szent Név éneklésére. Ha Kṛṣṇa elégedett egy szolgálójával, akkor teljes bizalmát adva minden képességgel, odaadással és tudással felhatalmazza, hogy képes legyen terjeszteni az Ő üzenetét.

Te minden Isten-adta tehetségedet és adottságodat Kṛṣṇa szolgálatában foglalod le, hiszen mind az irodalom, a színház, a zene, az építészet és a szervezés területén egyedülálló vagy a *vaiṣṇavák* között, példát mutatva, miként lehet a *yukta-vairāgya* elvét a leghatékonyabban bemutatni Kṛṣṇa szolgálatában.

Együttérző szíved mindenki számára képes menedéket adni, hiszen aki megközelít téged, elfogadod tanítványodnak, és ha egy időre hűtlenné is válik hozzád, akkor visszavárod, mint egy aggódó apa. Jóságod mindenki lelkére gyógyírként hat, ha bánatában hozzád fordul segítségért.

Ami szíved mélységet illeti, talán az óceánhoz lehetne hasonlítani, hiszen

titkait senki sem ismerheti. Belül titokzatos vagy, és nem lehet tudni igazán, milyen mély a szereteted lelki tanítómestered, Rādhā-Kṛṣṇa és a *bhakták* iránt. Ez a szeretet mindig új arcát mutatja, hiszen tulajdonságaidal keveredve, végtelen formát képes öltetni, és szíve tisztaságától függően mindenki megízlelheti ezt Új Vraja-dhāmában. Puha szíved kincsesládikáját kinyitottad, és szereteted ékszerait szétszótottad a *bhakták* között, így segítve őket, hogy szolgálják velük Rādhē-Śyāmát.

Śrīla Prabhupāda szolgálatának szentelted az életedet. Számodra lelki tanítómestered követése az egyik legfontosabb elv az életben. Megmutatod számunkra, miként kell egy tanítványnak követnie lelki tanítómesterét és ragaszkodni lótu-szlába szolgálatához. Annak ellenére, hogy csak néhány-szor találkoztál Śrīla Prabhupādával, rendkívül mély szeretettel vagy Iránta, melynek ékes bizonyítékaként valóra váltod vágyait.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném hálásan megköszönni személyes törődésed és áldásaidat. Köszönöm leckéidet és kurzusaidat, melyek minden tudatlanságot eloszlatnak, és könnyebbé teszik számomra Śrīla Prabhupāda könyveinek megértését. Ezen az áldásos napon azért imádkozom hozzád, hogy kegyedből képes legyek igaz tanítványoddá válni, és olyan hűen követni és szolgálni téged, ahogy te szolgálod Śrīla Prabhupādát és a *vaiṣṇavákat*.

Szolgád:

Pūrṇa-tattva dāsa

Puruṣa-sūkta dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you. All glories to your divine appearance.

As it is stated in the *Caitanya-bhāgavata*, lot of associates of Caitanya Mahāprabhu was born in low class families and degraded countries. Out of Mahāprabhu's mercy even the most degraded lands become holy places just because they are the birthplaces of pure devotees who are very dear to Śrī Caitanya Mahāprabhu.

New Vraja-dhāma is your home, as you said in the TV few weeks ago. In this way Hungary is a holy land. We can say that also the appearance of Śrī Śrī Rādhē-Śyāma and the eternal Śrī Vṛndāvana-dhāma makes this place saintly. But how is it possible that Kṛṣṇa's abode, His associates and pastimes appeared

here? Due to your causeless mercy. This causeless mercy your causeless compassion towards the conditioned souls. There is no material cause in that. Because love is transcendental. Because love only means love for Rādhē-Śyāma. Without you there is no New Vraja-dhāma.

When we are celebrating your appearance we are also celebrating the appearance of Śrī Vṛndāvana-dhāma and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara here in Hungary.

Wherever you go, there is Vṛndāvana. But we need a visible Vṛndāvana somewhere, otherwise we are not able to see it, because we are not able to see it in our hearts. And as Vṛndāvana-dhāma is in your heart due to your love and devotion to Śrīla Prabhupāda, New Vraja-dhāma is existing by this same fact.

When I saw the Darśana DVD presentation in the temple room, I thought that there are many beautiful deities all around the world but our *tribhuvana-sundara* Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara is the most beautiful.

This is your glory. As They are so beautiful in your heart, everybody amazed by seeing this same vision in the altar.

As Śrīla Prabhupāda writes in the Nectar of Instruction: „If one resides in Vṛndāvana, then he should take the shelter of an elevated devotee here.” Dear Mahārāja, you are a dear spiritual children of our most beloved spiritual grandfather Śrīla Prabhupāda. I know that by helping to fulfil Śrīla Prabhupāda’s desire I can also be one in this spiritual family.

Please give me strength that I can take shelter in the Holy Name.

Your servant,
Puruṣa-sūkta dāsa

Puruṣottama dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance’s all glories to Śrīla Prabhupāda.

I was thinking recently about the relationship of spiritual master and disciple, while trying to compose a nice offering for your appearance. Shall I try to compose a nice poetic prayer to glorify my spiritual master? Or write a long list of *ślokas* to glorify you? Or maybe throw in a humorous story or two hoping my Guru Mahārāja would be amused?

Then I began to think about the real meaning of making an offering to ones spiritual master. Offerings in the written format disciples should be making for the Vyāsa-pūjā celebrations. But individually our offering is when we sit around

the sacrificial fire, and offer ourselves to you. Many years ago I sat around the sacrificial fire not realizing the seriousness of what I was about to entail. I was more interested in acquiring a name and some respect rather than giving my life to my spiritual master.

Over the years you have been so kind accepting my faults, encouraging, instructing and often chastising me. But my offering to you is a simple one, I am reaffirming myself to you, having this realization has made me think about what direction I am going in. I am offering my book distribution as a service you, I am offering my devotion to you, my *sādhana*, my deities worship, my maintenance of my family my whole lifestyle as devotee I am offering to you. All I can ask is that you continue to accept me.

*guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikya
āra nā kaṅha mane āśā*

“Make the teachings from the lotus mouth of the spiritual master one with your heart, and do not desire anything else.”

On this day I pray that I can always try to serve you to the best of my abilities and make you proud by my service to you.

Your servant,
Puruṣottama dāsa

Puṣpavana devī dāśī

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma van a megjelenési napod. Minden dicsőséget, minden dicsőséget neked.

Minden dicsőséget ennek a napnak, amikor te megjelentél, hogy megmentsél bennünket, elesett és feltételekhez kötött élőlényeket.

Köszönjük, hogy itt vagy nekünk és segített a lelki életünket.

Kérlek, add a kegyed, hogy továbbra is itt tudjak maradni a *bhakták* társaságában és szolgálhassam őket, és hogy megértsük jelenléted nagyságát!

Jelentéktelen szolgád:
Puṣpavana devī dāśī

Rādhā-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd legalázatosabb hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked és isteni megjelenésed napjának!

Megjelenésed napján minden tanítványod és követőd szeretettel gondol rád, és szinte mindenki dicsőítő szavakkal halmoz el téged. Én elég szűkszavú vagyok, és sokszor még kifejezni sem tudom magam rendesen. Ma mégis megpróbálok mindent beleadni azért, hogy kifejezzem irántad érzett mélységes hálám.

Tavaly novemberben ellátogattál hozzánk Szegedre. Kifejeztem neked, hogy szeretnék kilépni a teljesidős templomi szolgálatból, és *karmi* munkahelyen elhelyezkedni. Te elfogadtad a döntésemet, és adtál nekem 1 év próbaidőt. 2 hónapig dolgoztam. Kegyedből rájöttem, hogy semmi, de semmi értelme annak, hogy kiszolgáljam a *karmi* társadalmat. Éppen hogy csak meg tudtam élni, és minden időm elment arra, hogy pénzt keressek. Sokat gondolkodtam azon, hogy ezt az energiát Kṛṣṇa szolgálatára is szentelhetném, és Ő minden szükséges dolgról gondoskodna, mert ezt ígéri a *Bhagavad-gītā*ban.

Novemberi beszélgetésünkben Jayaśrī megkérdezte tőled, hogy mennyire befolyásolja egy *bhakta* életét a *karmája*. Azt válaszoltad, hogy annyira, amennyire a *bhakta* akarja. Hát én most megéreztem, hogy nekem ez az út mennyi boldogságot tartogathat. Szinte semmit. Persze, ezt te már előre meg is jósoldad.

Életem egyik legjelentősebb eseményének ez a 2 hónap lett a fő mozgatórugója. Jayaśrīvel úgy döntöttünk, hogy leköltözünk Krisna-völgybe. Ebben persze a szegedi *nāma-hatta* sorsa is nagyban közrejátszott. Erre szoktuk azt mondani, hogy Kṛṣṇa mindent elrendezett. Igen. Azt hiszem én is ennek lettem egy áldozata (jó értelemben). Manorāma prabhu és Gaura-Śakti prabhu biztató szavainak köszönhetően elérkezettnek láttuk az időt, hogy végleges döntésre szánjuk el magunkat. Ezért vagyunk most itt a farmon.

Most szeretném kifejezni neked mélységes hálám:

Köszönöm, hogy szabad akaratot adtál nekem a sorsomat illetően.

Köszönöm, hogy annyi időt – órákat, napokat – szántál rám, hogy eloszlass illúzióimat.

Köszönöm, hogy megvalósítottad Śrīla Prabhupāda vágyát itt Krisna-völgyben, a *varṇāśrama-dharmát* illetően.

Köszönöm, hogy megalapítottad a csodálatos *gurukulát*, mely a következő Kṛṣṇa-tudatos generáció alapja.

Köszönöm azt a rengeteg tiszta szívű *bhaktát*, akik annak élnek, hogy teljes

mértékben elégedetté tegyenek téged és Śrīla Prabhupādát szerte az egész országban.

Köszönöm neked az odaadó szolgálatot, amely mindenkit megment a Kali-yuga veszélyes tengerétől.

Köszönöm neked a Szent Nevet, amit adtál, hogy fejlődni tudjunk a tiszta odaadó szolgálat útján.

És legfőképpen köszönöm neked a személyes társaságod, melyet ki sem lehet fejezni, hogy mennyit ér nekünk, és mennyi mindent köszönhetünk neki.

Boldog vagyok, hogy a szolgád lehetek:

Rādhā-vallabha dāsa

Rādhākaṇṭha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Prabhupāda mozgalma a legcsodálatosabb dolog ezen a világon. Mielőtt elhagyta ezt a világot, Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy missziójának ötven százalékát fejezte be. Amikor a *bhakták* megkérdezték tőle, hogy mi az, amit még nem fejezett be, azt felelte, hogy meg szeretne volna alapítani a *vaṁāśrama* rendszert. Ezt a feladatot Ő Isteni Kegyelme a követőire bízta. Ez egy igazi kihívás egy olyan társadalmi illetve gazdasági rendszerben, amelyben jelenleg élünk.

Amikor eljöttél Magyarországra, bemutattad nekünk Śrīla Prabhupāda könyvein keresztül a *gauḍīya vaiṣṇava siddhāntát*. Ezzel hozzáférhetővé tetted számunkra Prabhupāda missziójának ötven százalékát. Aztán követve Ő Isteni Kegyelme vágyát, a *vaṁāśrama* rendszer megalapításának következő lépcsőjeként megalapítottad Vraja-dhāmát, itt Magyarországon. Így nemcsak a filozófiát tanítottad meg nekünk, hanem azt is, hogyan alkalmazzuk azt mindennapi életünk során. Megtanítottad, hogyan együnk, hogyan imádjuk Kṛṣṇát, hogyan kell a Kṛṣṇa-tudatot prédikálni, illetve hogyan neveljünk Kṛṣṇa-tudatos gyerekeket.

Az elmúlt évben „azt hiszem, egy újabb komoly lépés történt a *vaṁāśrama* megalapítása felé. Vezetéseddel és inspirálásoddal a múlt évi OT-gyűléseken heves tiltakozásunk ellenére sikerült megértetned velünk, hogy mindenünk, amink van, beleértve a testünket is, Kṛṣṇához, illetve az Ő képviselőjéhez tartozik. Ezt filozófiailag könnyebb megérteni, de amikor a megvalósításra kerül sor, lehet,

hogy néha akadályokba ütközünk. Ezek csak a hamis testi azonosításunk miatt tűnnek nehéznek. Saját életeddel mutatod nekünk a példát, hogyan lehet ezt a gyakorlatban is alkalmazni.

Kérlek, vezess továbbra is ezen az úton, hogy egyre tökéletesebben tudjuk szolgálni lótuuszlabaidat, és ezen keresztül Śrīla Prabhupāda misszióját.

Jelentéktelen szolgád:

Rādhākaṇṭha dāsa

Rādhā Kṛṣṇa dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Pár szóban szeretném megköszönni neked az elmúlt év tapasztalatait.

Az elmúlt év volt az, ami, ha lehet ilyet mondani az egyik legnehezebb, vagy egy kis szlenggel mondva a legtesztesebb év számomra, mióta itt vagyok a mozgalomban. Szeretném megköszönni neked a lelkesítést, amit kaptam tőled, annak ellenére, hogy nem érdemlem meg.

Sokszor szerettem volna beszélgetni veled, de valahogy nem jött össze egészen Indiáig. Sok változás történik mostanában a *bhakták* életében, és ebből én sem maradok ki. Sok zavar volt és van is a fejemben, de amikor beszélek veled, akkor olyan egyszerűnek, tisztának tűnik minden. Bárcsak mindig ilyen helyzetben lehetnék.

Szerettem volna kifejezni hálámat a segítségeidért.

Köszönöm Mahārāja!

Szolgád:

Rādhā Kṛṣṇa dāsa

Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom. Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának!

Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni e szolgálodat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhessek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.

Ó, Uram és Mesterem! Add meg nekem az erőt, hogy megfelelően tisztelhessek minden élőlényt. Csak akkor leszek képes nagy ekstázisban énekelni a Szent Nevet, és akkor fog minden sértésem megszűnni.

Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Alacsony rendű vagyok és elesett, és nincs erőm sem intelligenciám. Kérlek, tégy szeretett szolgálóddá.

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet. Ha te nem vagy kegyes hozzám, akkor szüntelenül sírni fogok, és lassan elszáll belőlem az élet.

Mindent nagyon köszönök!

Hálás szolgáló:

Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Rādhā-nāma devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

*orī ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitarī yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával megvilágította a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet.”

Feltételekhez kötött helyzetünkben lépten-nyomon találkozunk önző érdekekkel. Miután elfordultunk Kṛṣṇától, már csak a saját érzékeink kielégítésével foglalkozunk.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.4.17. versének magyarázatából megtudjuk, hogy

kétféle önérdék van: a személyes önzés, és a kiterjesztett önzés. Nincs közöttük minőségi különbség. A saját érdekünk és a család érdekében végzett tett lopás, bűncselekmény.

Hosszú évek óta folytatjuk önző tevékenységeinket, amikor találkozunk egy *bhaktával*, megkapjuk a kegyét, hogy ismét szolgálhassuk Kṛṣṇát, s elkezdjük az önző érdekeket feladni. Látjuk magunk előtt a jó példát. A *Śrīmad-Bhāgavatam* 4.19. verse írja: „Az Úr *bhaktái* semmit sem kívánnak a saját elégedettségük érdekében, egyedül az Urat akarják szolgálni, mert az Úr hatalmas, ők pedig örökké az Ő alárendelt szerves részei.”

Amikor a szolgálatunk során lemondunk saját érdekeinkről, megtanuljuk értékelni azoknak a *bhaktáknak* a szolgálatát, akik minden önző érdeküket feladták. „A kik átadják magukat az Istenség Legfelsőbb Személyiségének, azok csupán mások jólétéért, gyarapodásáért és boldogságáért élnek, s nem vezeti őket semmilyen önző érdek.” /*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.4.12/

Guru Mahārāja, amit teszel másokért, az emberiségért, a legnagyobb emberbaráti cselekedet, ahogy Śrīla Prabhupāda mondta. Adod a Kṛṣṇa-tudatodat, Kṛṣṇáról való megértésedet másoknak. Felemelsz bennünket elesett lelkeket, s tanítod nekünk a másokért való felelősségvállalást, szenvedést, lemondást, e legmagasabb rendű imádatot.

*tapyante loka-tāpena sādhaḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaḥ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.”

Megértve személyiségednek e töredékét, hálás vagyok a sorsnak, hogy a létem hajóját egy ilyen kapitány irányíthatja. Folyamatosan azért imádkozom, hogy tudjam követni az utasításaidat, s az írások utasításainak kedvező szelét befogva befuthassak én is a kikötőbe, Kṛṣṇa lótu-szlá-bához.

Guru Mahārāja, dicsőséges ez a nap amelyen megjelentél, s áldásos az a nap, amikor megváltoztattad az életemet.

Lótu-szlá-bad porára vágyó szolgád:

Rādhā-nāma devī dāśī

Rādhānātha dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

“When a disciple very perfectly makes progress in spiritual life, this gladdens the spiritual master, who then also smiles in ecstasy, thinking, “How successful my disciple has become!” He feels so glad that he smiles as he enjoys the progress of the disciple, just as a smiling parent enjoys the activities of a child who is trying to stand up or crawl perfectly.”

This is how Śrīla Prabhupāda describes the relationship between the spiritual master and his disciple in his purport (*Caitanya-caritāmṛta*, *Ādi-līlā* 7.82) to the verse in which Lord Caitanya Mahāprabhu describes his realizations to the *sannyāsīs* of Vārāṇasī in his hidden way.

AS I was reading this purport one day, immediately I felt my heart sunk. I thought of you and I thought of all the pain I caused to you in the last months. I thought of myself: how far, how indescribably far I am for this ideal. I always wanted you to smile, I always wanted you to relish the results of my preaching and offer it to your spiritual master. And all I have given to you was pain and anguish.

Even though I have shown the darkest side of my existence, you stood next to me as a loving father. You pushed me to do the painful necessary, but I did not stop feeling your care and love for me. This is your magic, Guru Mahārāja. This is the magic of your limitless love you feel for your disciples. Even for me, even for the fallen.

This day, however, is yours. This day is the most auspicious day of your appearance, when your disciples are supposed to please you with their offerings. I feel extremely ashamed and filthy even to approach you, not mentioning to bother you with my useless gifts. The most I can offer is myself. I am still here, Guru Mahārāja. I am still at your disposal. I shall learn how to “stand up and how to crawl perfectly”. I shall make you smile. I have a very long way to go, but I can do it, since you are holding my hand.

By now, we have a college. Soon, there will be a Cultural Centre and then a University. It all will be there and much more according to your desire and I shall be what you wish: a simple person at your disposal.

Your servant, the most fallen,
Rādhānātha dāsa

Rādhārādyā dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Őszinte hálával tartozom Neked azért, hogy vezetsz a lelki életben. Megálmodtad és felépítetted Új Vraja-dhāmot, melyet Kegyedből az otthonomnak nevezhetek. Odaadásoddal rávetted Rādhē-Śyāmát, hogy jelenjenek meg itt és fogadják el szolgálatunkat. Megadtad nekem a bhakták szerető társaságát, fivéreket, nővéreket, nagybácsikat, nagynéniket, apákat, anyákat; a családomat. Adod a könyveidet, hogy segítsenek megérteni Śrīla Prabhupāda csodálatos tanításait, s hogy elmémet – amennyire bűnös szívem engedi – magával ragadják Rādhē-Śyāma páratlan kedvtelései. Utat mutatsz, hogy hogyan éljem az életem, hogy hogyan adjam át magam lelki tanítómesterem szolgálatának. Mindig biztatsz, hogy hogyan fejlesszem ki a vágyat a tiszta odaadásra. Lelki szemekkel áldasz meg leckéiden, szavaidon keresztül, hogy bepillantást nyerhessek a vaisnava filozófia ragyogó tisztasásába.

Óh, Mahārāja! Otthonom, imádott Uram, szolgálatom, családom, mind-mind tündöklő lelki ékkövek, melyeket önzetlenséged fonalára tiszta szereteted tűjével fűztél fel, s a nyakamba akasztottál. Ha beleférne egy szóba a hála, amit érzek, az mondanám: KÖSZÖNÖM.

Jelentéktelen szolgád:

Rādhārādyā dāsa

Raghunātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod e kedvező alkalmából egy olyan tulajdonságodat szeretném dicsőíteni végtelen transzcendentális tulajdonságaid közül, ami az elmúlt egy év alatt az összes többi közül a legjobban a figyelmem középpontjába került. A *Bhāgavatam* egy szép versével tudnám ezt a tulajdonságodat bemutatni, amikor Śukadeva Gosvāmī dicsőíti az Úr Śívát, a legkiválóbb *vaiṣṇavát* azzal kapcsolatban, hogy kiitta a méregóceánt.

*tapyante loka-tāpena sādhaṅ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 8.7.44)

Nekem azért is csodálatra méltó ez a tulajdonság, mert én egyelőre még a saját *karmám* okozta szenvedéseket sem szívesen viselem el, nem is szólva arról, hogy mások bűnei miatt szenvedjek. Át tudom ugyan érezni a fájalmát egy szenvedő élőlénynek, de ha felteszem magamnak a kérdést, hogy vállalnám-e helyette a szenvedést, hogy neki ne kelljen, bizony nem tudom magam rávenni, hogy igent mondjak.

Nemrég volt egy *Śrīmad-Bhāgavatam* lecke, amin az előadó azt példázta, hogy amikor az élőlény azt gondolja, hogy eleget szenvedett, és már szeretne visszamenni Kṛṣṇához, akkor gondolnia kell arra, hogy vannak mások ebben a világban, akik szintén szenvednek. És akkor az élőlény elgondolkozik, hogy van-e egyáltalán olyan személy, aki vállalná, hogy szenved helyettük. Majd eszébe jut lelki tanítómestere, aki ezt már megtette érte és még annyi más testvéérért. Ilyenkor a tanítvány végtelenül lekötelezettnek érzi magát lelki tanítómestere felé, és tudja, hogy neki is követnie kell a lelki tanítómestere által állított példát, folytatva az Ő misszióját. Úgy, ahogy Prahlāda Mahārāja is imádkozik az Úr Nṛsiṁhadevához:

*evaṁ sua-karma-patitaṁ bhava-vaitaranyām
anyonya-janma-maraṇāśana-bhīta-bhītam
paśyañ janāṁ sua-para-ugraha-vaira-maitraṁ
hanteti pāracara pīpṛhi mūḍham adya*

„Kedves Uram! Te mindig a halál folyójának túlsó partján állsz transzcendentáisan, mi azonban tetteink visszahatásai következtében ezen az oldalon szenvedünk. Beleestünk ebbe a folyóba, újra meg újra átéljük a születés és halál kínjait, s örökké förtelmes dolgokat eszünk. Kérlek, pillants most ránk — ne csak rám, hanem a többiekre is, akik szintén szenvednek –, és indokolatlan kegyedből könyörületesen szabadíts meg s védelmezz minket!”

*naivodvije para duratyaya-vaitaranyās
tvad-uirya-gāyana-mahāmṛta-magna-cittaḥ
śoce tato vimukha-cetasa indriyārtha-
māyā-sukhāya bharam udvahato vimūḍhān*

„Óh, legkiválóbb a nagy személyiségek között! Egyáltalán nem félek az anyagi létől, mert bárhol vagyok, teljesen elmerülök a dicsőségedről és tetteidről szóló gondolatokban. Csupán az ostobák és gazemberek miatt aggódom, akik bizonyult terveket szőnek az anyagi boldogság elérése és családjuk, társadalmuk, országuk eltartása érdekében. Egyedül értük aggódom szeretetből.”

*prāyeṇa deva munayaḥ sua-vimukti-kāmā
maunaṁ caranti vijane na parārtha-niṣṭhāḥ
naitān vihāya kṛpaṇān vimumukṣa eko
nānyaṁ tvad asya śaraṇaṁ bhramato 'nupaśye*

„Drága Uram, Nṛsiṁhadeva! Látom, hogy sok szent van a világon, de csak saját felszabadulásuk érdekli őket. A nagy városokkal mit sem törődve a Himalájába vagy az erdőbe vonulnak, hogy némasági fogadalmat téve [*mauna-urata*] meditáljanak. Nem gondolnak mások felszabadulására. Én azonban nem akarok egyedül felszabadulni, s magam mögött hagyni ezeket a szerencsétlen ostobákat és gazembereket. Tudom, hogy Kṛṣṇa-tudat nélkül, anélkül hogy elnyerné lótuszlábad menedékét, senki sem lehet boldog. Szeretném hát visszahozni őket lótuszlábad oltalmába!” (*Śrīmad Bhāgavatam* 7.9.41, 43, 44)

Guru Mahārāja, te élő példa vagy erre. Te is mindig elmerülsz Kṛṣṇáról szóló gondolataidban, megszabadulva az anyagi test miatti mindenfajta aggodalomtól, és félelem nélkül mindig olyan vakmerő terveket készítesz és hajtasz végre, melyekkel a lehető legtöbb fuldokló élőlényt lehet a lehető leghamarabb kimenteni az anyagi lét óceánjából, és emiatt vállalsz minden kényelmetlenséget, testi és elméleti szenvedést. Ez olyan tulajdonságod, ami még a *bhakták* között is kiemelkedővé tesz. Mivel te értem is megtetted ezt, végtelenül önző és hálátlan vagyok, amikor csak magamra gondolva szeretnék minél előbb megszabadulni a szenvedésektől, ahelyett, hogy azon gondolkoznék, hogyan tudnék még jobban segíteni neked ebben a munkában, amire téged a te lelki tanítómestered, rīla Prabhupāda inspirál. Annál is inkább, mert amikor te engem kimentettél az anyagi lét lángoló erdőtüzeiből, akkor visszaadtad az életem, amit már igazából elvesztettem, vagyis attól fogva az életem a tiéd. Az adósod vagyok, és ezt az adósságot sosem leszek képes visszafizetni.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy megengeded, hogy itt éljek Új Vraja-dhāmában, Rādhē-Śyāma szent birodalmában, annyi szép *bhakta* között, akik elviselik a hibáimat, és mindig segítenek, hogy minél előbb megszabadulhassak tőlük.

Köszönöm, hogy lehetőséget adsz, hogy végezhessem ezeknek a *bhaktáknak* és Rādhē-Śyāmának a szolgálatát. „Én nem tudom, mi jó, mi rossz” (Narottama dāsa Ṭhākura), mégis a hamis büszkeség tart hatalmában. Kérlek, indokolat-

lan kegyedből bocsásd meg a sértéseimet, és tartsd lótuszlábad menedékében ezt a tudatlan ostobát, mert e nélkül, a magam erejéből nem lennék képes semmilyen fejlődésre (*yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*)!

Kérlek, tégy szeretett szolgálóddá!

Törekvő szolgáló:

Raghunātha dāsa

Rājakumārī devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Ez a hetedik alkalom, hogy lehetőségem van felajánlást írni neked. Az évek folyamán mindig visszatekintek és felmérem, mi az, amit fel tudok neked ajánlani, de sajnós, mindig szomorú eredményre kell jutnom. Sajnós, nem találok semmi olyan tettet, ami említésre méltó lenne.

Ez nem szép dolog tőlem, hisz amit tőled kapok, az a világ legértékesebb kincse. Te adod Rādhe-Śyāmát, magadat, a szeretetedet, odafigyelésedet, és mindezt önzetlenül teszed.

Ez a világ egy hatalmas útvesztő. De te eljöttél értünk, hogy kivezess minket belőle. Csak egyszerűen annyit kérsz, *japázzuk* szépen a köreinket, kövesük a négy szabályt, és végezzünk odaadó szolgálatot. Mégis sokszor van, hogy elesünk ezen az egyszerű úton, de te jössz, és segítő kezet nyújtasz. Mikor már minden összedőlt, mindenkit elveszítettünk, te még mindig ott vagy, és csak azt kéred, folytassuk az utat, melyet Śrīla Prabhupāda adott, mert csak akkor leszünk igazán boldogok. Kegyességed felfoghatatlan, határtalan.

Te a lelki tanítómestered utasításának élsz, és minden elesett léleknek megadod a lehetőséget, hogy ők is ezt az utat járassák. Hisz az emberi életnek ez az egyetlen értelme és sikere. Śrīla Prabhupāda azt írja a *Śrīmad-Bhāgavatam* 3.23.7. vers magyarázatában: „A legkönnyebb út, ami a lelki megvalósításhoz vezet, ha menedéket keresünk egy hiteles lelki tanítómesternél, és szívvel-lélekkel szolgáljuk Őt. Ez a siker titka.”

Köszönök mindent, köszönöm hogy itt vagy és lehetőséget adsz nekem is. Imádkozom, hogy képes legyek mindig menedéket venni nálad és szolgálni téged, és akkor az én életem is sikeressé válik.

Jelentéktelen szolgáló:

Rājakumārī devī dāsi

Bhaktin Rák Borbála

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Legutóbb a Gītā Jayantīn láttalak Egerben. Debrecenből jó páran indultunk autókkal, hogy hallhassuk, ahogyan felolvasod a Gītāt. Jött egy *matājī* is, akit először az étteremben láttam. Sokszor jön be hozzánk ebédelni. Megkérdeztük, miért jön a felolvasásra. Azt mondta, hogy már olyan sokat hallott rólad, olvasta a könyveidet, hallgatja a *bhajanáid*, hogy úgy érezte, most már mindenképpen látnia is kell téged, és a Gītāt is nagyon szereti.

Egerben aztán figyeltem, vajon milyen lesz az első találkozása veled? Mielőtt elkezdted volna a versek felolvasását, megkérted a *bhaktákat*, hogy ezután minden nap olvassanak el egy verset a *Bhagavad-gītā*ból. Sok *bhakta* jelentkezett, hogy elégedettségedre és saját fejlődésükért bevállalják a napi egy verset. Láttam, ahogy ő is nyújtja a kezét, és boldogsággal tölti el, hogy már most, az első találkozásodon megígérhet neked valamit, amivel elégedetté tehet téged. Aztán egész úton hazafelé látszott, hogy gondolkodik a történeteken, és végül elkezdett *japázni*. Azóta nem nagyon találkoztam vele, nem tudom, merre lehet, de sokat gondolok arra, ami akkor történhetett a szívében.

Egész életünkben keressük a boldogságot, a szeretetet. Azt akarjuk, hogy figyeljenek és vigyázzanak ránk, és az csak még jobb, ha mindeközben cserébe nem várnak el semmi különöset tőlünk. Így éltünk sokan, és egyszer csak betoppantál az életünkbe. Te vagy az, aki mindent meg tudsz adni, amire csak vágyunk ebben a szenvedésekkel teli életben: szeretetet, figyelmet, boldogságot.

Bármilyen történhet velünk, ha egyszer beengedtünk a szívünkbe, képes vagy minden rossztól megóvni minket. Cserébe csak annyit kérsz, hogy nyissuk meg a szívünket.

*guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikya
āra nā kañha mane āśā*

„Tedd a lelki tanítómester lótusszájából származó tanítást eggyé a szíveddel, és ne vágyj semmi másra.”

Kérek, bocsásd meg Mahārāja, hogy olyan ostoba vagyok, hogy sokszor ezek ellenére sem viselkedem úgy, ahogyan azzal te biztosan elégedett lehetnél! Olyan ez, mint amikor egy bűvár eltéved az anyagi óceán vizében, és nincs más esélye arra, hogy megtalálja a felszínen hagyott csónakját, csak az, hogy ha

összeszedi minden erejét, és csak arra összpontosít, amit el akar érní: a csónakot és a hozzá vezető utat. Ebben segítségére van az oxigénpalack, mert ha az nem lenne, semmi esélye sem lenne a menekülésre, bármennyire is emlékezne a visszaútra. Egy ilyen helyzetben minden egyes *bhakta* egy-egy oxigénmolekula, és abban segítenek, hogy a bűvár elérje a csónakot, elérjen téged, Mahārāja.

Köszönöm, hogy vársz minket odafönt, csónakként a vízen! Ó Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda, a te és hűséges *bhaktáid* kegye nélkül ma nem tudom, hol lennék. Azt hiszem, nem is akarom megtudni. Arra vágyom, hogy az én szívemben is olyan kincsek legyenek, amelyek minden sötétséget elűznek a ragyogásukkal.

Kérlek Mahārāja, add áldásodat és kegyedet, amiből erőt és kitartást meríthettek ehhez!

Érdemtelen szolgád:

Bhaktin Rák Borbála

(Debrecen)

Rāmapriya dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance's all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Vyāsa-pūjā celebration.

When you told us that you are no longer GBC for the UK and would not be visiting as often as in the past I panicked, would I be strong enough without your association to carry on trying to be Kṛṣṇa Conscious. Then I thought Guru Mahārāja has not seen Śrīla Prabhupāda for years and just look at what he has achieved, complete devotion to Kṛṣṇa, exemplary in his dealings with everybody, enthusiasm in every thing he does for Kṛṣṇa and totally disciplined in his habits.

yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇaṁ kurute lokas tad anuvartate

“Whatever a great man does, common men follow. Whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues.” (*Bhagavad-gītā* 3.21)

Guru Mahārāja, you are that great man and I am certainly that common man

but hopefully by following you I can some how or other maintain and advance in my Kṛṣṇa Consciousness.

I have a photograph on my bookcase at home with you in the middle of Jayadeva prabhu and myself, all of us smiling; this is where I want to be forever.

Your Servant,

Love,

Rāmapriya dāsa

PS: (I still miss not seeing you as often)

Rāma-vijaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gaura-Nitāinak és Śrīla Prabhupādának! Kérlek, engedd meg, hogy dicsőíthesselek téged ezen a kedvező napon!

Köszönöm neked, hogy elhoztad hozzánk Śrīla Prabhupāda tanításait, valódi menedéket nyújtva a zavart és szenvedő lelkeknek. Bátor és eltökélt prédikálásod biztosítja nekünk, hogy lehetőséget kapjunk az önmegvalósításra ebben a pszichés zűrzavarban. Szigorúságod és türelmességed a garancia számunkra, hogy valódi lelki fejlődésben lesz részünk.

Ragaszkodsz ahhoz, hogy hamisítatlanul kapja meg mindenki a védikus tanításokat, Kṛṣṇa üzenetét. Mindig azon fáradozol, hogy megalapozd és megvalósítsd Śrīla Prabhupāda vágyát: a józanságra és igazságra épülő lelki civilizációt.

Śrī Śrī Gaura-Nitāi rajtad keresztül cselekszik, hogy mélyreható tisztulásban legyen részünk. Mindig azon gondolkodsz, hogy hogyan kaphatná meg egyre több ember Śrīla Prabhupāda kegyét. Elszántságod és lelkesedésed hatására az emberek egyre komolyabban veszik a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Bárcsak sikerülne mindaz, amire vágysz!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatīḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvamś tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem képes fejlődni. Ezért mindig emlékezniem kell rá, és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom a lelki tanítómesterem lótusz lábainak!”

Örök szolgád:
Rāma-vijaya dāsa

Rasa-līlā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A tanítvány egyetlen kötelessége a lelki tanítómestertől kapott utasítás hűségese végrehajtása, ez segíti majd a tökéletesség elérésében – írja Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam* egyik magyarázatában. Hogy ez valóban működőképes, erre te vagy a tökéletes példa előttünk. A te hűséged Śrīla Prabhupāda felé mindannyiunk számára követendő.

Többször kértem már az áldásodat különböző dolgokkal kapcsolatban, de azon addig nem is gondolkodtam, hogy valójában meg sem érdemlem azt, amíg a napokban a *Śrīmad-Bhāgavatam* lapjain azt nem olvastam, hogy egy tanítványnak akkor áll jogában valamilyen áldást kérni a lelki tanítómestertől, ha tökéletesen együttműködik vele, megkapja az utasítást, és tökéletesen, komolyan végrehajtja. Hát ez a mondat sajnos egyelőre nem engem jellemez. De azért mégis szükségem van a te áldásaidra ahhoz, hogy fejlődni tudjak a lelki életben, így bár érdemtelenül, de vágyom megkapni azt.

Szolgád:
Rasa-līlā devī dāsī

Raseśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Pár hete levetítették nekünk, a T-akták filmjét, ami rólad, és az unokatestvéredről szólt. Örültem, hogy láthatlak, hiszen már több, mint 2 hónapja elmentél tőlünk.

Egy nappal azelőtt, hogy láttam volna a filmet, a recepciónál találkoztam egy családdal, és váltottunk pár szót. Egyikőjük mesélte, hogy megnézték ezt a filmet a TV-ben, és ennek hatására jöttek el, mert tetszett nekik. Különösen amikor azt mesélted, hogy milyen nehezen tanultad meg a *tilaka* festés művészetét. El is kellett neki mondanom bővebben, hogy mi is az tulajdonképpen. Úgy látszik, nem csak nekem tetszett a riport, hanem idegeneknek is.

Tudod, Guru Mahārāja, az egész filmben az volt a legmeghatározóbb, hogy kettőtök között mekkora a különbség. Nem tudok jobb szót, csak azt, hogy te teljesen lelki vagy, az egész lényeden átsugárzott a tisztaság, a vágy nélkülség, az egyszerűség, a nyugalom, a béke, és hogy te egészen másképpen látod a világot, mint az unokatestvéred. Olyan jó volt látni, ahogy a vászonszatyroddal és a majomkergető botoddal sétáltál, és nem zavart meg sem a cunami pusztítása, sem az 5 csillagos szálloda luxusa, sem a motorcsónak elakadása. Persze, ami a legjobban megérintett, az volt, hogy neked a farm a legkedvesebb, és itt érzed magad otthon. Te Rādhe-Śyāmáé vagy, és Rādhe-Śyāma a tiéd.

Köszönöm szépen, hogy újra lehetőséget kaphattam Vyāsa-pūjád dicsőítésére. Köszönöm, hogy mérhetetlen kegyedből a tanítványaid között lehetek. Szeretnék egyszerűen “csak” szolgálni, ahogyan tőlem telik.

Boldog születésnapot, Guru Mahārāja! Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Raseśvarī devī dāśī

Rasika premā devī dāśī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked az év legkiemelkedőbb napján, megjelenési napod ünnepén!

2002-ben abban a szerencsében volt részem, hogy szolgálhattam Gurudevámát a lengyelországi Eurowoodstockon. Ott történt, hogy szolgálat közben megkérdezte tőlem egy *bhakta*, hogy honnan jöttem. Mondtam neki, hogy Magyarországról, és felcsillant a szeme: „Á, ha jól tudom ott Śivarāma Mahārāja a vezető. Nagyon szerencsések vagytok. Ő egy nagyszerű *bhakta*!”

Amikor ezt hallottam, nagyon büszke lettem. Büszke lettem azért, amiért egy

messze földön ismert *bhakta yātrājāba* tartozhatom. Igazából rád voltam büszke!

Téged minden *bhakta* egy önmagával szemben szigorú, példamutató *vaiṣṇa-vaként* ismer. Mindenki tudja, hogyha téged követ, akkor jó úton halad, mert az út végén ott vár rá Kṛṣṇa. Te vagy az, aki megmutatod a helyes utat, segítesz, hogy ne térjünk le róla, egyengeted az életünket, és mindig lelkesítesz bennünket, hogy érdemes ezen az úton haladnunk. Biztosak lehetünk abban, hogyha minden ellenünk szól, ha megbántunk téged, te akkor is küzdeni fogsz értünk. Köszönöm!

Szerencsések vagyunk, hogy te vagy a mi vezetőnk, és joggal lehetünk a világ legbüszkébb emberei miattad!

Jelentéktelen szolgád:

Rasika premā devī dāsī

Śacī Mātā devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you on this most auspicious of days. All glories to your wonderful service to your most illustrious *guru*, Śrīla Prabhupāda, *ki jaya!* All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am still here Guru Mahārāja! I am still doing a little service here and there. Still associating with devotees. There can only be one reason that these activities are going on – your causeless mercy.

The love and kindness you show to the devotees Guru Mahārāja is truly magnificent. The waves of this love wash over us all, as constant as the sea, ebbing and flowing, tidal in its greatness. Facilitating the opportunities for us to serve you and learn to love you and, if we can take advantage of your munificence, understand how to love and serve the Lord and His associates.

The examples you give us of love and dedication, loyalty, duty, devotion and hard, hard work are like the rays of sunshine flowing down on us. Just waiting for extremely fortunate people, like me, to pick up the baton and run with it.

Thank you so much Guru Mahārāja, I am so sorry that I am forever dropping the baton. I hope that one day I will drop my false ego and laziness and run and run. Meanwhile, I watch you from the sidelines and marvel at your generosity to me.

All gratefulness to you Guru Mahārāja, there are no true words to express your greatness and the joy that you bring to us – thank you, thank you, thank you.

Your worthless disciple,

Śacī Mātā devī dāsī

Śacīsuta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine*

Ha megpróbálnám kifejezeni a te odaadásodat és elkötelezettségedet Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara felé, csak sekélyes mondatokként hangoznának. Személyes példád sok kiváló *bhaktát* és tanítványt inspirál arra, hogy nagy elszántsággal kövessenek téged. Az általad írt könyvek is egyértelműen azt mutatják, hogy mennyire mély megvalósítással rendelkezel a Legfelsőbb Úrról szóló tudásról. Az idei évben szeretnék felajánlani neked egy rövid írást a *Śrīmad-Bhāgavatam*ról, mely több évnyi *Bhāgavatam*-olvasás eredménye. Több oldalról próbálom megvédeni ebben mozgalmunk eme rendkívül fontos szentírását a lelkiismeretlen tudósokkal szemben, akik többnyire csak gyalázni tudják a *sāstrát*, s magyarázataikkal félrevezetik a jóhiszemű, tudatlan embereket. Remélem, hogy e szerény kiadvánnyal örömet szerezhetek neked. Igyekszem fejlődni a lelki életben, s kérlek, add a kegyed oly módon, hogy továbbra is lefoglalsz szolgálatodban. Köszönöm szépen.

Jelentéktelen szolgád:

Śacīsuta dāsa

Sadā śiva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obaiccences, all glories to the divine dust at your lotus feet.

I would just like to express to you Guru Mahārāja, on this very auspicious day of your appearance, march the 30th, just to thank you for your time, thought, direction, and concern, that you have kindly given me over the time that I have been a devotee.

I feel very fortunate to have a spiritual master that is so dedicated to Śrīla Prabhupāda's teaching, and life style. As I grow a little older in spiritual life, I can see how rare it is to find such a rare soul who really is for real in this fallen age.

At times my mind wants to run to the hills and hide, because of your uncompromising vision, but Kṛṣṇa gives me a little intelligence and mercy to remind me that I'm spirit soul, and in that state of mind, in Kṛṣṇa Consciousness I feel so fortunate and protected under your shelter, and trying to follow your divine instruction.

I hope this meets you in good health.

Your foolish servant,
Sadā śiva dāsa

Bhaktin Sajben Dóra

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez egy nagyszerű alkalom arra, hogy kifejezhessem hálámat azért a rengeteg jóért, amit kaptam tőled.

Az első és legfontosabb – és aminek az ünnepét üljük ma – megjelenésed csodálatos és áldásos napja. Köszönöm, hogy vagy. Köszönöm, hogy elvállaltad ezt az emberfeletti szolgálatot, hogy felszabadítsd az elesett lelkeket. Köszönöm, hogy indokolatlan kegyed engem is utolért.

Kṛṣṇa csodálatos kegye, hogy még ebben a kedvezőtlen születésben is a legnagyobb áldásban részesített azáltal, hogy Magyarországon születhettem meg, ahol virágzik a Kṛṣṇa-tudat, csupán mérhetetlenül drága jelenléted következményeként. Krisna-völgy Magyarország büszkesége, legalábbis a *vaiṣṇavák* számára. Hogy mennyire természetes a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon, ezt csak most tapasztalom, hogy nem vagyok otthon. Az emberek tudnak Kṛṣṇáról, ismerik a „krisnásokat”, nagyon sokan jártak már Krisna-völgyben, a rengeteg fesztivál, ételosztás, média-, tévészerelés következtében. Ezeknek sokkal-sokkal nagyobb jelentőségük van, mint gondoltam. Ezért csak a lótuuszlabaitok elé szeretnék borulni. A te lótuuszlabaid elé, Mahārāja, és csodálatos szolgálid lótuuszlabái elé, akik oly szépen író tollak a kezedben. Tanítványaid kiválósága a te dicsőséged fényét fokozzák és hirdetik.

Köszönöm társaságod, amit eleinte Budapesten élvezhettem egy-egy lecke, *bhajana*, fesztivál alkalmával.

Szeretném megköszönni, hogy létezik a BHAKTI. Azon túl, hogy egy világ-szenzáció (amit csak az idő múlásával értek meg), ami engem hálaadásra indít, az a rengeteg ismeret, rengeteg „Kṛṣṇa”, amit ott kaptam, és a gyönyörű *bhakták* felejthetetlen társasága, akiken keresztül mindez eljutott hozzám. Ahogy haladunk az időben a jelen felé, köszöneteim egyre nagyobb és vastagabb betűvel vannak írva – gondolatban.

Köszönöm, hogy nagy vágyam váltottad valóra azzal, hogy Krisna-völgyben élhettem.

Köszönök minden napot, amit Rādhē-Śyāma szolgálatában tölthettem. Nagyon szerencsésnek és elégedettnek éreztem magam, hogy a templomukat tisztíthattam, és így állandóan láthattam Őket.

Köszönöm, hogy Rādhē-Śyāmát oly szépen öltöztetted és díszítetted, te és a *bhakták*. Annyira vonzóvá teszed számunkra Istent, akít évmilliókig csak felejtetni próbáltunk, hogy így megkönnyítetted a Rájuk való emlékezés mérhetetlen fontosságú folyamatát.

Köszönöm, hogy olyan csodálatos fesztiválok résztvevői lehetünk évről-évre New Vraja-dhāmában.

Köszönöm, hogy kegyedből elnyerhetjük az ebben a világban oly ritka tiszta *bhakták* felbecsülhetetlen értékű társaságát.

Köszönöm, hogy a leggyönyörűbb *mūrtik* társaságában gyakorolhatjuk az odaadó szolgálatot.

Köszönöm, hogy megkaphattam Sthāṇu Nṛsiṁhadeva felszabadító társaságát.

Köszönöm, hogy megvalósítottad New Vraja-dhāmát, Vṛndāvana szent helyét hozva el nekünk.

Köszönöm, hogy feltárod a Kṛṣṇa-tudat mélységes titkát előttünk, fellebbentve szemünk elől a tudatlanság és illúzió sűrű, sötét fátylát.

Köszönöm a Śrīla Prabhupāda-marathon alatti jelenléted és oltalmad.

Köszönöm ezt a különleges kegyet, amiben itt van részem, Angliában, a *saṅkīrtana* legáldásosabb szolgálatát végezve, különlegesen szép *bhakták* páratlan társaságában.

Végül a legfontosabb. Köszönöm a társaságod, amit kaphattam Krisna-völgyben. Leckék, *japaidő*, *prasādam*, csak úgy a folyosón, fesztivál vagy csak egy egyszerű hétköznapi (ilyen igazából nincs Krisna-völgyben, ott minden nap egy ünnep, legfőképp, ha te is jelen vagy személyesen), *kīrtana*, *bhajana* alkalmával.

Itt van a határa minden költői eszköz kifejezőképességének, amikor azt szeretném elmondani, hogy mennyire vágyom arra, hogy Kṛṣṇa Szent Nevében fürödjek, ami a te lótuszajkaidról száll a páratlanul szerencsés *bhakták* fülén keresztül a még szerencsésebbek szívébe.

Köszönök minden egyes napot, amit nyár óta kaptam. Köszönöm, hogy any-

nyit segítettél. Ezek a szavak olyan semmitmondóak. Kegyedből ÉLEK. Minél többet nyilvánítasz meg nekem a Kṛṣṇa-tudatból, annál jobban lekötelezteddé válok, és a lelkiismeretemet nem tudom mással megnyugtítani, mint hogy örökké szolgálóddá szegődjek. Igazából nekem nincs is életem. Ami régen volt, az nem élet, ami pedig most van, azt pedig tőled kaptam, így nem az enyém (a tiéd). Nagyon semmirekellő és szennyes vagyok, de hátha egyszer engem is tudsz majd használni az Úr isteni tervei beteljesítésében.

Óh, Uram! Köszönöm a társaságod, amiből mindig hiányt szenvedek, akkor is, ha jelen vagy, akkor is, ha nem. Kérlek, részesíts abban az áldásban, hogy mindig érezhessem jelenléted.

Az Úr Kṛṣṇa és a legkedvesebb Śrīmatī-Rādhārāṇī záporozza rád kegyét! Mert én nem tudom semmivel meghálálni azt a sok nektárt, amit a jelenléted által megízlelhettem.

Haszontalan Sajben Dóra

(New Vraja-dhāma)

Samañjasa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Képesítetlennek érzem magam arra, hogy dicsóítselek, mégis boldogan teszem.

Azon szoktam gondolkozni, hogy olyan sok hely van a világon, ahová születtem volna, és a sok milliárd élőlény között olyan ritka kincs, hogy az ember bhaktákkal találkozhat. Az pedig, hogy egy *mahātmāval* találkozhat, emberi számítás szerint szinte lehetetlen ezen a bolygón.

Amikor avatást kértem tőled, szívemben erős nyugalmat éreztem, hogy Śrīla Prabhupāda a legjobbhoz vezetett engem. Az eltökéltséged csodálatra méltó, a hűséged csodálatra méltó, a fegyelmezettséged csodálatra méltó, a személyiséged csodálatra méltó, a törődésed csodálatra méltó, az odaadásod egyedülálló számomra.

Kérlek, bocsásd meg, hogy képesítetlen tanítvány vagyok. Reménykedem, hogy egyszer igazán kimondhatom, hogy a szolgáló vagyok.

Megjelenési napodon kérlek, engeddd meg, hogy elmémbe megérintsem lótuszlábadat, tejből-vajból fürdessem, és porát a fejemre helyezzem.

Minthogy Kṛṣṇa sincs soha egyedül, társai sincsenek egyedül, ezért a porba vetem magam a lótuszlábaid körül döngicsélő méhbhakták előtt is, szívemben azzal a reménnyel, hogy örökre megkaphatom társaságotokat.

A jelentéktelen:

Samañjasa devī dāśī

Sanātana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, engedd meg, hogy felajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed legáldottabb napján!

Telnek az évek és érzem, hogy bár lassan, de fejlődök a lelki életben, ugyanakkor viszont egyre kevésbé értem a te helyzetedet. Mindig újabb vonásaidat ismerhetem meg, de ugyanakkor rá kell jönnöm, mennyire nem ismerlek, vagy ismertelek.

Kétféle titok van. Az egyikre nagyon vigyázni kell, nehogy illetéktelen személyek megismerjék. A másikat nyugodtan el lehet mondani mindenkinek, mert akkor is titok marad. A te személyed a második csoportba tartozik. Sokan megkaphatják a társaságod könyveiden, leckéiden, személyes beszélgetésen és instrukciókon keresztül. Azt mondják, hogy Krisna-völgy a te szíved, és évente sok tízezer turista jön, és megnézi a te „szíved”. De ki az, aki igazán meg is ismerheti?

Régóta reménykedem, hogy azon szerencsések között lehetek, akiknek ez sikerül. Ugyanakkor abban is reménykedtem, hogy van valami „rövidebb út”. Ezt csalásnak hívják. Sokszor mondod a Kṛṣṇa-tudattal kapcsolatban, hogy ha valami értékes dolgot akarunk venni, akkor meg kell fizetnünk az árát. Ezt próbálom kikerülni, de úgy néz ki, hogy nem lehet.

Kṛṣṇa otthagya a harcban Kālayavanát, és átsétált az ellenséges seregen fegyver nélkül. Kālayavana rohant Kṛṣṇa után, de nem tudta utolérni, bár Kṛṣṇa csak sétált. Hasonlóan próbáltalak én is a saját eszközeimmel elérni, de ez nem lehetséges. Mindazonáltal ez csak tovább növeli a vágyam, hogy mégis sikeres legyek valamikor. Úgy látszik, csak egy igazán járható út van: a *uāñī*. Próbálkozom minél jobban ebben kapaszkodni, hogy igazán tudjam értékelni és megkapni a személyes társaságodat is.

A folyamat nagyon egyszerű, ugyanakkor mély és magasztos. Hallgattam

egy kazettát, ami egy nyilvános program után készült kb. 14 éve. Talán az első beszélgetésünk volt. Alapvető dolgokról beszéltél, de még most is megfogott, hogy milyen mély és most is alkalmazható jelentése volt a szavaidnak. Egyszer pedig Debrecenben próbáltuk kiszedni az egyik frissen avatott *bhaktából*, hogy avatás után milyen „titkos” instrukciókat adtál neki. A válasz a következő volt: 4 szabály, 16 kör. Máskor a következő szavakkal lelkesítetted a *bhaktákat*: „Ha már 5 percet eltöltöttél ebben a mozgalomban, nyugodtan kimehetsz prédikálni, mert többet tudsz az életről, mint bárki más kint az utcán.”

Kegyesen adod a társaságodat. Már régen megkaptam mindent, amire csak szükségem lehet a lelki életben. Itt vagy te, és itt vannak az instrukcióid. Mindkettőt meg kell ragadni és elfogadni életem kincsének. Remélem, és keményen dolgozni is fogok azért, hogy egyszer szívem mélyéről írhasak olyan szavakat, mint amilyenekkel te fejezted be egyik felajánlásodat Śrīla Prabhupādának: „Ó nagyszerű, titokzatos és könyörületes Śrīla Prabhupāda! Imádkozom, hogy ez a szegényes felajánlás, amelyet a mellkasomból kitépve a lótuszlábad elé helyezek az elkülönülés fájdalmától lángoló szívvel és azzal a sok könnyel együtt, melyet egész évben hullattam, hogy elnyerjem szerető szolgálatodat, okozzon neked egy kis örömet.”

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy itt lehetek a *bhakták között*, *Krisna-völgyben*. Kérek, továbbra is tarts meg *lótuszlábad szolgálatában!*

Örök szolgád:

Sanātana dāsa

Bhakta Sándor Csaba

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mivel nincs közelebbi kapcsolatom veled, ezért olyan dolgokról tudok írni, amelyek hétköznapiak tűnnek ugyan, de mély benyomást tettek rám. Ilyen volt a '92-es debreceni fesztivál, ahol először találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal.

Sokszor adott lelkesedést az a sok szép *bhajana*, amiket fesztiválokon, programokon, valamint felvételekről hallottam.

Szeretném neked megköszönni, hogy Debrecenben meghagyván a központot, lehetőségem van szolgálatot végezni és *bhaktákkal* társulni.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Sándor Csaba (Debrecen)

Bhakta Sándor István

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából szeretném megköszönni, hogy elhozta a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra, és felvállaltad annak a hatalmas misszióknak a terhét, hogy lehetőséget adj nekünk visszatérni otthonunkba. Valójában csak annyira tudom megérteni ennek az értékét, amennyire megvalósítottam azt. A köszönetemet azzal tudom a legjobban kifejezni, hogy ebből a nagy misszióból, amit elkezdted, egy parányi részt felvállalok, és próbálom azt lelkiismeretesen végrehajtani.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Sándor István

(Debrecen)

Saṅkīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, és megjelenésed napjának!

Amikor egy *vaiṣṇava* megjelenik ebben a világban, az azt jelenti, hogy nagyon sok lélek megkapja a Kṛṣṇa iránti szeretetet.

Egy tanítvány életében ez a legfontosabb nap, amikor a lelki tanítómestere megjelenik. Tőle kap meg minden lehetőséget arra, hogy szolgálhassa Kṛṣṇát. Ez az eredeti helyzetünk és minden élőlény eredeti vágya (*Jīvera 'svarūpa' haya — kṛṣṇera 'nitya-dāsa'*). Ennél többet nem adhat senki, sem a múltban, sem most, sem a jövőben. Tökéletes példával, ahogy követted szeretett lelki tanítómesteredet, mindenkit inspirálsz a meghódolásra.

11 évvel ezelőtt láttam, ahogy egy *harināmāt* vezettél Eger belvárosában. Nem tudtam nem azt gondolni, hogy az a legjobb dolog a világon, amit te csinálsz. Ennek hatására most itt vagyok, és megpróbálok segíteni neked. Teljesen megváltoztattad az életemet. Most a te határtalan kegyedből Kṛṣṇa felé vezet az utam, ami örök lelki testet és örök boldogságot kínál. Ellenben a tíz évvel ezelőtti

életem csak a pokoli élet felé irányult, ami örök és elviselhetetlen szenvedést eredményez. Ennél többet senki nem adhat nekem.

Köszönöm ezt a határtalan kegyedet.

Szolgád:

Saṅkīrtana dāsa

Śānta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom Lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget a Te Isteni kegyednek!

Engedd meg, hogy dicsőítselek ezen a szép napon, *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából.

Minden évben, mióta elfogadtál tanítványodnak, leülök, és megpróbálok írni Neked egy szép felajánlást, dicsőítő szavakat, mert a tanítványnak a lelki tanítómesterével szemben vannak kötelezettségei. Ezt egyszer el is magyaráztad, amikor ott ültünk bent Nálad, és mondtad, hogy a *guru* elfogadása miért is olyan fontos. Mert a lelki tanítómester nélkül az ember nem fejlődik a lelki életben. Nélküle lehetetlen megkapni Kṛṣṇa kegyét.

*brahmānda brahmite hona bhāgyavān jīva
guru krisna prasāde pāya bhakti lata bīja*

Még Dhruva Mahārāját is megkérdezte az Úr Viṣṇu, hogy ki a lelki tanítómestere. Csak azután kaphatott *darśanát* az Úrtól, miután Nārada Muni elfogadta tanítványának. Ilyen fontos a lelki tanítómester! Most végre annyi születés és annyi szerencsétlenkedés után találkoztunk Veled, Guru Mahārāja, egy tökéletes tiszta *bhaktával*, akinek annyi szeretete van Kṛṣṇa és az élőlények felé, mint senki másnak. Minden egyes *bhaktával* van külön, saját kapcsolatod. Valahányszor sikert érünk el a prédikálásban, mindig lelkesítesz bennünket, hogy csináljunk még többet és ne elégedjünk meg azzal, amit eddig teljesítettünk. Mert Kṛṣṇa is mindig többet kér.

Köszönjük, Guru Mahārāja, hogy kegyedből ellátogat hozzánk sok csodálatos tiszta bhakta, istentestvéreid, és tarulhatunk velük a *kīrtánán*, *Bhāgavatamon*, vagy egy szép *bhajanán* keresztül. Köszönjük, Guru Mahārāja, hogy megnyílvánítottad Gaura-Nitāit és Rādhē-Śyāmát. Ebből is látszik, hogy a *vaiṣṇavák* na-

gyobbak lehetnek Istennél is, mert ha a *bhakta* akarja, és olyan nagy a szeretete Isten felé, mint Neked, akkor Isten jön, és hozza Magával a lelki világot is, ahogyan Új Vraja-dhāmát is.

Mindent köszönök, Guru Mahārāja, és remélem, egyszer felnövök a Kṛṣṇa-tudat komolyságához. Remélem egyszer megfelelő tanítvány leszek, Hozzád méltó. A Te kegyedből ez is valóra válhat egyszer, Guru Mahārāja.

Nem tudok mást mondani és írni Neked, bár nagyon félek Tőled, mert Te hatalmas vagy, én meg kis porszem, mégis szeretlek és ragaszkodom Hozzád! Remélem ez a ragaszkodás egyszer meg fog menteni.

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek!

Szolgád,
Śānta dāsa

Śarat-bihari devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te isteni megjelenésednek!

Pár napja már ezen a felajánlason meditálok, és olyan sok minden jut eszembe, ami veled kapcsolatos. De ami többször beugrott, az a mosolyod volt, amit akkor kaptam, amikor először találkoztunk a budapesti templom lépcsőjén. Nagyon magával ragadó, biztató mosoly volt. Bár én mindig jobban szerettem az olyan képeket rólad, ahol komoly voltál, mert ez józanul tartott. Persze, azóta is sok kedves mosolyt láthattam az arcodon, még bujkálót is, ami az elégedettségedet is kifejezte.

Nagyon örülök, hogy Kṛṣṇa téged küldött el hozzám, és sajnálom, hogy lassan bontakozik ki előttem (a látásom hiányában), hogy milyen nagyszerű, kiváló és emelkedett személy vagy. Azt gondolom, Śrīla Prabhupāda büszke rád, mert te megfelelő hozzáállással és hittel követed az Ő utasításait.

Én pedig nem kötelességből, hanem szívből köszönöm neked, hogy elfogadtál, hogy lehetőséget adtál úgy a személyes szolgálatodra, mint Rādhē-Śyāma szolgálatára, Akik oly kedvesek a szívednek. Hálás vagyok, bár nem tudom megfelelően kifejezni. Ezért csak kérek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaidnál!

Jelentéktelen szolgád:
Śarat-bihari devī dāsī

Sat Nāma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Once at Caitanya prabhu's house in Calcutta, after laying out the *pūjā* paraphernalia in a particularly disorganised way, you said softly and with a smile, "You seem a little bewildered today". And so the platform from which I attempt to glorify you today is established from a perfect source. Like a blind man stumbling around a beautiful garden, I can hardly appreciate that which I cannot perceive. Still, there is a slowly growing sense of the reality that hope and solace is entirely dependant on your mercy, and that makes me one of the most fortunate souls in this universe. Anyone who has been shown your mercy is truly fortunate, far beyond the deceit of material fortune or misery.

When asked how things were going, in my pride I sometimes used to reply "hanging on by the skin of my teeth!" When in reality I was and am supported only by the infallible golden rope of your mercy. Whether I have retreated deep within the cave of my despair, or strain to see daylight, my only support and greatest friend is that inconceivably wonderful rope.

I pray at your lotus feet for devotion to those lotus feet. I desperately need that devotion because real devotees are not infected with lust, anger and greed and possess steadiness. How amazing it is, that even as the insane rats of *aparādha* gnaw at that golden rope, you renew it! The only unmotivated, loving and truly powerful personalities in this unfortunate world of men are the pure devotees. These incarnations of the mercy of Kṛṣṇa are the real proof that the Lord has not abandoned us for repeatedly abandoning Him. I wish I could glorify you as you deserve to be glorified Guru Mahārāja, only by your grace will this ever be possible.

Please let this wild horse be firmly lassoed by that infallible rope and dragged from the Wild West. Please make me your servant by the great strength of your causeless mercy. You are my only hope, birth after birth.

Your insignificant servant,

Sat Nāma dāsa

Śauri dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Isteni megjelenésednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Miközben azon gondolkodtam, hogy mit is írjak, és hogyan tudnálak dicsőíteni téged, eszembe jutott a Prabhupāda marathon eleje, amikor elkezdted küldeni a lelkesítő SMS-eket. A legelső vers, amit küldtél a *Śrīmad-Bhāgavatam* 8. ének 7. fejezet 44. verse:

*tapyante loka-tāpena sādhaveḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākḥilātmanaḥ*

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.”

Śrīla Prabhupāda azt írja ennek a versnek a magyarázatában, hogy az anyagi világban sokféle jótékony tett van, de a Kṛṣṇa-tudat terjesztése a legmagasabb rendű közülük. Ha valaki azon igyekszik, hogy elterjessze a Kṛṣṇa-tudatot az egész világon, tudnunk kell róla, hogy a legnagyszerűbb jótékony tettet végzi. A legnagyobb jótett az, ha a Kṛṣṇa-tudat síkjára emeljük az embereket, mert a feltételekhez kötött lelkek kizárólag a Kṛṣṇa-tudat hiánya miatt szenvednek.

Amikor kint vagyok *saṅkīrtanán*, és valami nehézség adódik, akkor próbálom magam inspirálni, hogy tovább tudjam csinálni. Ilyenkor eszembe szokott jutni, hogy te Guru Mahārājám, vagy Śrīla Prabhupāda mennyi nehézséget és lemondást vállaltok, vállaltok magatokra azért, hogy át tudjátok adni másoknak a Kṛṣṇa-tudatot. Rájövök, hogy azok a nehézségek, akadályok, amikkel én találom szembe magam, milyen jelentéktelenek ahhoz képest, amikkel nektek kellett szembenéznetek. Elég, ha csak arra gondolok, hogy a 80'-as években, amikor Magyarországra jöttél, milyen volt a politikai helyzet. Nem lehetett nyíltan prédikálni, *harināmákat* tartani, és annak a veszélye is fenn állt, hogy letartóztathatják az embert.

A te kegyedből nekünk manapság nem kell ilyen nehézségekkel szembenéznünk. Mert annak a sok erőfeszítésnek köszönhetően, amit tettél és teszel, mára már nagyon sokan elismerik és elfogadják a Kṛṣṇa-tudatot, még a politikában is. Amikor olyan emberrel találkozom, aki járt Krisna-völgyben, nagy lelkesedéssel meséli, mennyire tetszett neki az egész, főleg az éneklés.

Egyszer találkoztam egy hölgygel, aki elmondta, hogy miután hazajött Krisna-völgyből, másnap kapálás közben azt vette magán észre, hogy a Hare Kṛṣṇát énekli. Nem értette, hogy miért van ez, de nagyon tetszett neki.

Köszönjük neked, hogy a kegyedből nekünk is lehetőségünk nyílt arra, hogy gyakorolhassuk a Kṛṣṇa-tudatot.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, add a kegyed, hogy nagy odaadásom és szeretetem legyen irántad, és hogy mindig lótuszlábad menedékében maradhassak.

Jelentéktelen szolgád:

Śauri dāsa

Bhakta Schnitchen Csaba

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

A *Bhagavad-gītā* írja, hogy a lelki tudást csak egy hiteles lelki tanítómestertől lehet megkapni, aki tagja egy hiteles tanítványi láncolatnak. A feltételekhez kötött lelkeknek nincs lehetőségük arra, hogy kiszabaduljanak a három kötőerő fogságából anélkül, hogy megkapnák egy ilyen lelki tanítómester kegyét. Alázatosan kell tudakozódnuk tőle, és szolgálniuk kell Őt.

A feltételekhez kötött, anyagi élet nagyon sok gyötrellemel jár. A szenvedés változatos formáit lehet megtapasztalni, és én mégis nagyon erősen ragaszkodom ezekhez az úgynevezett „anyagi élvezetekhez”.

Kedves Mahārāja! Nekem és a hozzám hasonló feltételekhez kötött lelkeknek nincs semmi reménye a lelki fejlődésre az olyan lelki tanítómesterek nélkül, mint amilyen te vagy! Azt a kegyet, amit folyamatosan szórsz a szenvedő élőlényekre, sohasem fogják tudni meghálálni neked. Ez a kegy indokolatlan, mert olyanoknak is adod, akik nem tudakozódnak alázatosan és nem szolgálnak téged, mint például én. Imádkozom hozzád, hogy egyszer legalább parányi mértékben meg tudjam ezt hálálni neked.

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Schnitchen Csaba

(Debrecen)

Bhakta Schwartz Gábor

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Ó Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādának és neked!

Kérlek, légy kegyes hozzám, hogy megfelelően tudjak dicsőíteni e nagy-szerű napon, megjelenésed ünnepén. Hogyan fejezhetném ki hálámat szavakkal amiatt, hogy *bhakták* társaságában élhetek, mert ez a lehető legnagyobb kincs!

„Úgy hisszük, hogy a gondviselés akaratából találkoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik át akarnak kelni Kali veszélyes óceánján, mely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.1.22)

Ehhez a vershez hasonló gondolatok jutottak eszembe, mikor észrevettem, hogy milyen szerencse ért, amikor először kapcsolatba kerülhettem veled és a Kṛṣṇa-tudatos mozgalommal.

Minden dicsőséget Neked, Mahārāja, amiért tanítványaidon keresztül idehoztál, és lehetőséget adsz, hogy itt, Új Vraja-dhāmában gyakorolhassam a lelki életet!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, szeretett lelki tanítómesterednek, aki megnyilvánította a világ ezen a részén élő emberei számára a lelki világot!

Minden dicsőséget a *guru-paramparának* és minden dicsőséget Śrī Caitanya Mahāprabhu

saṅkīrtana mozgalmának!

Egy parányi lélek szolgálátában:

Bhakta Schwartz Gábor

Sevitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked isteni megjelenésed alkalmából!

Amikor Angliában *saṅkīrtanáztam*, sokat olvastam Śrīla Prabhupādáról. Elolvastam a *Prabhupāda-līlāmṛtát*, leveleket, instrukciókat, amelyeket tanítványainak és különböző személyeknek írt. Megdöbbentő volt az érzékenysége, finomsága

mások iránt, és eltökéltsége, amellyel Kṛṣṇa utasításait véghezvitte az utolsó percig.

Guru Mahārāja, te csodálatosan és gyönyörűen képviseled Őt és az Isteni Párt! Végtelenül figyelmes, kedves, együttérző vagy velünk és minden élőlény-nyel. Fáradhatatlanul, szeretettel végzed Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatát, és töretlen lelkesedéssel nyomod előre az Úr Caitanya *saṅkīrtana* misszióját. A szíved és a lelked eggyé vált Ő Isteni Kegyelme, Śrīla Prabhupāda szívével és utasításaival. Mindig együtt vagytok!

Mindent megkapunk tőled, ami a „lelki növekedésünkhöz” szükséges. Tökéletesen gondoskodsz rólunk. Nagyon szerencsések vagyunk, hogy te vagy a lelki édesapánk! Az odaadásod Rādhē-Śyāma és Śrīla Prabhupāda iránt bera-gyogja a *bhakták* szívét, Vraja-dhāmát és egész Magyarországot.

Köszönöm, hogy elfogadtál lelki lányodnak, megkaptam tőled a Szent Nevet, és lehetőséget kapok a *bhakták* társaságára és szolgálatára. Szeretnék fejlődni, hogy őszintébb, tisztább szolgálatot ajánlhassak fel neked. Imádkozom hozzád, hogy mindig ragaszkodjak lótuszlábaid menedékéhez!

Jelentéktelen szolgád:

Sevitā devī dāsī

Siddha Muni dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Kedves Guru Mahārāja! Egy tanítványnak kötelessége, hogy áldozatot vállaljon, lelki tanítómestere missziójának sikeréért és hajlandónak kell lennie akár az élete árán is beteljesíteni e a lelki tanítómestere vágyát. Ez az eltökéltség jellemezte Śrīla Prabhupādát és erre látjuk a mindennapi példát a Te cselekedeteidben is. Példa, ami kényszerít, inspirál, nevel és eligazít a mindennapokban.

Bár Śrīla Prabhupāda könyvei és magyarázatai tökéletesek és teljesek, nem tudnánk alkalmazni az ott leírtakat, ha nem látnák „élő” példáját megszemélyesülni mindannak a Te jellemedben.

Mindig csak azt keresed, hogyan tehetnél többet Rādhē-Śyāmáért, Śrīla Prabhupādáért és a *bhaktákért*, és ennek felvállalod minden veszélyét és felelősségét. Nagy terveket kovácsolsz és valósítasz meg. Ezt a példát kell követnünk. Ahogy haladunk az időben, egyre komolyabb megmérettetésen megyünk ke-

resztül mind a saját, mind a *yatra* életében. Igyekszünk tőlünk telhetően a legjobban alkalmazni a *siddhantát* a különböző szituációkban, de szükségünk van egy végső konklúzióra, jóváhagyásra, kiigazításra. Egy etalonra, amit Te képviselsz a számunkra, ahogyan átadod nekünk Śrīla Prabhupāda és Śrī Kṛṣṇa tanításait. Egyszerre nagyon biztonságos és nagyon felelősségteljes is a helyzetünk. Mindig bízhatunk a jóindulatú támogatásodban és védelmedben, ugyanakkor meg kell felelnünk az egyre növekvő elvárásoknak is.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném neked megköszönni mindazt az inspirációt amit az elmúlt év során kaptam Tőled. Nagyon szerencsésnek tartom magam, hogy tavaly többször volt lehetőségem személyesen is társulni Veled. Szeretnék a jövőben komolyabb és elkötelezettebb tanítványoddá válni! Kérlek, add az áldásaidat!

Szolgád:

Siddha Muni dāsa

Śilpa karini devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisancies. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you and your service for him.

As I seat down to write this offering. I am thinking how life its going so fast...

Pictures of memories are coming to my mind.

1992 – Bhaktivedanta Manor

I heard from you first time there. It was Rādhāṣṭamī... I was sure that you are my spiritual master and that I want to serve you and surrender to you.

1994 – Hungarian festival tour

Simple life, travelling, preaching, nice association... You was so ecstatic and tiredless to serve Śrīla Prabhupāda and Lord Śrī Caitanya Mahāprabhu. Next few years we have Marathon for opening the farm. I was seeing you here and there tired, exhausted, but fix to open the farm on time. "Because Śrīmatī-Rādhārāṇī wants to happen" you said.

1998 – The end of my marriage. You where there again to help me to understand that there is no happiness in material world...

1999 – The year of my second initiation which you give me in Ireland in the front of Śrīla Prabhupāda's picture Dayāl-Nītāi Gaura Hari and Kāñcana-vali devī dāsī. I was so confused, I didn't know how to chant on my fingers, but you were

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

so patient...

8. January 2005.

Our last conversation at Rādhā-Londonīśvara temple

“So how it’s your āśrama situation?”

“I don’t know Guru Mahārāja... I try few things it didn’t work... It’s because of my mother; she is scaring that I will stay alone...”

“You will never be alone” you said.

I will never be alone and I was never alone all this years. “My spiritual master is always with me” Śrīla Prabhupāda said.

Thank you Guru Mahārāja for always being with me. In “good” and “bad” times. I hope that when the final test comes you will be with me and that I will be able to surrender to you so you can take me to the final journey at Rādhē-Śyāma lotus feet.

Your insignificant servant,

Śilpa karini devī dāsī

Bhakta Sipos-Gaudi Berci

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Még mindig hihetetlen számomra, hogy ilyen kegyben van részem, hogy négy évvel ezelőtt megismerhettem téged, és azóta a te és a *bhaktáid* társaságában élhetek.

Alkalmatlan vagyok arra, hogy szavakkal dicsőítsek téged e csodálatos napon. Azt szoktad mondani, akkor boldog egy lelki tanítómester, ha nem csak a szavait, hanem a szolgálatát ajánlja a *bhakta*.

Évről-évre amint azt látom, hogy mekkora erőfeszítést teszel arra, hogy szépen terjedjen a Kṛṣṇa-tudat Magyarországon és összetartsd a *bhaktákat*, úgy érzem, semmit nem segítek neked ebben.

Végtelen lelkierővel rendelkezél, ezért imádkozom kegyedért, hogy eljőjön az idő, amikor őszintén, nagy dolgokban tudok majd segíteni a prédikálásban. Az apró kis szolgálatok mellett a *pāda-yātrān* tudok részt venni. A legcsodálatosabb számomra, ha te is ott vagy a *harināma* elején és kedvesen mosolyogsz az emberekre, akik csodálkozva néznek téged és a *bhaktákat*.

Nagyon szépen köszönöm, hogy ily kedvesen foglalkozol velünk, ellátsz ta-

nácsokkal, hogy az adott körülmények között a legjobban tudjuk megoldani a problémáinkat. Hálás vagyok, hogy adod a társaságodat, hogy lelkesítesz. Nélküled egy lépést sem tudnék tenni a lelki életben. Kérek, adj erőt, hitet és foglald le valami olyan szolgálattal, amivel elégedetté tehetlek téged!

Vágyom arra, hogy szolgálóddá váljak:

Bhakta Sipos-Gaudi Berci

(Eger)

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagy örömmel tölt el, hogy ebben az évben is írhatok neked felajánlást. Ilyenkor mindig az az első gondolatom, hogy milyen különleges dolog is az, hogy ismerhetlek téged. Ez sokszor eszembe jut, de mivel most szavakba kell öntenem a gondolataimat, még inkább tudatosul bennem ez a csodálatos tény.

Az elmúlt év hozzád fűződő eseményei járnak a fejemben; a *pāda-yātrā*, a fesztiválok és a leveleid, melyek mindig nagy-nagy töltődést adnak.

Mindig meghatódva látom, mennyi szeretetet, törődést és figyelmet vagy képes adni a *bhaktáknak*, mégis nagy meglepetés volt, amikor megtudtam: ajándékot fogsz adni Uddhavának. Először azt gondoltam, biztosan félreértettem valamit, de kiderült, te tényleg szeretnél adni egy pulóvert Uddhavának. Csak ültem, és azon gondolkodtam, hogyan lehet ez? Mi itt vagyunk Egerben, te valahol távol az ezernyi teendő közepette, és mégis rólunk is gondoskods, ránk is figyelsz, és ilyen kedves megnyilvánulásokat teszel felénk. A következő pillanatban pedig már értettem, hogy mivel benned az összes jó tulajdonság összpontosul, az olyan esetek iránt is végtelenül kegyes vagy, mint én vagy Uddhava. Úgy érzem, a pulóver mellett gondoskodást, kedvességet és azt a csodálatos érzést is megkaptuk tőled, hogy hozzád tartozhatunk.

Köszönöm – köszönjük ezt a gyönyörű ajándékot, amiért mindig hálás leszek! Szeretném valahogyan viszonzni ezt a szép gesztust és imádkozom azért, hogy egyszer valamilyen szolgálattal én is örömet tudjak neked okozni.

Szolgáló:

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

(Eger)

Sītā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed alkalmából! Boldog születésnapot kívánok!

Néztem a filmet, ami rólad és Róbert unokatestvéredről szól. Olyan mély ragaszkodást és szeretetet éreztem irántad, amit nem is tudok megfogalmazni. Boldog és büszke voltam, hogy hozzád tartozom, és a te tanítványod vagyok.

Gyakorlatilag, illetve fizikailag már nem tudlak szolgálni, de ahányszor alkalmam nyílik prédikálok és segítem a Kṛṣṇa tudat misszióját. Most férjemnek próbálok segíteni az új templom építésében. Ha tanácsot kér, próbálok jó választ adni, segíteni a *bhaktáknak*. Nem látványos, de én örülök ezeknek az apró szolgálatoknak!

Olyan jó lenne téged elégedettnek látni!

Nagyon boldog születésnapot kívánok, és már nagyon hiányzol!

Állandóan olvasom a naplót, amit Kṛṣṇa-mayī küld Rādhā Kathānak, így szinte veled vagyok a mindennapokban.

Várlak nagyon haza!

Szeretettel, lótuuszlabaid szolgálatában:

Sītā devī dāsī

Sītālakṣmī devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Végtelen hálával tartozom neked, hogy védőszárnyaid alatt élhetek. A te őszinte vágyadnak köszönhetően, hogy Magyarország Kṛṣṇa-tudatosává váljon, válik ez valóra. Megnyilvánult Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅga, a *saṅkīrtana* főnökeink és a végtelenül kegyes Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Krisna-völgy élete és lelke, és mit is mondhatnék a csodálatos *bhaktákról*, akik a te gondoskodó védelmed alatt nőttek fel.

Mindannyian nagy kincsek a számomra és az egész világ számára is. Nagy hálával tartozom mindezért neked és a jó szerencsémnek, hogy veletek élhetek.

Az ISKCON egy nagy család, és ennek menedékében a legnehezebb dolgok is könnyűvé válhatnak, és a legfájdalmasabb dolog is elviselhetővé.

Köszönöm szépen mindezt neked, és azért imádkozom hozzád, hogy mindig lótuszlábaid porának menedékében maradhassak, és képes legyek egyre növekvő ragaszkodással és szeretettel szolgálni szeretett Rādhā-Śyāmasundaránkat és csodálatos *bhaktáit*.

Örök szolgád:

Sītālakṣmī devī dāśī

Śrī Govinda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om̐ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine*

*tāte kṛṣṇa bhaje, kare gurura sevana
māyā-jāla chuṭe, pāya kṛṣṇera caraṇa*

Ha a feltételekhez kötött lélek az Úr szolgálatát végzi, és ezzel párhuzamosan végrehajtja a lelki tanítómester utasításait és szolgálja őt, akkor kiszabadulhat *māyā* rabságából, és menedéket nyerhet Kṛṣṇa lótusz lábainál.

A mai napon összejöttünk, hogy *darśanāt* vegyünk tőled, lássuk kegyes személyedet, de valójában a *darśana* azt jelenti, hogy te látsz minket, és mi vagyunk a látottak. A *guru* látja vak tanítványát, s látja, hogy tapogatózik a sötétben.

Meg kell tanulnunk a látómezőben maradni, és kiérdemelni ezt a kegyes pillantást a *gurutól*. „Óh, hogyan segíthetnék Nekí? Mikor szolgálhatom őszintén?” Ilyen gondolatokkal kell a szívünket körbevennünk. Szemünket becsukni a rosszra és kinyitni a jóra.

na yogo na dhyānam na ca japa-tapas-tyāga-niyamā...

Most, hogy az Úr Caitanya, a könyörület óceánja megjelent, azok az élőlények, akik előzőleg soha nem gyakoroltak lelki folyamatokat, és viselkedésük is alávaló, mégis képessé váltak arra, hogy könnyedén megkaparintsák az élet céljának ékkövét, a *prema-dhanát*. Több száz évvel Caitanya megjelenése után is érkezik ebből az óceánból a kegy folyama. Śrīla Prabhupāda a fő csatorna, melyből

számtalan öntözőrendszer ágazik le. Ezek a vezetékek, illetve “vezetők” maguk is érintkeznek a nektárral, és továbbítják azt.

Hadd ajánljam hódolatomat lelki vezetőmnek, aki folyamatosan permetezi rám ezt a nektárt!

Szolgád:

Śrī Govinda dāsa

Śrī Īsvari devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaid porában megjelenésed e dicsőséges napján! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, a mi alapító *ācāryánknak*, Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja! Minden évben eljön ez a kedvező nap, és én sokat gondolkodom azon, melyik az a részlet, az a pillanat, amit meg kellene ragadnom, hogy azon az úton elindulva dicsőítselek téged.

Nem is lenne nehéz dolgom, hiszen a te életedben minden egyes pillanat a Kṛṣṇáról szóló gondolatokba, cselekvésbe merül. Én viszont nem vagyok a szavak embere, főleg ha dicsőítésről van szó, mert az én beszédem olyan, mint a varjak zarándokhelye, ami semmi élvezetet nem nyújthat egy olyan szent ember számára, mint amilyen te vagy!

Ezért most talán csak megpróbálom megköszönni azt, amit tőled évről évre kapok. És mivel megtanítottál arra, hogy az embernek követnie kell bizonyos szabályokat ahhoz, hogy az eredeti tudását visszanyerje, ezért én ébresztgetem alvó Kṛṣṇa-tudatomat. Talán ez az egyetlen vezeklés vagy jóvátétel azért, hogy ne haragudj rám, amiért eljöttem a farmról.

Tudod, miközben az ember a Hare Kṛṣṇa *mantrát* vibrálja, sok sértést követhet el, még annak ellenére is, hogy ismeri ezeket. Úgy gondolom, hogy én is ebbe a szörnyű hibába estem. *Nāmano balād yasya hi pāpa-buddhiḥ*..... sértés, bűnös cselekedeteket elkövetni abban a reményben, hogy a Hare Kṛṣṇa *ma-hā-mantra* vibrálásával semlegesítjük a bűnös cselekedeteink visszahatását. A szent *dhāma* nem az a hely ahol ezzel a mentalitással sokáig lehet élni, ezért most a *bhakták* és a te kegyedből olyan helyzetbe kerültem, ahol megtanulhatom értékelni mindazt, amik mellet a farmon nap mint nap közömbösen elmentem. Most már tudom, bárhová is megyek a világban, van otthonom, családom, mert mindenhol vannak *bhakták*, és kegyedből én is ennek a családnak a része vagyok. A cél mindenhol ugyanaz, csak a körülmények változnak. A te neved pedig pajzsként védelmez engem és mindenkit, aki a te utasításaidat követi.

Most ünnepeltük az Úr Caitanya megjelenési napját, és ezt a gyönyörű ünnepet még az is bearanyozta, hogy kis Rādhē-Śyāma eljött hozzánk a farmról. Nagyon izgatottak voltunk, és lázasan készülődtünk, hogy megfelelően fogadhassuk Őket. Emlékezetünkbe vésődött az a sok utasítás és tanítás, amit tőled kaptunk, és ennek megfelelően próbáltuk imádni az Urakat, a te örömödre is.

Nemrégén kaptunk egy SMS-t tőled melyben azt írod, hogy Pañca-tattvához imádkozol értünk, és más megható dolgokat is. Ebből kitűnik számomra, hogy te mindig olyan törődő, szeretetteljes és könyörületes vagy felénk.

Kegyed egyetlen cseppjében is elmerülünk, te pedig a kegy óceánjában fürdetsz bennünket. És még te kéred az áldásainkat az új könyved megírásához! Pedig nekünk kellene hálásnak lennünk, amiért megosztod velünk ezt az irodalmat, amely a Legfelsőbb Úr nevével, hírével, formáival, kedvteléseivel és transzcendentális dicsőítésével van tele. Ez az, ami az én istentelen életembe fényt hoz és változást eredményez. Ezáltal tisztulhatok meg, hogy az élet igazi célját megértve visszatérhessek haza: Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāma-sundarához.

Köszönöm!

Hare Kṛṣṇa!

Ostoba, jelentéktelen szolgád:

Śrī Īśvarī devī dāsī

Śrī Mādhava Toṣaṇī devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsóséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsóséget neked!

Ezúton és *vyāsa-pūjā* napod alkalmából szeretném megköszönni neked azt, amit itt Magyarországon kapunk tőled. Szerencsésnek érzem magam, hogy az irányításod alatt gyakorolhatom és tanulhatom a lelki életet, és hogy ismerhetlek.

Személyes törődésedben is volt már részem, ami először meglepő, aztán nagyon jól eső és lelkesítő érzést adott, hiszen annyi sok dolgod van, mégis szakítottál rám időt, gondoltál rám. A lelki világ nagyon sok kapuját megnyitod előttünk, és annyira vonzóvá teszed, hogy a nehézségek ellenére is lehet ragaszkodni a Kṛṣṇa-tudat útjához.

Köszönöm!

Szolgád:

Śrī Mādhava Toṣaṇī devī dāsī

Śrī Sarovara devī dāsi

Kedves Gurudeva!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mint minden évben, idén is némiképpen szorongva gondoltam arra, hogy elérkezik a felajánlások megírásának ideje. Valamiért ez nagyon nehezen megy nekem.

Volt, hogy azt mondtam, egy mosolyodért elmennék a világ végére is, aztán rájöttem, a te kérésed inkább az, hogy maradjak és tegyem a dolgom. Aztán egyszer azt írtam neked: „*sarvam etad ṛtaṁ manye*” – de rájöttem, ezt betartani egyáltalán nem könnyű, mert egy héten belül máris megbuktam fogadalmammal. Egy virágfüzér közepén lévő szegény rózsza volt ennek kiváltó oka. Mindig, minden teteddel és szavaddal tanítasz engem, ebből is megtanulhattam, a *mūrtiknak* soha semmi nem lehet elég jó.

Gondoltam, elég már a szavakból, a fogadalmakból, el kell jönnie végre a tettek idejének, legyenek inkább tetteim a felajánlások. Erre a *bhakták* megszidtak: „A lelki tanítómestert dicsőíteni kell!”. Igen, értem, de van-e rá szó, kifejezni a hálát, ha valaki kiment a biztos halálból, vízből, tűzből, és főként hogy lehetne szó arra, ha valaki kimentett minket az anyagi élet mocsarából, amelybe egyre jobban belesüllyedtünk. És még jó, ha ennek egyáltalán a tudatában voltunk, és nem próbáltuk meg ezt a süllyedést is csak ostobán élvezni egészen addig, amíg teljesen el nem lepett minket, hogy aztán kezdjük ezt az ostoba és értelmetlen kapálódzást előről, újból és újból, az idők végezetéig, amíg aztán egyszer el nem jött valaki, hogy a kezét nyújtsa, és a tudás fáklyalángjával felnyissa szemünket. Ez a személy, a lelki tanítómester, az életmentő te vagy számomra, kedves Gurudeva.

Nem sokkal azután, hogy mindezeket meditáltam, a *Bhagavad-gītā* egészen „véletlenül” a 4. fejezet 36. versénél nyílt ki, ahol a magyarázatban Śrīla Prabhupāda a következőket írja: „Eredeti helyzetünk – Kṛṣṇával való kapcsolatunk – megfelelő megértése olyan csodálatos, hogy azon nyomban kimenthet bennünket a tudatlanság óceánjából, ahol a létünkért küzdünk. Az anyagi világot néha a tudatlanság óceánjának, néha pedig égő erdőnek tekintik. Bármennyire is ügyes úszó valaki, az óceánban a létért folytatott küzdelem rendkívül kíméletlen. A legdicsőbb életmentő az, aki eljön, és kimenti az óceánban küszködő úszót. A felszabadulás útja az Istenség Legfelsőbb Személyiségétől kapott tökéletes tudás. A Kṛṣṇa-tudat hajója nagyon egyszerű, ugyanakkor a legnagyobb is.”

Ezt a tökéletes tudást te hoztad el, kedves Guru Mahārāja, amikor eljöttél ér-

tem, értünk ezen a legnagyobb hajón.

Végezetül, kérlek szépen, fogadd el egy botcsinálta költő könnyes magányában rólad elmélkedő szavait:

Jelentéktelen vagyok és
Te mégis a legjelentősebbet mutattad meg nekem!

Híttem, hogy véges az életem, de
Te a végtelent mutattad meg nekem!

Semmi vagyok csupán és
Te mégis a mindent hoztad el nekem!

Szerencsétlen voltam és
Te mégis a legszerencsésebbé tettél!

Nem kértél mindezért semmit, és
Én nem adhatok mást, csupán az életem!

Jelentéktelen és hálás szolgád:

Śrī Sarovara devī dāsī

Śrīmatī devī dāsī, Vāruṇī Revatī devī dāsī, Nitāichandra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

My Guru Mahārāja, so humble so sweet
I offer my *daṅḍavats* to your lotus feet.

My Guru Mahārāja, so exalted in devotion
To Rādhā-Śyāmasundara, with pure loving emotion.

My Guru Mahārāja, Śrīla Prabhupāda's dear son
His orders your life, carried out second to none.

My Guru Mahārāja, exemplary in behavior you have shown
Strictly following *guru, sādhu, śāstra*, our love for you has grown.

The bee goes for the honey, he knows the nectar
You've gone for *kṛṣṇa-premā*, and become a big collector.

My heart, my soul, I offer all to you
My wonderful Guru Mahārāja, to you I will always be true.

Your servants living in exile,
Śrīmatī devī dāsī
Vāruṇī Revatī devī dāsī
Nītāichandra dāsa

Śrīpati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egyik régebbi leckédben azt mondtad, hogy a lelki tanítómester – ahogyan Kṛṣṇa is – egyenlően szereti az élőlényeket és egyenlően bánik velük, de mivel minden kapcsolata egyedi, így lehet, hogy egyik kapcsolat jobbnak tűnik, mint a másik. Hasonlóan nekem is van egyfajta kapcsolatom veled, a lelki tanítómesteremmel. Lehet, hogy kívülről úgy tűnik, valakit csak dicsérnek, másokat pedig szidnak, de a lehetőség a fejlődésre egyenlő. Sőt, a férfi tanítvány jó tulajdonságai szigorral fognak érlelődni, nem dicsérettel, mert akkor elbízta magát.

Guru Mahārāja, te olyan kegyes vagy, hogy próbálsz legalább emberi szintre felhozni engem, de mint a féreg, amit kivesznek az ürülékből, én is mindig visszamászom.

Kedves Guru Mahārāja, te tudod milyen szennyes és tudatlan vagyok, de kérek, ez ne tántorítson el attól, hogy *bhaktát* nevelj belőlem. Remélem, egyszer eljön majd az az idő, amikor elégedetté tudlak tenni valamivel, valami szép szolgálattal, tisztább odaadással – egyáltalán egy kis odaadással –, mert most csak egy nagy nulla vagyok, de lehet, hogy az se.

Elesett szolgád:
Śrīpati dāsa

Śrutidharma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my Humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious day Of *vyāsa-pūjā* let me offer my most humble obeisances to the representative of Śrīla Vyāsadeva.

*gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne sphā-hīna*

“Gurudeva, give to this servant one drop of mercy so that I will be lower than a blade of grass and give me all help. Give me strength, so that I will be able to tolerate everything (that may be very intolerable) and I will not desire any respect from anybody.”

Superficially, the annual festival known as *vyāsa-pūjā* is similar to most other *vaiṣṇava* festivals. According to Pancarātrika literature a devotional festival always includes four elements, namely *urata*, *pūjā*, *mahātmya*, and *bhojana*. Devotees observe a vow of austerity, namely fasting for a certain period of time; we offer special formal worship with auspicious paraphernalia to the person being honored on the occasion; we glorify him in appropriate ways by describing his activities and teachings; and we offer him an opulent feast, after which the assembled devotees relish generous quantities of the remnants. More or less all *vaiṣṇava* festivals follow this pattern, and the *Vyāsa-pūjā* celebration is no exception.

Literally, *vyāsa-pūjā* means the occasion of worshiping Śrīla Vyāsadeva, the compiler of the vast library of profound spiritual wisdom known as Vedic literature. But devotees of Lord Kṛṣṇa know this occasion to have a much deeper significance. Indeed, for devotees it is the most important celebration of the year, during which we honor our spiritual master on the day of his appearance in this world as the most proper recipient of our veneration. This is so because he is the one deserving of our deepest gratitude; he is the perfect bearer of the Absolute Truth, the true representative of Śrīla Vyāsadeva. It is he who, out of truly selfless love, takes the trouble and risk to deliver Vyāsa's compelling message of surrender and service to the Supreme Lord in a form and language we can understand and imbibe. It is he who acts as the perfect example of how to live by that message.

Śrī Vyāsa-pūjā 2005

Recently I was discussing with a godbrother about instructions you have given us over the years. As the years go by, it is important not to forget the simple lessons you taught. You were so concerned over what seemed a minor detail – the cleanliness of the temples, a tap slightly dripping water, a light left on in a room, , a wasted moment, the care of guests that came to the temple, the cultivation of congregation members, the systematic spreading of Kṛṣṇa consciousness through the *saṅkīrtana* movement, to have open, simple-hearted relationships with fellow devotees. The tasks you set us demand more and more surrender.

Certainly this will require us to look deeper into our hearts. Please give us the courage to make the changes required.

*jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra*

“If you examine me, you will find no good qualities. Your mercy is all that I am made of. If you are not merciful to me, I can only weep, and I will not be able to maintain my life.”

Your aspiring servant
Śrutidharma dāsa

Subala dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Dear Guru Mahārāja by beginning to write this *vyāsa-pūjā* offering, after a few pathetic attempts, I realize how little Kṛṣṇa consciousness I have, how my mind is every where but on you, Prabhupāda and Kṛṣṇa, how I am not actually that sincere in becoming fully Kṛṣṇa conscious and that I am not actually qualified to properly glorify you.

Wondering what to right I begin to think of your wonderful *vyāsa-pūjā* offerings, to your beloved spiritual master Śrīla Prabhupāda, and remember how perfectly you glorify him in such poetic ways, like the offering when you narrate the story of how you defeated the *māyāvādī* leader in front of thousands of people

and the offering when you look up at the stars and declare that there is preacher as great as Śrīla Prabhupāda any where in the universe.

I think of your books (especially your *Kṛṣṇa in Vṛndāvana* books) and remember, when reading them, how close to you and Kṛṣṇa I feel; such beautiful art work, so absorbing and pleasing to read and how they complement Śrīla Prabhupāda's books so nicely. I think of your lectures and your awesome presentation of Kṛṣṇa consciousnesses. I think of New Vraja-dhāma, the stunning beauty of the deities and first class deity worship, the transcendental atmosphere and the exemplary devotees who are all so kind hearted. I think of your *bhajan*s and how absorbed you are in *harināma*. I think of your desire for Śrīla Prabhupāda's books to be distributed and how pleased you are when you hear that they have been. And I think of the glorifications I constantly hear about you from devotees.

I also think of all your wonderful disciples, who I have had the good fortune of making friends with. And I think how kind you've been to me and how I am still not qualified to be your disciple, but how I should make a concerted effort to please you by preaching Kṛṣṇa consciousness and by becoming Kṛṣṇa conscious my self.

Your aspiring servant,
Subala dāsa

Śukadeva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Bárhogyan próbálok mesterségesen írni olyan szavakat, ami mindenki számára megfelelő, nem megy. Kérlek, engedd meg, hogy ez a felajánlás egyszerűen neked szóljon, a világ legkiválóbb személyiségének, lelki tanítómesterének.

Ahogy az idő telik, sok minden változik. Rengeteg nehézségen és akadályon kell a *bhaktáknak* keresztül menni ahhoz, hogy együtt tudjanak maradni, és ezáltal közösen szolgálhassák Śrīla Prabhupāda mozgalmát, úgy, ahogyan Ő szerette volna.

Hallottam, hogy amikor beavatták Māyāpurban Śrī Śrī Pañca-tattva gyönyörű *mūrtiját*, előtte pár nappal Őszentsége Jayapatāka Mahārāja egy leckéjében felhívta a *bhakták* figyelmét, hogy legyenek a jövőben nagyon óvatosak, mert ahogy ők tervezik a *mūrtik* avatását, Kali legalább ugyanilyen mértékű terveket

szó a mozgalom ellen. Jól tudjuk, hisz sokszor hallottuk Śrīla Prabhupādától, hogy ezt a mozgalmat nem lehet tönkre tenni. Csak egy módon lehetséges...

Valahányszor magamban vagyok, bármennyire is próbálom jól gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, rá kell jönnöm, hogy *bhakták* nélkül ez nem lehetséges. Számunkra a Kṛṣṇa-tudatot ez a mozgalom jelenti. Ahogy Śrīla Prabhupāda mondta, csak belülről lehetséges megsemmisíteni. Csak mi tehetjük tönkre.

Bocsáss meg, kedves Guru Mahārāja, hogy megjelenésed-e gyönyörű napján ilyen dolgokról beszélek, de ezzel szeretnék utalni mérhetetlen nagyságodra. Mindannyian tudjuk és érezzük, milyen fontos vagy nekünk. A Kali-kor e szörnyű órájában csak te lehetsz képes arra, hogy összetartsd ezt a mindenki számára értékes mozgalmat. Minden percben azon fáradozol, hogy tanítványaid kedvében járjál, pedig ennek fordítva kellene lennie. Tudjuk jól mindannyian, ez Kṛṣṇa iránti végtelen odaadásodból fakad. Mindent neked köszönhetünk.

Ha valakinek számít valamit az, hogy a *bhakták* között lehet, az nem választhatja ketté Śrīla Prabhupāda Magyarországon megjelenő mozgalmát és téged. Köszönjük Śrīla Prabhupādának, hogy téged kaphattunk vezetőnknek. Ez a mi nagy szerencsénk. Sajnos úgy bánunk a drágakóvel, ahogy a gyerekek, csak kavicsnak nézzük, és egyszerűen eldobjuk. Nagy szükségünk van rád, és csak reménykedünk, hogy egyszer valahogyan viszonzni is tudjuk neked mindazt, amit tőled kaptunk. Te vagy a mi nagy szerencsénk, Guru Mahārāja. Te vagy az én nagy szerencsém, és köszönöm neked.

Imádkozom hozzád, hogy ezt mindig így érezzem.

Maradok hűségese szolgád:

Śukadeva dāsa

Sukumārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked ezen a kedvező napon!

Egyszer azt mondtad nekem, hogy legyek egy jó lány, mert azt, hogy valaki milyen apa, az mutatja meg, hogy milyenek a gyerekei.

Neked olyan sok csodálatos fiad és lányod van, akik mind azt bizonyítják, hogy milyen csodálatos apa és lelki tanítómester vagy.

Könyörgöm ezeknek a *bhaktáknak* a kegyéért, hogy egy nap én is fel tudjak

ajánlani Neked egy tiszta szívet, mentesen minden hibától. Bárcsak minél előbb eljönne ez a nap.

Drága Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy végtelen türelemmel elfogadod hibákkal teli szolgálatomat, és közben megtanítasz arra, hogy mi az igazi szeretet.

Kérlek, tarts örökre lótuszlábaid menedékében.

Vágyva arra, hogy tökéletes szolgálóddá válhassak, lányod:

Sukumāri devī dāsī

Sundarānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion please allow me to offer some words of appreciation. Being grounded here in Australia for what seems to be a very long time, undergoing the *tapasya* of household responsibilities, I only have the memories of my time spent in your association as my sanctuary. Like a man in a prison can have all comforts taken away except the inner sanctum of his mind, similarly my shelter lies in the sweet visualization of past nectarine mellows in your company.

One recent memory I had on Gaura-pūrṇimā, was when I travelled in India with you in 1990. At Śrī Māyāpur dhāma we went for a long *harināma* to many holy pilgrimage sites, culminating in an ecstatic *kīrtana* at the Jagannātha temple. These memories are my solace, my soothing balm, my real treasure, which I meditate on while I am “doing time” in my household years. As a householder, finances are the most tedious and challenging difficulty. I pray for the day when the yoke is lifted from my shoulders and I can be in your company again.

Until then I continue my sentence, marking off each day and immersing myself deeply in the inner sanctum of my treasure house of memories.

All glories to you Guru Mahārāja, my beloved spiritual master, on this most auspicious occasion.

Your loving disciple,

Sundarānanda dāsa

Sundara-rūpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-padānak!

Ahogy leültem, hogy nekilássak a felajánlásomnak, a következő vers jutott az eszembe a Śrīmad-Bhāgavatamból.

*samāśritā ye pada-pallava-plavaṁ
mahat-padaṁ puṇya-yaśo murāreḥ
bhavāmbudhir vatsa-padaṁ paraṁ padaṁ
padaṁ padaṁ yad vipadāṁ na teṣāṁ*

„Akik elfogadták az Úr lótuusz lábának hajóját – az Úrét, aki a megnyilvánult kozmosz menedéke, és aki Murāriként, Mura démon ellenségeként híres –, azok számára az anyagi világ olyan csupán, akár a borjú patanyomában összegyűlt víz. Az ő céljuk a *paraṁ padaṁ*, Vaikuṅṭha, az a világ, ahol nincs anyagi nyomorúság, nem pedig az a hely, ahol minden lépésnél veszély fenyeget.”

Tehát ahhoz, hogy kijussunk az anyagi világból – ahol minden lépésnél veszély fenyeget –, olyan *bhaktáknál* kell menedéket vennünk, akik elfogadták az Úr lótuusz lábának hajóját. És persze fontos a többszám. Igen, te vagy az, aki a legfontosabb számomra, de ha te nem vagy itt, és nehézségeim vannak, akkor azoknak a *bhaktáknak* a társaságát keresem, akik menedéket vettek nálad – az istentestvéreimnél. A te utasításaid és az ő társaságuk segít nekem.

Kérlek, Guru Mahārāja, légy kegyes hozzám, bocsásd meg a sértéseimet és foglalj le továbbra is a szolgálatodban és tarts a *bhakták* társaságában!

Köszönöm, hogy szolgálhatok a Lál Kiadóban, köszönöm, hogy olyan gyönyörű könyveket írsz, mint a Kṛṣṇa-saṅgati, köszönöm a leckéidet és minden törekvéseidet, hogy visszavigyél bennünket haza, Kṛṣṇához. Köszönöm, hogy szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Śrī Gaura Natarāját és Śrī Govardhana-lālát!

Remélem egyszer majd elégedetté tudlak tenni a szolgálatommal!

Örök szolgád:

Sundara-rūpa dāsa

Sundarī devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az elkülönülés hangulatát tapasztalom idén is március 30-án, ahogy Rajtad medítálok áldásos megjelenési napodon. Korábbi évekhez hasonlóan a februárt és a márciust most is Indiában töltöd, és a rendkívüli prédikáló erejű, Rólad készített filmforgatások valamint a szokásos māyāpuri GBC gyűlések után, jelenleg folytatod a nektári Kṛṣṇa Vṛndāvanában könyvsorozatod újabb kötetének az írását mindannyiunk örömére.

Gyakran visszaemlékezek arra az sms-edre, amit január 28-án, indulásod előtt a repülőtérről küldtél, amiben azt írtad, imádkozol értem, hogy Rādhē-Śyāma védelmezzenek.

Kedves Guru Mahārāja, hálás szívvel köszönöm, hogy sok ezer feladatod mellett még ilyen jelentéktelen lélekért is imádkozol, mint amilyen én vagyok, habár nem érdemlem meg, de ez az én egyetlen esélyem a lelki életben.

Végtelen kegyed további csodálatos formájával éppen ma, a születésnapodon ajándékoztál meg minket azzal az üzenetteddel, hogy imádkozol azért, hogy Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és Rādhā-Śyāmasundara áldjon meg bennünket az Irántuk érzett tiszta odaadással és szeretettel. Ez a legmagasabb rendű áldás, amit egy apa kívánhat a gyermekeinek, és ennek a tiszta odaadásnak és szeretetnek az elérése jelenti az életünk végső célját, amihez töretlen elszántsággal, valamint határtalan jóakarattal segítesz minket közelebb jutni. Mindig csodálom és nagyra becsülöm Benned, hogy milyen óriási türelemmel, megértéssel és mély szeretettel viseled gondunkat és tisztítod a szívünket, még akkor is, ha néha nehézséget okozunk.

A szolgálatom során gyakran szomorúan látom, hogy a legtöbb embernek nincs igazi életcélja, mert nem ismerik a Legfelsőbb Urat, Śrī Kṛṣṇát és a Hozzá fűződő örök kapcsolatukat, emiatt szenvednek valójában. Az igazi gyógyírt pedig a Szent Név éneklése és a Kṛṣṇa-tudat prédikálása jelenti, amely tiszta és gyógyító folyamatra Te oktatsz engem számos formában. Személyes példamu-tatásod ad számomra állandó inspirációt a szolgálatom végzésében is, hogy türelemmel és szeretettel próbáljak az emberek felé fordulni és lelki-testi szenvedéseiken enyhíteni.

E két legfontosabb folyamat gyakorlásának különleges tapasztalatát nyilvánítottad meg a szívemben az elmúlt év során, amelyeket kincsekként őrzök azóta is.

Az egyik ilyen élményben Śrīla Prabhupāda karácsonyi marathont elején volt részem, amikor a következő szép *śloka*t tanítottad meg nekünk:

*tapyante loka-tāpena sādhaḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

„ Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelenlévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.”

Ezzel a verssel azóta is folyamatosan lelkesítesz és bátorítasz arra, hogy a prédikálásért, mások szenvedéseinek csökkentéséért vállalni tudjam a szolgálatom végzése során jelentkező lemondásokat, és mindig nagyra értékeljem valamennyi *bhakta* szolgálatát és társulását, amelyhez olyan erősen ragaszkodom.

A másik nektári esemény a múlt nyáron történt, amikor életem legcsodálatosabb élményében részesültem a kegyedből. Új Vraja-dhāmában voltál, a vérnyomásodat ellenőriztem az egyik nap és beszélgettünk a házadnál. Majd azt mondtad, hogy most japázzunk, és körülbelül 1 órán keresztül a lótuszlábaid közelében ülve és az általad vibrált tiszta Szent Nevet hallgatva japáztam a köreimet.

Addig még soha nem tapasztaltam a Szent Név vibrálásának olyan minőségét, mint akkor a Te személyes jelenlétedben. A tudatomat ezáltal lelki síkra emelted abban az órában és végtelen boldogságot éreztem, hogy Rajtad keresztül közel lehetek Rādhē-Śyāma lótuszlábaihoz.

*bhavantam evānucaran nirantaraḥ
praśānta-niṣeṣa-manorathāntaraḥ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraḥ
praharṣayisyāmi sanātha-jīvitam*

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgádként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Mesterem van? „

Kedves Guru Mahārāja, Te vagy a legjobb apukánk, a legjobb tanárunk, a legjobb orvosunk és megmentőnk. Örökké lekötözött szolgád vagyok és arra vágyok, hogy életről életre szolgáljalak Téged.

Nagyon köszönöm Neked, hogy itt lakhatok Új Vraja-dhāmában, a leggyönyörűbb Isteni Pár, Rādhā-Śyāmasundara otthonában, mely az Irántuk érzett egyedülálló szeretetedből nyilvánult meg. Évről évre egyre több *vaiṣṇava* látogat el e Szent Dhāmába, hogy megkapják Rādhā-Śyāmasundara *darśan*át és a Te társulásodat.

Boldog vagyok, hogy a *brijbāsik* társulásában részesülhetek és kegyesen lefoglalsz a szolgálatukban. Minden igyekezetemmel arra törekszem, hogy szépen együttműködjek a bhaktákkal és segítsük a Te páratlan szolgálatodat Śrīla Prabhupāda missziójában.

Mindig imádkozom a kegyedért, hogy a lehető legjobban szolgáljam millió hold húsító sugarát árasztó lótuszlábadat, mely az én örök menedékem.

Jelentéktelen szolgád:

Sundarī devī dāsi

Śyāmajiu devī dāsi

Kedves Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Egy leckén a lelki tanítómesterem az mondta, hogy Új Vraja-dhāma a Te szíved. Nem sokkal később pedig, azt írta nekem, hogy nagyon szerencsés vagyok, hogy Új Vraja-dhāmában élhetek. E kettő kijelentés számomra azt jelenti, hogy mi akik itt élünk, a Szívedben élünk.

Ha az emberek valakinek a szívéről beszélnek, azt mindig valamilyen különleges jelzővel illetik. De olyant, hogy valaki befogad a szívében ennyi embert, az szerintem teljesen egyedülálló. A szív nagyon érzékeny, ezért óvatosnak kell lennünk, hogy mit csinálunk.

Egy-egy félresikerült próbálkozás azt jelentheti, hogy félrevert a szíved.

Egy-egy félbehagyott *bhakta* élet jelentheti, hogy kihagy a szíved.

Egy-egy támadás jelentheti, hogy megszakad a szíved.

Nagyon-nagyon vigyáznunk kell a szívedre, mert mi vagyunk a felelősök érte.

Olyanok voltak a történelemben, akik az emberek külső élet körülményein (étel, szállás, gyógyszer, stb.) segítettek, de aki mindezeket túl hazavezet, vissza Istenhez, olyan csak egy: Śrīla Prabhupāda. Te pedig számomra a példa vagy, a tökéletes tanítványra, Aki kristálytisztán megvalósítja, majd átadja ezt a tudást.

Jelentéktelen szolgád:

Śyāmajiu devī dāsi

Śyāma Mohita devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és lótu-szlábad porának!

Telnek, múlnak az évek, és még mindig nem ismerlek igazán. Persze, ez nem véletlen, hiszen nagyságodat az én szintemről nehéz lenne megítélni, megérteni. Azt viszont sikerült megállapítanom, hogy szíved egyetlen tiszta vágya lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda elégedetté tétele. Bárcsak szert tehetnék én is arra az erőre, amely elvezet erre a tiszta vágyra.

Bhakti-candrikāéknál jártam néhány napja és abban a szerencsében volt részem, hogy meséltek nekem rólad és arról, hogyan indult a farm annak idején. Szinte hihetetlen, hogy milyen perspektívákat adsz a *bhaktáknak* a prédikálásra és a lelki élet gyakorlására.

Köszönöm szépen ezt neked! És köszönöm neked még azt is, hogy sohasem mondasz le rólunk és minden erőddel azon vagy, hogy megértesd velünk a tiszta Istenszeretet csodálatos tudományát.

Sok *śikṣā* és *dīkṣā* tanítványod van, akiket nagyon szeretek, a barátaim, felnézek rájuk, és sok segítséget kaptam és kapok tőlük. Vijāya Gaurāṅga prabhu, Pryabhāṣiṇi matajī, Hemāṅgī matajī, Kandarpa Sundarī matajī, Atula Kṛṣṇa prabhu, Bhaktipāda prabhu, Kaṁsāri prabhu, Pūrṇa Tattva prabhu, Dineśvarī matajī, Aṣṭa Sakhī matajī, Gaura Nārāyaṇa prabhu, Gurusevikā, Jivadoya prabhu, Chandradoya prabhu, Kṛṣṇa Mayī matajī, Śraddhā matajī, Tulasī Śālagrāma matajī, Mañjarī matajī, Javatranī matajī, Caitanya prabhu, Haripāda prabhu, Bhakti-candrikā matajī, Ági matajī, Viki matajī és még sokan mások.

Nagyságod számomra rajtuk keresztül is megnyilvánul.

Mikor távol vagy, és nehézségekkel küzdök, tanításaid, segítséged rajtuk keresztül jut el hozzám, és őket szolgálva szolgálhatlak igazán én is.

Kérek, add az áldásodat, hogy értékes társaságuk és szolgálatod életem további részében is legföltettebb kincsem maradjon!

*kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha*

Szolgád:

Śyāma Mohita devī dāsī

Śyāma devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for connecting me to the disciplic succession and giving me transcendental knowledge. I am thinking of you day by day and how could I serve you better. One day I would like to be worthy of being your disciple by helping your mission.

Your servant,
Śyāma devī dāsī

Syāmalatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném megköszönni, hogy az elmúlt évben is lefoglaltál Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* szolgálatában. Végtelen kegyedből még egy eset élőlény is részesülhet abból az áldásból, amit a szent *dhāma* nyújt. Csofálatos írásaid, leckéid által az ilyen szerencsétlen lélekben is felébred a Kṛṣṇa iránti szeretet.

Nem tudom, hogyan lehet viszonzni ennek az ajándéknak akár a töredékét is. Hogyan tudnám kimutatni hálámat azért, hogy része lehetek ennek a „földi kedvtelésnek”? Próbálok törekvéseimmel és imáimmal előre haladni, de ha csak egy pillanatra is saját erőmre akarok támaszkodni, azt veszem észre, hogy valami nincs rendben. Egyedül a te áldásodon függök.

Ahogy énekel a Szent Nevet, ahogy törődsz a *bhaktákkal*, ahogy bemutatod, milyen a tiszta odaadás Rādhē-Śyāma felé, és ahogy mindezt megtanítod írásaidban, leckéidben vagy akár a *bhaktákon* keresztül, ez az, ami értelmet és erőt ad az életemnek.

Szeretnék megköszönni még egyszer mindent és imádkozni azért, hogy sose veszítsem el a te transzcendentális áldásod.

Érdemtelen szolgád:
Syāmalatā devī dāsī

Śyāma-nandinī devī dāśī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogad tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és megjelenési napodnak!

Elérkezett újra ez a mindenki számára legkedvezőbb nap, a te megjelenési napod. Átgondoltam, mi minden történt az elmúlt év alatt, és azt látom, hogy az én életemet is áthatja személyed. Látom a nehézségeimet, és látom, hogyan segítettél kedves szavaiddal túllépnem rajtuk.

Nemcsak a szavaiddal, de személyes jelenléteddel is sokat inspiráltál. A *kīrtan*aid, a *bhajan*aid, a leckéid mind-mind a lelki életemben való előrehaladást segítette. Nagyon sokat köszönhetek neked. Meghálálni soha nem fogom tudni. Remélni tudom, hogy egy napon felismerem személyiséged és vágyad parányi töredékét, és ezt megértve, tiszta odaadással képes leszek *bhakt*áidat szolgálni és segíteni lelki tanítómesterük missziójának beteljesítésében.

Köszönöm, hogy részt vehetek abban a prédikálásban, amin keresztül bemutatathatjuk Új Vraja-dhāmát ez ideérkező elesett lelkeknek. Új Vraja-dhāma a te tiszta szíved megnyilvánulása, a szereteted, amely Rādhē-Śyāma és Śrīla Prabhupāda felé sugárzik. Kérlek, foglalj le továbbra is ebben a különleges szolgálathoz.

śuddha-bhakata-caraṇa-reṇu,
bhajana-anukūla
bhakata-sevā, parama-siddhi,
prema-latikāra mūla

„A tiszta *bhakt*ák lótuszlábának pora kedvező az odaadó szolgálathoz, míg a *vaiṣṇav*ák szolgálata maga a legfelsőbb tökéletesség, és az isteni szeretet zsenge növényének gyökere.”

Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet. Ne haragudj, hogy gyengeségem miatt nem tudtam minden szolgálathoz elvégezni, amit kaptam. Köszönöm, hogy segítesz nekem, hogy folytatni tudjam az utat vissza Kṛṣṇához.

Maradok jeletéktelen szolgád:

Śyāma-nandinī devī dāśī

Śyāma Pyāri devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném neked megköszönni, hogy itt lehetek a mozgalomban, és dicsőíthetek ezen az áldott napon. Sajnos, én egy nagyon szegény *bhakta* vagyok, ezért hogy megfelelő szavakat találjak, segítséghez fordulok.

A szent *vaiṣṇavák* mikor New Vraja-dhāmába látogatnak, újra és újra hódolatukat ajánlják neked, és megállás nélkül a te isteni dicsőségedet zengik. Megnyilvánítottad szíved Urait, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, és egy közönséges kis faluból lelki világot varázsoltál. Megannyi léleknek adsz menedéket lótuszlábadnál, és képesíted őket arra, hogy Rādhē-Śyāma tiszta *bhaktáivá* váljanak.

A lelki tanítómesterem egyszer azt mondta: lehet, hogy semmi mást nem fogunk megérteni az életünkben, de ha elégedetté teszünk téged, akkor Kṛṣṇa is elégedett lesz, és garantált, hogy visszamegyünk Istenhez.

A *sādhuk* és a *gurum* után, hogy folytassam transzcendentális tulajdonságaid dicsőítését, a szentírásokhoz fordulok. *Śrīmad-Bhāgavatam* 7.9.43. verse szerint az emberek azért szenvednek az anyagi kínoktól, mert nem ragaszkodnak az Istenség Legfelsőbb Személyiségéhez. Egy tiszta *bhaktának* tehát a legfőbb gondja az, hogy az emberek tudatlan tömegét felemelje a Kṛṣṇa-tudat megértésének szintjére.

Śrīla Prabhupāda egyik magyarázatában így szól: az Istenség Legfelsőbb Személyisége csupán mérhetetlen könyörületből nyilvánítja meg Magát a lelki tanítómester formájában. Ezért az *ācārya* tevékenységei között az Úr transzcendentális szerető szolgálatán kívül semmi más nem szerepel. Ő a szolgáló Istenség Legfelsőbb Személyisége. Oltalmat kell keresnünk egy ilyen megingathatatlan *bhaktánál*, akit *āśraya-vigrahának* – az Úr megnyilvánulásának nevezünk.

Kedves Mahārāja! Mivel szemed az istenszeretet írával van bekenve, mindenhol Śyāmasundarát látod. Ennek következtében az egyetlen célod, hogy elégedetté tedd Őt azáltal, hogy szaporítod tiszta *bhaktáinak* a számát.

Köszönöm, hogy én is megkaptam azt a különleges lehetőséget, hogy valaha én is tiszta *bhaktává* váljak.

Legyen hát dicsőséges e nap, mikor megjelentél!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábadnál!

Szolgád:

Śyāma Pyāri devī dāsī

Śyāmasundarī devī dāśī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Idén egy nagyon különleges kegyet szeretnék megköszönni neked. Köszönöm a sok figyelmet, törődést, tanítást, amit a tanítványaidnak is adhattál volna, de én kaptam. Köszönöm, hogy egyre inkább a te tanítványodnak is érezhetem magam. Köszönöm, hogy én is számíthatok rád. Remélem az évek során majd egy kicsit vissza is tudok adni neked.

Szolgád:

Śyāmasundarī devī dāśī

Bhaktin Szabó Marika

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ragyogó lótuszlábaid előtt! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Eltelt egy év azóta, hogy a legelső felajánlást írtam neked. Csak reménykedem és imádkozom a kegyért, hogy legyen intelligenciám olyat mondani, ami dicsőít és elégedetté tesz téged.

Nagyon hálás vagyok, mivel te hoztad el Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, és általad sikerült emberek tömegeinek megismerni, s így Nitāi-premán, a lányomon keresztül nekem, és a két kisebb gyerekemnek is. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy találkozhattam veled Füzesabonyban, amikor meglátogattad a *pāda-yātrās bhktákat*. S te voltál olyan kegyes, hogy időt szakítottál rám és meghallgattál engem, jelentéktelen szolgádat, aki annyira izgult, hogy meg sem bírt szólalni. Indokolatlan kegyeddel áldottál meg és megkértél, hogy mutassak példát a gyerekeimnek, gyakoroljam a Kṛṣṇa-tudatot, *japázzak*, és jó *bhaktának* neveztéél egy ilyen alacsony szinten álló *bhaktát*, mint én.

Annyi minden változott meg az életemben, amióta találkoztam veled, Śivarāma Mahārāja. Visszagondolok, hogy néhány rövid évvel ezelőtt hogyan mentek a dolgok, amikor még nem tudtam az Úr Śrī Kṛṣṇáról. Az szörnyű volt!

Mindent Neked köszönhetek, kedves Mahārāja!

Végtelen hálával, szeretettel és tisztelettel gondolok rád. Csodálatos az a tudat, hogy úgy gondolok rád, mint lelki édesapámra. Sok erőt, egészséget kívánok neked születésnapod alkalmából.

Minden dicsőséget Śivarāma Mahārājának!

Szolgád:

Bhaktin Szabó Marika

Bhaktin Szilágyi Anikó

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Olyan értékes vagy, mint drágakő a kavicsok között,
Olyan tiszta vagy, mint a hófehér a színek között.

Olyan példamutató vagy, mint szülő a gyermekének,
Olyan fontos vagy, mint gyógyszer a betegeknek.

Olyan elszánt vagy, mint a legjobb harcos a csatatéren,
Olyan *kīrtanázó* vagy, mint a vihar, mi elsöpör mindent.

Olyan szerencsés e kor, hogy megjelentél benne,
Mert hibátlan vagy, mindenki csak tanulhat tőled.

Kérnünk sem kell, te csak szórod és szórod a kegyedet.
Bár az én szavam semmit sem ér, azért köszönöm neked!

A legparányibb kavics:

Bhaktin Szilágyi Anikó

(Szeged)

Tamāla-varṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és lótusz lábaidnak!

Minden dicsőséget transzcendentális megjelenési napod alkalmából!

Évről-évre rá kell döbbernem, hogy képtelen vagyok téged megfelelően dicsőíteni. Látom a nagyságodat, de nem tudom szavakba foglalni. Sokszor úgy tűnsz a szememben, mint egy hadvezér, aki magabiztosan és nagyon elszántan vezeti a csatába a hadseregét. Amikor melletted lehetek, elszáll minden félelmem és aggodalmam, és úgy érzem, bármilyen csatában szívesen részt vennék, a te vezetésed alatt.

Kérlek, nézd el nekem ostoba és háborodott természetemet, és foglalj le a jövőben is odaadó szolgálatodban. Nekem nincs más esélyem, csak a te örök szolgálatod. Ahogy telnek az évek látom, hogy mennyire üres ez a világ Kṛṣṇa-tudat nélkül, és látom, hogy az emberek mennyire szenvednek ennek a tudásnak a hiánya miatt. Én csak azért imádkozom hozzád, hogy megfelelően tudjalak szolgálni téged, és minél több embernek át tudjam adni ezt a nagy kincset, a Kṛṣṇa-tudatot, hogy ők is megkaphassák a lehetőséget a szolgálatra.

Kérlek, add az áldásod, hogy jó prédikátor váljon belőlem, és el tudjak merülni a szolgálatban életem végéig. Talán egyszer, ha sok lelket meg tudok menteni (a te kegyedből) *māyā* birodalmából, akkor talán elégedett leszel majd velem. Ez lesz a legboldogabb nap az életemben, bárcsak egyszer sikerülne ezt elérnem!

*bhavantam evānucaran nirantaraḥ
praśānta-niṣeṣa-manorathāntaraḥ
kadāham aikāntika-nitya-kirīkaraḥ
praharṣayiṣyāmi sanātha-jīvitam*

„Szakadatlanul téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgálóként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű mesterem van?” (Śrīla Yāmunācārya, *Stotra-ratna* 43.)

Ostoba szolgád:

Tamāla-varṇa dāsa

Taruna Kṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet and to the lotus feet of Śrīla Prabhupāda.

Appreciation and love flow from my heart as I come to write this offering to you. Your deep love for Kṛṣṇa make you overpoweringly attractive. I am so inspired to try to become Kṛṣṇa conscious when I remember you. Having the gift of a bona-fide spiritual master is the greatest blessing one could desire, and sometimes I think that I have a spiritual master who is overqualified.

I remember once there was a disciples' meeting at Patañjali Muni prabhu's house. I arrived a little late, and at that time the only spaces left were at the very front, right next to you. In my usual proud way I pushed through the devotees and took my place right at your side. As soon as I sat down I felt overwhelmed by your aura; it felt as if I were sitting next to an electrical generator, with enough power to illuminate Europe. I was reminded of devotees' recollections of being with Śrīla Prabhupāda. When I am with you I can understand what that must have been like. A few moments association is enough to inspire you for months, or years.

Most of the time, however, I do not have your direct association, but still you are with me – helping me to control my mind and senses, helping me to develop more determination. Whenever times are tough your classes give me the spiritual strength I need to deal with life's austerities.

Guru Mahārāja, you gave me the Holy Name, you spoke to me Kṛṣṇa's intimate pastimes, and you even taught me how to dress. You are maintaining my spiritual life. Although I am far from being able to reciprocate, I pray that in time I can offer some pleasing service to you, despite my overwhelming disqualification.

Your aspirant servant,

Taruna Kṛṣṇa dāsa

Tīrthapāda dāsa

Kedves Lelki Tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*oṃ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmīlitaṃ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Egy tanítvány mindig büszkén gondol szeretett lelki tanítómesterére, és minden pillanatban vágyik kellemes társaságára, bármely pillanatban képes dicsőíteni Őt, mert lelki tanítómestere számtalan jó tulajdonsággal rendelkezik, és a legfontosabb szerepet tölti be az életében.

Kedves Guru Mahārāja, te a *vaiṣṇavák* minden jó tulajdonságával rendelkezel. Kegyességgel, önfegyelemmel, vezekléssel, tisztasággal, béketűréssel, becsületességgel, tudással, vallásossággal. Ezen jó tulajdonságok közül az egyik ékességed, hogy mindig, mindenkinek jót akarsz, legyen bárki, bármilyen helyzetben, te a legjobbat szeretnéd neki.

Prahlāda Mahārāja még démonikus apjának is a legjobbat akarta, pedig mindig csak bántotta. Śrīla Prabhupāda idős kora ellenére az egész világnak jót akart, és követve lelki tanítómesterét elutazott nyugatra prédikálni.

Te, Guru Mahārāja, kiváló példa vagy nekünk, hogyan kell meditálni és követni ez embernek a lelki tanítómesterét, és hogy milyen egy tiszta *vaiṣṇava*.

„Mondj le hamis öntudatodról, alaptalan büszkeségedről, dobd félre a rossz társulást és az eltorzult tudást, és imádd teljes szíveddel a *guru* lótuszlábát. Hódolj meg az önvalóddal, testeddel, családtagjaiddal, és otthonoddal, mert a *guru* szava el fog vezetni a legnagyobb igazsághoz.”

Nagyon kíváncsi vagyok erre az igazságra, és nagyon vágyom a társaságotra!

Anyagi édesapámnak nem tudtam örömet okozni, mert nem az lett belőlem, amit szeretett volna. Igyekszem, hogy te, mint a lelki apám, büszke légy ostoba fiadra, mert azzá vált, amit te szeretnél.

Szolgád:

Tīrthapāda dāsa

Bhakta Tokay János

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Tudod, kedves Mahārāja, mostanában arra gondoltam, hogy itt Magyarországon milyen szerencsések is vagyunk. Természetesen a te személyedre gondolok, mert azzal, hogy elfogadtad a magyarországi prédikálást lehetőséget adtál sok-sok lélek számára, hogy megismerje a Kṛṣṇa-tudatot.

Én csak egy jelentéktelen lélek vagyok, de örülök, hogy indokolatlan kegyedből itt lehetek. A te mérhetetlen erőfeszítéseidnek köszönhetően fejlődött ily csodálatossá a *yātrā*. Gyönyörű templomaink vannak, itthon és nemzetközileg is elismert az FFL-program, teljesen elfogadták Magyarországon az egyházat, stb. Nélküled ez nem lett volna lehetséges!

Tavaly ősszel, életemben először eljutottam Indiába. Az valóban más világ, sokkal lelkibb, sokkal őszintébb, és sokkal egyszerűbb. Igazából fel sem tudom fogni, milyen szerencse ért, hogy eljutottam azokra a szent helyekre, ahol Isten és a nagy szentek éltek, illetve, hogy te is ott voltál. Köszönöm, kedves Mahārāja, és köszönöm Dāmodara *prabhunak* és Dharmiṣṭa *matajīnak* is, mert rengeteg energiát és erőfeszítést tettek azért, hogy megadják ezt a lehetőséget sokunk számára, és eljuthattunk Indiába.

Az, hogy itt vagyok, annak eredménye, hogy elfelejtkeztem Kṛṣṇáról, illetve irigy lettem rá, de kegyedből van remény elveszett kapcsolatokat visszaállítani Vele.

Te vagy nekünk az út, aki mutatod a célt, s azért imádkozom, hogy ne térjek le soha erről az útról, hiszen kegyed nélkül hiába minden próbálkozás!

Jelentéktelen szolgád:

Bhakta Tokay János

Bhaktin Tokayné Erika

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat, minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-suāmin iti nāmine*

Ezen a legcsodálatosabb és legkedvezőbb napon szeretnék megjelenésed alkalmából köszönten!

Az évnek ez a legtökéletesebb napja, mert ilyenkor téged dicsőíthetünk. A feltételekhez kötött lelkeknek a lelki tanítómester szolgálata és dicsőítése a legfontosabb feladata.

*śrī-guru-caraṇa-padma, kevala-bhakati-sadma
bando mui sāvadhāna mate
jāhāra prasāde bhāi, e bhava toriyā jāi
kṛṣṇa-prāpti hoy jāhā ha' te*

„A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok ezekhez a lótuszlábakhoz. Drága testvérem (drága elmém)! A lelki tanítómester kegyéből jutunk át ezen az anyagi léten, és érhetjük el Kṛṣṇát.”

Indiai tartózkodásom során megtapasztalhattam, hogy milyen nagylelkű és türelmes vagy minden ember és tanítványod iránt. A legnagyobb dolgot adod nekünk, amit feltételekhez kötött létünkben kaphatunk. A csodálatos Legfelsőbb Úrra, Kṛṣṇára való emlékezést, és az odaadó szolgálatot.

Sajnos, nekem nincs tudásom, sem intelligenciám, hogy kellőképpen dicsőítelek téged. De egyben biztos vagyok, hogy a neked és a tanítványaidnak végzett szolgálat életem legfontosabb feladata és kötelessége. Bár ez néha nagyon nehéz, és jöhetnek akadályok, de a benned való bizalom és hit mindenén átsegít.

*gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
ṭṭāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne sprhā-hīna*

„Gurudeva! Kegyed egyetlen csöppjével a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni e szolgádat. Add meg nekem az erőt, hogy elviselhesek minden próbatételt és szenvedést, és szabadíts meg minden vágytól, ami a személyes megbecsülésre irányul.”

Bármi történjék is én boldog vagyok, mert megtaláltalak téged.

Kérlek, segíts, hogy mindig türelemmel tudjam szolgálni tanítványaidat és téged!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Tokayné Erika

Bhakta Tucsa Lajos

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Amikor először, még érdeklődőként Krisna-völgybe látogattam a 2003-as *Nṛsiṁha-caturdaśī* alkalmával, az egész helyet és a légkört is csodálatosnak találtam. Az engem kalauzó *bhakták* tudatták velem, hogy nagyrészt neked köszönhető mindezeknek a létrejötte. A csodálatom csak nőtt, amikor leckét hallottam tőled, mert úgy tűnt, hogy minden kérdésre tudod a választ. Aztán részt vettem *bhajanán*, ami szintén nagyon tetszett. Mindezek összessége azt a benyomást keltette bennem, hogy egy ügyes zenész, kiváló filozófus és nem utolsó sorban egy fölöttébb tiszta személy is vagy egy.

Szeretném megköszönni, hogy inspirálsz, és ilyen könnyen elérhetővé teted a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Ígérem, hogy megpróbállak minél tökéletesebben képviselni téged.

Szolgád:
Bhakta Tucsa Lajos

Bhaktin Újvári Kati

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked!

Újra elértkezett megjelenésed napja, amikor a világon rengeteg *bhakta* dicsóíti ezt a napot, amikor megszületted, mert a legfontosabb szerepet te töltöd be lelki életünk fejlődésében. A te útmutatásod, segítséged és lelkesítésed nélkül nem tudom, hol lennénk. Sőt, nem tudom, *bhakták* tudnánk-e lenni. Nem lehetünk elég hálásak neked!

Most, hogy már olyan sok hibát elkövettem a Kṛṣṇa-tudaton belül, és látom, hogy még mennyi hibát el lehet követni, kezdem megérteni, hogy milyen röggös a Kṛṣṇához vezető út. Ebben az a legkülönlegesebb, hogy te még mindig mellettünk vagy, és segítesz felállni, még a legnehezebb helyzetben is. Ez azért olyan fontos számomra, mert van olyan helyzet, amikor mi már nem tudunk megbocsátani magunknak vagy másoknak, de te ilyenkor is nagyon kedvesen elmagyarázod a hibánkat, és küldesz tovább az ösvényen. Köszönöm, és köszönök neked mindent, és ne haragudj, ha sok nehézséget okoztam, és okozni fogok neked, mert ez az ostobaságomnak tudható be. Remélem, egyszer majd méltó leszek a figyelmedre.

Szolgád:

Bhaktin Újvári Kati

(Eger)

Bhaktin Vas Andrea

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories, all glories to you on the auspicious day of your appearance.

Another year has passed since your last *vyāsa-pūjā* ceremony, and we can have a new possibility to glorify you. As usual, I cannot understand the greatness of your deeds and the purity of your heart.

There is a verse in *Śvetāśvatara Upaniṣad* that goes like this:

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

“Only unto those great souls who have implicit faith in both the Lord and the spiritual master are all the imparts of Vedic knowledge automatically revealed.”

You set an example by perfectly following the instructions of Śrīla Prabhupāda, and having deep faith in his teachings. It is so amazing to see how you are fighting on the battlefield in the first row in the war against *māyā* and illusion and for saving the fallen souls, and how you tolerate our faults and mistakes made throughout our development in Kṛṣṇa Consciousness. You are so patient, kind and caring like a real parent, and truly you are our spiritual father.

And we can also see that you trust in the Lord in every way. Your only wish is to fulfil Kṛṣṇa’s desire, and you have sacrificed everything for Him: family, prestige, wealth and comfort. You never waste even a second knowing that everything, even time belongs to Kṛṣṇa, and you have offered everything for Him: your words, your mind and your deeds.

And owing to your surrender unto the lotus feet of Śrīla Prabhupāda and the Lord, you have transcendental knowledge that you give us through your lectures and wonderful and inspiring books.

Unfortunately I am not a good servant at all, as I am very selfish, fallen and unintelligent. Yet I am praying to you that by your mercy I may become sincere and steady. Once I heard that you have so many admirable disciples whom you can offer proudly unto your spiritual master, Śrīla Prabhupāda. I know I have not done anything that you could be proud of and I do not even dream of it, but I do hope one day this useless servant of yours will be able to follow you nicely and praise you with the proper words.

Your insignificant servant,

Bhaktin Vas Andrea (Budapest)

Bhaktin Vera

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Már megint bajban vagyok, hiszen eljött a nap, amikor szavakba kell öntenem mindazt, amiért hálás vagyok Neked. Ez szinte lehetetlen, hiszen maga az élet az, amit adtál nekem. Ez az, amit az utóbbi három évben sikerült megértenem, csak az a baj, hogy nem tudom, hogyan fogom tudni ezt a kegyet viszonzni.

A kezembe akadt néhány napja egy csodaszép történet. Sāraṅga Ṭhākuráról és az ő egyetlen tanítványáról, Murāriról szól. Sāraṅga Ṭhākura nem akart egyetlen tanítványt sem elfogadni, mivel úgy gondolta, nincs a környéken senki, aki képesített lenne erre. Az Úr Caitanya egyetértett vele, de ennek ellenére arra kérte, fogadjon el legalább egyvalakit, és megnyugtatta, hogy azáltal, hogy avatásban részesíti, az a személy képesítetté válik a feladatra. Sāraṅga Ṭhākura így elhatározta, hogy a legelső, akit másnap meglát, a tanítványa lesz. Kora reggel ki is ment a Gangesz partjára, hogy fürdőt vegyen, amikor megpillantott egy halott fiút sodródni a vízben. Odament hozzá és megérintette a holttestet. Abban a percben a fiúba visszatért az élet. Murāri volt az, és egy nappal azelőtt már kérte Sāraṅga Ṭhākurát, hogy fogadja el tanítványának. Most ez a vágya teljesült, ő pedig viszonzásképpen elhatározta, hogy élete végéig a lelki tanítómesterével marad, és őt fogja szolgálni.

Ez a történet számomra azt jelenti, hogy a lelki tanítómester az, aki életet ad a tanítványnak azáltal, hogy kegyében részesíti, a tanítvány pedig ezt azzal hálálja meg, hogy örökké lelki tanítómesterének szolgálatában marad. Ha ajándékba kapunk valami nagyon értékeset, nem érezhetjük, hogy viszonzottuk azzal, hogy adunk érte cserébe egy borsószemet. Az életünket, amit kaptunk csak azzal fizethetjük vissza, ha az egyetlen dolgot odaadjuk érte, ami mindenki számára a legértékesebb- az életünket. Persze ez nem könnyű feladat, hiszen előbb még vissza kell azt valahogyan vennünk az anyagi energiától, csak úgy adhatjuk oda a lelki tanítómesterünknek.

Én is Neked köszönhetem az életemet, kedves Guru Mahārāja, mert Te voltál az, aki kezdettől fogva inspiráltál, erőt adtál a lelki életben, bár akkor még nem voltunk közvetlenül kapcsolatban egymással. Három hónapja ismertem a *bhaktákat*, amikor először találkoztam Veled *vyāsa-pūjā* ünnepegeden Új Vraja-dhāmában, és azután szinte egyfolytában Rád gondoltam. Rövidesen már biztos voltam benne, hogy ha valaha is lesz egy lelki tanítómesterem, csak Te lehetsz az. Mintha egy álomból ébredtem volna fel, mintha halott lettem volna

és Te voltál, aki felébresztettél, aki új életet adtál. Azóta is minden alkalommal, amikor kezdenek megfolytani az anyagi vágyaim, Te mentesz meg.

Azzal, hogy megismerhettelek és azután hogy elfogadtál tanítványodnak, a legdrágább ajándékot adtad nekem, ami a három világban létezhet. Én sajnos még hálátlan vagyok és folytonos harcot kell vívnom az elmémmel hogy meggyőzzem róla, engedje el saját elképzeléseit, és adjon oda mindent Neked. De tudom, hogy kegyedből sikerül majd legyőznöm minden akadályt, mert erőt tudsz adni hozzám. Te nem ismersz lehetetlent. Hívószavadra eljött az egész lelki világ: Gaura-Nitāi, Rādhe-Śyāma, és a számtalan *bhakta*, aki odaadja Őket minden szenvedő léleknek a világon. Ha mindezt meg tudtad nyilvánítani, akkor hiszem, hogy a segítségeddel visszavehetem életemet az anyagi energiától és átnyújthatom Neked.

*jogyatā-vicāre, kichu náhi pái,
tomāra karunā sāra
karunā ná hoile, kāndiyā kāndiyā
prāna ná rákhibo ára*

„Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet. Ha Te nem vagy kegyes hozzám, akkor szüntelenül sírni fogok és lassan elszáll belőlem az élet.”

Köszönöm, hogy eljöttél, és kimentettél az anyagi lét óceánjából, kedves Guru Mahārāja!

Hálátlan szolgád,
Bhaktin Vera

Vijaya Gaurāṅga dāsa

Dear Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It is easy to say or write nice words but what we do is the real proof. This year I wanted to offer you the new, completely finished Budapest Temple but now I can see that it is unfortunately not possible. Of course I know that it would not be my offering either, because it is the expansion of your and the devotees' desire, which I can only spoil, to say the most.

Sometimes when we have something we take it so naturally. Afterwards, like

the gaping of hungry young birds, we arrogate to have something next. Here in Hungary we can see so many wonderful things manifested by you: temples, deities, devotees, powerful preaching, the enumeration could be endless.

Still I would like put emphasis on something. That is the high standard or the strictness in Kṛṣṇa Consciousness. Having some experience I dare to say that this is the most difficult but the most important thing. Everything was manifested from this and, what is more important, everything can be maintained because of this. I wish I could assist you one day in this mission. Please give your mercy that such a worthless person like me, could stay here, in the association of the devotees, and please give me power to be able to serve you as long as you want.

Your insignificant servant,
Vijaya Gaurāṅga dāsa

Viśvambhara dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this divine occasion of your *vyāsa-pūjā*.

Again and again I am astonished by seeing your outstanding character and I come to understand that like everything transcendental that is always increasing it has the same transcendental nature and there is no end to it. It is always increasing and there are always new thing to see and learn from you. Thank you for opening your heart and showing me what is the real mood of Vṛndāvana.

As for me I do not think I am worthy of even seeing it what to speak of entering it. Disqualifications are in the stock behind my back and Māyā is always whispering newer and newer ideas to me. Question is whether I listen to Her or not? As a bad *sādhaka* sometimes I do and therefore I become a victim of material circumstances. Some time ago during one festival I followed you and Tamāla Kṛṣṇa Mahārāja on the way from the house to the temple and you mentioned one thing that firmly remained in my mined. You said that if our success in Kṛṣṇa Consciousness would depend only on our *sādhana* than we will never be able to go back home back to Godhead. We need to have a special mercy of the Lord. On our own strength it is not possible!

Sometimes I think of logic and justice in Kṛṣṇa Consciousness but there are no such things like logic and justice. Because it is a spiritual movement therefore

everything here is happening as it is happening in the spiritual world and as I have observed Kṛṣṇa does not act according to these principles. The way He acts is totally transcendental and inconceivable for the ordinary living beings of this world.

By some good fortune I have met such a wonderful spiritual leader like you who have kindly accepted me into his family in spite of all my disqualifications and who is sacrificing his own life for the sake of such an insignificant disciple like I am. Dear Guru Mahārāja, please forgive me for being so slow and stupid. Please continue to instruct me and guide me through this dark forest of material existence, which is on fire. Please show me the way out even if I am not able to see the final goal. Please chastise me if there are still material desires in the core of my heart and please help me to get rid of them. I am unable to do it on my own. I desperately need your mercy! Full of material contaminations Kṛṣṇa seems to be very far away and therefore I address you, who is a representative of the Lord in my eyes. Please give me your mercy and make me able to accept it! Please engage me in the service to Their Lordships and their representatives.

Your fallen disciple,
Viśvambhara dāsa

Vraja-kumāra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Whenever I meet a devotee for the first time and they ask me who is my spiritual master, I am always very proud to repeat your name, although at the same time a little shameful as I know I am not a very good disciple. Those devotees who know (of) you unfailingly make some very respectful acknowledgment.

It is actually a great benediction to be counted amongst your disciples, to be linked to the great Śivarāma Swami. Your activities give great strength to the whole world, simply by being performed. Although I am physically many miles distant I still feel your power, your purity, your śakti, and when I hear of your activities from other devotees or on the internet, it is very pleasing and uplifting. You are a perfect representative of Śrīla Prabhupāda and are saving many, many lives by your perfect actions and perfect words.

When I need strength I just need to think of you. I remember you gave some lectures in the universities in London in 1999. At one you explained the difference between the body and soul very nicely and analytically for the students, then opened a space for questions. It seems some protagonists had been placed in the audience and they began offering you their convoluted arguments, which in their minds were deep and difficult-to-resolve problems. However, you simply took each point they made and systematically broke it down, discarding the ‘chippings’ until only the feeble stem was left, which you graciously dismissed with a philosophical flick. I remember being completely astounded by your clear show of superior *śakti*. Unashamedly I may say that tears rolled down my cheeks and I had a feeling of complete protection, that I, through being your disciple, had nothing to fear in this world whatsoever. I too have been through the university system, graduating as a Production Engineer. However I never once experienced such clarity, purity, conviction and force in a lecture theatre, or any type of presentation for that matter, before or since.

His Divine Grace Oṃ Viṣṇupāda Paramaharṣa Parivrājakācārya 108 Śrī Śrīmad Śivarāma Swami Mahārāja *ki jaya!*

Your eternally grateful servant,
Vraja-kumāra dāsa

Vrajasundarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am searching back through the year and wondering what I can offer you on your appearance day.

The first thing that springs to mind is to offer is sweet words to glorify you, and that is easy as you have done so many wonderful and dynamic things. It seems that you are forever plugged into Kṛṣṇa’s energy supply and that you can always do what ever you choose to do in your service to please Śrīla Prabhupāda. It would be good to glorify your activities with magnificent words, but the best I can do is to say that I find your energy quite mind-boggling!

The next thing that comes to mind is gratitude and we all have plenty to be grateful for. I have a good and full life and it seems that each day is better than the one before. Kṛṣṇa Consciousness is so fulfilling. In every single part of the day we can be happy and free knowing that we are perfectly connected through you to the absolute truth.

I think that I should also be able to offer you some service. I should be able to tell you of all the great endeavors I have made and all the challenges I have over come. Now that's not easy. I live a very small life in a very small way. I do a small amount of teaching and a small amount of this and that. There is nothing great written in my diary to tell you, but I am happy in what I am doing and I am sure that I can please you just by feeding the Vṛndāvana dogs, the dogs I always knew as your dogs, the dogs that are still ecstatic to see you even though some of them are too young to have had a chance to get to know you.

Of course the best thing that we can offer you is our hearts, our affection, and our love, a transcendental love which weathers separation from you and the failure to please you. While I was on *harināma* in Mathurā an old lady tapped me on the shoulder and I was surprised to see that she wasn't just another beggar. She looked at me for a moment and smiled a huge wrinkled smile and then she hugged me. She fumbled to untie the little bundle she kept in the end of her *sari*. She pulled out a very small round mirror and gave it to me. She put it in my hand and wrapped my fingers around it. She looked very beautiful to me. She didn't know me, and I didn't know her, and she wanted nothing from me, but somehow she was pleased to see people singing Hare Kṛṣṇa, and was able to give me her love spontaneously, if just for a moment. I marveled at her spontaneity and her open heart. I think it will take some time for me to come to her level.

Recently I dreamed that I offered two dozen straight stemmed red roses in a beautiful wrapper. I saw you sitting at your desk and I put the roses at your lotus feet. It was a nice dream, but when I thought about it I got mental. What if the roses were sharp and thorny? What would you do with them? And so on. Sometimes it can be difficult to get things right and perhaps the last thing in my offering should be to beg for forgiveness for all the blunders I've made.

Your servant,
Vrajasundarī devī dāsī

Vrajeśvarī devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom áldott megjelenési napodon! Engedd meg, hogy Devahūti szavaival köszöntselek ezen a különleges napon:

“Devahūti így szólt: Megelégeltem, hogy anyagi érzékeim örökké háborgatnak, mert emiatt Uram, a tudatlanság szakadékába zuhantam.

Uram! Egyedül a te segítségével szabadulhatok ki a tudatlanság e legsöté-

tebb régiójából, mert te vagy transzcendentális szemem, amit csakis kegyedből, sok-sok születés után nyertem el.” (SB. 3. 25. 7-8.)

Az univerzum egyik legszerencsésebb személyének tarthatom megam amiatt, hogy a lelki tanítómesteremnek mondhatlak. Valójában másodszor is megszülettem, mikor – immár mintegy tizenkét éve – tanítványodnak felavattál. Ekkor egy új, számomra addig ismeretlen, ígéretes és ragyogó másik világ képe sejlett fel előttem, ahol a lelki atmoszféra, az önzetlen szolgálat és az istenszeretet az uralkodó hangulat. Mint említettem, tizenkét éve születtem meg a lelki életre, ezért most még egy botladozó kiskamasz vagyok, aki lehet ugyan, hogy nagyon igyekszik, de közben hibát hibára halmoz. Ügyetlen lábaival mindig megbotlik a két világot elválasztó ajtó küszöbében, és amíg feltápáskodik, elfelejti merről hova indult.

De a tizenévesek nagyon tudnak ragaszkodni jótevőjükhöz, ugyanígy szeretnék én is ragaszkodni Hozzád a lelki fejlődésem érdekében a Te elégedettségedre.

Bocsásd meg nekem, ha éretlenségem, nevetlenségem és lelki tapasztalatlanságom miatt valaha is megbántottalak, megsértettelek, vagy szomorúságot okoztam neked.

Remélem, hamarosan eljön az idő, amikor majd felnövök a te oltalmad alatt, és akkor teljes személyiségemet, elmémet, testemet, beszédemet, minden cselekedetemet kizárólag a Te csodálatos missziód szolgálatának szentelhetem.

Kérlek, áldj meg azzal az áldással, hogy legalább vágyjam erre, és hogy a lelki éltetemet gátló anyagi ragaszkodásaimat leküzdhessem.

Engedd meg, hogy „nagykoromban” is itt élhessek az általad létrehozott paradicsomban, Új Vraja-dhāma lelki békével áthatott légkörében, Rādhē-Śyāma és a bhakták társaságában, lótuszlábadat szolgálva.

Szerető szolgád:

Vrajeśvarī devī dāśī

Vṛndāvanī devī dāśī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Ga-urāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed e csodálatos napján!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

Köszönöm neked Guru Mahārāja, hogy vállaltad azt, hogy eljössz Magyarországra újra feléleszteni a Kṛṣṇa-tudatot. Csak ezért történhetett, hogy sok más szerencsés lélekkel együtt én is fölkapaszkodhattam arra a hajóra, amely egyenesen Goloka Vṛndāvana felé halad, nem törődve az anyagi óceán háborgó hullámaival, s melynek tökéletes személyként te vagy az irányítója.

Mindenki szeretne boldog lenni, de nem tudják, mi is az igazi boldogság, míg nem találkoznak egy lelki tanítómesterrel, aki a tudatlanság fátylát elrántja a szemük elől.

Nagyon sokféleképpen segítesz kitisztítani a tudatunkat: lefoglalsz a szolgálatban bennünket, leckéiden, *bhajanáidon* keresztül, személyes társulásod által, s a nagyon mély tartalmú könyveiden keresztül, amelyek feltárják előttünk a *gopik*, Nanda Mahārāja, Yaśodā mama és Vraja többi lakójának érzéseit Kṛṣṇa iránt. Megismerhetjük a fájdalmat, amit nekünk is érezni kellene és kifejleszteni amiatt, hogy Kṛṣṇától távol élünk. Bemutatod, milyen a Kṛṣṇa iránti igazi szeretet. Felfeded Kṛṣṇa gondolatait, a *gopikét*, s egy sor olyan kedvtelés részeseivé válhatunk, amikben soha nem vehetnénk részt. Lélegzetelállítóan lebilincselőek a könyvek, amiket írsz, Guru Mahārāja. Amikor nehézségem van az elmémrel, nagyon nagy gyógyír számomra az olvasásuk.

Ilyen könyvek megírására csak kiváló *bhakták* képesek, akik Rādhā és Kṛṣṇa, az Isteni Pár lótuszlába közvetlen közelében élnek. Te egy ilyen kiemelkedő *bhakta* vagy, Guru Mahārāja. Mi pedig azok a szerencsés lelkek, akik végtelen kegyed által szolgálhatjuk lótuszlábadat. Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

Szolgád:

Vṛndāvanī devī dāśī

Yasaśvinī devī dāsī

Your Divine Grace,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Congratulations with the auspicious day of your appearance!

I thank you again and again for taking responsibility for this fallen soul before Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa. Recollecting this, I feel inspired to serve your mission. Although my mind gives me troubles, I'm now sure: if I just go on with the process of *bhakti-yoga*, remaining under the shelter of your lotus feet, everything would be somehow or other arranged by Kṛṣṇa, and eventually my life will be successful.

I am very obliged for your visiting us in Russia and for giving your Russian disciples the inspiration to make your wonderful books in my native language. I beg Kṛṣṇa to give me opportunity to hear *kṛṣṇa-kathā* from your lotus lips.

In this *vyāsa-pūjā* day I'm offering you all my endeavors in devotional service.

Hoping to become useful,

Your useless servant,

Yasaśvinī devī dāsī

Yogeśvara dāsa

nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale

śrimate śivarāma-suāmin iti nāmine

Kedves lelki tanítómesterem, tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuszlábaidnál e dicső napon! Minden dicsőséget neked, mert Kṛṣṇa legmeghittebb szolgája vagy, aki nagy nehézségeket vállalva Isten üzenetét prédikálsz az emberiség érdekében.

A lelki tudás nélkül az emberi élet olyan, mint egy sűrű, sötét erdő. A feltételekhez kötött lélek kilátástalan harcot vív a létért. Így sok szenvedésben s egy parányi boldogságban van része, amely csupán átmeneti. Az illúzió hatására a lélek nem vesz tudomást az emberi lét fontosságáról.

A Kali-yuga emberei bűnös tettekkel tartják fenn létüket, így nem értik Isten üzenetét. Ezért te ráveszed őket, hogy végezzenek nem tudatosan odaadó szolgálatot, hogy tisztuljanak. Ezekkel a lépésekkel kezdődik az önmegvalósítás fo-

lyamata. Mindig nagy szakértelemmel alkalmazod a legfelsőbb tudományt, hogy beteljesüljön Śrī Caitanya Mahāprabhu vágya, és így Nityānanda prabhu kegyét megkapva minden faluban és városban elterjedjen a *harināma*. A Szent Név csak tiszta *bhakták* ajkán jelenik meg teljes potenciával. Hogy az emberek számára ezt mégis elérhetővé tedd, filmeket készítesz, könyveket írsz, fesztiválokat rendezel. Kedves tanítómesterem, a te dicsőséged végtelen, mert a végtelen Úr Ananta dicsőségét nyilvánítod ki.

„A lelki tanítómesternek mindig nagy elégedettséget okoz Śrī Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmá, a Szent Nevek éneklése.” A mai korban a Szent Nevek éneklése a legfontosabb lelki tevékenység. Ezért dicső megjelenési napodon a Szent Nevek éneklésével próbálunk majd elégedetté tenni. Mert a lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül egyáltalán nem képes fejlődni. Ezért mindig emlékezniem kell rá, és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lótuszlábainál.

*orṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitarṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Jelentéktelen szolgád:

Yogeśvara dāsa

Yuga-dharma dāsa

Dear Gurudeva,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this auspicious day of your *vyāsa-pūjā* I would like to thank you for invaluable help that you give me and your interference in my insignificant life by which it becomes more sublime and meaningful.

Every day I go out on the battlefield and I have the fortune to be in the lines of your military forces where all the success is yours as the very expert and outstanding general who does not know the loss. Walking in front you skilfully and with great determination refute all the attacks with the help of Holy Name which emanates from you mouth and under which pressure all the enemies are being destroyed. No doubt it is very inspiring to go into the battle having the unflinching faith in our success.

Therefore I am praying that I will always carry the stripes of this glorious and brave army on my shoulders.

Your insignificant servant,
Yuga-dharma dāsa

Yugala Kiśora devī dāsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a te Isteni Kegyelmednek!

Eszembe jut a tavalyi vyāsa-pūjād, amikor szerető tanítványaid hosszú sorokban kígyóztak órákon keresztül, türelmesen várva, hogy hódolatukat ajánlhassák neked, és átadhassák ajándékaikat. Láttam, hogy mindenki el van érzékenyülve: elcsukló hangon beszéltek és könnyes szemekkel néztek téged. Akkor éreztem, hogy ez az igazi, őszinte szeretet. Lehet, hogy nem tudjuk mindig kifejezni, hogy mit érzünk irántad, mivel túl ostobák vagyunk, és ez néha talán félreértésre ad okot, de hidd el, hogy mi mindannyian igazán önzetlenül szeretünk téged.

Csak itt a Kṛṣṇa-tudatban, a *bhakták* között van igazi szeretet. Sokszor elnézem a *karmikat* és látom, hogy milyen felszínesek, személytelenek a kapcsolataik. Nincs bennük igazi szeretet, csak a saját érdekeiket nézik, mindenkin keresztül gázolnak, semmi és senki nem szent nekik, csupa érdek-kapcsolataik vannak, sokszor még családon belül is. Boldogságra és békére vágnak, de ezt mindaddig nem kaphatják meg, amíg Kṛṣṇa nélkül akarják elérni.

Ugyanakkor a másik oldalon látom, ahogyan te társulsz az Istentesvéreiddel, a tanítványaiddal, ahogyan te mindig csak másokat akarsz segíteni, másokat akarsz megmenteni, a saját kényelmedet félretéve, csak Rādhe-Śyāmát, Śrī Caitanya Mahāprabhut és Śrīla Prabhupādát szolgálva. Látom az eredményét, ahogyan terjed ez a mozgalom, és ahogyan kiteljesedik Śrīla Prabhupāda vágya. Ez az élet valódi értelme.

Köszönjük szépen, Guru Mahārāja, hogy megtanítod nekünk, mi az igazi szeretet, a *guru* és Kṛṣṇa iránti szeretet.

Szolgád:
Yugala Kiśora devī dāsi